İman Et ve Yaşa

Yuhanna Müjdesi üzerine çalışma notları

by
Gary P. Baumler

İncil Öğretiyor Serisi

İman Et ve Yaşa

Yuhanna Müjdesi üzerine
çalışma notları

By
Gary P. Baumler

Multi-Language
Productions
Bringing the Word to the World

Original text produced by Multi-Language Productions of the Board for World Missions of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod.

Copyright ©2009
Revised in 2015
Turkish Edition Copyright ©2017
MLP Catalog Number: 385436

All cover and black and white illustrations are the work of Glenn Myers. Rights to Glenn Myers' illustrations reserved by Northwestern Publishing House.

Gospel of John taken from the Holy Bible, New International Reader's Version®, NIrV® Copyright ©1995, 1996, 1998 by Biblica, Inc. ™ Used by permission. All rights reserved worldwide.

Level Two, Book 1

İÇİNDEKİLER

Giriş 1

Bölüm – 1
Tanrı Yüceliğini Bize Nasıl Gösterir 4

Bölüm – 2
İsa Hizmetine Nasıl Başladı.....13

Bölüm – 3
İsa Göksel Yüceliğini Nasıl Gösterdi 25

Bölüm – 4
İsa Hizmetinde Şüphelerle ve Kendisine Karşıt
Olanlarla Nasıl Yüzleşti.....55

Bölüm – 5
İsa Hayatına Karşı Yapılan Tehditlerle Nasıl Yüzleşti.....79

Bölüm – 6
İsa Öğrencilerini Ölümüne Nasıl Hazırladı 121

Bölüm – 7
İsa Hizmetini Çarmıhta Nasıl Sonlandırdı.....161

Bölüm – 8
İsa Nasıl Ölümden Dirildi ve Diri Olduğunu Gösterdi.....183

İman Et ve Yaşa

Giriş ve Bölüm 1
Tanrı Yüceliğini Bize Nasıl Gösterir

Yuhanna 1:1-18

İman Et ve Yaşa: Yuhanna Müjdesi üzerine çalışma notları

Giriş

İsa Mesih yaklaşık 30 yaşlarındayken, insanlara öğretmeye ve Tanrı'nın bizi kurtarmak için olan planını yerine getirmeye başladı. Kendisiyle birlikte gitmeleri için 12 adam seçti, onlara öğrencilerim dedi. Bu on iki kişiden biri olan Yuhanna, çok uzun yaşadı. İsa'nın ölümden dirilip göğe alınmasından yaklaşık 50 yıl sonra, kendi adının verildiği kitabı yazdı. Bu kitap, Kutsal Kitap'taki Yeni Antlaşma'nın dördüncü kitabıdır.

İlk üç kitap Matta, Markos ve Luka zaten yazılmışlardı ve kullanılmaktaydılar. Bu kitaplar, yaşamla ilgili Müjde'yi ve İsa Mesih'in yaptığı işleri anlatırlar. Arkadaşları, Yuhanna'nın da İsa hakkında bildiklerini yazması için teşvik ettiler. Tanrı'nın Ruhu ile harekete geçen Yuhanna, bu kitabı yazdı. Genel anlamda, okuyucularının zaten diğer kitaplarda ne yazdığını bildiklerini farz etti.

Bazıları Yuhanna Kitabı'nın daha ruhsal olduğunu söylerler. Bu, gözümüzle göremediğimiz ya da dokunamadığımız şeylerden, Tanrı ve Oğlu le ilgili şeylerden daha fazla söz etmesinden kaynaklanmaktadır. O, kısmen, belirli yanlış öğretilere cevap vermek için yazdı. Bazıları İsa'nın tamamen Tanrı olmadığını söylüyorlardı. Bazıları O'nun tam anlamıyla insan olmadığını söylüyordu. Yuhanna yanlış öğretileri düzeltti. O, İsa Mesih'in hem Tanrı hem insan olduğunu gösterdi. İnsanların İsa'ya iman etmelerini ve sonsuz yaşama kavuşmalarını istedi.

Hatırlanması gerekenler

Yuhanna en uzun yaşayan havaridir.
Mesih'in göklere yükselmesinden 50 sonra bu Müjde'yi yazmıştır.
Yuhanna Müjdesi Yeni Ahit'in dördüncü kitabıdır.
Mesih'in Tanrı ve insan yönüne dikkat çeker.
İsa Mesih'e Rab ve Kurtarıcı olarak iman eden kişinin sonsuz yaşamı vardır.

BÖLÜM – 1
Tanrı Bize Yüceliğini Nasıl Gösterir

Tanrı bizi Oğlu (Söz) ile tanıştırır

1:1 Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. 2 Başlangıçta O, Tanrı'yla birlikteydi.

Başlangıçta, her şey yaratılmadan önce, Tanrı'nın Oğlu zaten Baba Tanrı ve Kutsal Ruh ile birlikte oradaydı. O ebediydi. Bu Oğul'un İsa olduğunu biliyoruz fakat burada Yuhanna O'na "Söz" der. Yuhanna bize; "Söz Tanrı'ydı" ve Söz "Tanrı'yla birlikteydi" der. Yuhanna, kitabında, daha sonraki kısımlara kadar Tanrı'nın Ruhu'ndan bahsetmez.

Söz'ün nasıl aynı zamanda hem Tanrı olabileceğini ve hem de Tanrı ile birlikte olabileceğini merak ediyoruz. Bu, Tanrı'nın bize kendisini nasıl açıkladığıyla ilgili bir gizemdir. Tanrı tektir (une) ve O üç (tri) ayrı kişidir (Baba, Oğul ve Kutsal Ruh). Biz O'na "Üçlü Birlik" (1'de 3 olan) deriz.

Tanrı'nın Oğlu "Söz'dür." Sözlerle neler yaptığımızı düşünün. Düşüncelerimizi açıklarız. Bir şeyleri açıklarız. Bir şeyleri tanımlarız. Sahip olduğumuz güç ve yetkiyle desteklenmiş buyruklar ve sözler veririz. Örneğin, bir babanın sözü, çocuğu için yasadır.

<u>Hatırlanması gerekenler</u>

Tanrı Oğlu, başlangıçtan beri var olan Söz'dür.
Başlangıçtan beri var olan Söz, İsa Mesih'tir.
Söz Tanrı ile birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı.
Kutsal Üçlübirlik, Tanrı'nın kendisini açıkladığı bir gizemdir.

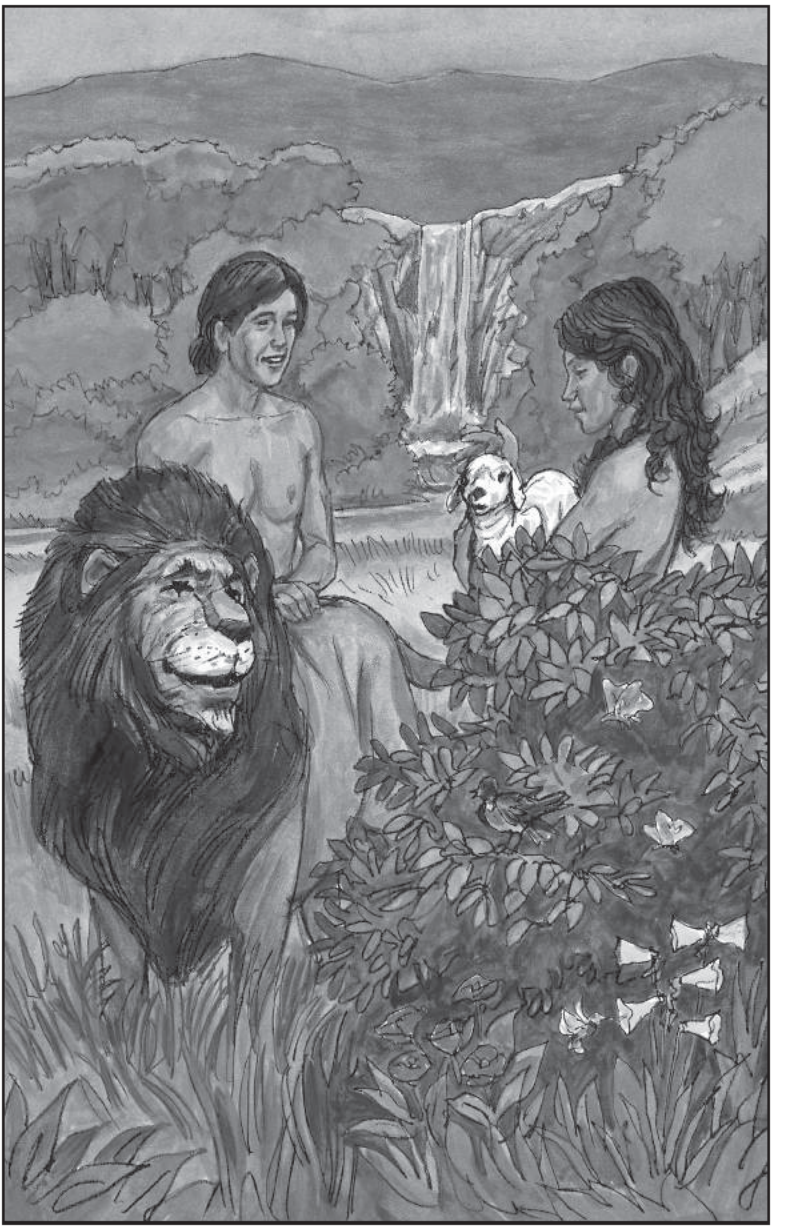

Tanrı her şeyi yarattı

Tanrı'nın Oğlu yaşam ve ışıktır

1:3 Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O'nsuz olmadı. 4 Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı. 5 Işık karanlıkta parlar. Karanlık onu alt edemedi.

Başlangıçta Tanrı, Sözü'nün gücüyle, hiçbir şeyden her şeyi yarattı. Müjde aracılığıyla biliyoruz ki, bunun anlamı, her şey Tanrı'nın Oğlu aracılığıyla yaratıldı. O'nun gücü bizi ve diğer her şeyi yarattı.

"Yaşam Söz'deydi ve yaşam bütün insanlar için ışıktı." "Yaşam O'ndaydı," demek sadece Oğul'un yaşadığı anlamına gelmez. Bunun anlamı, yaşamın asıl temeli ve kaynağının O'nda olmasıdır. Tanrı'nın hepimiz için istediği göksel ve ruhsal yaşamı, O (Söz, Oğul) getirir. Yuhanna, bu yaşamdan 54 kere bahseder.

"O yaşam bütün insanlar için ışıktı." Tanrı'nın Sözü dünyada parlar. Tanrı'nın bütün gerçeklerini açığa çıkarır ve sonsuz yaşam da dahil olmak üzere, Tanrı'dan gelen bütün güzel şeyleri sunar. Biz O'nun ışığına geldiğimizde, bize verdiği yaşamdan keyif alırız. Fakat bu dünya, ölümü getiren günah aracılığıyla karanlığa dönüştü. Karanlıkta kaybolarak, birçok insan ışığı görmekte ve yaşamı almakta başarısız oluyorlar. Sadece Söz'ü dinlememekle kalmıyorlar, O'na karşı da çıkıyorlar.

Hatırlanması gerekenler

Söz olan Tanrı Oğlu, her şeyi yarattı, yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı.
Günahın getirdiği karanlıktan dolayı insanlar ışığa gelmek istemiyor, ışığa karşı çıkıyorlar.

Tanrı'nın Oğlu İman aracılığıyla bizi Tanrı'nın Çocukları yapar

1:6 Tanrı'nın gönderdiği Vaftizci Yuhanna adlı bir adam ortaya çıktı. 7 Tanıklık amacıyla, ışığa tanıklık etsin ve herkes onun aracılığıyla iman etsin diye geldi. 8 Kendisi ışık değildi, ama ışığa tanıklık etmeye geldi. 9 Dünyaya gelen, her insanı aydınlatan gerçek ışık vardı. 10 O, dünyadaydı, dünya O'nun aracılığıyla var oldu, ama dünya O'nu tanımadı. 11 Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi. 12 Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi. 13 Onlar ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden doğdular; tersine, Tanrı'dan doğdular.

Söz, yaşamın kaynağı ve yaşam ışığıydı. Bu Söz dünyaya gelmeliydi. O'nu kabul etmelerine yardımcı olması için, Tanrı, kendisini diğerlerine anlatsın diye tanık olarak bir adam gönderdi. Bu adam Vaftizci Yuhanna idi (halk dilinde Vaftizci Yahya olarak bilinir). Fakat bu, Müjde'yi yazan Yuhanna değildi. Biz onu bugün Vaftizci Yuhanna olarak tanıyoruz.

Yuhanna dünyanın "ışığına" tanıklık etmiştir fakat ışığın kendisi olduğunu iddia etmemiştir. O, Tanrı'nın ışığını herkese gösteren ,Tanrı'nın Oğlu'nu işaret etmiştir. O İsa'yı işaret ediyordu.

İsa "gerçek ışıktır." Daha iyi görebilmek için nasıl ışığı açtığımızı düşünün. Ya da bir karikatürcünün, bir karakterin bir şeyi anladığını ya da iyi bir fikri olduğunu göstermek için, bir ampul çizdiğini düşünün. İsa Tanrı'ya ve O'nun yaşam biçimine ışık tutmuştur. İsa'da, bütün kutsallığıyla Tanrı'yı anlamayı öğreniriz. Göklerin (cennetin, sonsuz yaşamın) ışığını görürüz.

Sadece günahla karartılmış dünyanın hayat tarzını görebilen insanlar, halen Tanrı'nın Oğlu'nu görememişlerdir. Onlar bir zamanlar Tanrı'nın halkıydı, vaat edilen Kurtarıcı'yı kabul etmeleri için, Tanrı'nın seçtiği Yahudiler idi.

Yine de herkes Tanrı'nın Oğlu'nu reddetmedi. Bazıları O'na inandı ve güvendi. O'nun Tanrı tarafından gönderilen Tanrı olduğunu kabul ettiler. Ve Tanrı onların kendi çocukları olmasını sağladı. Tanrı'nın çocukları olarak gerçekleşen bu doğum, onların planladığı bir doğum değildi. Tanrı'nın kendisi bunun olmasını sağladı. "Söz'ü" gördüklerinde ve duyduklarında inanmalarını sağladı.

Hatırlanması gerekenler

Zaman dolduğunda, "Söz" için yolları hazırlamak üzere Tanrı bir adam gönderdi. Bu adam (Vaftizci Yuhanna) Tanrı Oğlu'na tanıklık etmek için geldi.
Dünyayı yaratan Söz, dünyanın gerçek ışığı idi; Söz (Oğul) dünyamıza geldi, dünya onu kabul etmedi.
Söz'e (İsa Mesih'e) iman edenler Tanrı'nın çocuğu oldular.

Tanrı'nın Oğlu bizden biri oldu ve O'nda Tanrı'nın Yüceliğini görüyoruz

1:14 Söz, insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini –Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini– gördük.

Söz'ün Tanrı olduğunu öğrendik. Şimdi O'nun insan olduğunu da öğreniyoruz. Yani O bizim gibi insan oldu fakat hiç günah işlemedi. Müjde'de de anlatıldığı gibi, Bakire Meryem'den doğan bir bebek olarak dünyaya geldi.

İsa, yeryüzünde gerçek bir insanoğlu, gerçek bir insan gibi yaşadı. Fakat Tanrı olmaktan vazgeçmedi. Yuhanna,

kendisinin ve İsa'nın diğer öğrencilerinin, O'nda Göksel Baba'dan gelen tek Oğlun yüceliğini gördüklerini söyler.

İsa'nın bu yüceliği, O'nun dünyanın ışığı olarak gelmesiyle güzel bir şekilde ilişkilendirilebilir. Düşünün, örneğin karanlık, bulutlu bir günde, aniden bulutların dağıldığını, güneşin parladığını düşünün. "Ne kadar da harika!"

İsa'nın yüceliği parlıyor. Çünkü O bize Baba'dan geldi ve O "lütuf ve gerçekle doludur."

Biz bu yüceliği, İsa'nın büyük sevgisi ve gerçekliğinde görürüz. Lütuf, Tanrı'nın kazanılamayan sevgisidir (Tanrı'nın İsa'yı göndererek dünyaya gösterdiği hak edilemeyen sevgidir). Ve Tanrı'nın bütün gerçeğini ve bizi kurtarmak için olan planını, sadece İsa'da görürüz. İsa'da bulunan sevgi ve gerçek aracılığıyla, Tanrı'nın yüceliği parlar. O'nun mükemmelliğini ve yüceliğini görürüz. Tanrı için şunu diyebiliriz, "ne kadar muhteşem (görkemli korkunç)!"

Hatırlanması gerekenler

Söz beden aldı ve dünyamızda gerçek bir insan olarak yaşadı.
İsa gerçek Tanrı'dır ve tek olan Tanrı'nın görkemini göstermiştir.
Tanrı'nın yüceliğini, lütuf ve gerçekle dolu olan İsa'da görüyoruz.
Bizler İsa'daki sevgi ve gerçekte, göksel aydınlanış ve yüceliği görüyoruz.

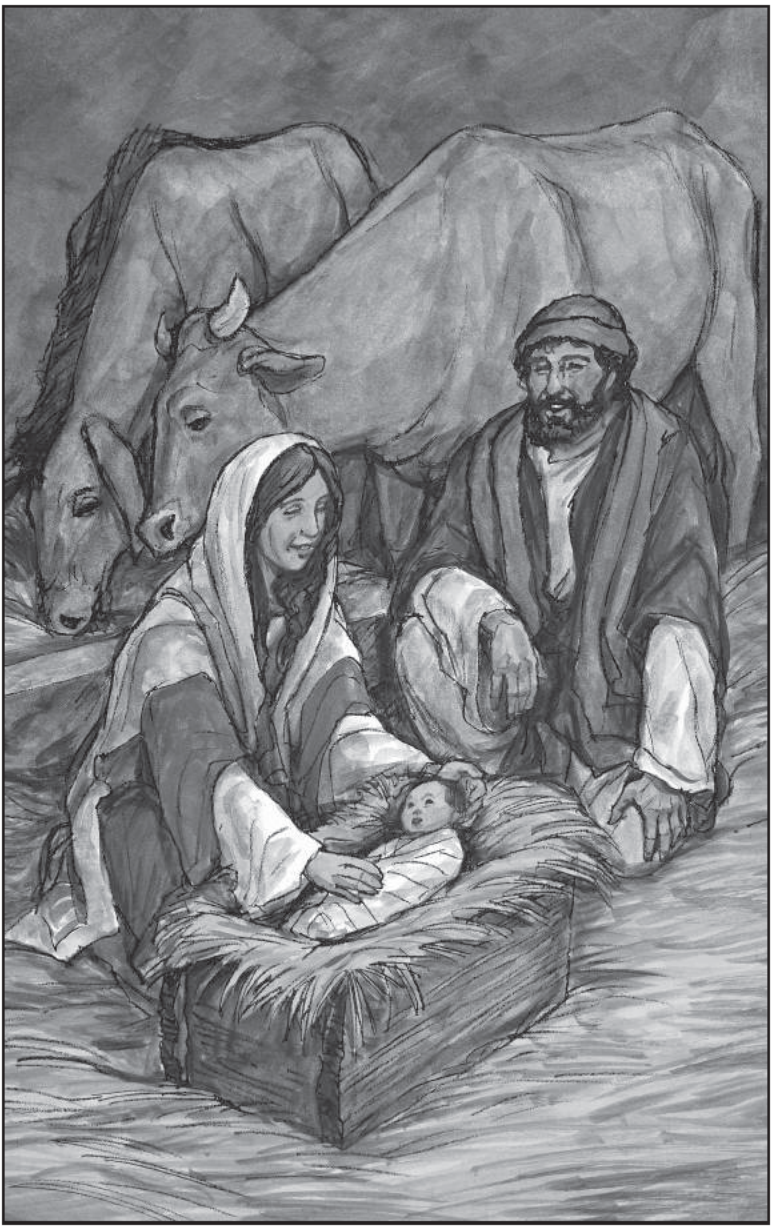

İsa'nın doğumu

İsa bizi Tanrı'nın yüceliğine getirir

1:15 [Vaftizci] Yuhanna O'na tanıklık etti. Yüksek sesle şöyle dedi: " 'Benden sonra gelen benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı' diye sözünü ettiğim kişi budur." 16 Nitekim hepimiz O'nun doluluğundan lütuf üzerine lütuf aldık. 17 Kutsal Yasa Musa aracılığıyla verildi, ama lütuf ve gerçek İsa Mesih aracılığıyla geldi. 18 Tanrı'yı hiçbir zaman hiç kimse görmedi. Baba'nın bağrında bulunan ve Tanrı olan biricik Oğul O'nu tanıttı.

Vaftizci Yuhanna tanıklığına, İsa'nın kendisinden üstün olduğunu söyleyerek devam eder. İsa'nın hizmeti Vaftizci Yuhanna'dan sonra gelir, fakat İsa (Söz), ezelden beri vardı. İsa aracılığıyla hepimiz, Tanrı'nın bizi sevdiğinden eminiz. İsa bizi büyüyen ve asla bizi terk etmeyen bir sevgiyle sevmektedir. Biz böyle bir sevgiyi hak etmiyoruz. Fakat bu, İsa'da sahip olduğumuz lütuftur. Bu, Tanrı'nın bereketlerinin asla tükenmeyen bir kaynağıdır. Asla İsa'nın bütün sevgisinden ayrı kalamayız ya da bu sevgiyi tüketemeyiz.

Tanrı'nın Sözü, iki büyük öğretide karşımıza çıkar. Biri yasadır, özellikle de Musa aracılığıyla verdiği On Emir'dir. Tanrı'nın Yasası bize neleri yapmamız ve neleri yapmamamız gerektiğini söyler. Herkes gibi yetersiz kaldığımızda, Yasa, Tanrı'nın sonsuz cezalandırmasıyla bizi tehdit eder. Yasa'da Tanrı'nın öfkeli ve tehditkâr olduğunu görürüz.

Kutsal Kitap'ın diğer öğretisi, İsa Mesih'in İyi Haberi'dir (Müjde). Tanrı, İsa'da bize sevgisini gösterir. Bu sevgiyi açıklarken, "lütuf" kelimesi gerçek ile birlikte kullanılmıştır. Lütfun anlamını "hak edilmemiş sevgi" olarak hatırlayabilirsiniz. O bizim yerimizi almak ve günahlarımızdan dolayı Tanrı'nın bize karşı olan öfkesini üstlenmek için geldi. Kitabın yazarı Yuhanna, açık bir şekilde İsa'nın hizmetini nasıl yerine getirdiğini gösterir. İsa'da Tanrı'nın gerçeğine sahip olduğumuzu biliriz. Çünkü İsa bize Baba'dan geldi ve Baba'nın yanındadır.

Hatırlanması gerekenler

İsa'nın bizler için olan sevgisi tükenmez bir sevgidir.
Tanrı'nın iki temel öğretisi vardır: Yasa ve Müjde.
"Lütuf" kelimesini, 'hak edilemeyen sevgi' olarak tanımlayabiliriz.
İsa'nın bize Tanrı hakkında açıkladığı şeylerin gerçek olduğunu biliyoruz. Çünkü İsa Tanrı'dandır

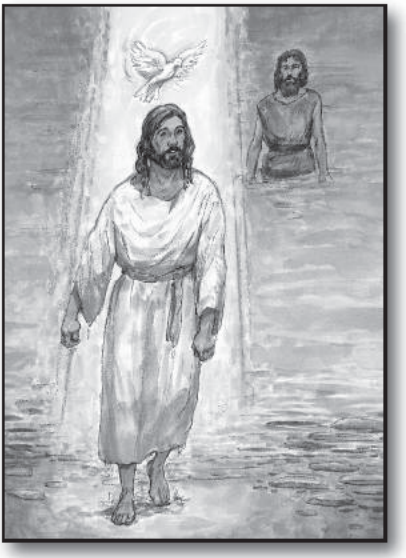

İman Et ve Yaşa

Bölüm 2
İsa Hizmetine Nasıl Başladı

Yuhanna 1:19-51

Bölüm – 2
İsa Hizmetine Nasıl Başladı

Tanrı Vaftizci Yuhanna'yı İsa'dan önce gönderdi

1:19-20 Yahudi yetkililer [Vaftizci] Yuhanna'ya, "Sen kimsin?" diye sormak üzere Yeruşalim'den kâhinlerle Levililer'i gönderdikleri zaman [Vaftizci] Yuhanna'nın tanıklığı şöyle oldu –açıkça konuştu, inkâr etmedi– "Ben Mesih değilim" diye açıkça konuştu. 21 Onlar da kendisine, "Öyleyse sen kimsin? İlyas mısın?" diye sordular. O da, "Değilim" dedi. "Sen beklediğimiz peygamber misin?" sorusuna, "Hayır" yanıtını verdi. 22 Bu kez, "Kim olduğunu söyle de bizi gönderenlere bir yanıt verelim" dediler. "Kendin için ne diyorsun?" 23 [Vaftizci] Yuhanna, "Peygamber Yeşaya'nın dediği gibi, 'Rab'bin yolunu düzleyin' diye çölde haykıranın sesiyim ben" dedi. 24-25 [Vaftizci] Yuhanna'ya gönderilen bazı Ferisiler ona, "Sen Mesih, İlyas ya da beklediğimiz peygamber değilsen, niye vaftiz ediyorsun?" diye sordular. 26 [Vaftizci] Yuhanna onlara şöyle yanıt verdi: "Ben suyla vaftiz ediyorum, ama aranızda tanımadığınız biri duruyor. 27 Benden sonra gelen O'dur. Ben O'nun çarığının bağını çözmeye bile layık değilim." 28 Bütün bunlar Şeria Irmağı'nın ötesinde bulunan Beytanya'da, [Vaftizci] Yuhanna'nın vaftiz ettiği yerde oldu.

Yeruşalim'deki Yahudiler Vaftizci Yuhanna'nın hizmetini duydukları zaman, onun kim olduğunu merak ettiler. Tanrı Mesih'i (İbranice de Mesih, "Mesh edilmiş" demektir) göndereceğine söz vermişti. [Vaftizci] Yuhanna Mesih miydi? Tanrı'nın göndereceğine söz verdiği İlyas mıydı (Malaki 4:5)? Ya da Tanrı'nın söz verdiği Musa gibi bir peygamber miydi (Yasa'nın Tekrarı 18:15)? Yahudiler, kâhinler ve tapınak görevlilerini (Levililer) onun kim olduğunu öğrenmek için gönderdiler.

[Vaftizci] Yuhanna onlara Mesih olmadığını açıkça söyledi. İlyas veya başka bir peygamber olmadığını söyledi. Israrla sorduklarında, [Vaftizci] Yuhanna, Yeşaya 40:3'ten alıntı yaparak, Tanrı'nın çöldeki habercisi olduğunu söyledi.

Onun Mesajı "RAB'bin yolunu hazırlayın…" şeklindeydi.

[Vaftizci] Yuhanna hizmetine, Şeria Irmağı yakınlarındaki kayalık çöllerde devam etti. Fakat muhtemelen buradaki "çöl" kelimesinin bütün anlamı bu değildir. Daha çok ruhsal bir anlama sahiptir. Günahın bu dünyada ve yaşamlarımızda meydana getirdiği zarar anlamında anlamında 'çöl' simgesi kullanılmıştır.

İsrail'in çöl bölgelerindeki yollar, dağlık ve taşlıktı. Orada seyahat etmek zor ve tehlikeli olabilirdi. Önemli birinin, mesela bir kralın geleceği biliniyorsa, yolu düzeltilmesi için önden adamlar gönderilirdi.

[Vaftizci] Yuhanna insanları, İsa'nın gelişine hazırlanmaları için çağırıyordu. Bu ruhsal bir konudur. Günahlarımızdan dönerek ve imanla Rab'be dönerek, Rab İsa'nın yolunu düzleştiririz. Böylece çöl ve ölüme giden yol, yaşam yolu olur.

Daha sonra, bazı Ferisiler [Vaftizci] Yuhanna'ya meydan okudular: Eğer [Vaftizci] Yuhanna Mesih ya da bir peygamber değilse, nasıl vaftiz edebilirdi? Ferisiler, Yahudiler'in arasındaki dini liderlerdi. Çok katıydılar ve liderliklerini tehdit eder gibi görünen herkese karşı çıkıyorlardı.

[Vaftizci] Yuhanna onlarla vaftiz etme yetkisi konusunda tartışmadı. Bunun yerine çok yakında tekrar görecekleri İsa'dan konuştu. Bütün yetkilere sahip kişi İsa'dır. [Vaftizci] Yuhanna "Ben onun çarığının bağını çözmeye bile layık değilim" dedi.

Hatırlanması gerekenler

Yahudiler gelip [Vaftizci] Yuhanna'ya "sen kimsin; İlyas ı, Musa gibi bir peygamber mi; Mesih mi?" diye sordular.

Mesih kelimesi, "Mesh Edilmiş Olan" anlamındadır.

Bizler günahlardan dönerek (tövbe ederek), İsa'ya iman ederek, "Rab'bin yoluna dönerek "Rab'bin yolunu hazırlayın" çağrısını yerine getiriyoruz.
Gelecek olan (Vaftizci Yuhanna'nın yolunu hazırladığı kişi) o kadar yüce ve görkemliydi ki, Vaftizci Yuhanna "ben O'nun çarıklarının bağını bile çözmeye layık değilim" dedi.

Vaftizci Yuhanna İsa'ya tanıklık ediyor

1:29 [Vaftizci] Yuhanna ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu! 30 Kendisi için, 'Benden sonra biri geliyor, O benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı' dediğim kişi işte budur. 31 Ben O'nu tanımıyordum, ama İsrail'in O'nu tanıması için ben suyla vaftiz ederek geldim." 32 [Vaftizci] Yuhanna tanıklığını şöyle sürdürdü: "Ruh'un güvercin gibi gökten indiğini, O'nun üzerinde durduğunu gördüm. 33 Ben O'nu tanımıyordum. Ama suyla vaftiz etmek için beni gönderen, 'Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'la vaftiz eden O'dur' dedi. 34 Ben de gördüm ve 'Tanrı'nın Oğlu budur' diye tanıklık ettim."

Ertesi gün İsa ortaya çıkar. Vaftizci Yuhanna , "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!" diye tanıklık eder. Şimdi Vaftizci Yuhanna insanlara gerçekten İsa'yı gösterebilirdi. Bu yüzden İsa'ya Tanrı Kuzusu olarak hitap etti.

Tanrı'nın halkının ve tapınmasının tarihini bilen herkes, burada "kuzu" kelimesindeki özel anlamı görebilir. İnsanlar Tanrı'ya kuzular kurban ettiler (Çölde Sayım 28:4). Mısır'daki İsrail halkı, ülkeden çıkmadan bir gece önce bir kuzunun kanıyla kurtuldular (Mısır'dan Çıkış 12; 13). Tanrı Yeşaya peygamber aracılığıyla, Kurtarıcı'nın "kesime götürülen koyun [kuzu] gibi" olacağını bildirdi (Yeşaya 53:7).

Bu kuzu günahı, dünyanın günahlarını ortadan kaldırır.

Kuzu'nun kanı kapı sövelere sürülüyor

Biz hepimiz bu dünyaya dahiliz. Kuzu (İsa), bizim günahlarımızı da ortadan kaldırıyor. İsa'nın üstlenemeyeceği çok kötü bir insan ya da çok büyük bir günah yoktur. O'nun bağışlaması herkes içindir.

Vaftizci Yuhanna yine onlara İsa'nın kendisinden çok üstün olduğunu söyledi. İsa Vaftizci Yuhanna 'dan sonra dünyaya geldi ve ondan sonra hizmetine başladı, fakat O Tanrı'nın Oğlu, Söz olarak zaten sonsuzluktan beri vardı.

Vaftizci Yuhanna , ilk başta İsa hakkında çok fazla şey bilmiyordu. Fakat İsa bir gün ona gelip vaftiz olacağı zaman, Tanrı Vaftizci Yuhanna 'ya O'nu gösterdi (Markos 1:9-11). Tanrı Vaftizci Yuhanna 'ya işareti izlemesini söyledi. Tanrı'nın Ruhu İsa'nın üzerine inecekti ve Vaftizci Yuhanna İsa'nın vaat edilen Mesih olduğunu böyle bilecekti. İsa'nın vaftizinde, Ruh O'nun üzerine bir güvercin gibi indi. Ve Tanrı İsa için şöyle dedi: "Sen benim sevdiğim Oğlum'sun, senden hoşnudum."

Şimdi Vaftizci Yuhanna insanlara İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu söyledi.

Bu aynı İsa, bir gün Tanrı'nın Ruhu ile vaftiz edecekti. Bu daha sonra, İsa'nın göğe alınmasından sonra gerçekleşti. İsa öğrencilerine Ruh'u ateşten dillere benzeyen bir görünümde gönderdi.

Hatırlanması gerekenler

Vaftizci Yuhanna kendisine doğru gelen İsa'yı görünce O'na "Dünyanın günahını kaldıran Tanrı kuzusu" dedi. Mesih'in bağışlaması herkes içindir.

Vaftizci Yuhanna Tanrı'nın verdiği işarete göre, İsa'nın Mesih olduğunu bildi. Kutsal Ruh'un üzerine geldiğini gördüğü kişi İsa idi.

Vaftizci Yuhanna böylece Tanrı Oğlu İsa Mesih hakkında konuşmaya başladı.

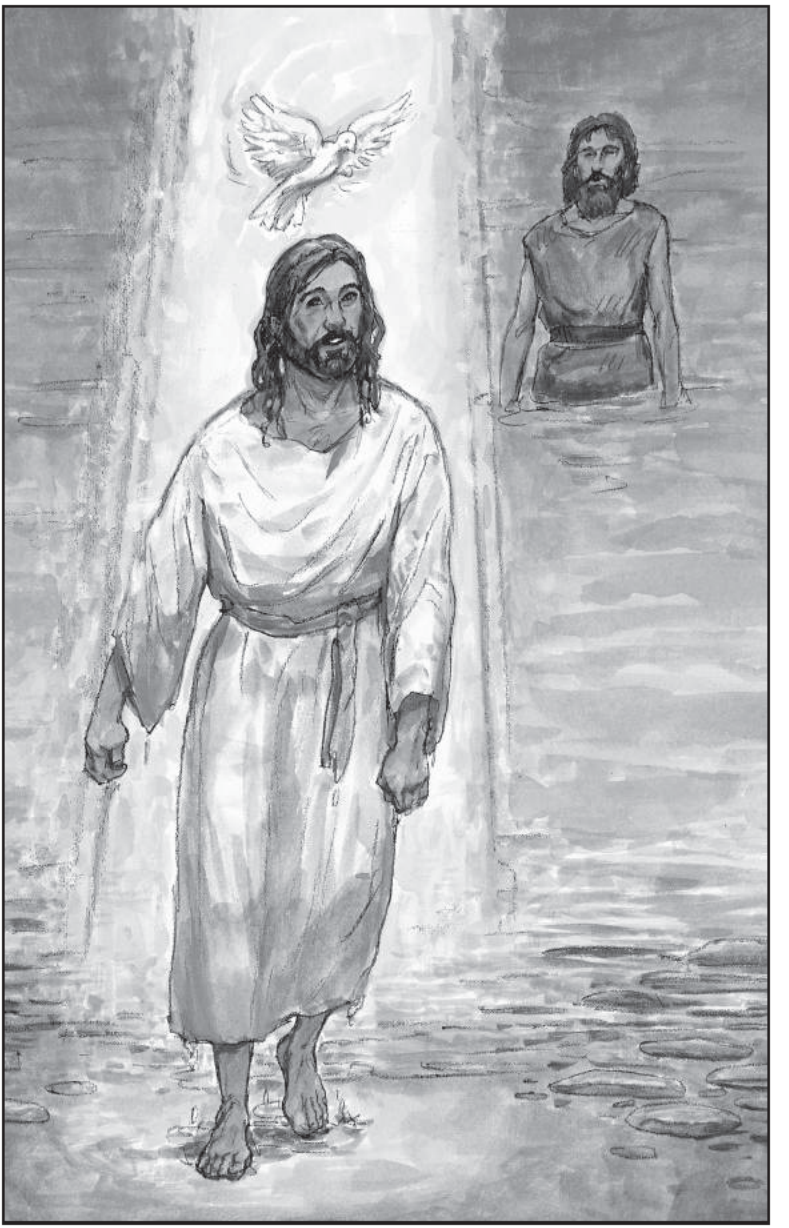

Mesih İsa'nın vaftizi

Andreas ve Petrus İsa'nın öğrencileri olurlar

1:35 Ertesi gün [Vaftizci] Yuhanna yine öğrencilerinden ikisiyle birlikteydi. 36 Oradan geçen İsa'ya bakarak, "İşte Tanrı Kuzusu!" dedi. 37 Onun söylediklerini duyan iki öğrenci İsa'nın ardından gitti. 38 İsa arkasına dönüp ardından geldiklerini görünce, "Ne arıyorsunuz?" diye sordu. Onlar da, "Rabbî, nerede oturuyorsun?" dediler. Rabbî, öğretmenim anlamına gelir. 39 İsa, "Gelin, görün" dedi. Gidip O'nun nerede oturduğunu gördüler ve o gün O'nunla kaldılar. Saat dört sularıydı. 40 [Vaftizci] Yuhanna'yı işitip İsa'nın ardından giden iki kişiden biri Simun Petrus'un kardeşi Andreas'tı. 41 Andreas önce kendi kardeşi Simun'u bularak ona, "Biz Mesih'i bulduk" dedi. Mesih, meshedilmiş anlamına gelir. 42 Andreas kardeşini İsa'ya götürdü. İsa ona baktı, "Sen Yuhanna'nın oğlu Simun'sun. Kefas diye çağrılacaksın" dedi. Kefas, kaya anlamına gelir.

İsa'nın halk arasındaki, hizmetine başlama zamanı gelmişti. Bizim, öğrencileri dediğimiz takipçilerini toplayarak başladı. Bunlardan ikisi, Vaftizci Yuhanna'nın öğrencileriydi. Fakat Vaftizci Yuhanna İsa'yı Tanrı'nın kuzusu olarak gösterdiğinde, bu ikisi İsa'nın ardından gittiler.

İsa onların ardından geldiklerini görünce, "Ne arıyorsunuz?" diye sordu. Onlar da onunla birlikte olmak istediklerini söylediler. O'na "Öğretmen" anlamına gelen "Rabbi," dediler. Onlar Mesih'ten öğrenmek istiyorlardı.

Bir dakika düşünün, İsa size 'ne istiyorsun?" diye sorsaydı, O'nunla birlikte olmak ve O'ndan öğrenmek istediğinizi söyler miydiniz?

İsa onları kendisiyle gelmeleri için davet etti. İsa'nın kaldığı yere gittiler. Günün diğer kalan kısmını O'nunla geçirdiler. Adamlardan biri, Andreas, hızlıca gitti ve kardeşi Simun Petrus'u buldu. O'na Mesih'i bulduklarını söylemek için heyecanlıydı. O, İsa'nın, Tanrı'nın göndermeyi vaat ettiği "Mesh edilmiş olan" kişi olduğunu gördü. Andreas, Simun'u İsa'ya getirdi.

İsa Simun'u gördüğünde, ona gelecekte "Kaya" (İbranice: "Kefas" ya da Grekçe "Petrus") olarak tanınacağını

söyledi. Gerçekte, Petrus İsa'nın öğrencileri arasında bir lider olacaktı. Daha da önemlisi, İsa'da kaya gibi bir imanda büyüdü.

Andreas, bize örnek olarak, diğerlerine nasıl yardımcı olabileceğimizi göstermiştir. Diğer öğrencinin Yuhanna Müjdesi'nin yazarı olduğunu düşünmekteyiz. O da muhtemelen İsa'nın öğrencilerden biri olan kardeşi Yakup'u bulmaya gitti.

Hatırlanması gerekenler

Vaftizci Yuhanna'nın öğrencilerinden ikisi İsa'nın ardından gitti.
Öğrencilerden biri olan Andreas, kardeşi Simun'u (Petrus'u) İsa'ya getirmiştir.
Öğrenciler "Mesih'i bulduk" demişlerdir.

Filipus and Natanel İsa'nın öğrencileri oluyorlar

1:43 Ertesi gün İsa, Celile'ye gitmeye karar verdi. Filipus'u bulup ona, "Ardımdan gel" dedi. 44 Filipus da Andreas ile Petrus'un kenti olan Beytsayda'dandı. 45 Filipus, Natanel'i bularak ona, "Musa'nın Kutsal Yasa'da hakkında yazdığı, peygamberlerin de sözünü ettiği kişiyi, Yusuf oğlu Nasıralı İsa'yı bulduk" dedi. 46 Natanel Filipus'a, "Nasıra'dan iyi bir şey çıkabilir mi?" diye sordu. Filipus, "Gel de gör" dedi. 47 İsa, Natanel'in kendisine doğru geldiğini görünce onun için, "İşte, içinde hile olmayan gerçek bir İsrailli!" dedi. 48 Natanel, "Beni nereden tanıyorsun?" diye sordu. İsa, "Filipus çağırmadan önce seni incir ağacının altında gördüm" yanıtını verdi. 49 Natanel, "Rabbî, sen Tanrı'nın Oğlu'sun, sen İsrail'in Kralı'sın!" dedi. 50 İsa ona dedi ki, "Seni incir ağacının altında gördüğümü söylediğim için mi inanıyorsun? Bunlardan daha büyük şeyler göreceksin." 51 Sonra da, "Size doğrusunu söyleyeyim, göğün açıldığını, Tanrı meleklerinin İnsanoğlu üzerinde yükselip indiklerini göreceksiniz" dedi.

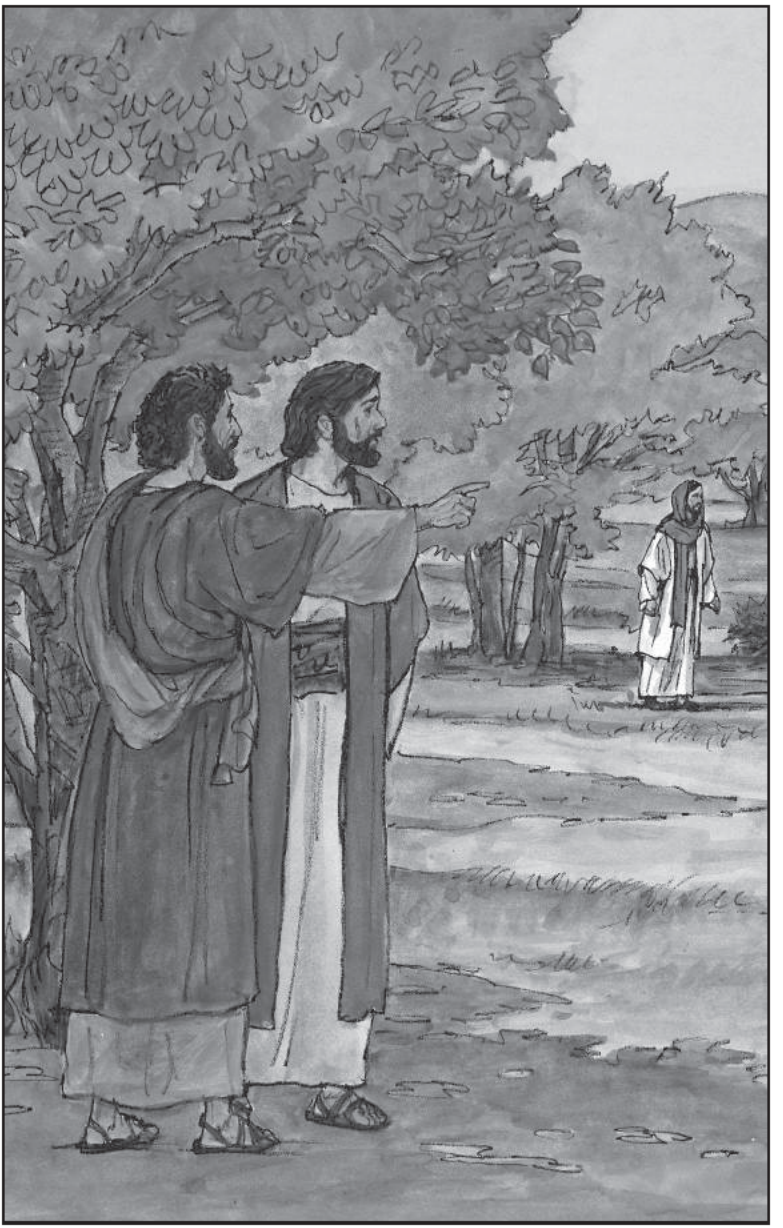

Andreas ve Filipus İsa hakkında öğrenirler

İsa Filipus'u da ardından gelmesi için çağırdı. Filipus, Andreas ve Petrus'la aynı kasabadan geliyordu. Muhtemelen onları tanıyordu. Filipus İsa hakkındaki haberi kendisine saklamadı; gitti ve Natanel'e, Musa'nın Yasa'da ve peygamberlerin hakkında yazdıkları kişiyi bulduğunu söyledi. Yasa ve peygamberler, Eski Antlaşma'daki ayetleri söylemenin bir yoluydu. Bu adamlar Tanrı'nın Sözü'nü biliyorlardı ve imanları Söz'deki İsa'ya dayanıyordu.

Bununla birlikte, Natanel İsa'nın Nasıra'dan geldiğini duyunca, şüpheci davrandı. Ayetler hiçbir zaman Nasıra'dan bahsetmemişti. Orası sadece bir taşra, önemsiz bir kasabaydı. Oradan iyi bir şey çıkmaz diyerek küçümsedi.

Ancak Filipus daha fazla onu ikna etmeye çalışmadı. Sadece onu "Gel de gör" diyerek davet etti. Bu, insanlara İsa'nın kim olduğunu göstermenin en iyi şeklidir. Onlara bizim İsa'yı İncil'de gördüğümüz şekilde görmeleri için, gelip O'nu görmelerini söyleyin.

Natanel, Filipus'la İsa'yı görmeye gitti. İsa Natanel'i görünce, onun için "içinde hile olmayan gerçek bir İsrailli" dedi. Bunun anlamı, Natanel'in Tanrı'da gerçek bir imanlı olduğu idi. Bunun anlamı, o gerçekten vaat edilen Kurtarıcı'yı görmek istiyordu. Kutsal Kitap, "gerçek İsraillerin" Tanrı'ya ve O'nun bütün vaatlerine inanan kişiler olduğunu söyler. Bu, bugün İsa'ya güvenen bizleri de içerir.

Natanel, İsa'nın kendisini tanıdığını iddia etmesine şaşırmıştı. "İsa'ya beni nereden tanıyorsun?" diye sordu.

İsa ona Filipus Natanel'i çağırmadan önce onu incir ağacının altında gördüğünü söyledi. Natanel orada yalnız duruyordu. Belki Tanrı'yı düşünüyor da ya da dua ediyordu. İsa bunu biliyordu. Çünkü gerçek Tanrı olarak O her şeyi biliyordu.

Şimdi Natanel, Filipus'un İsa hakkında ne söylediğine inandı. İmanını itiraf etti. İsa'ya "Rabbi" ya da "Öğretmen" diye hitap etti. İsa için şunu söyledi: "Sen Tanrı'nın Oğlu'sun, sen İsrail'in Kralı'sın."

İsa Natanel'e doğru anladığını söyledi. İsa, ona ve diğer öğrencilerine daha büyük şeyler göreceklerini vaat etti. Onlara ne anlatmak istediğini örnekle açıkladı. "Göğün açıldığını" göreceklerdi. "Tanrı meleklerinin insanoğlunun üzerinde yükselip indikleri göreceklerdi."

İsa kendisine "İnsanoğlu" demeyi severdi. Günahtan önce Tanrı bir adamın nasıl olmasını istediyse, O öyle bir adamdı. Tanrı'nın altında, günahlarımızı üstlenmek için insan olarak geldi. Tanrı'nın bizim için olan bütün iradesini O yapacaktı. Bizim günahlarımızı ödemek için ölecekti.

Yani İsa'nın çizdiği resim, O'nun, öğrencileri ve bizim için cennete giden yol olduğu anlamına geliyordu.

Hatırlanması gerekenler

Filipus Natanel'e Musa'nın Yasası'nda ve peygamberlerin yazılarında, hakkında yazılan kişiyi bulduklarını söyledi.
İsa Natanel'i gördüğü zaman "içinde hile bulunmayan gerçek bir İsrailli" dedi.
Natanel imanını "Tanrı'nın Oğlu, İsrail'in Kralı" diyerek açıkladı.
İsa öğrencilere, kendisinin cennete giden yol olduğuna dair bir resim gösterdi.

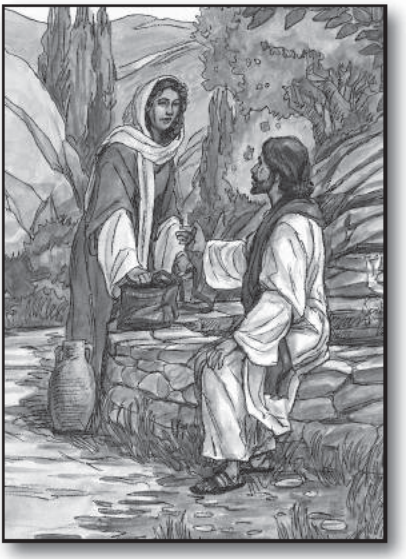

İman Et ve Yaşa

BÖLÜM 3
İsa Göksel Yüceliğini Nasıl Gösterdi

Yuhanna 2:1-4:54

BÖLÜM – 3
İsa Göksel Yüceliğini Nasıl Gösterdi

İsa suyu şaraba dönüştürdü

2:1 Üçüncü gün Celile'nin Kana Köyü'nde bir düğün vardı. İsa'nın annesi de oradaydı. 2 İsa'yla öğrencileri de düğüne çağrılmışlardı. 3 Şarap tükenince annesi İsa'ya, "Şarapları kalmadı" dedi. 4 İsa, "Anne, benden ne istiyorsun? Benim saatim daha gelmedi" dedi. 5 Annesi hizmet edenlere, "Size ne derse onu yapın" dedi. 6 Yahudiler'in geleneksel temizliği için oraya konmuş, her biri seksenle yüz yirmi litre alan altı taş küp vardı. 7 İsa hizmet edenlere, "Küpleri suyla doldurun" dedi. Küpleri ağızlarına kadar doldurdular. 8 Sonra hizmet edenlere, "Şimdi biraz alıp şölen başkanına götürün" dedi. Onlar da götürdüler. 9-10 Şölen başkanı, şaraba dönüşmüş suyu tattı. Bunun nereden geldiğini bilmiyordu, oysa suyu küpten alan hizmetkârlar biliyorlardı. Şölen başkanı güveyi çağırıp, "Herkes önce iyi şarabı, çok içildikten sonra da kötüsünü sunar" dedi, "Ama sen iyi şarabı şimdiye dek saklamışsın." 11 İsa bu ilk doğaüstü belirtisini Celile'nin Kana Köyü'nde gerçekleştirdi ve yüceliğini gösterdi. Öğrencileri de O'na iman ettiler.

İsa tüm öğrencilerini topladıktan sonra, öğrenciler O'nunla birlikte küçük Kana Köyü'ndeki bir düğüne gittiler. İsa'nın annesi Meryem de oradaydı. Düğün ziyafetine yardımcı oluyordu.

O günlerdeki düğünler, bizimkilerden çok farklıydı. Gelin ve damat bir sene nişanlı kalırlardı. Nişanları bağlayıcıydı, fakat henüz birlikte yaşamazlardı. Sonra düğün gününde, damat gelinin evine giderdi ve gelini alıp kendi evine getirirdi. Orada aileler evliliği onaylarlardı ve bütün misafirler bir ziyafete davet edilirlerdi. Ziyafet ve kutlama yedi gün sürerdi.

Bu düğünde alışılmamış bir şey oldu. Yedi gün bitmeden şarap tükendi (muhtemelen yeni evli çift fakirdi). İsa'nın annesi bunu İsa'ya söyledi. İsa'dan bir mucize yapmasını

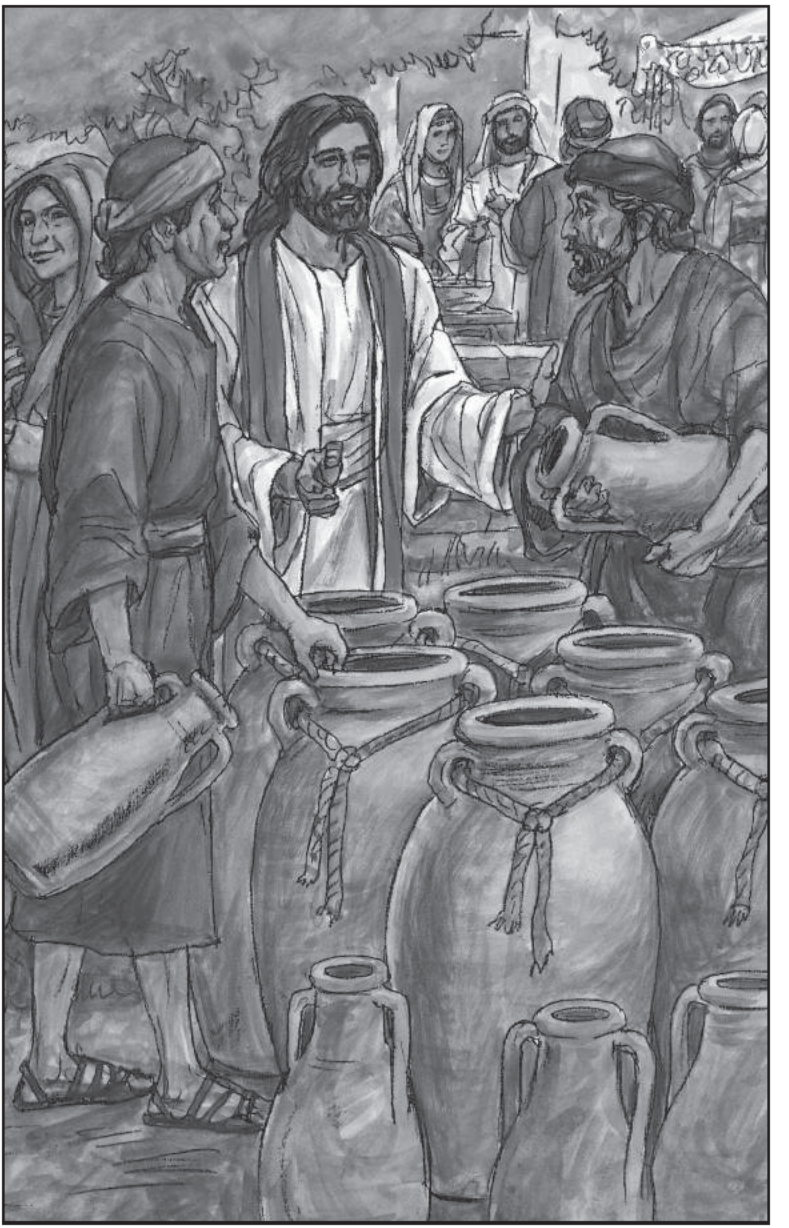

Kana'daki düğün

bekliyor gibi görünüyordu. Elinin altında gidip daha fazla şarap getireceği bir ambarı yoktu.

İsa, bu konuya annesinden daha farklı şekilde baktığını söyleyerek karşılık verdi. O'nun zamanı henüz gelmemişti. İsa'nın burada anlatmak istediği şey, Göksel Baba'nın isteğine boyun eğmenin yanında, onun bir anne olarak isteğinin öncelikli olmadığı idi. Tanrı İsa'nın halk önünde ilk mucizesini yapacağı kesin zamanı belirlemişti. Bu konuda aile bağları etkili olmazdı.

Meryem İsa'ya güvendi. Hizmet edenlere İsa onlardan ne isterse yapmalarını söyledi.

İsa sonra hizmet edenlerden, yakınlarında olan altı su küpünü getirmelerini söyledi. Yahudiler bu küpleri "kendilerini temizlemek için" kullanırlardı. İsa hizmet edenlere, küpleri suyla doldurun dedi. Bu küplerin hepsi birlikte, ağızlarına kadar doluyken, 100 galon kadar (yaklaşık 400 litre) su alıyorlardı.

Sonra, hizmetkârlar küpten biraz su aldılar ve yemekten sorumlu adama götürdüler. Şölen başkanı olan kişi her zaman yeni bir içecek ya da yiyecek sunulmadan önce tadına bakardı. Tadına baktığı şey, artık su değildi. İyi bir şaraptı. Hizmetkârlar İsa'nın suyu şaraba dönüştürdüğünü bilmelerine rağmen, bu adam bunu bilmiyordu.

Şölen başkanı güveye şaşırdığını söyledi. Çalıştığı birçok düğünde, önce iyi şarap gelirdi. Misafirler çok içtiklerinde, o zaman da kötü şarap gelirdi. O zaman, misafirler aradaki farkı söyleyemezlerdi. Fakat bu düğün farklıydı. Bu şölende en iyi şarap, en son gün gelmişti.

Bu cömert hediyeyle birlikte, İsa hizmetinde ilk mucizevi belirtiyi göstermiş oldu. Buna bir belirti denilir. Çünkü göksel bir olayı göstermek için, dünyasal bir eylem yapılmıştı. Mucizeyi görenler, İsa'nın kutsal gücünü ve yüceliğini gördüler. Öğrencilerin İsa'ya olan imanları büyüdü.

Hatırlanması gerekenler

İsa Kana'daki düğün törenine gitti. Düğün o zamanlarda yedi gün sürerdi. Düğünde şarap bitmişti. İsa'nın annesi O'ndan bir şeyler (bir mucize) yapmasını istedi.
İsa her durumda Göksel Baba'yı izlemesi gerektiğini söyledi.
İsa oradaki hizmetçilere dini paklık için kullanılan küpleri suyla doldurmalarını söyledi. Hizmetçiler şaraba dönüşmüş olan suyu şölen başkanına götürdüler. Bu olay, İsa'nın ilk mucizesiydi. İsa burada göksel bir olayı ifade etmek için dünyasal bir eylemi kullanmıştı.

İsa ölümünü ve ölümden dirilişini öngörüyor

2:12 Bundan sonra İsa, annesi, kardeşleri ve öğrencileri Kefarnahum'a gidip orada birkaç gün kaldılar. 13 Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı. İsa da Yeruşalim'e gitti. 14 Tapınağın avlusunda sığır, koyun ve güvercin satanları, orada oturmuş para bozanları gördü. 15 İpten bir kamçı yaparak hepsini koyunlar ve sığırlarla birlikte tapınaktan kovdu, para bozanların paralarını döküp masalarını devirdi. 16 Güvercin satanlara, "Bunları buradan kaldırın, Babam'ın evini pazar yerine çevirmeyin!" dedi. 17 Öğrencileri, "Evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirecek" diye yazılmış olan sözü hatırladılar (Mezmur 69:9). 18 Yahudi yetkililer İsa'ya, "Bunları yaptığına göre, bize nasıl bir belirti göstereceksin?" diye sordular. 19 İsa şu yanıtı verdi: "Bu tapınağı yıkın, üç günde onu yeniden kuracağım." 20 Yahudi yetkililer, "Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı, sen onu üç günde mi kuracaksın?" dediler. 21 Ama İsa'nın sözünü ettiği tapınak kendi bedeniydi. 22 İsa ölümden dirilince öğrencileri bu sözü söylediğini hatırladılar, Kutsal Yazı'ya ve İsa'nın söylediği bu söze iman ettiler. 23 Fısıh Bayramı'nda İsa'nın Yeruşalim'de bulunduğu sırada gerçekleştirdiği belirtileri gören birçokları O'nun adına iman ettiler. 24 Ama İsa bütün insanların yüreğini bildiği için onlara güvenmiyordu. 25 İnsan hakkında kimsenin O'na bir şey söylemesine gerek yoktu. Çünkü kendisi insanın içinden geçenleri biliyordu.

İsa ailesi ve öğrencileriyle birlikte, birkaç gün kalmak için, Celile Denizi'nin kuzey kıyısındaki Kefarnahum'a gitti. Yakında Fısıh Bayramı zamanı geliyordu.

Mart ya da Nisan başında, Yahudiler, her yıl bir kere bu bayramı kutlamak için Yeruşalim'deki tapınağa giderlerdi. Bu, Tanrı'nın kendilerini Mısır'da kölelikten nasıl kurtardığını hatırladıkları zamandı. Oradan ayrılmadan bir gece önce, Tanrı Mısır'daki her evdeki ilk erkek çocuğunu öldürdü. Fakat İsrailliler'in çocukları kurtuldular. Çünkü onların evlerinin kapı sövelerinde kuzunun kanı vardı, ölüm meleği onların evlerinin üzerinden geçti (bu nedenle Fısıh Yorutusu denilmektedir).

Tapınaktaki insanların kurban etmek için hayvan satın almaları ve tapınak vergisi ödemek için yabancı paraları Yahudi parasına çevirmeleri gerekiyordu. İsa oraya gittiğinde, satıcıların insanları aldattıklarını gördü. Mallar ve verdikleri hizmet için fazla para alıyorlardı. Tapınağı, tapınılacak bir yerden ziyade, daha çok kasaba panayırına çevirmişlerdi.

Onların bu istismarından dolayı İsa öfkeliydi. Kamçı olarak kullanmak için bir ip buldu. Hayvanları tapınak alanından sürdü. Para bozanların masalarını devirdi. Ve satıcıları tapınaktan kovdu. Baba'sının evini pazar yerine çevirdikleri için onları azarladı.

Bu, bizim görmeye alıştığımız yumuşak ve nazik İsa değildi. Fakat bu adamların hiç de üzgün olmadıkları, açıkça işledikleri günaha tepki veriyordu. Sadece para kazanmakla ilgileniyorlardı. Tanrı ve O'nun eviyle gerçekten ilgilenmiyorlardı.

Öğrenciler şüphesiz şaşırmış ve korkmuşlardı. Mezmur 69:9'daki vaat edilen Kurtarıcı'ya dair ayeti hatırladılar: "Evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirecek." İleride ne gibi problemlerin olacağını merak etmiş olmalılar.

Şaşırtıcı bir şekilde, Yahudi liderleri davranışından dolayı İsa'yı tutuklamadılar. Muhtemelen yaptığının doğru

olduğunu biliyorlardı. Fakat bunu yapacak yetkisi olduğunu ispat etmesi için O'na meydan okudular. Mucizevi bir belirti göstermesini istediler.

Bu Yahudiler İsa'nın büyüyen popülerliğini ve bazı insanların O'nun Mesih olabileceğini söylediklerini biliyorlardı. Fakat onlar dünyevi olarak güçlü bir Mesih arıyorlardı. Onlar Vaftizci Yuhanna'nın tanıklık ettiği gibi "dünyanın günahlarını üstlenen" bir Mesih aramıyorlardı. Bundan dolayı bekledikleri belirti yanlıştı.

İsa hâlâ onlara bir belirti gösterdi. İsa "Bu tapınağı yıkın, üç günde onu yedinden kuracağım" dedi.

Yahudiler bunu sadece dünyevi anlamıyla düşündüler. Orada bulundukları tapınak binasından bahsettiğini düşündüler. O'nun deli olduğunu düşünmüş olmalılar. "Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı, sen onu üç günde mi kuracaksın?" diye cevap verdiler.

İsa'nın kendilerine, ölümden dirileceğini anlattığını bilmiyorlardı. İsa kendi bedenine tapınak diyordu. Bedenini öldüreceklerini önceden söylüyordu. Fakat üç gün sonra tekrar ölümden dirilecekti.

Kendini dinleyen insanların O'nu anlamamasına rağmen, İsa'nın tapınak benzetmesi iyi bir benzetmeydi. Tapınak, Tanrı'nın halkına geldiği yerdi. Fakat şimdi Tanrı onlara İsa olarak bizzat gelmişti.

Daha sonra, İsa ölümden dirildiğinde, öğrencileri bu sözlerini hatırladılar, sözlerini anladılar ve söylenenlere inandılar.

Bu arada, İsa Fısıh Bayramı süresince Yeruşalim'de mucizevi belirtiler göstermeye devam etti. Birçok insan O'nun mucizelerine şaşırıyordu ve İsa'nın özel biri olduğunu düşünüyorlardı. İsa onların yüreklerini gördü. Onların gerçekten kendilerini O'na adamadıklarını gördü. İmanları sığdı. O'na Kurtarıcıları olarak gerçekten güvenmiyorlardı.

Hatırlanması gerekenler

İsa Fısıh Yortusu için Yeruşalim'e gitti.
Tapınakta ticaret yapan insanların verdikleri hizmete karşın haksız kazanç elde ettiklerini gördü.
İsa bu insanları tapınaktan kovdu.
Yahudiler böyle bir şeyi hangi yetki ile yaptığını öğrenmek için O'ndan bir mucize yapmasını istediler.
İsa'nın onlara önerdiği mucize ise 'Tapınağın yıkılması ve üç günden yeniden yapılması' şeklindeydi.
İsa gelecekteki ölümüne ve dirilişine dair kehanette bulunuyordu.

İsa Nikodim'e yeniden doğuşu ve sonsuz yaşamı öğretiyor

3:1-2 Yahudiler'in Nikodim adlı bir önderi vardı. Ferisiler'den olan bu adam bir gece İsa'ya gelerek, "Rabbî, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle olmadıkça kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz" dedi. 3 İsa ona şu karşılığı verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez." 4 Nikodim, "Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?" diye sordu. 5 İsa şöyle yanıt verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez. 6 Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur. 7 Sana, 'Yeniden doğmalısınız' dediğime şaşma. 8 Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan herkes böyledir."

Ferisiler Yahudiler'in dini liderleriydi. İsa'ya karşı genellikle arkadaşça davranmadılar. Daha önce (1:24-27) Vaftizci Yuhanna'ya da meydan okumuşlardı. Nikodim buna rağmen, diğer Ferisiler'den farklı bir ruhla İsa'ya geldi. Bizzat konuşmak için geceleyin İsa'ya geldi. Muhtemelen bu ziyaretten diğer Ferisiler'in haberi olsun istemiyordu. Samimi bir şekilde İsa'dan gerçeği öğrenmek için geldi.

Nikodim İsa'nın Tanrı'dan geldiğini itiraf etti. İsa'nın mucizelerinin kutsal belirtiler olduğunu gördü. Fakat bunların tam olarak ne anlama geldiğini bilmiyordu.

İsa Nikodim'e Tanrı'nın Krallığı'na girmek için yeniden doğmak zorunda olduğunu söyledi. Tanrı'nın Krallığı Tanrı'nın egemenlik sürdüğü yerdir. İsa'ya inananlar için, Tanrı önce yüreklerinde hüküm sürer. Tanrı yüreklerinde hüküm sürdüğü kimseleri, bir gün hüküm sürdüğü cennette yaşamaları için götürecektir.

Bu ifadeler Nikodim'i rahatlatmadı. Bir Yahudi olarak doğduğundan ve bir Ferisi olarak konumundan dolayı Tanrı'dan lütuf bulacağını düşünmüştü. Bu yüzden biraz kafası karışmıştı. İsa'nın ikinci bir fiziksel doğumdan söz etmediğini biliyordu.

İsa yine ruhsal anlamda konuşuyordu. Sözlerinin doğru olduğuna dair vurgu yaptı. "Bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Eğemenliği'ne giremez" dedi. Nikodim'in yüreğinde değişikliğe ihtiyacı vardı. İsa'ya Kurtarıcı'sı olarak inanması gerekiyordu. Tanrı'nın Ruhu'nun iman için çalıştığı suyla yıkanması gerekiyordu. Bu da vaftizdi.

İsa ilk (fiziksel) doğumumuzu insandan doğan insan olarak açıkladı. Asıl deyimiyle, "bedenden" doğan "bedendir" dedi. Bu bizim anne-babalarımız gibi aynı günahkâr doğa ile dünyaya geldiğimizi söylemenin bir yoludur. Onların günahları var. Biz de günahla doğduk.

Fakat Tanrı'nın Ruhu bizde yeni bir ruhu, ilahi bir ruhu doğurur. Kutsal Ruh yüreklerimize iman için işler. Hepimizin bu ruhsal doğuma ihtiyacı vardır. İsa'ya inanmaya ihtiyacımız vardır.

Ruh'tan doğuş bizim nasıl olduğunu görebileceğimiz bir şey değildir. Bu, rüzgârın yerini tespit etmeye çalışmaya benzer. Rüzgârı duyabiliriz ve hissedebiliriz, fakat nereden başladığını ve nerede bittiğini göremeyiz. Bundan dolayı

Kutsal Ruh'un bizi nasıl etkilediğini biliyoruz fakat O'nun nasıl çalıştığını göremeyiz.

Hatırlanması gerekenler

Dini bir önder (Ferisi) olan Nikodim geceleyin İsa İle konuşmaya geldi.
Tanrı'nın Krallığı'na (Tanrı'nın Egemenliği'ne) girmek için yeniden doğmak gerekiyor.
Yeni doğuşumuz sudan ve Kutsal Ruh'tan gelmektedir.
Tanrı'nın Ruhu'nun iman için çalıştığı vaftiz, böyle bir şeydir.
Bizler günah içinde doğduk; günahlı bir insandan doğduk. Bu yüzden yeni bir doğuşa ihtiyacımız vardır.
Tanrı'nın Ruhu'nun iman için yüreklerimizde çalışmasına ihtiyacımız var.

3:9 Nikodim İsa'ya, "Bunlar nasıl olabilir?" diye sordu. 10 İsa ona şöyle yanıt verdi: "Sen İsrail'in öğretmeni olduğun halde bunları anlamıyor musun? 11 Sana doğrusunu söyleyeyim, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze tanıklık ediyoruz. Sizler ise bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz. 12 Sizlere yeryüzüyle ilgili şeyleri söylediğim zaman inanmazsanız, gökle ilgili şeyleri söylediğimde nasıl inanacaksınız? 13 Gökten inmiş olan İnsanoğlu'ndan başka hiç kimse göğe çıkmamıştır. 14 Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu'nun da öylece yukarı kaldırılması gerekir. 15 Öyle ki, O'na iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun. 16 "Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.

Nikodim hâlâ İsa'nın sözlerini mantığına uydurmaya çalışıyordu. "Bu nasıl olabilir?" diye sordu. Bu hepimizin zaman zaman sorduğu bir sorudur.

Böyle söylediği için İsa onu azarladı. Nikodim İsrail'deki önde gelen din öğretmenlerinden biriydi. Elbette onun

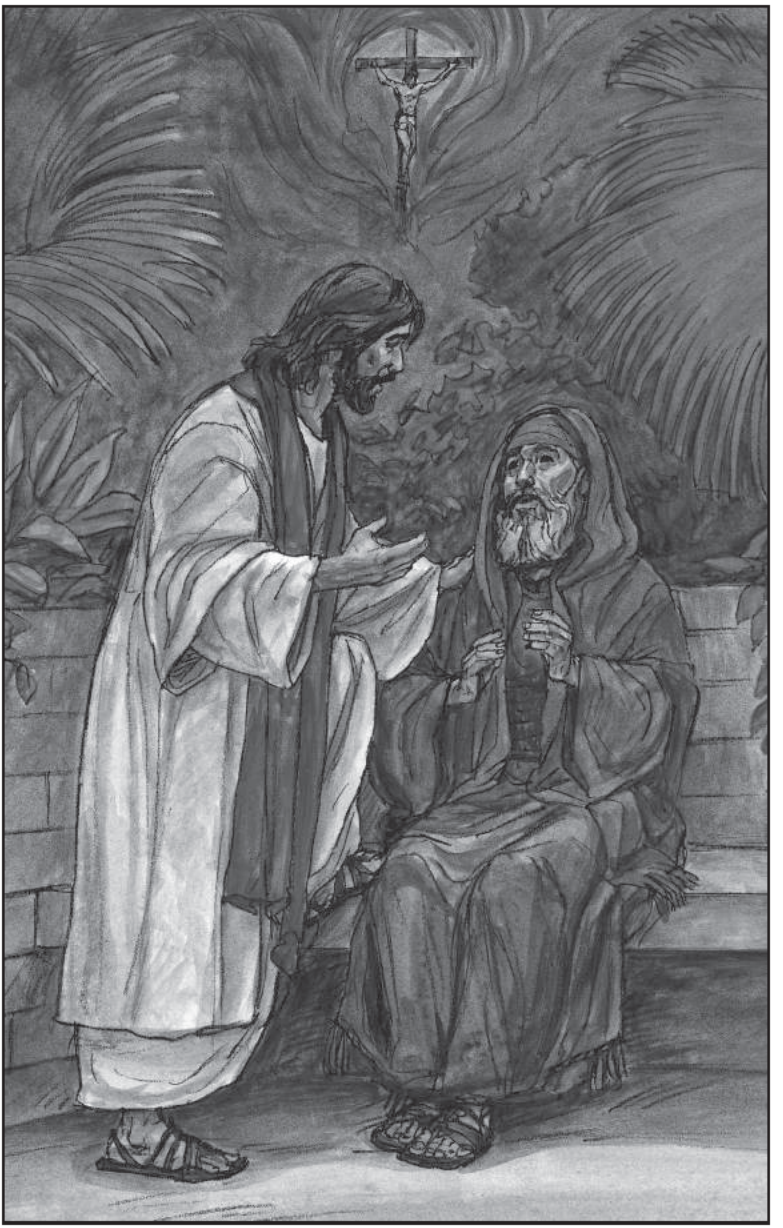

İsa geceleyin Nikodim ile konuşuyor

anlaması gerekirdi.

İsa ve Vaftizci Yuhanna, Tanrı hakkında ne konuştuklarını biliyorlardı. Fakat Ferisiler gibi insanlar duyduklarına inanmadılar. Şimdiye kadar İsa Nikodim'e yeryüzünde olan şeyleri anlattı: İnsanların yüreklerinde değişime ihtiyacı vardı. İnanmaları ve vaftiz olmaları gerekiyordu. Nikodim bu şeylere inanmazsa, İsa ona gökle ilgili şeyler söylediğinde nasıl inanacaktı.

İsa bir cevap almayı beklemedi. Nikodim'e öğretmek için sohbetin yönetimini eline aldı. Göksel şeylerle birlikte, İsa Tanrı'nın kurtuluş planından bahsediyordu. İsa bu planı biliyordu. Çünkü gökten inmişti. Bu plan yapıldığında, sonsuzlukta Tanrı'yla birlikteydi. Bundan dolayı Nikodim'e Tanrı'nın planını söyledi.

İsa Nikodim'in Eski Antlaşma'dan bildiği bir öykü ile başladı. İsrail halkı Mısır'dan kurtulduktan sonra, uzunca bir süre çölde yaşamak zorunda kaldılar. Genellikle de şikâyet ettiler ve Tanrı'nın aleyhinde konuştular. Bunun üzerine Tanrı oldukları yere zehirli yılanlar gönderdi. Yılanlar ısırdığında insanlar öldü. Sonra insanların yürekleri değişti. Musa'dan yardım için Tanrı'ya yalvarmasını istediler.

Tanrı Musa'ya tunç bir yılan yapmasını ve bir direğin üzerine koymasını söyledi. Yılanın ısırdığı kişi bu tunç yılana bakacak ve yaşayacaktı. Tanrı'nın onlara söylediği gibi, insanların yılana bakması onların tekrardan Tanrı'ya güvendiklerini gösterir.

İsa Nikodim'e Tanrı'nın şimdi ne planladığını anlatmak için bu öyküyü kullandı. Tanrı İsa'yı da bir direğe (çarmıha) yükseltecekti. Ve O'na inanan herkes sonsuza kadar yaşayacaktı. Bunun anlamı, hepimizi günah tarafından "ısırıldık" ve sonsuz ölümü hak ediyoruz. Fakat İsa çarmıhta öldüğünde, bizim için olan bağışlanmayı kazandı. Tanrı'ya güvendiğimizde ve imanla İsa'ya baktığımızda, bağışlanmayı alırız ve sonsuz yaşama sahip oluruz.

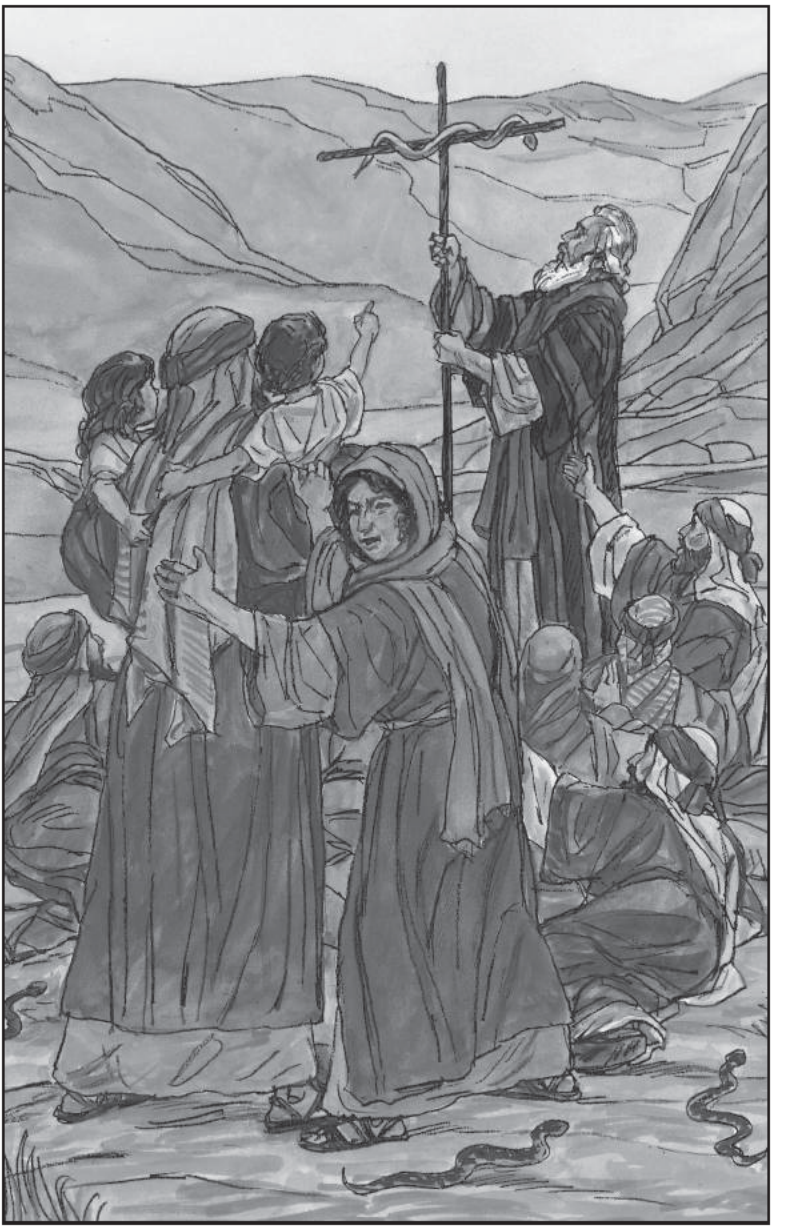

Musa Tunç bir yılan dikiyor

İsa sonra bütün mesajı Nikodim ve bizim için özetliyor. Sözleri muhtemelen Kutsal Kitap'tan en çok alıntı yapılan sözlerdir. Bu sözler, kurtulmamız için bilmemiz gereken her şeyi bize söyler.

İsa'nın söylediklerine yakından bakın:

"Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki…" Tanrı'nın bizim için derin bir sevgisi vardır. O'nun sevgisini kazanamayız. Fakat O'nun sevgisi, bir şekilde bizim iyiliğimiz için harekete geçer. Tanrı bizim için sadece iyi olanı ister. Ve bakın Tanrı'nın sevgisine konu olan kimdir "dünya." Bu, herkesi içerir. Ne yapmış olursak olalım, O sizi ve beni seviyor.

Tanrı bizi ve dünyadaki herkesi ne kadar sevdi? "Tek ve biricik Oğlu'nu verdi." Daha önce öğrendiğimiz gibi, başlangıçta Tanrı ile birlikte olan Söz (Yuhanna 1:1-2), Oğlu geldi. Kimse O'na benzemez. O kadından doğan bir adamdır. Tanrı O'nu bizim için mükemmel bir yaşam sürsün diye gönderdi. Tanrı O'nu dünyanın günahları için çarmıhta ölmesi için gönderdi. Mesih bizlerin günahları için ölmeye geldi.

Sonuç neydi? "O'na iman edenlerin 'hiçbiri mahvolmayacak,' sonsuz hayata kavuşacaktı." "Hiçbiri" kelimesi bana, benim de şahsen buna dâhil olduğumu söylüyor. Tanrı beni seviyor. "O'na inanan hiçbiri" ifadesi bize imanla Tanrı'nın hediyesini aldığımızı anlatır. İnanmamız gerekiyor. Fakat biz rastgele birine ya da bir şeye inanamayız. Tanrı'nın bize gönderdiği İsa'ya inanmamız gerekiyor. O'na iman edin ve "mahvolmayacaksınız, sonsuz hayata kavuşacaksınız."

İsa'ya iman edin, ölmeyeceksiniz. Bir dakika düşünün. Çevremizde her gün ölen imanlılar görmüyor muyuz? Evet, görüyoruz. Fakat bu son değil. Bu dünyevi beden ölür fakat ruhumuz sonsuza kadar İsa'yla birlikte yaşar. İsa son günde bedenlerimize diriliş verecektir. Sonsuz yaşamımız vardır. Cennet bizim evimiz olacaktır.

Hatırlanması gerekenler

İsa yeryüzünde olan şeyleri söyledikten sonra, göksel şeyleri açıkladı. Tanrı'nın kurtuluş planından açıkça bahsetti.
İsa'nın çarmıh ağacında yükseltilmesi gerekiyordu, Musa zamanında bronz yılan nasıl bir ağaç üzerinde kaldırıldıysa, Mesih'in Kurtarıcı işi de benzer bir şekilde olacaktı.
Tanrı bütün dünyayı sevdi. Tanrı biricik Oğlu'nu bizleri kurtarmak için gönderdi.
Mesih İsa'ya iman eden hiç kimse mahvolmayacak fakat sonsuz yaşamı olacaktır.

3:17 Tanrı, Oğlu'nu dünyayı yargılamak için göndermedi, dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi. 18 O'na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir. 19 Yargı da şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışık yerine karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüydü. 20 Kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve yaptıkları açığa çıkmasın diye ışığa yaklaşmaz. 21 Ama gerçeği uygulayan kişi yaptıklarını, Tanrı'ya dayanarak yaptığını göstermek için ışığa gelir."

Tanrı'nın, Oğlu'nu günahlarımızı yargılamak için gönderdiğini düşünebiliriz. Fakat Tanrı tam tersini yaptı. Tanrı, Oğlu'nu günahlarımızdan kurtulmamız için gönderdi. İsa'ya iman ettiğimizde yargılanmayız.

Bazıları hâlâ yargılanırlar. Tanrı onları yargılar. Çünkü onlar Tanrı'nın Oğlu'na iman etmemişlerdir. Bu İsa'nın hatası değildir. Bu gibi insanlar günahı İsa'dan daha fazla severler. İsa yine ışık ve karanlığın örneğini kullanır. İsa, Işık, geldi fakat onlar ışık yerine karanlığı seviyorlar. Yaptıkları kötü işlerin ışıkta açığa çıkmasını istemezler. Günahtan dönüp, İsa'ya inanmak istemezler.

Biz bunu bugün bile görüyoruz. İnsanlar günahlarını o kadar çok seviyorlar ki, imansızlıkla İsa'ya sırtlarını dönüyorlar. Günahlarının "normal" olduğuna ve bundan dolayı da yanlış olmadığına diğerlerini inandırmaya çalışıyorlar. Aksine, İsa'ya inananlar O'nun doğruluk sözlerini dinliyorlar ve bu sözlerle yaşıyorlar.

Hatırlanması gerekenler

Tanrı bizi kurtarması için İsa Mesih'i gönderdi. Tanrı bizi yargılaması için İsa'yı göndermedi.
Tanrı Oğlu'na iman etmeyen bazıları halen yargılanırlar.
Böyleleri İsa'dan çok günahı severler.

3:22 Bundan sonra İsa'yla öğrencileri Yahudiye diyarına gittiler. İsa onlarla birlikte orada bir süre kalarak vaftiz etti. 23 Vaftizci Yuhanna da Salim yakınındaki Aynon'da vaftiz ediyordu. Çünkü orada bol su vardı. İnsanlar gelip vaftiz oluyorlardı. 24 Vaftizci Yuhanna henüz hapse atılmamıştı. 25 O sıralarda Vaftizci Yuhanna 'nın öğrencileriyle bir Yahudi arasında temizlenme konusunda bir tartışma çıktı. 26 Öğrencileri Vaftizci Yuhanna'ya gelerek, "Rabbî" dediler, "Şeria Irmağı'nın karşı yakasında birlikte olduğun ve kendisi için tanıklık ettiğin adam var ya, işte O vaftiz ediyor, herkes de O'na gidiyor." 27 Vaftizci Yuhanna şöyle yanıt verdi: "İnsan, kendisine gökten verilmedikçe hiçbir şey alamaz. 28 'Ben Mesih değilim, ama O'nun öncüsü olarak gönderildim' dediğime siz kendiniz tanıksınız. 29 Gelin kiminse, güvey odur. Ama güveyin yanında duran ve onu dinleyen dostu onun sesini işitince çok sevinir. İşte benim sevincim böylece tamamlandı. 30 O büyümeli, bense küçülmeliyim." 31 Yukarıdan gelen, herkesten üstündür. Dünyadan olan dünyaya aittir ve dünyadan söz eder. Gökten gelen ise, herkesten üstündür. 32 Ne görmüş ne işitmişse ona tanıklık eder, ama tanıklığını kimse kabul etmez. 33 O'nun tanıklığını kabul eden, Tanrı'nın gerçek olduğuna mührünü basmıştır. 34 Tanrı'nın gönderdiği kişi Tanrı'nın sözlerini söyler. Çünkü Tanrı, Ruh'u ölçüyle vermez. 35 Baba Oğul'u sever; her şeyi O'na teslim etmiştir. 36 Oğul'a

iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Oğul'un sözünü dinlemeyen yaşamı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı böylesinin üzerinde kalır.

İsa ve öğrencileri Yeruşalim'den ayrıldıktan sonra, bir süre Yahudiye'de kaldılar. Muhtemelen Şeria Irmağı'nın yakınlarında. İnsanlar O'na geldi ve vaftiz oldular. Vaftizci Yuhanna da daha kuzeyde vaftiz etmeye devam etti.

Bir gün Yahudiler, Vaftizci Yuhanna'nın öğrencileriyle "temizlenme" konusunda tartışmaya başladı. İsa'nın vaftiz etmesi ve öğrencilerin de bu konuda ne yaptığını konusunda konuşmuş olmalılar. Vaftizci Yuhanna'nın öğrencileri endişeleriyle birlikte ona geldiler. [Vaftizci] Yuhanna'nın daha önce tanıklık ettiği "o adamı," İsa'yı şikâyet ettiler. Şimdi herkes İsa'ya gidiyordu.

Vaftizci Yuhanna'nın onları hizaya getirmesi gerekiyordu. [Vaftizci] Yuhanna şöyle açıkladı: Tanrı'nın, onu yapması için gönderdiği işi yapıyordu. Onlara kendisinin Mesih olmadığını açıklamıştı. [Vaftizci] Yuhanna, Mesih'e tanıklık etmek için önceden gönderilmişti.

[Vaftizci] Yuhanna gelin ve güvey ve güveyin arkadaşını (biz "sağdıç" deriz) örnek vererek anlattı. Tanrı'nın halkından söz ederken "gelin" ve Tanrı'dan söz ederken "güvey" kullanmak yaygın bir durumdu. Bu durumda, güvey Tanrı'nın Oğlu İsa'ydı. [Vaftizci] Yuhanna güveyin arkadaşıydı.

Güveyin gelip gelini istemesi için arkadaşı (sağdıç) ona yardım ederdi. Güvey geldiğinde ise arkadaşı sevinçle dolarak kenara çekilirdi. Böylece bütün dikkatler güveyin üzerine dönerdi.

Yani [Vaftizci] Yuhanna İsa'nın gelişi için hazırlık yapmaya yardım etti. Şimdi O geldi, [Vaftizci] Yuhanna'nın sevinci tamamlandı. [Vaftizci] Yuhanna'nın öğrencileri, insanların İsa'ya gittiklerini görmekten mutluluk duymalıydılar. [Vaftizci] Yuhanna "O daha önemli olmalı"

dedi. “Ben daha az önemli olmalıyım.” Tanrı’nın planı, halkını kurtarmak için Oğlu’nu vermekti. Oğul da (damat) halkını (gelini) almak için gelmişti.

Vaftizci Yuhanna biraz daha açıkladı. İsa gökten geldi. Hatırlayın, O başlangıçta Tanrı’yla birlikte olan Söz’dü. O Tanr’ıydı (Yuhanna 1:1). Vaftizci Yuhanna sadece dünyaya normal doğumla gelmiş bir idi. İsa ondan çok üstündü ve her şeyin üzerindeydi. O, [Vaftizci] Yuhanna’dan çok daha önemliydi.

Tanrı’nın gönderdiği kişi “Tanrı’nın Sözleri’ni söyler.” Burada Yuhanna Kitabı’nın yazarı, İsa’dan, Vaftizci Yuhanna’dan ya da kendisinden söz ediyor olabilir. Bu kişinin kim olduğu, söylenenlerin önemli anlamını değiştirmez. Onların hepsi Tanrı’nın Sözleri’ni konuştular. Ve Tanrı’nın Kutsal Ruh’u bu Sözler aracılığıyla çalıştı. İnsanların yüreklerinde İsa’ya inanmaları için çalıştı. “Oğul’a iman edenin sonsuz yaşamı vardır.”

Fakat “Oğul’a hayır diyenler yaşama göremeyecektir.” Tanrı halen öfkesini Tanrı Oğlu’na iman etmeyen kimselerin üzerine dökmektedir. Oğul’a iman edin ve yaşayın.

Hatırlanması gerekenler

Mesih İsa geldiği zaman Vaftizci Yuhanna’nın sevinci tamamlanmıştır.
[Vaftizci] Yuhanna “İsa Mesih benden önemlidir (üstündür)” diye tanıklık etti.
Tanrı’nın gönderdiği biri Tanrı’nın Sözleri’ni konuşur.
Kutsal Ruh bu sözler aracılığı ile çalışır.
İsa’ya iman eden kişinin sonsuz yaşamı vardır.

İsa yabancı bir kadına yaşam suyunu öğretiyor

4:1-3 Ferisiler, İsa'nın [Vaftizci] Yuhanna'dan daha çok öğrenci edinip vaftiz ettiğini duydular –aslında İsa'nın kendisi değil, öğrencileri vaftiz ediyorlardı– İsa bunu öğrenince Yahudiye'den ayrılıp yine Celile'ye gitti. 4 Giderken Samiriye'den geçmesi gerekiyordu. 5 Böylece Samiriye'nin Sihar denilen kentine geldi. Burası Yakup'un kendi oğlu Yusuf'a vermiş olduğu toprağın yakınındaydı. 6 Yakup'un kuyusu da oradaydı. İsa, yolculuktan yorulmuş olduğu için kuyunun yanına oturmuştu. Saat on iki sularıydı. 7 Samiriyeli bir kadın su çekmeye geldi. İsa ona, "Bana su ver, içeyim" dedi. 8 İsa'nın öğrencileri yiyecek satın almak için kente gitmişlerdi. 9 Samiriyeli kadın, "Sen Yahudi'sin, bense Samiriyeli bir kadınım" dedi, "Nasıl olur da benden su istersin?" Çünkü Yahudiler'in Samiriyeliler'le ilişkileri yoktur. 10 İsa kadına şu yanıtı verdi: "Eğer sen Tanrı'nın armağanını ve sana, 'Bana su ver, içeyim' diyenin kim olduğunu bilseydin, sen O'ndan dilerdin, O da sana yaşam suyunu verirdi." 11 Kadın, "Efendim" dedi, "Su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin, yaşam suyunu nereden bulacaksın? 12 Sen, bu kuyuyu bize vermiş, kendisi, oğulları ve davarları ondan içmiş olan atamız Yakup'tan daha mı büyüksün?"

Yahudiler'in dindar liderlerinden birçoğu (Ferisiler) İsa'ya iman etmiyorlardı. İnsanların İsa'ya gittiklerini duydular. İsa'ya sorun yaşatacak gibi görünüyorlardı. Bundan dolayı İsa sorun çıkacağını görünce, Celile'ye geri döndü.

Yuhanna İsa'nın Celile'ye giderken "Samiriye'den geçmek zorunda olduğunu" yazıyor. Aslında, başka bir yoldan, daha güvenli bir yoldan gidebilirdi. Şeria Irmağı'nın diğer tarafından gidebilirdi. Fakat bu yoldan gitmek zorundaydı. "Çünkü yerine getirmesi gereken önemli bir görevi vardı.

İsa ve öğrencileri Samireye'deki Sihar kentine varınca, bir kuyuda durdular. İsrailler'in ilk babası Yakup yıllarca önce bu kuyuyu kazmıştı. Yakup bu kuyuya oğlu Yusuf'un adını vermişti.

İsa yorgundu. İsa'nın öğrencileri yiyecek almak için kentte gittiklerinde, İsa kuyunun yanına oturdu.

İsa yalnızken, kentten bir kadın kuyudan biraz su almak için geldi. İsa ondan su istedi. Bu onu şaşırttı. Çünkü O'nun kıyafetlerinden ve konuşmasından bir Yahudi olduğunu söyleyebilirdi. Kadın Samiriyeli'ydi. Yahudiler ve Samiriyeliler çok iyi geçinemezlerdi. Samiriyeliler eski İsrailler'den gelen karışık bir ırktı (Yahudilikle başka inançların karıştırmışlardı). İmanlı olmayan işgalcilerdi. Genellikle güneylerindeki Yahudiler'e karşı çıktılar.

Ayrıca, yabancı bir erkekle bir kadının böyle yalnız görüşmeleri olağandışıydı. Fakat İsa'nın bu kadınla konuşmak için iyi bir nedeni vardı. İsa orada kadını imana getirmek için bulunuyordu.

İsa'nın cevaplama şekli ilk başta kadının kafasını karıştırdı. Fakat İsa o anı, kadına ruhsal bir ders öğretmek için kullanıyordu. Kadın Tanrı'nın dünyaya olan armağanından, Kurtarıcı'dan bahsediyordu. Fakat kadın bunu henüz tam olarak bilmiyordu. Bu yüzden İsa kadına, eğer kendisinin kim olduğunu bilseydi, onun İsa'dan içecek isteyeceğini söyledi. İsa ona yaşam suyunu verirdi.

"Yaşam suyu" yaşam veren sudur. İsa'nın demek istediği, O'na inanmakla, kadının sonsuz yaşama kavuşacak olmasıydı. Bununla birlikte kadın hâlâ İsa'nın kuyudaki sudan söz ettiğini sanıyordu. İsa'nın kuyudan su çekecek bir şeyi yoktu. Kadın İsa'nın "yaşam suyunu nasıl alacağını" merak etti.

Ataları Yakup'a kadar dayanan insanlar için kuyudaki su yeterince iyiydi. Kadın, İsa'nın neden kuyudaki sudan daha iyi bir su verebileceğini düşündüğünü merak etti.

Hatırlanması gerekenler

İsa Samiriyeli bir kadınla karşılaştı.
Samiriyeliler ve Yahudiler iyi geçinemezdi.
Samiriyeliler Yahudilikle putperestliğin karışımından

oluşan bir inanca sahipti.
Mesih İsa'nın kendisi Tanrı'nın bir armağanıdır.
Yaşam veren suyu sadece İsa sağlayabilir.

4:13 İsa şöyle yanıt verdi: "Bu sudan her içen yine susayacak. 14 Oysa benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fışkıran bir pınar olacak." 15 Kadın, "Efendim" dedi, "Bu suyu bana ver. Böylece ne susayayım, ne de su çekmek için buraya kadar geleyim."

İsa kadına sıradan bir sudan bahsetmiyordu. Su içeriz ve tekrar susarız. Fakat biri İsa'nın verdiği suyu içerse, bu kişi asla tekrar susamayacaktı. Bu su, İsa'ya ve O'ndaki sonsuz yaşama güvenen imandır. Sonsuza kadar devam eden susuzluk ise, suçluluk ve günahın cezasıdır.

İsa O'na olan imanımızı su pınarına benzetti. Bu pınar, "sonsuz yaşama doğru akar." İsa'ya güvendiğinizde, günahlarınız bağışlanır. İmanınız, içinizde fışkıran pınar gibidir. İman bütün yaşamınızı etkiler, içinizde "akmaya" devam eder.

Samiriyeli kadın hâlâ anlamadı, fakat biraz bu sudan istediğini biliyordu. Böyle bir suyu alırsa, artık kuyuya gelmek zorunda olmayacağını düşündü.

Hatırlanması gerekenler

Mesih İsa'nın vereceği sudan içen, bir daha asla susamayacaktır.
İsa kendisine olan imanı ve vereceği sonsuz yaşamı, "yaşam suyu" diye tanımladı.
İsa'nın tanımına göre susuzluk, günah ve günahın getireceği yargıyı tanımlamaktadır.

4:16 İsa, “Git, kocanı çağır ve buraya gel” dedi. 17 Kadın, “Kocam yok” diye yanıtladı. İsa, “Kocam yok demekle doğruyu söyledin” dedi. 18 “Beş kocaya vardın. Şimdi birlikte yaşadığın adam kocan değil. Doğruyu söyledin.” 19 Kadın, “Efendim, anlıyorum, sen bir peygambersin” dedi. 20 “Atalarımız bu dağda tapındılar, ama sizler tapılması gereken yerin Yeruşalim'de olduğunu söylüyorsunuz.” 21 İsa ona şöyle dedi: “Kadın, bana inan, öyle bir saat geliyor ki, Baba'ya ne bu dağda, ne de Yeruşalim'de tapınacaksınız! 22 Siz bilmediğinize tapıyorsunuz, biz bildiğimize tapıyoruz. Çünkü kurtuluş Yahudiler'dendir. 23 Ama içtenlikle tapınanların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor. İşte, o saat şimdidir. Baba da kendisine böyle tapınanları arıyor. 24 Tanrı ruhtur, O'na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar.” 25 Kadın İsa'ya, “Mesih denilen meshedilmiş Olan'ın geleceğini biliyorum” dedi, “O gelince bize her şeyi bildirecek.” 26 İsa, “Seninle konuşan ben, O'yum” dedi.

İsa’nın kadının anlamasına yardım etmesi için, kadının susuzluğuna dikkat çekmesi gerekiyordu. Kadına günahını göstermek zorundaydı. Kadına gidip kocasını getirmesini söyledi. Kadın “kocam yok” dedi. İsa kadına günahkâr hayat tarzının tüm detaylarını söyledi. Beş kocaya varmıştı. Şimdi de evlilik dışı olarak bir adamla birlikte yaşıyordu. Zina suçu işliyordu.

Kadın İsa’nın, kendisi hakkında bildiklerinden dolayı şaşırmış ve utanmıştı, İsa’nın peygamber olduğunu söyledi. Sonra konuyu değiştirdi. Nerede tapınacağını sordu. Kadının halkı yakındaki bir dağda tapınıyorlardı. Yahudiler Yeruşalim’deki tapınakta tapınıyorlardı.

İsa artık nerede tapındığının önemli olmadığını söyledi. Kime ve nasıl tapındığın önemliydi. Samiriyeliler gerçek tapınmanın anlamını kaybetmişlerdi. Artık Gökteki babayı tanımıyorlardı. Fakat Tanrı’nın söz verdiği Kurtarıcı Yahudiler’den çıktı.

Tanrı Ruh’tur ve bir yerle sınırlandırılamaz. Gerçek tapınma, Tanrı Sözü gerçekliği aracılığıyla, Tanrı’nın Ruhu’nun bizde çalışmasını temel alan tapınmadır. Tanrı’ya bizi kurtarmak amacıyla bize İsa’yı gönderdiği için teşekkür

İsa Samiriyeli kadından su istiyor

ettiğimizi söylemek için tapınırız. Tanrı'nın bize öğrettiği gerçeğe dayanarak tapınırız. Gerçeği daha fazla duymak isteriz, imanda büyümek ve Tanrı'yı övmek isteriz. "Ruh'ta ve gerçekte tapınmak" bu anlamdadır. Bunu pek çok yerde ve pek çok şekilde yapabiliriz.

Kadın Kutsal Kitap'tan Tanrı'nın gerçeğini biraz biliyordu. Tanrı'nın Mesih (Mesh edilmiş olan) için olan vaadini biliyordu. Mesih'in her şeyi halka bildireceğine inanıyordu.

Şimdi İsa kadını, Mesih'in kim olduğunu işitmeye hazır olduğu yere yönlendirmişti. İsa basit bir şekilde, "Seninle konuşan ben O'yum (Mesih Benim)" dedi.

Hatırlanması gerekenler

İsa bu kadının "yaşam suyu" hakkında öğrenmesi için, önce kadına günahını gösterdi.
Kadın zina yapmaktan suçluydu.
İsa'nın kadın hakkında her şeyi biliyor olması sebebiyle, kadın İsa'nın bir peygamber olduğunu düşündü.
İsa bu kadına "Ruh'ta ve gerçekte tapınmaya" ihtiyacı olduğunu söyledi.
İsa vaat edilen Kurtarıcı Mesih'tir.

Öğrenciler döndüler ve kadın gitti

4:27 Bu sırada İsa'nın öğrencileri geldiler. O'nun bir kadınla konuşmasına şaştılar. Bununla birlikte hiçbiri, "Ne istiyorsun?" ya da, "O kadınla neden konuşuyorsun?" demedi. 28-29 Sonra kadın su testisini bırakarak kente gitti ve halka şöyle dedi: "Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Acaba Mesih bu mudur?" 30 Halk da kentten çıkıp İsa'ya doğru gelmeye başladı. 31 Bu arada öğrencileri O'na, "Rabbî,

yemek ye!" diye rica ediyorlardı. 32 Ama İsa, "Benim, sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var" dedi. 33 Öğrenciler birbirlerine, "Acaba biri O'na yiyecek mi getirdi?" diye sordular. 34 İsa, "Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve O'nun işini tamamlamaktır" dedi. 35 "Sizler, 'Ekinleri biçmeye daha dört ay var' demiyor musunuz? İşte, size söylüyorum, başınızı kaldırıp tarlalara bakın. Ekinler sararmış, biçilmeye hazır! 36 Eken ve biçen birlikte sevinsinler diye, biçen kişi şimdiden ücretini alır ve sonsuz yaşam için ürün toplar. 37 'Biri eker, başkası biçer' sözü bu durumda doğrudur. 38 Ben sizi, emek vermediğiniz bir ürünü biçmeye gönderdim. Başkaları emek verdiler, siz ise onların emeğinden yararlandınız."

Tam da İsa kadına Mesih olduğunu söylediğinde, öğrencileri geri döndüler. Ve İsa'nın kadınla konuşmasını sona erdi. Fakat kadın duyması gerekeni duymuştu. Kuyudan su seçmekle uğraşmadı. Su testini bıraktı ve aceleyle kente gitti.

Kadın kentteki halka İsa'dan bahsetmek için sabırsızlanıyordu. "Gelin ve O'nu görün" diye ısrar etti. "Benim hakkımdaki her şeyi bana söyledi. O'nun Mesih olabileceğini düşünüyor musunuz?"

Kadının söylediklerinden çok etkilenen halk, İsa'yı görmeye gitti.

Bu arada öğrencileri, kentten aldıkları yiyeceklerin bir kısmını İsa'ya sundular. İsa yiyeceği istemeyince şaşırdılar. Başka yerden yiyecek getirilmediyse, aç olacağını biliyorlardı.

Fakat İsa onlara ruhsal bir ders vermek istiyordu. Yiyecekler bizleri besler ve güçlendirirler. İsa "Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmektir" dedi. İsa göksel Baba'sının işini yaparak beslenmiş ve güç bulmuştur.

Şimdi öğrencilerin de Babamız için yapacakları işler hakkında öğrenme zamanları gelmişti. İsa'ya iman etmeleri ve kurtulmaları için canları toplamaya yardımcı olmaları gerekiyordu.

İsa hasattan konuşmaya başladı. Buğdayın biçilecek kadar olgunlaşmasına daha dört ay vardı. O bölgedeki buğday tarlalarına baksalardı, erken yeşermiş bitkileri görürlerdi.

Yine bir kez daha ruhsal bir konuya dikkat çekmek için, dünyevi bir örnek kullanıyordu. İsa "Gözlerinizi açıp! Tarlalara bakın!" diye buyurdu. "Ekinler sararmış şimdi biçilmeye hazır"

Öğrenciler baktıklarında, Sihar'dan gelen insanları gördüler. Bu insanlar biçilmeye hazırdılar. Sonsuz hayatı almak için geliyorlardı. Tanrı'nın Mesih hakkındaki Sözü, tohumu ekmişti. İsa bunu suladı. Bu kadın halka anlattı ve onları gelip görmeleri için çağırdı. Şimdi öğrencilerin, imanlıları bir araya toplamaya yardım etmeleri gerekiyordu.

İsa'nın verdiği örnek, bize Tanrı hizmetini nasıl yapmamız gerektiğini söylüyor. Biri tohumu eker İsa'yı birine anlatır. Başkası kurtuluşa giden yol hakkında daha fazla şey anlatır. Başka biri bu kişinin İsa hakkında daha fazla öğrenmesi için kiliseye getirir. Kilisedeki birçok kişi, yeni imanlıyı aralarına dostça kabul eder. Ve herkes Tanrı'nın işi yapıldığı için, ekin biçmenin verdiği sevinci paylaşır.

Hatırlanması gerekenler

Samiriyeli kadın bütün kente İsa'yı anlatmak için acele etmişti. Çünkü İsa'nın Kutsal Yazılar'da vaat edilen Mesih olup olmadığını merak ediyordu.
İsa ürünün hasat için hazır olduğunu söyleyerek, Sihar'dan gelen halka işaret ediyordu.

Birçok Samiriyeli İsa'ya inandı

4:39 O kentten birçok Samiriyeli, "Yaptığım her şeyi bana söyledi" diye tanıklık eden kadının sözü üzerine İsa'ya iman etti. 40 Samiriyeliler O'na gelip yanlarında kalması için rica ettiler. O da orada iki gün kaldı.

41 O'nun sözü üzerine daha birçokları iman etti. 42 Bunlar kadına, "Bizim iman etmemizin nedeni artık senin sözlerin değil" diyorlardı. "Kendimiz işittik, O'nun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olduğunu biliyoruz."

O kentteki birçok kişi, bu kadının söylediklerinden dolayı iman etti. Bundan dolayı İsa'ya geldiler. Daha fazla öğrenmek istediler ve İsa'ya yanlarında kalması için rica ettiler. İsa iki gün kaldı ve halka öğretti. Daha fazla insan İsa'yı dinliyordu. "O'nun Sözü'nden dolayı" O'na iman ettiler.

İsa'yı duyduktan sonra, İsa'nın gerçekten "dünyanın Kurtarıcısı" olduğunu kabul ettiler. Onlar İsa Mesih'te muhteşem bir adam olmanın ötesinde bir şey gördüler. O mucize yaratan birinden çok daha fazlaydı. O Kurtarıcı'ydı dünyanın Kurtarıcısı.

İsa'nın, insanlar kendisine inansın diye mucize yapmadığını dikkate almalıyız. İsa insanlara öğretti. O'nun sözleri, insanların O'nun Kurtarıcıları ve dünyanın Kurtarıcısı olduğunu görmelerini sağlamıştır. Mucizeleri, öğretilerini desteklemiştir. Bugüne kadar Rab hâlâ imanlıları aynı yolla, Sözü aracılığıyla bir araya toplamaktadır. O'nun Sözleri'ne inanıyoruz, çünkü O'nun Sözleri yüreklerimize ulaşmıştır.

Hatırlanması gerekenler

Pek çok Samiriyeli, sözlerinden dolayı İsa'ya iman etti. Onlar İsa'nın sözlerinde, dünyanın Kurtarıcısı olan kişiyi gördüler.

İsa saray memurun oğlunu iyileştirdi

4:43 Bu iki günden sonra İsa oradan ayrılıp Celile'ye gitti. 44 İsa'nın kendisi, bir peygamberin kendi memleketinde saygı görmediğine tanıklık

etmişti. 45 Celile'ye geldiği zaman Celileliler O'nu iyi karşıladılar. Çünkü onlar da bayram için gitmişler ve bayramda O'nun Yeruşalim'de yaptığı her şeyi görmüşlerdi. 46 İsa yine, suyu şaraba çevirdiği Celile'nin Kana Köyü'ne geldi. Orada saraya bağlı bir memur vardı. Oğlu Kefarnahum'da hastaydı. 47 Adam, İsa'nın Yahudiye'den Celile'ye geldiğini işitince yanına gitti, evine gelip ölmek üzere olan oğlunu iyileştirmesi için O'na yalvardı. 48 İsa adama, "Sizler belirtiler ve harikalar görmedikçe iman etmeyeceksiniz" dedi. 49 Saray memuru İsa'ya, "Efendim, çocuğum ölmeden yetiş!" dedi. 50 İsa, "Git, oğlun yaşayacak" dedi. Adam, İsa'nın söylediği söze iman ederek gitti. 51 Daha yoldayken köleleri onu karşılayıp oğlunun yaşadığını bildirdiler. 52 Adam onlara, oğlunun iyileşmeye başladığı saati sordu. "Dün öğle üstü saat birde ateşi düştü" dediler. 53 Baba bunun, İsa'nın, "Oğlun yaşayacak" dediği saat olduğunu anladı. Kendisi ve bütün ev halkı iman etti. 54 İsa, bu ikinci belirtiyi de Yahudiye'den Celile'ye döndükten sonra gerçekleştirdi.

İsa, iki gün Sihar'da kaldıktan sonra, Celile'ye doğru yolculuğuna devam etti. Bir peygamberin kendi ülkesinde saygı görmediğine dikkat çekti. Şimdi Celile'deki halk ona böyle bir saygısızlıkta bulunacaktı.

Celile'deki halk, İsa'nın dönüşünde O'nu iyi karşıladılar. Fakat İsa'yı Sihar halkının kabul ettiği gibi kabul etmediler. O'nu iyi karşıladılar. Çünkü, onlar da bayram için Yeruşalim'deyken, İsa'nın yaptığı bazı harika şeyleri görmüşlerdi. İsa'nın daha fazla şey yaptığını görmek istiyorlardı fakat söylediği sözlerle çok fazla ilgilenmiyorlardı.

İsa yine Kana'yı ziyaret ediyorken, saraya bağlı bir memur yardım istemek için geldi. Adamın oğlu Kefarnahum'da hastaydı ve ölüyordu. Memur oğlunu iyileştirmesi için İsa'ya yalvardı.

İlk önce İsa bu adamın isteğini önemsemiyor gibi göründü. Cevaplarken etrafındaki herkese konuştu. Etrafındakileri, O'na Kurtarıcıları olarak iman etmedikleri için de azarladı. Çünkü O'nu sadece daha fazla "mucizevi belirtiler ve harikalar" görmek için takip ediyorlardı. Muhtemelen İsa'yı, bu çocuğun iyileştiğini görmek için

Kefarnahum'a kadar takip edeceklerdi.

Memur ısrar etti. Adam "lütfen oğlum ölmeden gelin" diye yalvardı.

İsa basit bir şekilde cevap verdi: "Git. Oğlun yaşayacak."

Adam İsa'nın sözüne inandı ve gitti. Evine giderken, köleleri onu yolda karşıladılar. İyi haberleri vardı. Oğlu yaşıyordu ve iyiydi. Adam daha fazla ayrıntıyı sordu. Oğlu'nun ateşinin tam olarak "oğlun yaşayacak" dediği saatte düştüğünü öğrendi.

Adam İsa'nın sözlerine güvendi; İsa'nın sözleri doğruydu. Bu memur ve ailesi İsa'ya iman ettiler.

Hatırlanması gerekenler

İsa kendisine sadece mucizeler görmek için gelen kalabalıkları azarladı.
Saray memuru İsa'ya güvendi ve oğlu iyileşti.
Saray memurunun oğlu tam da İsa'nın "oğlun iyileşecek" dediği saate iyileştiğini gördü.

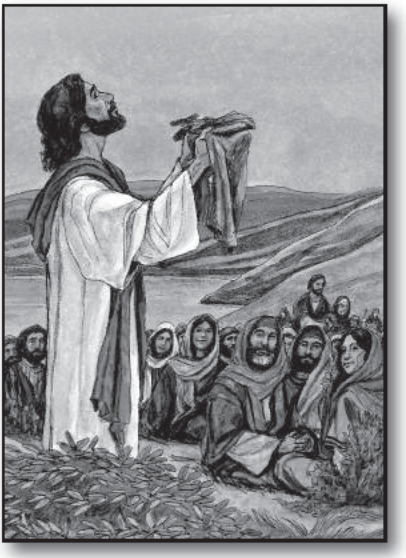

İman Et ve Yaşa

BÖLÜM 4
İsa Hizmetinde Şüphelerle ve Kendisine Karşıt Olanlarla Nasıl Yüzleşti

Yuhanna 5:1-6:71

BÖLÜM – 4
İsa Hizmetinde Şüphelerle ve Kendisine Karşıt Olanlarla Nasıl Yüzleşti

Bazıları İsa'yı, insanları iyileştirdiği için öldürmek istedi

5:1 İsa bundan sonra Yahudiler'in bir bayramı nedeniyle Yeruşalim'e gitti. 2 Yeruşalim'de Koyun Kapısı yanında, İbranice'de Beytesta denilen beş eyvanlı bir havuz vardır. 3-4 Bu eyvanların altında kör, kötürüm, felçli hastalardan bir kalabalık yatardı. 5 Orada otuz sekiz yıldır hasta olan bir adam vardı. 6 İsa hasta yatan bu adamı görünce ve uzun zamandır bu durumda olduğunu anlayınca, "İyi olmak ister misin?" diye sordu. 7 Hasta şöyle yanıt verdi: "Efendim, su çalkandığı zaman beni havuza indirecek kimsem yok, tam gireceğim an benden önce başkası giriyor." 8 İsa ona, "Kalk, şilteni topla ve yürü" dedi. 9 Adam o anda iyileşti. Şiltesini toplayıp yürümeye başladı. O gün Şabat Günü'ydü. 10 Bu yüzden Yahudi yetkililer iyileşen adama, "Bugün Şabat Günü" dediler, "Şilteni toplaman yasaktır."11 Ama adam onlara şöyle yanıt verdi: "Beni iyileştiren kişi bana, 'Şilteni topla ve yürü' dedi." 12 "Sana, 'Şilteni topla ve yürü' diyen adam kim?" diye sordular. 13 İyileşen adam ise O'nun kim olduğunu bilmiyordu. Orası kalabalıktı, İsa da çekilip gitmişti. 14 İsa daha sonra adamı tapınakta buldu. "Bak, iyi oldun. Artık günah işleme de başına daha kötü bir şey gelmesin" dedi. 15 Adam gidip Yahudi yetkililere kendisini iyileştirenin İsa olduğunu bildirdi.

İsa Yeruşalim'deki başka bir bayrama gitti. Fısıh Bayramına gidişinin üzerinden (Yuhanna 2:13) en azından bir yıl geçmişti. İsa'nın o zamanda ne yaptığı hakkında daha fazla öğrenmek için, Kutsal Kitap'taki diğer Müjde'lere bakmamız gerekir. Çünkü Yuhanna bizim İsa'ya iman etmemize yardım edecek olan belirli bir olaylara odaklanmıştır.

İsa Yeruşalim'deyken, Beytesta denilen bir havuza gitti. Engelli insanlar iyileşme umuduyla orada toplanırlardı. Bu havuz, günümüzdeki sağlığa faydalı kaplıcalara benzer. Yalnızca o günkü insanlar bu havuzun mucizevi bir şekilde

onları iyileştirdiğini düşünürlerdi. Su bazen çalkalanırdı ve bazıları suyu bir meleğin çalkalandığını düşünürdü (Bu bir yeraltı kaplıcası olabilir). Çalkalandığı zaman şifa için havuza girme zamanıydı.

Aslında orada kimsenin iyileştiğine dair bir söz de yoktu. Fakat insanlar umutla geldiler. İsa geldiğinde, 38 yıldır engelli olan bir adamla karşılaştı. İsa adamın kaç yıldır o durumda olduğunu biliyordu. Adama "İyi olmak ister misin?" diye sordu.

Vereceği cevabın ne olduğu açıkça görünmesine rağmen, kötürüm adam İsa'nın ona havuza girmesine yardım etmeyi teklif ettiğini düşünmüş olabilir. İsa'ya doğru zamanda suya hiç giremediğini söyledi.

Fakat İsa havuzdan söz etmedi. O, bu adamı iyileştirecek tek kişiydi. İsa adama kalk, şilteni topla ve yürü dedi. Adam o anda iyileşti. Adam İsa'nın dediğini yaptı, kalktı ve şiltesini alıp yürüdü. İsa oradan hızlıca ayrıldı. İyileşen kötürüm adam, onu kimin iyileştirdiğini bile bilmiyordu.

Ancak, hemen Yahudi liderleri bu adamın üstüne gitti. O gün, dinlenme günü olan Şabat Günü'ydü. Onların yasalarına göre, şiltesini toplaması yasaktı. Çünkü bu, Şabat Günü iş yapmak anlamına gelirdi. Çoğu Ferisiler olan bu Yahudiler, Şabat Günü hakkında Tanrı'nın buyruklarına kendi buyruklarını eklemişlerdi.

Hemen sonrasında Yahudiler adamın şiltesini toplamasıyla ilgilenmeyi bıraktılar. Adamı iyileştirenin, adama şilteni topla ve yürü dediğini öğrendiler. Kimin iyileştirdiğini bilmek istediler.

Muhtemelen onun İsa olduğunu düşünmüşlerdir. Çünkü O şifacı olarak ün kazanmıştı. Fakat bu iyileşen adam O'nun kim olduğunu bilmiyordu.

Daha sonra İsa adamı tapınakta buldu. Adamın O'nu tanımasını ve O'na iman etmesini istedi. İsa adama artık günah işleme yoksa başına "daha kötü bir şey" gelebilir dedi. İsa 38 yıl kötürüm kalmaktan daha kötü bir şey olduğunu

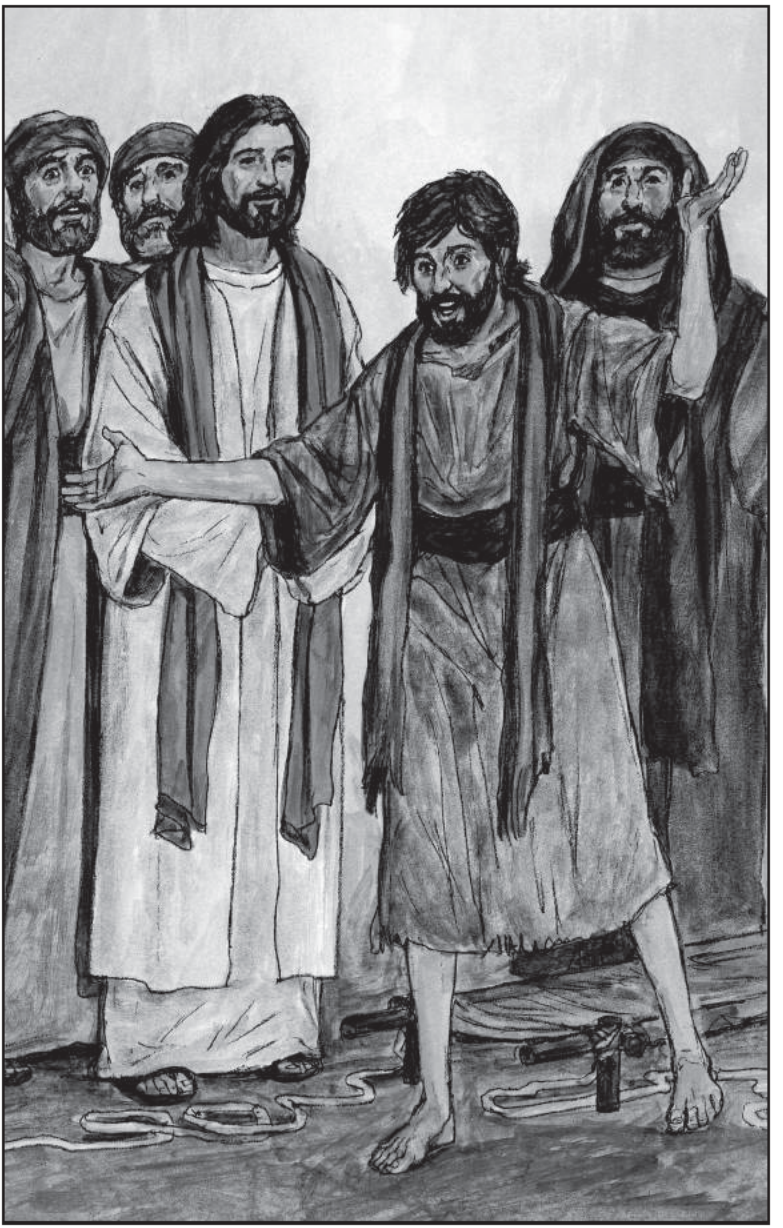

Kötürüm adam İsa'nın buyruğuyla ayağa kalkıyor

söylüyordu. Daha da kötüsü, imansızlıktan dolayı sonsuza kadar cehennemde yok olmaktır. İsa onu günahlarından tövbe etmeye ve Kurtarıcı'ya (İsa'ya) iman etmeye çağırıyordu.

Artık bu adam onu kimin iyileştirdiğini biliyordu, böylece bunu Yahudiler'e bildirdi. Muhtemelen Yahudiler'in İsa için iyi düşünceler beslemediklerini bilmiyordu.

Hatırlanması gerekenler

İnsanlar doğru zamanda havuza girerlerse iyileşeceklerine inanıyorlardı. İsa 38 yıldır kötürüm olan ve iyileşmek için doğru zamanı bekleyen bir adamla karşılaştı.

İsa bu adama "kalk ve yürü" dedi. Adam iyileşti, kalkıp yürüdü.

Bazı dini önderler iyileşen bu adamı Şabat Günü yasak olan işi yapmakla suçladılar.

İyileşen bu adama olabilecek daha kötü bir şey ise, kendisini iyileştirene (Kurtarıcı'ya) iman etmemekten dolayı cehenneme gitmek olacaktı.

5:16 Şabat Günü böyle şeyler yaptığı için İsa'ya zulmetmeye başladılar. 17 Ama İsa onlara şu karşılığı verdi: "Babam hâlâ çalışmaktadır, ben de çalışıyorum."18 İşte bu nedenle Yahudi yetkililer O'nu öldürmek için daha çok gayret ettiler. Çünkü yalnız Şabat Günü düzenini bozmakla kalmamış, Tanrı'nın kendi Babası olduğunu söyleyerek kendisini Tanrı'ya eşit kılmıştı.19 İsa Yahudi yetkililere şöyle karşılık verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, Oğul, Baba'nın yaptıklarını görmedikçe kendiliğinden bir şey yapamaz. Baba ne yaparsa Oğul da aynı şeyi yapar. 20 Çünkü Baba Oğul'u sever ve yaptıklarının hepsini O'na gösterir. Şaşasınız diye O'na bunlardan daha büyük işler de gösterecektir. 21 Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediği kimselere yaşam verir. 22 Baba kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini Oğul'a vermiştir. 23 Öyle ki, herkes Baba'yı onurlandırdığı gibi Oğul'u onurlandırsın. Oğul'u onurlandırmayan, O'nu gönderen Baba'yı da

onurlandırmaz. 24 “Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir. 25 Size doğrusunu söyleyeyim, ölülerin Tanrı Oğlu'nun sesini işitecekleri ve işitenlerin yaşayacakları saat geliyor, geldi bile. 26 Çünkü Baba, kendisinde yaşam olduğu gibi, Oğul'a da kendisinde yaşam olma özelliğini verdi. 27 O'na yargılama yetkisini de verdi. Çünkü O İnsanoğlu'dur. 28 Buna şaşmayın. Mezarda olanların hepsinin O'nun sesini işitecekleri saat geliyor. 29 Ve onlar mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapmış olanlar yaşamak, kötülük yapmış olanlar yargılanmak üzere dirilecekler.” 30 “Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam. İşittiğim gibi yargılarım ve benim yargım adildir. Çünkü amacım kendi istediğimi değil, beni gönderenin istediğini yapmaktır.

Bu Yahudiler İsa’yı sevmediler. O’nu Tanrı tarafından gönderilmiş Kurtarıcı olarak görmediler. O’nu kendi popülerliklerine, liderlik pozisyonlarına ve halkın öğretmeni olmalarına karşı bir tehdit olarak görüp karşı çıktılar. Çünkü Şabat Günü’nde birini iyileştirmişti. İsa onlara Babasının gökte yaptıklarının aynısını yaptığını söyledi. Şabat Günü de dâhil olmak üzere, haftanın her günü insanlar iyileşiyorlardı.

Bu Yahudiler İsa’dan nefret ettiler. O’nun yollarından çekilmesini istiyorlardı. İsa, Tanrı’nın Babası olduğunu söylediğinde, O’nu daha da çok öldürmek istediler. Sonra onlar İsa’yı “Baba ile eşit konumda” olduğunu söylemekle (Tanrı’ya eşit olduğunu söylemekle) suçladılar. Günümüzde bazı insanlar İsa’nın “Tanrı’ya eşit olduğunu” asla iddia etmediğini düşünürler. Ancak İsa’nın düşmanları bile, İsa’nın böyle bir iddiada bulunduğunu duymuşlardır. Bu yüzden Ferisiler, İsa’nın ölümü hak ettiğine karar verdiler.

İsa Baba ile nasıl bir olduğunu Yahudiler’e açıkladı. O kendiliğinden bir şey yapmazdı, Baba ne yaparsa O’da aynısı yaptı. Kötürüm adamı iyileştirmesi buna bir örnektir. O ölüleri bile diriltmiş ve yaşam vermiştir. İsa’nın, Oğul’un yaptığı her şey, babanın O’na olan sevgisinin yansımasıdır.

Baba ayrıca Oğul’a insanları yargılama yetkisi vermiştir. İsa bizi kurtarmak için geldi, yargılamak için değil. Fakat

yargılamaya gücü vardı. Ayrıca İsa onurun Tanrı'ya ait olduğunu belirtmiştir. Tanrı, onurunu ve yüceliğini başka diğer varlıklarla paylaşmayacağını söylemiştir (Yeşaya 42:8). Fakat İsa sadece bu onura sahip olmakla kalmaz (Filipililer 2:9-11), Babası'nın onurlandırılması gibi onurlandırılmalıdır. Oğul'u onurlandırmayan, O'nu gönderen Baba'yı da onurlandırmaz.

İsa Yahudiler'in O'nunla ilgili ne yapmaları konusunda şüpheye yer bırakmamıştır. Bu, onların niyetlediği şey değildi. Daha ziyade, O'nun sözünü dinlemeleri ve sonsuz yaşam için O'na güvenmeleri gerekiyordu. İsa'ya iman eden herkes günahlarından affedilir. Günahta ölü olan kişi, İsa'da sonsuz yaşama kavuşur. İsa zaten bunu gerçekleştirmek için çalışmaya başlamıştı.

Bu mesaj, esasında İsa'nın Nikodim'e verdiği mesajla aynıydı (Yuhanna 3:16) ve o zamandan beri birkaç kere tekrarlanmıştı. Fakat iman etmeyen Yahudiler bu mesaja inanmayı imkânsız görürlerse, dünyanın sonuna kadar sadece bekleyeceklerdi. Tanrı'nın Oğlu dönecek ve ölüleri çağıracaktır. Ölüler mezarlarından dışarı çağırılacaktır. İyi şeyler yapanlar sonsuza kadar dirilecektir. Kötü işler yapanlar, suçlarının cezasını sonsuza kadar ödeyeceklerdir.

İsa'nın, sadece O'na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşacağını söylediğini biliyoruz. Bundan dolayı iyi işler yapanların, İsa'ya iman edenlerin olduğunu anlamamız gerekiyor. İsa iyi işlerin, insanların O'na [Mesih'teki] imanla yaptıkları işler olduğuna dikkat çekmiştir. Kötülük yapanlar, imansızlıkla İsa'yı reddedenlerdir. Onlar hâlâ günahlarının suçunu taşırlar.

Yahudiler'in İsa'ya Şabat Günü'nde iş yapmasından dolayı yaptıkları suçlamaya geri dönersek; İsa sadece O'nu göndereni hoşnut etmek için çalıştığında ısrar etti.

Hatırlanması gerekenler

Bazı Yahudiler İsa'dan nefret etti ve O'nu öldürmeyi istediler.
İsa kendisinin Tanrı'ya eşit olduğunu söylemiştir.
İsa "Baba ve ben biriz" demiştir.
İsa'yı Tanrı Oğlu olarak onurlandırmayan bir kimse, Tanrı'yı onurlandıramaz.
İsa'ya iman eden bir kimse günahın suçundan özgür kılınır.

İsa kendisi hakkında tanık göstermeyi teklif etti

5:31 Eğer kendim için ben tanıklık edersem, tanıklığım geçerli olmaz. 32 Ama benim için tanıklık eden başka biri vardır. O'nun benim için ettiği tanıklığın geçerli olduğunu bilirim. 33 Siz [Vaftizci] Yuhanna'ya adamlar gönderdiniz, o da gerçeğe tanıklık etti. 34 İnsanın tanıklığını kabul ettiğim için değil, kurtulmanız için bunları söylüyorum. 35 [Vaftizci] Yuhanna, yanan ve ışık saçan bir çıraydı. Sizler onun ışığında bir süre için coşmak istediniz. 36 Ama benim, [Vaftizci] Yuhanna'nınkinden daha büyük bir tanıklığım var. Tamamlamam için Baba'nın bana verdiği işler, şu yaptığım işler, beni Baba'nın gönderdiğine tanıklık ediyor. 37 Beni gönderen Baba da benim için tanıklık etmiştir. Siz hiçbir zaman ne O'nun sesini işittiniz, ne de suretini gördünüz. 38 O'nun sözü sizde yaşamıyor. Çünkü O'nun gönderdiği kişiye iman etmiyorsunuz. 39 Kutsal Yazılar'ı araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığıyla sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılardır! 40 Öyleyken siz, yaşama kavuşmak için bana gelmek istemiyorsunuz. 41 "İnsanlardan övgü kabul etmiyorum. 42 Ama ben sizi bilirim, içinizde Tanrı sevgisi yoktur. 43 Ben Babam'ın adına geldim, ama beni kabul etmiyorsunuz. Oysa başka birisi kendi adına gelirse, onu kabul edeceksiniz. 44 Birbirinizden övgüler kabul ediyor, ama tek olan Tanrı'nın övgüsünü kazanmaya çalışmıyorsunuz. Bu durumda nasıl iman edebilirsiniz? 45 Baba'nın önünde sizi suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan, umut bağladığınız Musa'dır. 46 Musa'ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz. Çünkü o benim hakkımda yazmıştır. 47 Ama onun yazılarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?"

İsa kendisiyle ilgili, Tanrı'nın Oğlu olarak, güçlü ve açık bir tanıklık vermiştir. Fakat İsa bu Yahudiler'in O'nun tanıklığını tanımayacaklarını biliyordu. Ayrıca bir mahkemede en azından iki tanık olması zorunluluğunun olduğu da İsa'nın aklında vardı. Bu yüzden İsa bir başka tanıklık gösterdi.

Yahudiler'e bir zamanlar Vaftizci Yuhanna'yı dinlediklerini hatırlattı. İsa'nın Vaftizci Yuhanna'nın tanıklığına ihtiyacı olduğundan dolayı değildi. Fakat Vaftizci Yuhanna, İsa hakkındaki gerçeği konuşmuş ve İsa'nın dünyanın ışığı ve Tanrı'nın Kuzusu olduğunu öğretmişti. O Yahudiler, kısa bir süre sonra Vaftizci Yuhanna'ya yüz çevirmişler ve onun tanıklığını görmezden gelmişlerdi.

Bununla birlikte, İsa'nın Vaftizci Yuhanna'dan daha önemli bir tanığı vardı. Öncellikle, İsa'nın Babası için yaptığı işler O'nun kim olduğuna dair tanıklık etmekteydi. Örnek olarak, İsa'nın kötürüm adamı iyileştirmek için yaptığı mucizeyi düşünebiliriz. Daha da iyisi, İsa'nın dünyanın kurtuluşunu gerçekleştirmek için gönderilmesi en iyi tanıklıktır. Baba'nın bizim uğrumuza yapması için gönderdiği gibi, ölecek ve ölümden dirilecekti.

İkinci olarak, Baba'nın kendisi İsa'nın Kurtarıcı olduğuna tanıklık etmiştir. Sorun şuydu ki, bu düşmanca tavır takınan Yahudiler, Baba'nın tanıklığını dinlemediler. Bundan dolayı Oğul'u reddettiler. Yahudiler Baba'nın tanıklığı için nereye bakacaklarını biliyorlardı. Sonsuz yaşama giden yolu bulmak için, düzenli olarak Kutsal Yazılar'ı araştırdılar. İsa'ya tanıklık eden de bu yazılardı. Fakat Yahudiler İsa'ya gelip, sonsuz yaşama kavuşmayı reddediyorlardı.

İsa diğer insanların peşinde olduğu gibi, kişisel, dünyasal övgü aramıyordu. O sadece Baba'ya övgü sunmak için, Baba'nın adına geldi. Fakat Yahudiler daha çok kendi adına övgü arayan kişileri kabul ediyorlardı.

Son olarak, Yahudiler Musa'nın tanıklığına sahiptiler. Musa Kutsal Kitap'ın ilk beş kitabını yazmıştır. Yahudiler

Musa'nın Kitapları'nı dikkatlice çalıştılar. Musa onların en çok bağlı oldukları peygamberdi.

Üzülerek söylemek gerekirse, Musa gökte Baba'nın önünde bu imanı olmayan Yahudiler'e karşı tanıklık edecektir. Musa Kurtarıcı'nın gelişine dair birçok vaat yazmıştır. Kadının soyunun, yılan kılığındaki şeytanın başını ezeceği vaadini yazmıştır (Yaratılış 3:15). İbrahim'in soyu aracılığıyla, ulusların nasıl kutsanacağını yazmıştır (Yaratılış 18:18).

Sonunda o Yahudiler Musa'ya inanmadılar. Şimdi Kurtarıcı onlarla birlikteydi, onlar Kurtarıcı'larına da inanmadılar.

Hatırlanması gerekenler

[Vaftizci] Yuhanna da İsa'nın yaptığı işler de O'nun hakkında tanıklık etmektedir.
Göklerdeki Babamız ve Kutsal Yazılar, gelecek olan Tanrı Oğlu Kurtarıcı'ya tanıklık etmiştir.
Tanrı, Oğlu Mesih İsa'ya Rab ve Kurtarıcı olarak iman etmeyenleri, Baba'nın önünde suçlayacak olan Musa'dır.

Bazı insanlar İsa'nın dünyasal kralları olmasını istediler

6:1 Bundan sonra İsa, Celile –Taberiye– Gölü'nün karşı yakasına geçti. 2 Ardından büyük bir kalabalık gidiyordu. Çünkü hastalar üzerinde yaptığı mucizeleri görmüşlerdi. 3 İsa dağa çıkıp orada öğrencileriyle birlikte oturdu. 4 Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı. 5 İsa başını kaldırıp büyük bir kalabalığın kendisine doğru geldiğini görünce Filipus'a, "Bunları doyurmak için nereden ekmek alalım?" diye sordu. 6 Bu sözü onu denemek için söyledi, aslında kendisi ne yapacağını biliyordu. 7 Filipus O'na şu yanıtı verdi: "Her birinin bir lokma yiyebilmesi için iki yüz dinarlık ekmek bile yetmez." 8-9 Öğrencilerinden biri, Simun

Petrus'un kardeşi Andreas, İsa'ya dedi ki, "Burada beş arpa ekmeğiyle iki balığı olan bir çocuk var. Ama bu kadar adam için bunlar nedir ki?" 10 İsa, "Halkı yere oturtun" dedi. Orası çayırlıktı. Böylece halk yere oturdu. Yaklaşık beş bin erkek vardı. 11 İsa ekmekleri aldı, şükrettikten sonra oturanlara dağıttı. Balıklardan da istedikleri kadar verdi. 12 Herkes doyunca İsa öğrencilerine, "Artakalan parçaları toplayın, hiçbir şey ziyan olmasın" dedi. 13 Onlar da topladılar. Yedikleri beş arpa ekmeğinden artakalan parçalarla on iki sepet doldurdular. 14 Halk, İsa'nın yaptığı mucizeyi görünce, "Gerçekten dünyaya gelecek olan peygamber budur" dedi. 15 İsa onların gelip kendisini kral yapmak üzere zorla götüreceklerini bildiğinden tek başına yine dağa çekildi.

İsa bundan sonra bir süreliğine Celile'ye gitti. Bir gün daha uzaktaki kıyıya, Celile Denizi'nin karşı kıyısına geçti. Deniz gerçekten çok büyük bir göldü, yaklaşık 13 mil (22 kilometre) uzunluğunda ve 7 ½ mil (12 kilometre) genişliğindeydi. Ayrıca ona Tiberius Sezar'dan sonra, Taberiye Denizi de denildi.

İsa artık yaklaşık iki yıl halka öğretmiş ve mucizeler yapmıştı. Diğer bir Fısıh Bayramı yakındı.

Birçok kişi onu takip etti. Çünkü O'nun hastaları nasıl iyileştirdiğini gördüler. O'nun ve öğrencilerin arkasından uzak kıyılardan dağlara kadar gittiler. İsa ve öğrencileri büyük bir kalabalığın kendilerine doğru geldiğini gördüler.

En yakın kente uzak oldukları için, İsa bu insanları doyurmaya karar verdi. Fakat önce öğrencilerini denedi. Filipus'a bu insanların yemesi için nereden ekmek alabileceklerini sordu. Filipus nereye gidip yiyecek alacağını bile düşünemedi. O kadar insanı doyurmaya güçleri yetmezdi. Filipus bir gündelikçinin sekiz aylık maaşıyla, her birinin bir lokma ekmek yiyebilmesi için yeteri kadar ekmek alınamayacağına dikkat çekti. Filipus hâlâ sadece ve tamamen İsa'ya güvenmeyi öğrenmemişti.

Andreas etrafa bakındı ve beş arpa ekmeği (o zamanlar ekmekler düzdü, yuvarlak düz ekmek) ve iki küçük balığı olan bir çocuk gördü. Fakat Andreas da Filipus gibi, sadece ellerindeki yeterli olmayan yiyeceği gösterdi.

İsa onların şüphelerini önemsemedi. Öğrencilerine, halkı yeşil çayıra oturtmalarını söyledi. Oturdular ve 5000 erkek vardı, buna kadınlar ve çocuklar dâhil değildi. Ayrıca İsa öğrencilere bu çocuktan ekmek ve balık aldırttı.

Sonra İsa beş ekmeği ve iki balığı aldı, şükretti bugün imanlıların da yemekten önce yapması gereken budur sonra, ekmek parçalarını ve balıkları binlerce insana dağıttı. Herkes istedikleri kadar yedi ve doydular.

Herkes yeteri kadar yiyince, İsa öğrencilerine artakalanları bir sepette toplamalarını söyledi. Artakalan arpa ekmeğinin parçalarıyla on iki sepet doldurdular. Başlangıçtakinden çok daha fazla artakalan vardı.

Bugün bazı insanlar İsa'nın burada bir mucize yaptığına inanmıyorlar. Oradaki insanların, İsa'nın arpa ekmeklerini ve balıkları paylaştırdığını görünce, onların da yanlarındaki yiyecekleri paylaştıklarını iddia ediyorlar. Bu güzel bir düşünce, fakat Kutsal Kitap'ın söylediği bu değil. Aksine, İsa halka arpa ekmeklerinden ve balıklardan istedikleri kadar verdi. Daha da fazlası, hepsi yedikten sonra, beş ekmekten 12 sepet arttı. İsa, kalabalığın gözlerinin yemeği önünde çoğalttı.

Ekmeği ve balığı yiyen herkes İsa'nın bir mucize gerçekleştirdiğini biliyorlardı. İsa, Tanrı'nın Musa'ya vaat ettiği peygamber olmalı dediler (Yasa'nın Tekrarı 18.15). Haklılardı fakat niyetleri yanlıştı. İsa'yı dünyevi kralları olması için zorlamak istiyorlardı. O'nu kendiler için "ekmek kralı" yapmak istiyorlardı. Bundan dolayı, İsa dağa yalnız çıktı.

Hatırlanması gerekenler

İsa ve öğrencileri Celile denizine gittikleri zaman, İsa oradaki kalabalığı doyurmak istedi.

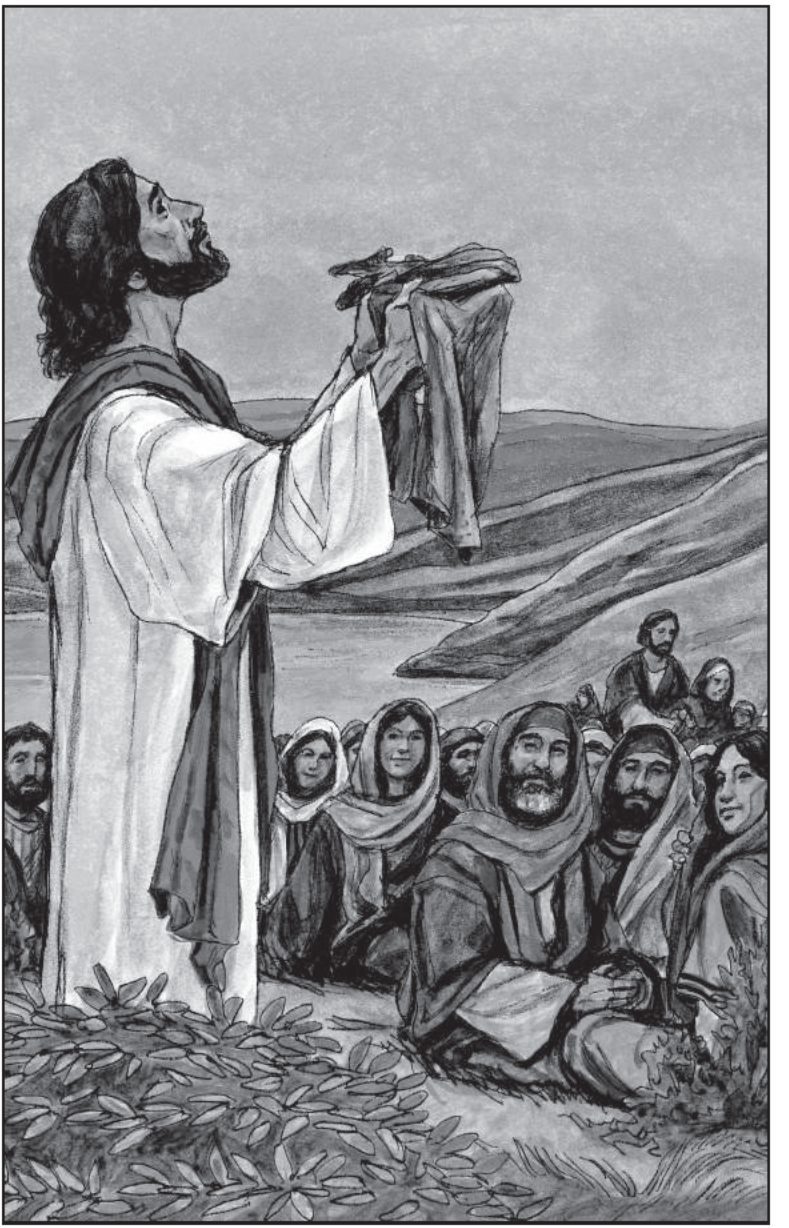

İsa şükrediyor 5000 kişiyi doyuruyor

İsa beş arpa ekmeği ve iki balığı şükredip
bereketledikten sonra 5000 adam ve bir çok kadın ve
çocuğun olduğu kalabalığı doyurdu.
Halk İsa'yı dünyasal kralları yapmak istedi.

İsa'nın öğrencileri önce zorlandılar ve sonra teselli edildiler

6:16 Akşam olunca öğrencileri göle indiler. 17 Bir tekneye binerek gölün karşı yakasındaki Kefarnahum'a doğru yol aldılar. Karanlık basmış, İsa henüz yanlarına gelmemişti. 18 Güçlü bir rüzgar estiğinden göl kabarmaya başladı. 19 Öğrenciler beş kilometre kadar kürek çektikten sonra, İsa'nın gölün üstünde yürüyerek tekneye yaklaştığını görünce korktular. 20 Ama İsa, "Korkmayın, benim!" dedi. 21 Bunun üzerine O'nu tekneye almak istediler. O anda tekne gidecekleri kıyıya ulaştı. 22 Ertesi gün, gölün karşı yakasında kalan halk, önceden orada sadece bir tek tekne bulunduğunu, İsa'nın kendi öğrencileriyle birlikte bu tekneye binmediğini, öğrencilerinin yalnız gittiklerini anladı. 23 Rab'bin şükretmesinden sonra halkın ekmek yediği yerin yakınına Taberiye'den başka tekneler geldi. 24 Halk, İsa'nın ve öğrencilerinin orada olmadığını görünce teknelere binerek Kefarnahum'a, İsa'yı aramaya gitti.

İsa öğrencilerine O'nsuz Celile Gölü'nün karşı yakasına geri dönmelerini söyledi. Hava kararınca ve İsa geri dönmeyince, onlar tekneyle yola çıktılar. Tekneyle ilerlerken, güçlü bir rüzgâr esti. Her iki tarafında dağ olan Celile Gölü, fırtına başladığında, rüzgâr tüneline benzeyebiliyordu. O zaman bu hırçın suların üzerinde olmak istemezdiniz. Fakat İsa'nın öğrencileri fırtınaya yakalandılar. Hızlı kürek çekmelerine rağmen, çok az yol alıyorlardı. Gölün ortasında çabalayarak zorlanıyorlardı.

Aniden İsa gölün üstünde yürüyerek öğrencilerine doğru geldi. Diğer Müjde'lerden biliyoruz ki, öğrenciler bir hayalet gördüklerini sandılar. Rüzgâr ve dalgalar onlara doğru vuruyordu. Garip bir figür, karanlıkta suyun üstünde onlara doğru yürüyordu ve onlar korktular.

Sonra İsa: "Benim. Korkmayın" dedi.

İsa rüzgarı azarlıyor

Öğrenciler İsa'yı tekneye aldılar. Fırtına durdu. Ve gidecekleri kıyıya ulaştılar. İsa geldi, fırtınayı ve onların korkularını dindirdi.

Bu öyküden hepimiz teselli bulabiliriz. Yaşamlarımız boyunca birçok fırtınadan geçiyoruz. Bazen devam edemeyeceğimizi düşünüyoruz. Batacağız. Boğulacağız. Fakat İsa her zaman yakınımızdadır; ve bize şöyle der: "Benim. Korkmayın." O'nun bu sözlerini daima hatırlayın.

Ertesi sabah geride kalan kalabalık, İsa ve öğrencilerin artık orada olmadığını fark ettiler. Birkaç tekne onları almaya geldi. İsa'dan vazgeçmediler. O'nu Kefarnahum'a kadar takip ettiler.

Hatırlanması gerekenler

Öğrenciler İsa'nın kalabalıkları doyurduğu yerden ayrıldıktan sonra geceleyin yolda büyük bir fırtınaya yakalandılar.
İsa suyun üzerinde yürüyerek onlara yardıma geldi.
Öğrenciler korkmuşlardı. İsa onlara "benim, korkmayın" dedi.

İsa'nın öğretileri halkı şaşırtıyor

6:25 O'nu gölün karşı yakasında buldukları zaman, "Rabbî, buraya ne zaman geldin?" diye sordular. 26 İsa şöyle yanıt verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, doğaüstü belirtiler gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için beni arıyorsunuz. 27 Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın. Bunu size İnsanoğlu verecek. Çünkü Baba Tanrı O'na bu onayı vermiştir." 28 Onlar da şunu sordular: "Tanrı'nın istediği işleri yapmak için ne yapmalıyız?" 29 İsa, "Tanrı'nın işi O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir" diye yanıt verdi.

Kalabalıklar, İsa'ya Kefarnahum'da yetiştiklerinde, O'na buraya ne zaman geldiğini sordular. İsa bu soruya cevap vermedi. Onun yerine, onlara öğretmeye başladı. Aynı Samireye'deki kuyuda kadına yaptığı gibi, ruhsal bir gerçeği öğretmek için dünyevi bir nesne kullandı. Kadınla suyu kullanarak öğretmeye başladı. Bu kalabalıkla, ekmeği kullanarak konuştu.

İsa onlara kendisini yanlış sebepten dolayı takip ettiklerini söyledi. Yaptığı mucizelerden O'nun Mesih olduğunu göremediler. O'nu takip ettiler çünkü onları ekmekle doyurmuştu.

Sonra onları bozulan yiyecekler için çalışmamaları için uyardı (İsrail'in sıcak ikliminde buzdolabı olmadan, halk yiyeceğin bozulacağını anlamıştı). Fakat sonsuza kadar kalıcı yiyecek için çalışmalıydılar. Sonsuz şeyler için, dünyevi şeylerin ilerisine bakmaları gerekiyordu. İnsanoğlu, onlara sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek verebilecekti. Bir insan olarak, İsa göksel Babası'nın iradesini mükemmel bir şekilde yerine getirdi. Baba, Oğlu'nun hizmetini onayladı.

Halk "iş," kelimesini duyduklarında, hemen iş yapmak akıllarına geldi. İsa'nın kendilerine, "sonsuza kadar kalıcı yiyeceği" kazanmaları için, Tanrı için biraz iş yapmak zorunda olduklarını söylüyor zannettiler.

Fakat İsa, Tanrı'nın gönderdiği kendisine sadece iman etmeleri gerektiğini söylüyordu. Bu iman Tanrı aracılığıyla onlarda işlemeliydi. Bu, Tanrı'nın onlar için yaptığı işti.

Hatırlanması gerekenler

İsa halkın ekmek için O'nu izlediğini biliyordu.
İsa onlara sonsuza dek kalıcı olan ekmek için çalışmaları gerektiğini söyledi.
İsa'nın bahsettiği ekmek, insanın çalışarak kazanabileceği bir ekmek değildi.

Yaşam ekmeği için İsa, kendisinin Mesih olduğuna bu halkın iman etmesi gerektiğini söylemek istedi.

Halk İsa'dan bir belirti istedi

6:30 Bunun üzerine, "Görüp sana iman etmemiz için nasıl bir belirti gerçekleştireceksin? Ne yapacaksın?" dediler. 31 "Atalarımız çölde man yediler. Yazılmış olduğu gibi, 'Yemeleri için onlara gökten ekmek verdi.'" —(Mısırdan Çıkış 16:4; Nehemya 9:15; Mezmur 78:24-25). 32 İsa onlara dedi ki, "Size doğrusunu söyleyeyim, gökten ekmeği size Musa vermedi, gökten size gerçek ekmeği Babam verir. 33 Çünkü Tanrı'nın ekmeği, gökten inen ve dünyaya yaşam verendir." 34 Onlar da, "Efendimiz, bizlere her zaman bu ekmeği ver!" dediler. 35 İsa, "Yaşam ekmeği Ben'im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiçbir zaman susamaz" dedi. 36 "Ama ben size dedim ki, 'Beni gördünüz, yine de iman etmiyorsunuz.' 37 Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek ve bana geleni asla kovmam. 38 Çünkü kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim. 39 Beni gönderenin isteği, bana verdiklerinden hiçbirini yitirmemem, son gün hepsini diriltmemdir. 40 Çünkü Babam'ın isteği, Oğul'u gören ve O'na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de böylelerini son günde dirilteceğim."

İnsanlar hâlâ dünyevi ekmeği düşünüyorlardı. Ve İsa'nın onları doyurmak için yaptığı mucizeyle yetinmediler. O'na iman etmeleri için, O'ndan onlara daha fazlasını göstermesini istediler. İsa'ya Musa'nın döneminde halkın man yediklerini hatırlattılar. Bu gökten gelen ekmekti.

Birçok kez yaptığı gibi, İsa az sonra onlara söyleyeceği önemli gerçeği vurguluyordu. İsa "Gökten gelen gerçek ekmek, Musa'nın verdiği Man değildir" dedi. Baba gerçek ekmeği verir. O ekmek gökten gönderilen ekmektir. Bu gerçek ekmek dünyaya yaşam verir.

Belki kalabalık İsa'nın kendisinden söz ettiğini algıladı. Fakat dünyevi ekmek fikrini zihinlerden çıkaramadılar. "Efendimiz, bizlere her zaman bu ekmeği ver" dediler.

İsa "Yaşam ekmeği Ben'im" diye cevapladı. Bu, Yuhanna Müjdesi'nde birkaç defa İsa'nın kendisini "Ben'im" diye tanımladığı zamanlardan biridir. "BEN yaşam ekmeğiyim …" ("BEN…" ifadesini arkasından gelecek çok şey var).

Biz O'nun bunu söylediğini duyduğumuzda, kendisine Tanrı dediğinin farkına varırız. Yıllar önce Tanrı Musa ile yanan çalıdan konuştuğunda (Mısır'dan Çıkış 3:1-22), Tanrı Musa'ya "BEN'İM"dedi (Mısır'dan Çıkış 3:14-15). "BEN'İM," Tanrı'ya "Yahve" (ya da "Yehova") dediğimizde kullandığımız isimle aynıdır. Bu isim İbranicede "BEN'İM" anlamına gelir.

Bir kez daha İsa, O'na gelmeleri için halkı çağırdı. İsa ile ruhsal açlıkları ve susuzlukları bitecekti. Fakat onlar iman etmediler. O kimseyi geri çevirmezdi. Onlara yine Baba'nın isteğini yapmak için geldiğini söyledi. Baba onların kurtulmasını istedi. Oğul'a bakanlar ve O'na iman etmeye devam edenler, sonsuz yaşama kavuşacaklardı. İsa onları son günde dirilteceğini vaat etti.

Bu vaat bizim için hâlâ geçerlidir. İsa'ya iman ediyoruz. O'da bizi kendisinde tutar. Sonsuz yaşama sahibiz. İsa son gün geri geldiğinde, gökte O'nunla birlikte yaşamamız olması için bedenlerimizi diriltecektir.

Hatırlanması gerekenler

İsa Mesih, kendisinin gökten inen ekmek olduğunu öğretti.
İsa Mesih, Tanrı'yı tanımlayan ifadeyi kendisi için kullandı ("Ben'im").
İsa Mesih son günde, kendisiyle birlikte yaşamaları için imanlıları diriltecektir.

Halk İsa'nın öğretilerine karşı çıkıp tartıştılar

6:41 "Gökten inmiş olan ekmek Ben'im" dediği için Yahudiler O'na karşı söylenmeye başladılar. 42 "Yusuf oğlu İsa değil mi bu?" diyorlardı. "Annesini de, babasını da tanıyoruz. Şimdi nasıl oluyor da, 'Gökten indim' diyor?" 43 İsa, "Aranızda söylenmeyin" dedi. 44 "Beni gönderen Baba bir kimseyi bana çekmedikçe, o kimse bana gelemez. Bana geleni de son günde dirilteceğim. 45 Peygamberlerin yazdığı gibi, 'Tanrı onların hepsine kendi yollarını öğretecektir.' —(İşaya 54:13) Baba'yı işiten ve O'ndan öğrenen herkes bana gelir. 46 Bu, bir kimsenin Baba'yı gördüğü anlamına gelmez. Baba'yı sadece Tanrı'dan gelen görmüştür. 47 Size doğrusunu söyleyeyim, iman edenin sonsuz yaşamı vardır. 48 Yaşam ekmeği Ben'im. 49 Atalarınız çölde man yediler, yine de öldüler. 50 Gökten inen öyle bir ekmek var ki, ondan yiyen ölmeyecek. 51 Gökten inmiş olan diri ekmek Ben'im. Bu ekmekten yiyen sonsuza dek yaşayacak. Dünyanın yaşamı uğruna vereceğim ekmek de benim bedenimdir." 52 Bunun üzerine Yahudiler, "Bu adam yememiz için bedenini bize nasıl verebilir?" diyerek birbirleriyle çekişmeye başladılar. 53 İsa onlara şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu'nun bedenini yiyip kanını içmedikçe, sizde yaşam olmaz. 54 Bedenimi yiyenin, kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır ve ben onu son günde dirilteceğim. 55 Çünkü bedenim gerçek yiyecek, kanım gerçek içecektir. 56 Bedenimi yiyip kanımı içen bende yaşar, ben de onda. 57 Yaşayan Baba beni gönderdiği ve ben Baba'nın aracılığıyla yaşadığım gibi, bedenimi yiyen de benim aracılığımla yaşayacak. 58 İşte gökten inmiş olan ekmek budur. Atalarınızın yedikleri man gibi değildir. Atalarınız öldüler. Oysa bu ekmeği yiyen sonsuza dek yaşar." 59 İsa bu sözleri Kefarnahum'da havrada öğretirken söyledi.

O Yahudiler, hâlâ bağlantıyı kuramadılar. İsa'nın Nasıralı olduğunu biliyorlardı. Annesi Meryem ve babası Yusuf'u tanıyorlardı. Nasıl oluyor da gökten indiğini söyleyebilirdi?

İsa onlara söylenmekten vazgeçmelerini söyledi. Baba'yı dinlemeleri gerekiyordu. Eski Ahit'teki ayetlerdeki, peygamberlerin yazdığı vaatleri görmeleri gerekiyordu. Baba onları İsa'ya yönlendirecekti. Baba Sözü aracılığıyla onların inanmalarını sağlayabilirdi. İsa'ya iman etmek bizim yaptığımız bir iş değildir. İman, Tanrı'nın bizde gerçekleştirdiği bir iştir.

İsa tekrarladı: "Yaşam ekmeği Ben'im." Bu ekmekten yiyenin ölmeyeceğini söyledi. İsa farklı benzetmeler kullansa da verdiği mesaj aynıydı: "Bana iman edin ve sonsuz yaşama kavuşun."

Sonra İsa bu ekmek benim bedenimdir diye ekledi. Dünyanın yaşamı uğruna bedenini verecekti. Bütün insanların günahları için çarmıhta öleceğini önceden bildiriyordu.

Bir kere daha Yahudiler anlayamadılar. İsa'nın bedenini yeme fikrini sevmediler. İsa'nın ne demek istediğini kendi aralarında tartıştılar.

İsa daha da ileri gitti. Yaşama kavuşmak için İsa'nın bedenini yemeli ve kanını içmeliydiler. Böyleleri sonsuz yaşama kavuşacaklar ve son günde ölümden dirileceklerdi. İsa'nın bedenini yiyip kanını içerek O'nunla birleşmiş olur. Bundan dolayı bugün de İsa'ya iman ettiğimizde, biz O'nda yaşarız, O da bizde.

İsa'nın bedenini ve kanını vermesi tasviri bize O'nun ölümünü hatırlatır. O bedenini verdi. Kanını döktü. Kanından iyi bir sebepten dolayı söz etti. Kan yaşam verir. Ve bizim kurtulmamız için kanın dökülmesi gerekiyordu. Yahudiler'in, Eski Ahit'teki tapınakta kurban kanı akıtılmasıyla olan bağlantıyı görmeleri gerekirdi.

Bugün bazı insanlar, İsa'nın burada Kutsal Kominyon ayininden, Rab'bin Sofrası'ndan söz ettiğini düşünürler. Tasvir aynıymış gibi görünür. Fakat İsa henüz onlara Rab'bin Sofrası'nı vermemiştir. Ve O kurtulmamız için Rab'bin Sofrası'ndan yememiz gerektiğini söylemedi. Ancak bizler çarmıhta bedenini veren ve kanını döken İsa'ya iman etmeliyiz. İman et ve yaşa…

Hatırlanması gerekenler

Yahudiler İsa'nın Nasıralı olduğunu biliyorlardı. Bu yüzden O'nun göklerden gelmesini anlamadılar.
Kutsal Yazılar'ı dinleyenleri, Baba iman etmeleri için İsa'ya yönlendirecektir.
İsa dünyanın yaşamı (kurtuluşu) için bedenini verdi.
İsa'nın bedenini yiyip kanını içmek, sonsuz yaşamın İsa'da olduğunu söylemenin bir başka yoludur.

Birçok kişi İsa'yı terk ediyor

6:60 Öğrencilerinin birçoğu bunu işitince, "Bu söz çok çetin, kim kabul edebilir?" dediler. 61 Öğrencilerinin buna karşı söylendiğini anlayan İsa, "Bu sizi şaşırtıyor mu?" dedi. 62 "Ya İnsanoğlu'nun önceden bulunduğu yere yükseldiğini görürseniz...? 63 Yaşam veren Ruh'tur. Beden bir yarar sağlamaz. Sizlere söylediğim sözler ruhtur, yaşamdır. 64 Yine de aranızda iman etmeyenler var." İsa iman etmeyenlerin ve kendisine ihanet edecek kişinin kim olduğunu baştan beri biliyordu. 65 "Sizlere, 'Baba'nın bana yöneltmediği hiç kimse bana gelemez' dememin nedeni budur" dedi. 66 Bunun üzerine öğrencilerinin birçoğu geri döndüler, artık O'nunla dolaşmaz oldular. 67 İsa o zaman Onikiler'e, "Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?" diye sordu. 68 Simun Petrus şu yanıtı verdi: "Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir. 69 İman ediyor ve biliyoruz ki, sen Tanrı'nın Kutsalı'sın." 70 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Siz Onikiler'i seçen ben değil miyim? Buna karşın içinizden biri iblistir." 71 Simun İskariot'un oğlu Yahuda'dan söz ediyordu. Çünkü Yahuda Onikiler'den biri olduğu halde İsa'ya ihanet edecekti.

İsa onları doyurduğu ve iyileştirdiği sürece, halk O'nu memnuniyetle takip etti. Fakat onlara sonsuz yaşam gerçeğini öğrettiğinde, bunu kabul etmek onlara çok zor geldi.

İsa, öğretilerine karşı söylendiklerini biliyordu. "Ya O, İnsanoğlu önceden bulunduğu yere yükselirse, bu yardımcı olur mu?" diyerek meydan okudu. O gökten söz etti, fakat onlar sadece bu dünyayı önemsediler. İsa onlara yaşama kavuşmaları için Kutsal Ruh'a ihtiyaçları olduğunu anlattı.

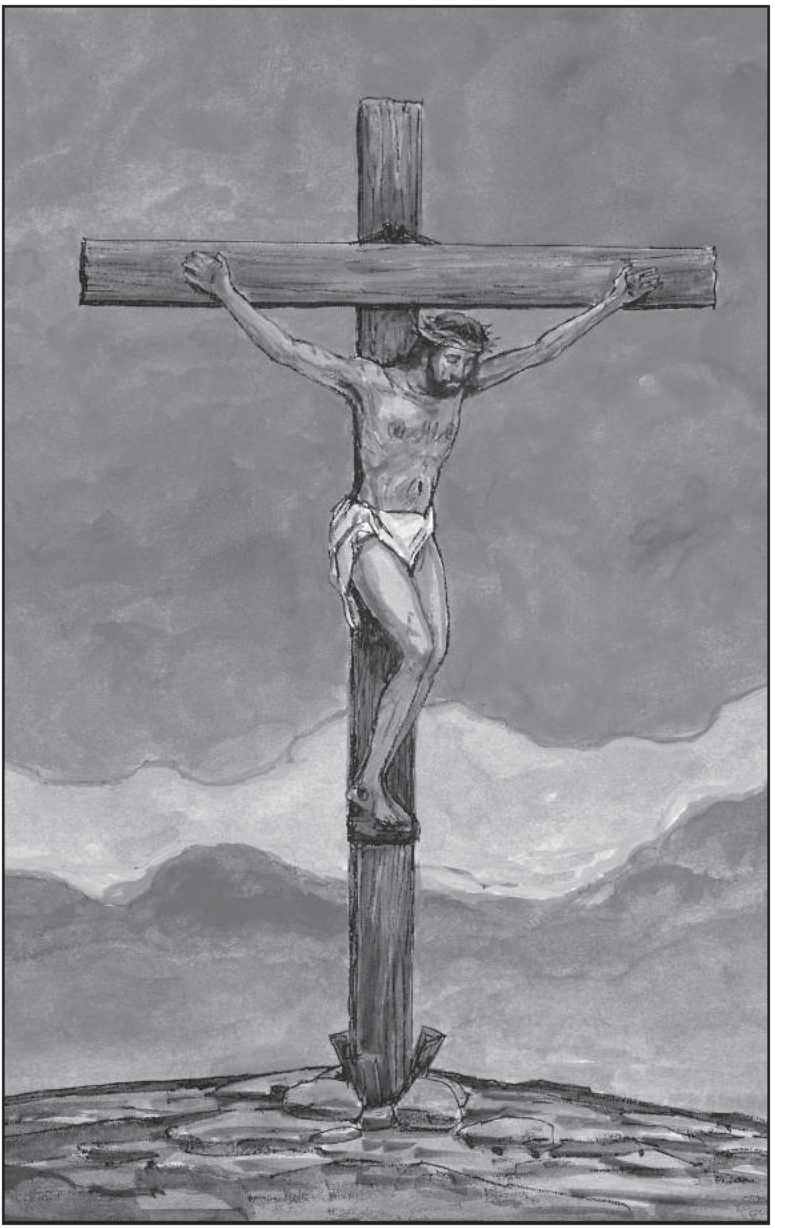

Tanrı bizim kurtuluşumuz için plan yapar

Sadece bedeni beslemek böyle bir yaşamı sağlamaz. Fakat Ruh, İsa'nın sözleri aracılığıyla çalışır. Bazılarının O'nun sözlerine iman etmemesi, ortada görünür bir sorundu.

Kutsal Ruh hâlâ Tanrı'nın Sözü aracılığıyla çalışır. Söz'ü okuruz, böylece iman etmeye ve sonsuz yaşama sahip olmaya devam ederiz.

İsa o öğrencilerden birçoğunun iman etmediklerini biliyordu. Asıl on iki öğrencisinden kimin O'na ihanet edeceğini de biliyordu. Gerçekle yüzleşildiğinde, birçoğunun İsa'yı takip etmekten vazgeçtiği görülür. İsa on ikilere döndü, Onlar ne düşünüyordu, devam edecekler miydi yoksa onlar da mı İsa'yı terk edeceklerdi?

Sıklıkla diğerleri adına konuşan Petrus, buna cevap olarak, kesin bir ikrarda bulundu. İsa'ya "Kimse sana benzemez" dedi. "Senin Sözlerin sonsuz yaşamı sağlar. İman ediyor ve biliyoruz ki, sen Tanrı'nın Kutsalı'sın."

Tanrı Söz'ü aracılığıyla bizde çalıştığı için, biz de bugün bu gerçeği ikrar etmeliyiz.

Hâlâ iman ediyormuş gibi görünen fakat iman etmeyenler var. On ikiler'den biri olan Yahuda aslında şeytanı izliyordu, İsa'yı değil. İsa Yahuda'nın yüreğini biliyordu ve Yahuda'nın yapacakları için uyardı. Fakat İsa onu göndermedi ve onun adını diğerlerine açıklamadı.

Hatırlanması gerekenler

Halk İsa'nın öğretilerini zor bularak söylenmeye başladı.
Halk dünyasal şeylerle ilgileniyor ve göksel şeyleri istemiyordu.,
Kutsal Ruh İsa'nın Sözleri ile birlikte çalışır.
Sonsuz yaşamın sözleri İsa Mesih'tedir.
Yahuda'nın ihanet edeceğini bildiği halde İsa onu kimseye açıklamadı.

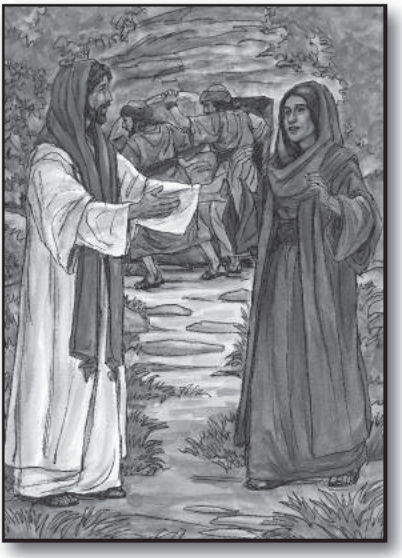

İman Et ve Yaşa

BÖLÜM 5
İsa Hayatına Karşı Yapılan Tehditlerle Nasıl Yüzleşti

Yuhanna 7:1-11:57

BÖLÜM – 5
İsa Hayatına Karşı Yapılan Tehditlerle Nasıl Yüzleşti

İsa öğretisiyle imanlı olmayanların kafasını karıştırdı

7:1 Bundan sonra İsa Celile'de dolaşmaya başladı. Yahudi yetkililer
O'nu öldürmeyi amaçladıkları için Yahudiye'de dolaşmak istemiyordu.
2 Yahudiler'in Çardak Bayramı yaklaşmıştı. 3 Bu nedenle İsa'nın
kardeşleri O'na, "Buradan ayrıl, Yahudiye'ye git" dediler, "Öğrencilerin
de yaptığın işleri görsünler. 4 Çünkü kendini açıkça tanıtmak isteyen bir
kimse yaptıklarını gizlemez. Mademki bu şeyleri yapıyorsun, kendini
dünyaya göster!" 5 Kardeşleri bile O'na iman etmiyorlardı. 6 İsa onlara,
"Benim zamanım daha gelmedi" dedi, "Oysa sizin için zaman hep
uygundur. 7 Dünya sizden nefret edemez, ama benden nefret ediyor.
Çünkü yaptıklarının kötü olduğuna tanıklık ediyorum. 8 Siz bu bayramı
kutlamaya gidin. Ben şimdilik gitmeyeceğim. Çünkü benim zamanım
daha dolmadı." 9 İsa bu sözleri söyleyip Celile'de kaldı. 10 Ne var ki,
kardeşleri bayramı kutlamaya gidince, kendisi de gitti. Ancak açıktan
açığa değil, gizlice gitti. 11 Yahudi yetkililer O'nu bayram sırasında
arıyor, "O nerede?" diye soruyorlardı. 12 Kalabalık arasında O'nunla
ilgili bir sürü laf fısıldanıyordu. Bazıları, "İyi adamdır", bazıları da,
"Hayır, tam tersine, halkı saptırıyor" diyorlardı. 13 Bununla birlikte
yetkililerden korktukları için, hiç kimse O'ndan açıkça söz etmiyordu.

İsa'nın yaşamı, şimdi özellikle Yeruşalim etrafında, Celile'deki Yahudi liderler yüzünden tehdit altındaydı. Tanrı'nın İsa'nın yaşamını vermesini belirlediği zaman henüz gelmemişti. Bu nedenle İsa Celile'de bir altı ay daha kaldı.

Sonra Çardak Bayramı'nı kutlama zamanı geldi. Halk da genellikle bu bayramı kutlamak için Yeruşalim'e giderdi. Bu, onların Mısır'dan kurtulduktan sonra Tanrı'nın halkının çölde geçirdiği 40 yılı hatırladıkları zamandı. Yedi günlük kutlamalar için geçici kulübe ya da çardak kurarlardı. Bu yolla, kendi halkının benzer çardaklarda 40 yıl boyunca nasıl yaşadıklarını düşünürlerdi.

İsa'nın kendi kardeşleri Yeruşalim'e gitmesi için O'nu teşvik ettiler. Mucizelerinden bazılarını gerçekleştirebilirdi. Güç gösterisi yapabilirdi. Daha iyi tanınabilirdi. Bir lider olabilirdi. Onlar da diğerleriyle aynı hatayı yaptılar. Sadece dünyevi ünü ve gücü düşündüler. İsa'ya Kurtarıcı olarak iman etmediler.

İsa onlara gitmek için doğru zaman olmadığı söyledi. O göksel Babası'nın, O'nun için belirlediği kesin zamanı bekliyordu. Fakat onlar bunu bilmiyordu. Onlar istedikleri zaman gidebilirlerdi. İsa Yeruşalim'deki halkın kendisinden nefret ettiğini söyledi. Onlar İsa'ya karşıydılar. Çünkü onlara yaptıklarının kötü olduğunu söylemişti.

Erkek kardeşleri gittikten kısa bir süre sonra, O da gitti. Fakat gizlice gitti.

Bayram sırasında halk O'nu arıyordu. O'nunla ilgili kendi aralarında fısıldayarak konuşuyorlardı: "O nerede?" "O gelecek mi?" "O iyi bir adamdır." "Hayır, O bizi saptırıyor…" Onlar Yahudi liderlerin İsa'ya karşı olduklarını biliyorlardı.

Hatırlanması gerekenler

İsa'nın yaşamı tehdit altındaydı.
Yeruşalim'deki önderler İsa'ya karşı çıkıyordu.

7:14 Bayramın yarısı geçmişti. İsa tapınağa gidip öğretmeye başladı.
15 Yahudiler şaşırdılar. "Bu adam hiç öğrenim görmediği halde, nasıl bu
kadar bilgili olabilir?" dediler. 16 İsa onlara, "Benim öğretim benim değil,
beni gönderenindir" diye karşılık verdi. 17 "Eğer bir kimse Tanrı'nın
isteğini yerine getirmek istiyorsa, bu öğretinin Tanrı'dan mı olduğunu,
yoksa kendiliğimden mi konuştuğumu bilecektir. 18 Kendiliğinden
konuşan kendini yüceltmek ister, ama kendisini göndereni yüceltmek
isteyen doğrudur ve O'nda haksızlık yoktur. 19 Musa size Kutsal Yasa'yı
vermedi mi? Yine de hiçbiriniz Yasa'yı yerine getirmiyor. Neden beni
öldürmek istiyorsunuz?" 20 Kalabalık, "Cin çarpmış seni!" dedi. "Seni
öldürmek isteyen kim?" 21 İsa, "Ben bir mucize yaptım, hepiniz şaşkına

döndünüz" diye yanıt verdi. 22 "Musa size sünneti buyurduğu için – aslında bu, Musa'dan değil, atalarınızdan kalmadır– Şabat Günü birini sünnet edersiniz. 23 Musa'nın Yasası bozulmasın diye Şabat Günü biri sünnet ediliyor da, Şabat Günü bir adamı tamamen iyileştirdim diye bana neden kızıyorsunuz? 24 Dış görünüşe göre yargılamayın, yargınız adil olsun."

İsa bayramın yarısını kaçırdı. Sonra geldi ve tapınağın avlusunda öğretmeye başladı. İsa Yahudi din adamları gibi, onların öğrenimi görmemişti. Bu yüzden bilgisiyle onları şaşırttı.

İsa onlara nasıl bu kadar çok şey bildiğini söyledi. O, Göksel Baba'nın öğretmesi için O'na verdiklerini öğretiyordu. Eğer onlar Tanrı'nın istediklerini yapsalardı, İsa'nın öğretisinin Tanrı'dan geldiğini bilebilirlerdi. İsa'ya iman etmeleri gerekiyordu. Tanrı O'nu gönderdi. O kendisini gönderen Baba'yı onurlandırmak için, sadece Tanrı'nın gerçeğini öğretti.

Geçen sefer Yeruşalim'deyken yaptığı gibi, İsa Musa'yı onlara karşı tanık olarak gösterdi. Onları Musa'nın öğretilerini yerine getirmemekle suçladı. Aksine, O'nu öldürmeye çalışıyorlardı.

Kalabalık, "Cin çarptı seni, seni öldürmek isteyen kim" diye cevap verdiler.

İsa, onlara son kez onların aralarında olduğu Şabat Günü yaptığı mucizeleri hatırlattı. 38 yıldır kötürüm olan bir adamı iyileştirmişti. Sonra onları Musa'nın yazdıklarına ve Tanrı'nın İbrahim'e yapmasını söylediği sünnete yöneltti. Ne zaman sünnet yapılması gerekiyorsa, Musa'nın Yasa'sını yerine getirmek için çocuklarını Şabat Günü sünnet ettiriyorlardı. O zaman nasıl olurda "Şabat Günü bir adamı tamamen iyileştirdiğim için bana kızıyorsunuz?" dedi.

İsa onları daha adil yargılamaları için uyardı. Gördüklerine dayanarak, hızlı ve yanlış yargıya varıyorlardı. Doğru olana dayanarak yargılamalıydılar.

Hatırlanması gerekenler

İsa'nın öğretişi özellikle Yahudi din adamlarını şaşırtıyordu.
İsa'nın öğretisi Tanrı'dan gelmekteydi.
İsa'nın öğretisi Tanrı'nın gerçeği olduğu için, halkın İsa'ya iman etmesi gerekiyordu.
İsa'yı adil bir şekilde yargılamadılar.

Halk İsa'nın Mesih olup olmadığını merak etti

7:25 Yeruşalimliler'in bazıları, "Öldürmek istedikleri adam bu değil mi?" diyorlardı. 26 "Bakın, açıkça konuşuyor, O'na bir şey demiyorlar. Yoksa önderler O'nun Mesih olduğunu gerçekten kabul ettiler mi? 27 Ama biz bu adamın nereden geldiğini biliyoruz. Oysa Mesih geldiği zaman O'nun nereden geldiğini kimse bilmeyecek." 28 O sırada tapınakta öğreten İsa yüksek sesle şöyle dedi: "Hem beni tanıyorsunuz, hem de nereden olduğumu biliyorsunuz! Ben kendiliğimden gelmedim. Beni gönderen gerçektir. O'nu siz tanımıyorsunuz. 29 Ben O'nu tanırım. Çünkü ben O'ndanım, beni O gönderdi." 30 Bunun üzerine O'nu yakalamak istediler, ama kimse O'na el sürmedi. Çünkü O'nun saati henüz gelmemişti. 31 Halktan birçok kişi ise O'na iman etti. "Mesih gelince, bunun yaptıklarından daha mı çok mucize yapacak?" diyorlardı. 32 Ferisiler halkın İsa hakkında böyle fısıldaştığını duydular. Başkâhinler ve Ferisiler O'nu yakalamak için görevliler gönderdiler. 33 İsa, "Kısa bir süre daha sizinleyim" dedi, "Sonra beni gönderene gideceğim. 34 Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız. Ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz." 35 Bunun üzerine Yahudiler birbirlerine, "Bu adam nereye gidecek de biz O'nu bulamayacağız?" dediler. "Yoksa Grekler arasında dağılmış olanlara gidip Grekler'e mi öğretecek? 36 'Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız. Ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz' diyor. Ne demek istiyor?" 37 Bayramın son ve en önemli günü İsa ayağa kalktı, yüksek sesle şöyle dedi: "Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin. 38 Kutsal Yazı'da dendiği gibi, bana iman edenin 'içinden diri su ırmakları akacaktır.'" 39 Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruh'la ilgili olarak söylüyordu. Ruh henüz verilmemişti. Çünkü İsa henüz yüceltilmemişti. 40 Halktan bazıları bu sözleri işitince, "Gerçekten beklediğimiz peygamber budur" dediler. 41 Bazıları da, "Bu Mesih'tir" diyorlardı. Başkaları ise, "Olamaz! Mesih Celile'den mi gelecek?"

dediler. 42 "Kutsal Yazı'da, 'Mesih, Davut'un soyundan, Davut'un yaşadığı Beytlehem Kenti'nden gelecek' denmemiş midir?" 43 Böylece İsa'dan dolayı halk arasında ayrılık doğdu. 44 Bazıları O'nu yakalamak istedilerse de, kimse O'na el sürmedi.

İsa hakkındaki kafa karışıklığı gittikçe artıyordu. Halktan bazıları, diğerlerinin O'nu öldürmek istediklerini biliyorlardı. Şimdi İsa açıkça ortaya çıktı ve onlara öğretmeye başladı. Fakat düşmanları O'nu durdurmak için parmaklarını bile oynatmadılar. "Yoksa önderler O'nun Mesih olduğunu kabul mü ettiler?" diye merak ettiler.

Eski bir Yahudi efsanesine göre, Mesih beklenmedik bir şekilde geleceği için, O'nun Mesih olduğu düşüncesinden vazgeçtiler. O'nun nereden geldiğini kimse bilmeyecekti. İsa'nın nereden geldiğini bildiklerini düşündüler. O Nasıralı'ydı. Böyle bir efsanenin Kutsal Yazı'ya aykırı olması onlar için bir problem gibi görünmüyordu.

İsa onların ne söylediğini biliyordu. Öğrettiği yerden yüksek sesle şöyle dedi: "Evet, beni tanıyorsunuz. Ve nereden olduğumu da biliyorsunuz." Nasıra'dan olduğunu söylemiyordu, çünkü onlara daha önce söylemişti ve yine onlara O'nu gönderenden geldiğini söyledi. Gökteki Baba'dan gelmişti. "O'nu siz tanımıyorsunuz, fakat ben O'nu tanıyorum" diye onlara ithamda bulundu.

Yahudiler için bu kadarı yeterliydi. İsa'yı yakalamaya çalıştılar. Fakat kimse O'na el sürmedi. Harekete geçecek güçleri yok gibi görünüyordu. Baba'nın planına göre, henüz o saat gelmemişti.

Herkes O'na karşı çıkmadı. Birçoğu O'na Mesih olarak iman etti. İman etmelerinin sebebi olarak şunu söylediler: İsa'nın yaptıklarını ancak Mesih yapabilirdi.

Bu, bugün de böyledir. Birçok kişi açıkça İsa'ya karşı çıkar ve O'nun Tanrı'nın Oğlu olduğuna iman etmezler. Diğerleri bu öğretileri duyar ve iman ederler.

Dindar liderler Ferisiler yeteri kadar görmüş ve duymuşlardı. Onlar ve tapınağın başkâhini, İsa'yı yakalamak için tapınak görevlilerini gönderdiler.

İsa öğretmeye devam etti. Geldiği yere geri gideceğini söyledi. O'nu arayacaklar fakat bulamayacaklardı. İsa'nın gittiği yere onlar gidemezdi.

Gerçek şu ki, İsa O'nu gönderen gökteki Babası'na geri dönüyordu. Artık onlar O'nu göremeyeceklerdi. Bununla birlikte, O'na iman etmeyi reddettikleri sürece, Baba'dan sonsuza kadar ayrı düşeceklerdi. Cennete giremeyeceklerdi.

Yahudiler O'nun kaçacağını ve saklanacağını düşündüler. O'nunla alay ettiler. Her yerde adamları vardı. Nasıl olur da O'nu bulmayacaklarını düşünebilirdi ki?

Bayramın bu son önemli gününde, İsa ayağa kalktı ve herkesin duyması için yüksek sesle konuştu. Daha önce Samiriye'de kuyudaki kadına verdiği mesajın aynısı tekrarladı (Yuhanna 4:10-14): "Bir kimse susamışsa bana gelsin ve içsin."

Bir kere daha İsa onları kendisine iman etmeye çağırdı. O'na iman edenlerin içinden "diri su ırmakları" akacağını ekledi. Başka bir deyişle, iman edenler başkalarına İsa'dan söz edeceklerdi. Müjde'yi yayacaklardı.

Kutsal Ruh'un onlarda çalışmasıyla ilgili olarak söylüyordu. Fakat sadece Ruh'un onlarda iman için çalışması değildi. Ruh'u özel bir yolla göndereceğini vaat etmişti. O ileriye bakıyordu. Ölümden dirildikten ve göğe yükseldikten sonra, Kutsal Ruh'u gönderecekti. Ruh öğrencilerinde çalışacak ve onları İsa'nın tanıkları yapacaktı. Hasat Bayramı'nda Pentikost Günü'nde, Kutsal Ruh ateşten diller olarak öğrencilerin üzerine indiğinde İsa bu vaadini sözünü tutmuş oldu (Elçilerin İşleri 2).

Yine halk kendi arasında İsa ile ilgili tartışıyorlardı. Bazıları O'nun vaat edilmiş Peygamber olduğunu düşündüler. Bazıları O Mesih'tir diyordu. Başkaları ise O'nun

Mesih olamayacağını söylüyorlardı. Kutsal Yazılar'dan Mesih'in Davut'un Kenti Beytlehem'den geleceğini biliyorlardı. Haklıydılar fakat İsa'nın Beytlehem'de doğduğunu bilmiyorlardı. Birbirleriyle fikir birliğine varamadılar.

Bazıları hâlâ O'nu yakalamak istediler. Fakat kimse O'na dokunmadı.

Hatırlanması gerekenler

İsa'nın Mesih olduğuna bazıları inandı, bazıları inanmadı.
İsa'nın düşmanları O'nu öldürmek istedi.
İsa ölümden dirilip göklere yükseldiğinde, O'nun düşmanları ise İsa'nın olduğu yere gidemeyeceklerdi. Çünkü onlar yargılanmış olacaklardı.
İsa "bana iman edenlerin içinde diri su ırmakları akacaktır" demiştir.
İsa 'diri su' benzetmesi ile Kutsal Ruh'u göndereceğini vaat etmekteydi.

Yahudi liderler iman etmediler

7:45 Görevliler geri dönünce, başkâhinlerle Ferisiler, "Niçin O'nu getirmediniz?" diye sordular. 46 Görevliler, "Hiç kimse hiçbir zaman bu adamın konuştuğu gibi konuşmamıştır" karşılığını verdiler. 47 Ferisiler, "Yoksa siz de mi aldandınız?" dediler. 48 "Önderlerden ya da Ferisiler'den O'na iman eden oldu mu hiç? 49 Kutsal Yasa'yı bilmeyen bu halk lanetlidir." 50-51 İçlerinden biri, daha önce İsa'ya gelen Nikodim, onlara şöyle dedi: "Yasamıza göre, bir adamı dinlemeden, ne yaptığını öğrenmeden onu yargılamak doğru mu?" 52 Ona, "Yoksa sen de mi Celile'densin?" diye karşılık verdiler. "Araştır, bak, Celile'den peygamber çıkmaz." 53 Bundan sonra herkes evine gitti.

Tapınak görevlileri elleri boş geri döndüler. Kendilerine emredildiği halde İsa'yı tutuklamamışlardı. Başkâhin ve Ferisiler öfkeliydiler. Görevlilerin yapmasını istedikleri konusunda neden başarısız olduğunu bilmek istediler.

Görevliler basit bir şekilde, "Hiç kimse hiçbir zaman bu adam gibi konuşmamıştır" karşılığını verdiler. İsa'nın kutsal sözleri görevlilerin kendi kendilerine engel olmalarını sağlamıştı.

Öfkeli Ferisiler, görevlileri İsa tarafından kandırılmakla suçladılar. Suçladıkları halk da cahil ve lanetliydiler. Ferisiler kendilerinin İsa tarafından aldatılmadıklarını belirttiler. Onlar aldatılmamıştı; çünkü Yasa'yı bildiklerini iddia ediyorlardı. Fakat onlar kendilerinin önemini çok abarttıklarından gerçeği göremiyorlardı.

Fakat Ferisilerden biri O'na iman etmişti. Onlar henüz bunu bilmiyorlardı. Şimdi o Ferisi Nikodim (gece İsa'ya gelen kişi) konuştu. Yasa'ya başvurdu. Yasa bir adamı adil bir şekilde dinlemeden, onu yargılayıp suçlamamayı gerektirmekteydi. Onların İsa hakkında daha fazla bilgi edinmeleri gerekmiyor muydu?

Ferisiler'in Celile'den olan herkese tepeden bakmaları, sorunun cevabı olarak açıkça gösterilmekteydi. Celileliler'i kendileri kadar eğitimli ve zeki olmadıklarından aşağılarlardı. Nikodim'in de Celileli olup olmadığını sordular. Çünkü o da İsa'yı savundu.

İsa'ya olan nefretleriyle birlikte, Ferisiler peygamberler hakkında da hatalıydılar. Yunus peygamber Celile'deki Gat-Hefer kentinden gelmişti.

Hatırlanması gerekenler

Tapınak görevlileri İsa gibi konuşan birini tutuklayamadılar.

Ferisiler Yasa'yı bildikleri için İsa'ya inanmadıklarını öne sürdüler.
Yasa'ya göre birini adil bir şekilde dinlemeden adil bir yargı yapılamazdı.

Yahudi liderler İsa'ya tuzak kurmaya çalıştı

8:1 İsa ise Zeytin Dağı'na gitti. 2 Ertesi sabah erkenden yine tapınağa döndü. Bütün halk O'nun yanına geliyordu. O da oturup onlara öğretmeye başladı. 3-4 Din bilginleri ve Ferisiler, zina ederken yakalanmış bir kadın getirdiler. Kadını orta yere çıkararak İsa'ya, "Öğretmen, bu kadın tam zina ederken yakalandı" dediler. 5 "Musa, Yasa'da bize böyle kadınların taşlanmasını buyurdu, sen ne dersin?" 6 Bunları İsa'yı denemek amacıyla söylüyorlardı; O'nu suçlayabilmek için bir neden arıyorlardı. İsa eğilmiş, parmağıyla toprağa yazı yazıyordu. 7 Durmadan aynı soruyu sormaları üzerine doğruldu ve, "İçinizde kim günahsızsa, ilk taşı o atsın!" dedi. 8 Sonra yine eğildi, toprağa yazmaya başladı. 9 Bunu işittikleri zaman, başta yaşlılar olmak üzere, birer birer dışarı çıkıp İsa'yı yalnız bıraktılar. Kadın ise orta yerde duruyordu. 10 İsa doğrulup ona, "Kadın, nerede onlar? Hiçbiri seni yargılamadı mı?" diye sordu. 11 Kadın, "Hiçbiri, Efendim" dedi. İsa, "Ben de seni yargılamıyorum" dedi. "Git, artık bundan sonra günah işleme!"

Çardak Bayramı bittikten sonra, İsa Zeytin Dağı'nın yakınında kaldı. Ertesi gün güneşin doğuşuyla, yine öğretmek için tapınağa geldi.

Yasa'nın öğretmenleri ve Ferisiler İsa'nın karşısına bir problem getirdiler. Musa tarafından yazılmış Tanrı'nın Yasası'na karşı ya da ülkenin Roma Hukuku'na karşı bir şey söylemesini sağlayarak, O'nu tuzağa düşürmek istediler. O'nun kötü göstermeyi ve O'na karşı suçlamada bulunmayı umdular.

Bir kadın getirdiler. Zina yaparken yakalanmıştı. Kadının ilişkiye girdiği adam, onun kocası değildi. Musa'nın Yasası'na göre, böyle bir kadını ölümüne taşlamalıydılar. İsa'ya bu konu hakkında ne düşündüğünü sordular. O'nun

öldürülmesini mi isteyecekti? Bunu yaparsa, Romalılar'ın yasasına aykırı davranmış olacaktı. Roma hukuku, toplulukların ölüm cezası uygulamasına izin vermezdi (ölüm cezasını sadece Roma uygulardı). Ya da Musa'nın Yasası'na aykırı davranacak ve kadının özgür bırakılmalı mı diyecekti? Her iki durumda, onu suçlayabilirdi.

İsa başta soruya aldırış etmedi. Onlara aslında nasıl Musa'yı istismar ettiklerini bile söylemedi. Musa'nın Yasası hem adamın hem kadının öldürülmesini gerektirirdi. Onlar sadece kadını getirdiler. Ve taşlanarak ölüm, sadece kadın nişanlı bir bakireyse olabilirdi. Son olarak, suça tanıklık edenler ilk taşı atarlardı.

İsa sessiz kaldı, fakat onlar sormaya devam etti. Sonra İsa ayağa kalktı. Açıkça "İçinizde kim günahsızsa, ilk taşı o atsın" dedi. Günahsız olan kişi ilk taşı atsın.

İsa hiçbir yasaya aykırı davranmadı. Problemi tekrar onlara geri çevirdi. Sonra eğildi ve yine toprağa birşeyler yazmaya devam etti. Ne yazdığını bilmiyoruz. İsa onlara doğru bakarken, onu suçlayanlar birer birer uzaklaştılar. Başta yaşlılar gittiler. Doğruyu bilmek için, yeteri kadar uzun yaşamışlardı. İsa'nın sözleri, onların yaptıklarının ne kadar yanlış olduklarını açıkça göstermiştir.

Kısa süre içinde, İsa ve kadın yalnız bırakılmışlardı. İsa kadına, onu suçlayanların nerede olduğunu sordu. Hepsi gitmişti. Sonra "Ben de seni yargılamıyorum. Git, artık bundan sonra günah işleme" dedi.

İsa'nın kadına, yaptığı günahın doğru olduğunu söylemediğini görmek önemlidir. İsa kadının günahına göz yummadı. Günahını bağışladı. Onu yargılamadı. Ona lütfunu gösterdi. Fakat ona "artık bundan sonra günah işleme" dedi.

İsa'nın mesajı bugünün günahkârları için de geçerlidir. İsa "Seni bağışlıyorum. Artık yaptığın günahkâr şeylerden vazgeç" diyor.

Hatırlanması gerekenler

Ferisiler ve dini önderler, İsa'ya Tanrı'nın Yasası'na karşı bir şey söyletmek istediler.
İsa günahsız olanın ilk taşı atmasını söyledi.
İsa bu günahkar kadını affetti.

İsa imansızlara karşı tanıklık etti

8:12 İsa yine halka seslenip şöyle dedi: "Ben dünyanın ışığıyım. Benim ardımdan gelen, asla karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur." 13 Ferisiler, "Sen kendin için tanıklık ediyorsun, tanıklığın geçerli değil" dediler. 14 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Kendim için tanıklık etsem bile tanıklığım geçerlidir. Çünkü nereden geldiğimi ve nereye gideceğimi biliyorum. Oysa siz nereden geldiğimi, nereye gideceğimi bilmiyorsunuz. 15 Siz insan gözüyle yargılıyorsunuz. Ben kimseyi yargılamam. 16 Yargılasam bile benim yargım doğrudur. Çünkü ben yalnız değilim, ben ve beni gönderen Baba, birlikte yargılarız. 17 Yasanızda da, 'İki kişinin tanıklığı geçerlidir' diye yazılmıştır. 18 Kendim için tanıklık eden bir ben varım, bir de beni gönderen Baba benim için tanıklık ediyor." 19 O zaman O'na, "Baban nerede?" diye sordular. İsa şu karşılığı verdi: "Siz ne beni tanırsınız, ne de Babam'ı. Beni tanısaydınız, Babam'ı da tanırdınız." 20 İsa bu sözleri tapınakta öğretirken, bağış toplanan yerde söyledi. Kimse O'nu yakalamadı. Çünkü saati henüz gelmemişti. 21 İsa yine onlara, "Ben gidiyorum. Beni arayacaksınız ve günahınızın içinde öleceksiniz. Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz" dedi. 22 Yahudi yetkililer, "Yoksa kendini mi öldürecek?" dediler. "Çünkü, 'Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz' diyor." 23 İsa onlara, "Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım" dedi. "Siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim. 24 İşte bu nedenle size, 'Günahlarınızın içinde öleceksiniz' dedim. Benim O olduğuma iman etmezseniz, günahlarınızın içinde öleceksiniz." 25 O'na, "Sen kimsin?" diye sordular. İsa, "Başlangıçtan beri size ne söyledimse, O'yum" dedi. 26 "Sizinle ilgili söyleyecek ve sizleri yargılayacak çok şeyim var. Beni gönderen gerçektir. Ben O'ndan işittiklerimi dünyaya bildiriyorum." 27 İsa'nın kendilerine Baba'dan söz ettiğini anlamadılar. 28 Bu nedenle İsa şöyle dedi: "İnsanoğlu'nu yukarı kaldırdığınız zaman benim O olduğumu, kendiliğimden hiçbir şey yapmadığımı, ama tıpkı Baba'nın bana öğrettiği gibi konuştuğumu anlayacaksınız. 29 Beni gönderen benimledir, O beni

yalnız bırakmadı. Çünkü ben her zaman O'nu hoşnut edeni yaparım." 30 Bu sözler üzerine birçokları O'na iman etti.

İsa yine halka konuştu. "Ben dünyanın ışığıyım" dedi. Bir kez daha kendisini "Ben" diye tanımladı. O, Yahve Tanrı'dır. Onlara, ardından gelenlerin asla karanlıkta yürümeyeceklerini öğretti. "Onlar yaşama götüren ışığa sahip olacaklardı."

Mesih'in bu sözleri, daha önce Yuhanna 1:4'te duyduğumuz düşünceleri yansıtır. Günahın karanlığının yerini, O'nun ışığı alır. O'na iman eden herkes sonsuz yaşama sahip olur.

Ferisiler O'nunla tartışmak için ileri atıldılar. O'nun sözlerinin doğru olmadığını söylediler. Kendisi için tanıklık yapamazdı; böyle bir tanıklık geçerli değildi.

İsa ne demek istediklerini biliyordu. Başka zaman aynı şeyi kendisi de söylemişti (Yuhanna 5:31). Fakat şimdi bir şey daha ekledi. Onlar bunu göremeseler bile, tanıklığının geçerli olduğunu söyledi. Çünkü gerçek buydu. O nereden geldiğini biliyordu (gökler cennet, sonsuz yaşam). Ve nereye gittiğini biliyordu (göklere gidecekti). Onlar bilmiyorlardı. İsa hakkında insan gözüyle verilmiş her çeşit yanlış yargılarda bulundular.

Diğer taraftan, İsa yargılamak için gelmedi. Yargılamış olsaydı bile, doğru şekilde yargılardı. Çünkü Babası O'nun tarafında olurdu. Yasaya göre bir iddia da bulunmak için iki kişinin tanıklığı gereklidir. İsa göksel Babası'nı ikinci tanık olarak önerdi.

"Babanı getir o zaman," diye meydan okudular.

"Siz ne beni tanırsınız ne de babamı," diye karşılık verdi İsa. "Beni tanısaydınız, Babam'ı da tanırdınız." İsa'nın söyledikleri onların bir daha O'nu tutuklamak istemelerine yol açtı. Fakat kimse yapmadı. "O'nun zamanı henüz gelmemişti." Her şey İsa'nın kontrolündeydi. Babası'nın planını izliyordu.

İsa hâlâ onlara daha sert konuştu. Onlara, onların gidemeyeceği bir yere gideceğini söyledi. Günahlarının içinde öleceklerdi. İsa göklere geri döneceğini kast etmişti. İmansızlıklarından dolayı onlar cennete gidemeyeceklerdi. Bağışlamayı alamayacaklardı. Cehenneme gideceklerdi.

Bu Yahudiler, umutsuz bir şekilde kayıptılar. İsa'nın ne demek istediğini anlamadılar. Acaba biz O'nu yakalayamayalım diye, kendini mi öldürecek diye düşündüler.

İsa yine de açıkça konuştu. O gökten geldi. Onlar bu dünyadandılar. Söylediği gibi O'nun Tanrı tarafından gönderilen Kurtarıcı olduğuna iman etmeleri gerekiyordu. Aksi halde günahları içinde öleceklerdi.

Yahudiler hâlâ İsa'nın kim olduğunu sorguladılar.

"Ne söyledimse O'yum" diye cevabını verdi. Onlara karşı söyleyecek çok şey ekleyebilirdi. Bunun yerine, dünyaya O'nu gönderenden işittiklerini bildiriyordu. O'nu gönderene güvenebilirlerdi.

Hâlâ O'nun Baba Tanrı'dan söz ettiğini anlamadılar. Sonra İsa nasıl öleceğini söyleyerek daha da ileri gitti. O'nu çarmıha gereceklerdi. İşte o zaman, O'nun kim olduğunu anlayacaklardı. O'nu reddettiler. Fakat Baba O'nunlaydı. Çünkü İsa yalnızca Baba'yı hoşnut edeni yaptı.

Ferisiler'in çoğu ve diğer birkaç Yahudi hâlâ İsa'dan nefret ettiler. Fakat İsa'yı işiten birçok kişi O'na iman etti.

Hatırlanması gerekenler

İsa dünyanın ışığıdır.
İsa gerçeğe tanıklık etmek için geldi; İsa'nın kim olduğuna Baba Tanrı tanıktır.
İsa daima Baba'nın hoşnut olduğu şeyi yaptı.

Yahudiler kendilerini İbrahim'in çocukları olarak savundu

8:31-32 İsa kendisine iman etmiş olan Yahudiler'e, "Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak" dedi. 33 "Biz İbrahim'in soyundanız" diye karşılık verdiler, "Hiçbir zaman kimseye kölelik etmedik. Nasıl oluyor da sen, 'Özgür olacaksınız' diyorsun?" 34 İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes günahın kölesidir" dedi. 35 "Köle ev halkının sürekli bir üyesi değildir, ama oğul sürekli üyesidir. 36 Bunun için, Oğul sizi özgür kılarsa, gerçekten özgür olursunuz. 37 İbrahim'in soyundan olduğunuzu biliyorum. Yine de beni öldürmek istiyorsunuz. Çünkü yüreğinizde sözüme yer vermiyorsunuz. 38 Ben Babam'ın yanında gördüklerimi söylüyorum, siz de babanızdan işittiklerinizi yapıyorsunuz." 39 "Bizim babamız İbrahim'dir" diye karşılık verdiler. İsa, "İbrahim'in çocukları olsaydınız, İbrahim'in yaptıklarını yapardınız" dedi. 40 "Ama şimdi beni –Tanrı'dan işittiği gerçeği sizlere bildireni– öldürmek istiyorsunuz. İbrahim bunu yapmadı. 41 Siz babanızın yaptıklarını yapıyorsunuz." "Biz zinadan doğmadık. Bir tek Babamız var, o da Tanrı'dır" dediler. 42 İsa, "Tanrı Babanız olsaydı, beni severdiniz" dedi. "Çünkü ben Tanrı'dan çıkıp geldim. Kendiliğimden gelmedim, beni O gönderdi. 43 Söylediklerimi neden anlamıyorsunuz? Benim sözümü dinlemeye dayanamıyorsunuz da ondan. 44 Siz babanız İblis'tensiniz ve babanızın arzularını yerine getirmek istiyorsunuz. O başlangıçtan beri katildi. Gerçeğe bağlı kalmadı. Çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylemesi doğaldır. Çünkü o yalancıdır ve yalanın babasıdır. 45 Ama ben gerçeği söylüyorum. İşte bunun için bana iman etmiyorsunuz. 46 Hanginiz bana günahlı olduğumu kanıtlayabilir? Gerçeği söylüyorsam, niçin bana iman etmiyorsunuz? 47 Tanrı'dan olan, Tanrı'nın sözlerini dinler. İşte siz Tanrı'dan olmadığınız için dinlemiyorsunuz."

Sonra İsa O'na iman edenlere konuştu. Onlara gerçek anlamda nasıl öğrenciler olabileceklerini anlattı. O'nun öğretilerine uymaları gerekiyordu. O'nun asıl sözleri "sözümde kalın" oldu. O'nun sözünden gerçeği öğreneceklerdi. Ve gerçek onları özgür kılacaktı.

İsa aynı öneriyi bugün bize de sunuyor. Fakat birçokları O'nun sözünü kötüye kullanıyorlar. O'nun "Gerçek sizi özgür kılacak" sözünden alıntı yapıyorlar. Fakat gerçeğin nerede

bulunacağını ya da gerçeğin ne olduğunu söylemiyorlar. Ve nasıl özgür kılacağını da söylemiyorlar.

Bu mesaj yine de anlaşılır bir mesajdı. İsa'nın öğrencileri olabilmemiz için O'nun sözüne bağlı kalmalıyız. Sözünü düzenli olarak duymalı ve öğrenmeliyiz. İsa'nın sözü aracılığıyla, Tanrı'nın O'nu, tek Oğlu'nu bizi kurtarmak için gönderdiği gerçeğini öğreniriz. İsa'nın günahlarımızın bedeli için nasıl çarmıhta ölmek zorunda olduğunu öğreniriz. Kendimize Tanrı'nın çocukları diyebilme özgürlüğüne sahibiz. İsa'yla göğe alınacağımız günü sabırsızlıkla bekliyoruz.

Yahudiler kendilerinin özgür kılınmaları gerektiği düşüncesine karşı çıktılar. Onlar İbrahim'in çocuklarıydı. Hiçbir zaman köle olmamışlardı. Bir kez daha halk İsa'nın öğretisinin ruhsal anlamını görmekte başarısız olmuşlardı.

İsa açıkladı: Günah işleyen kişi günahın kölesi olur. Ev halkı arasında kölenin bu durumda, Tanrı'nın ailesinde sabit bir yeri yoktu. Fakat Oğul her zaman o ailenin üyesidir. Ve Oğul köleyi özgür kılabilir. Öyleyse İnsanoğlu olan İsa, sizi özgür kılarsa, gerçekten özgür olursunuz. Günahın lanetinden özgür olursunuz.

İsa onların İbrahim'in soyundan geldiklerini kabul etti. Fakat İbrahim'in çocukları gibi davranmıyorlardı. O'nu öldürmek istiyorlardı. O'nun sözünü dinlemeyi reddettiler. O Babası'nın yanında gördüklerini söylüyordu. Onlar da babalarından öğrendiklerini yapıyorlardı. (Yakında onlara "Baba'nın" ne anlama geldiğini söyleyecekti).

Yahudiler Babalarının İbrahim olduğunda ısrar ettiler. Fakat O yine onlara İbrahim'in yapmadıklarını yapmak istediklerini söyledi. Gerçek babalarının yaptıkları şeyleri yapıyorlardı.

İsa onlara kendi babalarının kim olduğu bilmedikleri söylüyor gibi görünüyordu. Yahudiler Babalarının, Tanrı'nın kendisi olduğunda ısrar ettiler.

"Öyle olsaydı," dedi İsa, "beni severdiniz." İsa Baba'dan geldi. Baba Tanrı O'nu dünyayı kurtarması için gönderdi.

İsa'nın sözleri anlaşılırdı, fakat imansız Yahudiler dinlemediler. Aksine, kendi babalarını, İblisi dinlediler. İblis başlangıçtan beri bir katildi. İblis gerçeğe karşı savaştı. Onlar da İsa'nın öğrettiği gerçeği kabul etmediler. İblis yalanın babasıydı ve şimdi de öyleydi. İblis'in yalanlarına inandılar ve İsa'yla ilgili yalanları başkalarına söylediler.

Bu adamlar İsa'ya inanmadılar. Gerçeğin sözünü dinlemediler. Çünkü onlar Tanrı'ya ait değillerdi.

Hatırlanması gerekenler

İsa'nın öğrencisi olmak, O'nun sözüne bağlı kalmaktır.
İsa'nın sözünün gerçeği bizleri günah ve yargıdan özgür kılar.
Günah işleyen kişi günahın kölesidir. Bu yüzden günahkarın özgür kılınmaya ihtiyacı vardır.
İmansız kimselerin babası iblistir. İblis katil ve yalanın babasıdır.

İbrahim'in İsa'nın gününü göreceği için sevinçle coştu

8:48 Yahudiler O'na şu karşılığı verdiler: " 'Sen, cin çarpmış bir Samiriyeli'sin' demekte haklı değil miyiz?" 49 İsa, "Beni cin çarpmadı" dedi. "Ben Babam'ı onurlandırıyorum, ama siz beni aşağılıyorsunuz. 50 Ben kendimi yüceltmek istemiyorum, ama bunu isteyen ve yargılayan biri vardır. 51 Size doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sözüme uyarsa, ölümü asla görmeyecektir." 52 Yahudiler, "Seni cin çarptığını şimdi anlıyoruz" dediler. "İbrahim öldü, peygamberler de öldü. Oysa sen, 'Bir kimse sözüme uyarsa, ölümü asla tatmayacaktır' diyorsun. 53 Yoksa sen babamız İbrahim'den üstün müsün? O öldü, peygamberler de öldü. Sen kendini kim sanıyorsun?" 54 İsa şu karşılığı verdi: "Eğer ben kendimi yüceltirsem, yüceliğim hiçtir. Beni yücelten, 'Tanrımız' diye çağırdığınız Babam'dır. 55 Siz O'nu tanımıyorsunuz, ama ben tanıyorum. O'nu

tanımadığımı söylersem, sizin gibi yalancı olurum. Ama ben O'nu tanıyor ve sözüne uyuyorum. 56 Babanız İbrahim günümü göreceği için sevinçle coşmuştu. Gördü ve sevindi." 57 Yahudiler, "Sen daha elli yaşında bile değilsin. İbrahim'i de mi gördün?" dediler. 58 İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim, İbrahim doğmadan önce ben varım" dedi. 59 O zaman İsa'yı taşlamak için yerden taş aldılar, ama O gizlenip tapınaktan çıktı.

Öfkeyle, Yahudiler İsa'ya karşılık verdiler. O'nu "Samiriyeli" diye çağırdılar. Bu, sizi birinin "melez" diye çağırmasına benzer. İsa'yı cin tarafından kontrol edilmekle itham ettiler.

Bunlar ciddi suçlamalardı. İsa onlara İblis'in ardından gittiklerini söyledi. Onlar da İsa'nın cinli olduğunu söylediler. İsa gerçekle karşılık verdi. İsa Babası'nı onurlandırdı. Onlar Baba'dan gelen İsa'yı onurlandırmadılar. Baba İsa'yı yüceltti. İsa onları yargılayabilirdi. Daha da fazlası, İsa'nın sözüne "uyan" bir kimse asla ölmeyecektir. "Uymak" kelimesinin buradaki anlamı, sözü kendisininmiş gibi korumak, dinlemek, tutmaktır.

İsa daha önce de söylediği gibi, kendisine kim inanırsa, sonsuz yaşama sahip olacağını söylüyordu. Fakat Yahudiler yine O'na düşman oldular. "Artık seni cin çarptığını biliyoruz. İbrahim öldü. Peygamberler öldü. Sen babamız İbrahim'den üstün olduğunu mu düşünüyorsun? Sen kendini kim sanıyorsun?" diye karşı çıktılar.

İsa şu karşılığı verdi, "Benim kendim için ne söylediğim önemli değil. Baba Tanrı beni onaylıyor. Siz O'na baba diyebilirsiniz fakat O'nu tanımıyorsunuz. O'nu tanımadığımı söylersem, sizin gibi yalancı olurum."

İsa yine İbrahim'den söz etti. Onu babaları olarak çağırdılar. Fakat onların aksine, İbrahim İsa'nın geliş vaadinden dolayı sevinçle dolmuştu. İbrahim İsa'nın gününü gördü ve sevindi.

Yahudiler daha da öfkelendiler. İsa, İbrahim'i görmüş gibi konuşuyordu. Fakat İbrahim 2,000 sene önce yaşamıştı. İsa henüz 50 yaşında bile değildi.

İsa söyleyeceği dini gerçeğe yine vurgu yaptı "İbrahim'den önce, ben varım" dedi. Bu, "Ben Tanrı'yım" demesi gibiydi. Ebedi olduğunu iddia etti. Kendini yanan çalıdan konuşan Tanrı'yla bir tuttu. Kendini "BEN'İM," Yahve diye çağırdı.

Yahudiler O'nun iddiasını anladılar. O'nu hemen orada taşlayarak öldürmek için, yerden taş aldılar. Çünkü O'na iman etmediler. Fakat İsa kurtuldu.

Hatırlanması gerekenler

Yahudiler İsa'dan nefret ettiler ve O'nun cinli olduğunu söylediler.
İsa "İbrahim'den önce ben varım" dedi.
Yahudiler İsa'nın kendisinin Tanrı olduğunu iddia etmesine kızıp O'nu öldürmek istediler.

İsa, iman etmeyen Yahudiler'in körlüğüne dikkat çekti

9:1 İsa yolda giderken doğuştan kör bir adam gördü. 2 Öğrencileri İsa'ya, "Rabbî, kim günah işledi de bu adam kör doğdu? Kendisi mi, yoksa annesi babası mı?" diye sordular. 3 İsa şu yanıtı verdi: "Ne kendisi, ne de annesi babası günah işledi. Tanrı'nın işleri onun yaşamında görülsün diye kör doğdu. 4 Beni gönderenin işlerini vakit daha gündüzken yapmalıyız. Gece geliyor, o zaman kimse çalışamaz. 5 Dünyada olduğum sürece dünyanın ışığı Ben'im." 6 Bu sözleri söyledikten sonra yere tükürdü, tükürükle çamur yaptı ve çamuru adamın gözlerine sürdü. 7 Adama, "Git, Şiloah Havuzu'nda yıkan" dedi. Şiloah, gönderilmiş anlamına gelir. Adam gidip yıkandı, gözleri açılmış olarak döndü. 8 Komşuları ve onu daha önce dilenirken görenler, "Oturup dilenen adam değil mi bu?" dediler. 9 Kimi, "Evet, odur" dedi, kimi de "Hayır, ama ona benziyor" dedi. Kendisi ise, "Ben oyum" dedi. 10 "Öyleyse, gözlerin nasıl açıldı?" diye sordular. 11 O da şöyle yanıt verdi: "İsa adındaki adam çamur yapıp gözlerime sürdü ve bana, 'Şiloah'a git, yıkan' dedi. Ben de gidip yıkandım ve gözlerim açıldı." 12 Ona, "Nerede O?" diye sordular. "Bilmiyorum" dedi.

Bir gün İsa doğuştan kör olan bir adam gördü. Bu, öğrenciler arasında yaygın bir soruyu gündeme getirdi. Birçok kişi, biri hayatında fazladan kötülük yaparsa, bazı ciddi günahlardan dolayı böyle şeylerin olabileceğini düşünüyordu. Öğrencileri, adamın körlüğüne sebep olan günahı kendisinin mi yoksa annesi babasının mı işlediğini merak ettiler.

Tabi ki bazı kötü günahların ciddi sonuçlara sebep olduğunu biliyoruz. Aşırı içki içme bir kişinin karaciğerini yok edebilir. Aşırı hız, ölümcül kazaya neden olabilir. Yasal evlilik dışındaki ilişkiler AIDS'e sebep olabilir. Fakat her kötü şey belli bir günahın sonucu değildir.

Bu olayda, İsa adamın körlüğünün kimsenin günahından kaynaklanmadığını açıkladı. Tanrı buna izin verdi çünkü Tanrı'nın işlerinin onun yaşamında şimdi görülmesini istedi. İsa Tanrı'nın işlerini yapabiliyorken yapmalıyız diye öğretti. Bunu hâlâ gündüzde yaşarken yapmalıyız. İsa günümüze ve tüm dünyada parlayan ışıktır. Ölüm zamanı (gece) geldiğinde, artık Tanrı'nın işlerini yapamayız. Bundan dolayı şimdi Tanrı'nın işlerini yapmanın zamanıdır.

Sonra İsa işine geri döndü. Adamın gözlerini açtı. Fakat sonradan göreceğimiz gibi, henüz işlerin tamamı yapılmamıştı.

İsa bu mucizeyi diğer mucizelerinden farklı bir şekilde yaptı. Biraz çamuru tükürüğü ile karıştırdı ve adamın gözlerine sürdü. Sonra adama Şiloah Havuzu'nda yıkanmasını söyledi. Adam söylenildiği gibi yaptı ve gözleri açıldı.

Adam evine geri döndüğünde, etrafındaki insanlar onun kör adam olup olmadığı konusunda anlaşamadılar. Bu adam görebiliyordu. Kör bir dilenci olarak tanıdıkları adamdı. Adam "Ben o adamım" diye ısrar etti. Sonra İsa adındaki adam tarafından nasıl iyileştirildiğini anlattı.

İsa'nın nerede olduğunu bilmek istediler, fakat bu adam O'nun nerede olduğunu bilmiyordu.

Hatırlanması gerekenler

Bazı insanlar doğuştan kör olan adamın, bir günahtan dolayı öyle doğduğunu düşünüyorlardı.
İsa bu adamın Tanrı'nın görkemi için öyle doğduğunu söyledi.

Ferisiler İsa'nın Şabat Günü birini iyileştirmesi konusunu soruşturdular

9:13 Eskiden kör olan adamı Ferisiler'in yanına götürdüler. 14 İsa'nın çamur yapıp adamın gözlerini açtığı gün Şabat Günü'ydü. 15 Bu nedenle Ferisiler de adama gözlerinin nasıl açıldığını sordular. O da, "İsa gözlerime çamur sürdü, yıkandım ve şimdi görüyorum" dedi. 16 Bunun üzerine Ferisiler'in bazıları, "Bu adam Tanrı'dan değildir" dediler. "Çünkü Şabat Günü'nü tutmuyor." Ama başkaları, "Günahkâr bir adam nasıl bu tür belirtiler gerçekleştirebilir?" dediler. Böylece aralarında ayrılık doğdu. 17 Eskiden kör olan adama yine sordular: "Senin gözlerini açtığına göre, O'nun hakkında sen ne diyorsun?" Adam, "O bir peygamberdir" dedi. 18 Yahudi yetkililer, gözleri açılan adamın annesiyle babasını çağırmadan onun daha önce kör olduğuna ve gözlerinin açıldığına inanmadılar. 19 Onlara, "Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? Peki, şimdi nasıl görüyor?" diye sordular. 20 Adamın annesiyle babası şu karşılığı verdiler: "Bunun bizim oğlumuz olduğunu ve kör doğduğunu biliyoruz. 21 Ama şimdi nasıl gördüğünü, gözlerini kimin açtığını bilmiyoruz, ona sorun. Ergin yaştadır, kendisi için kendisi konuşsun." 22 Yahudi yetkililerden korktukları için böyle konuştular. Çünkü yetkililer, İsa'nın Mesih olduğunu açıkça söyleyeni havra dışı etmek için aralarında sözbirliği etmişlerdi. 23 Bundan dolayı adamın annesiyle babası, "Ergin yaştadır, ona sorun" dediler. 24 Eskiden kör olan adamı ikinci kez çağırıp, "Tanrı hakkı için doğruyu söyle" dediler, "Biz bu adamın günahkâr olduğunu biliyoruz." 25 O da şöyle yanıt verdi: "O'nun günahkâr olup olmadığını bilmiyorum. Bildiğim bir şey var, kördüm, şimdi görüyorum." 26 O zaman ona, "Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?" dediler. 27 Onlara, "Size demin söyledim, ama dinlemediniz" dedi. "Niçin yeniden işitmek istiyorsunuz? Yoksa siz de mi O'nun öğrencileri olmak niyetindesiniz?" 28 Adama söverek, "O'nun öğrencisi sensin!" dediler. "Biz Musa'nın öğrencileriyiz. 29 Tanrı'nın Musa'yla konuştuğunu biliyoruz. Ama bu adamın nereden geldiğini bilmiyoruz." 30 Adam onlara şu karşılığı verdi:

"Şaşılacak şey! O'nun nereden geldiğini bilmiyorsunuz, ama gözlerimi O açtı. 31 Tanrı'nın, günahkârları dinlemediğini biliriz. Ama Tanrı, kendisine tapan ve isteğini yerine getiren kişiyi dinler. 32 Dünya var olalı, bir kimsenin doğuştan kör olan birinin gözlerini açtığı duyulmamıştır. 33 Bu adam Tanrı'dan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı." 34 Onlar buna karşılık, "Tamamen günah içinde doğdun, sen mi bize ders vereceksin?" diyerek onu dışarı attılar.

Halk, iyileşen adamı dindar Yahudi liderlerin, Ferisiler'in yanına götürdüler. Çünkü ayrıca İsa bu mucizeyi Şabat Günü'nde yapmıştı.

Sonra da Ferisiler İsa'nın nasıl bu adamı iyileştirdiğiyle ilgili öyküyü dinlediler. Aralarında ayrılık oldu. Bazıları İsa'nın Tanrı'dan gelmediğinde ısrar etti. O'nu Şabat Günü'nü tutmamakla suçladılar. Fakat diğerleri bu adam günahkârsa nasıl bu tür mucizevi belirtiler gerçekleştirebilir diye karşılık verdiler.

Eskiden kör olan adama döndüler ve İsa hakkında ne düşünüyorsun diye sordular. Adam "O bir peygamberdir" dedi.

Ferisiler adamın öyküsüne inanmadılar. Bu adamın hiç kör olmadığından şüphelendiler. Bundan dolayı, annesiyle babasını getirdiler ve onlara ne olduğunu sordular.

Annesiyle babası "evet, oğlumuz kördü" dediler. Fakat onu İsa'nın iyileştirdiğini söylerlerse, Yahudiler'in onları havra dışına ("kilise dışına") atmalarından korktular. O nedenle, iyileştirenin Mesih olduğunu bilmiyormuş gibi davrandılar.

Ferisiler adamı tekrar çağırdılar. Adamın, Tanrı önünde doğruyu söylemesini istediler. İsa'yı, adamın dediği gibi bir "peygamber" olarak değil, bir günahkâr olarak adlandırdılar.

Adam onların kendisine baskı yapmasına izin vermedi. "Ben size zaten gerçeği söyledim" dedi. "Tekrar mı söylemem gerekiyor?" O zaman onlara "siz de mi İsa'nın öğrencileri olmak istiyorsunuz" diye sordu.

Sorusunda biraz iğneleme vardı. Ona sözle saldırdılar. Daha önce yaptıkları gibi, İsa yerine Musa'ya başvurdular. "Sen bu adamın öğrencisisin" dediler. "Biz Musa'nın ardından gidiyoruz!" Ona Musa'nın Tanrı'yla konuştuğunu hatırlattılar. İsa'nın nereden geldiği konusunda bir şey bilmediklerini ileri sürdüler.

Bu adamın verilecek bir cevabı vardı. Onların cehaletine şaşırmış gibi davrandı. Sadece delile bakmaları gerekiyordu. İsa O'nun gözlerini açtı. Bu, günah içinde yaşayan birinin yapabileceği bir şey değildi. Tanrı'nın desteğini alan birinin yapabileceği bir şeydi. Tanrı'dan gelmediği sürece, hiç kimse doğuştan kör olan birinin gözlerini açamazdı.

Ferisiler şaşkına dönmüşlerdi. Adamı günah içinde yaşamakla suçladılar. "Bizimle böyle konuşmaya nasıl cesaret edersin!" diye haykırdılar. Adamı dışarı attılar.

Hatırlanması gerekenler

Gözleri açılan adama rağmen, Ferisiler İsa'nın Tanrı'dan olduğuna inanmak istemediler.
Bazı kimseler günah içinde olan birinin İsa'nın yaptığı mucizeleri yapamayacağını gördüler.
İyileşen adam Tanrı'dan olmayan birinin İsa'nın yaptığı şeyleri yapamayacağını ve İsa'nın bir peygamber olduğunu söyledi.

"Körler görür ve görenler kör olur"

9:35 İsa adamı kovduklarını duydu. Onu bularak, "Sen İnsanoğlu'na iman ediyor musun?" diye sordu. 36 Adam şu yanıtı verdi: "Efendim, O kimdir? Söyle de kendisine iman edeyim." 37 İsa, "O'nu gördün. Şimdi seninle konuşan O'dur" dedi. 38 Adam, "Rab, iman ediyorum!" diyerek İsa'ya tapındı. 39 İsa, "Görmeyenler görsün, görenler kör olsun diye yargıçlık etmek üzere bu dünyaya geldim" dedi. 40 O'nun yanında

bulunan bazı Ferisiler bu sözleri işitince, "Yoksa biz de mi körüz?" diye sordular. 41 İsa, "Kör olsaydınız günahınız olmazdı" dedi, "Ama şimdi, 'Görüyoruz' dediğiniz için günahınız duruyor."

Adam havradan kovulduktan sonra, İsa onun yanına gitti. Tanrı'nın ondaki işini bitirmesi gerekiyordu. İsa, İnsanoğlu'na iman ediyor musun diye sordu.

İsa, sık sık bu şekilde kendisini Mesih olarak tanıttı. Peygamber Daniel görümlerinde Mesih'in "İnsanoğlu'na benzer biri" olduğunu söylemiştir (Daniel 7:13). Bu peygamberliği İsa tamamlamıştı. Tanrı'nın sonsuz Oğlu dünyayı kurtarmak için insan olmuştu. İsa günah haricinde sizin ve benim gibi bir insandı.

Bir zamanlar kör olan adamın aslında henüz Mesih'i görmediğini hatırlayın. İsa'ya İnsanoğlu'nu göstermesini istedi, böylece O'na iman edebileceğini söyledi. İsa "O'na bakıyorsun" dedi.

Adam iman etti ve İsa'ya tapındı. Biz de bugün İsa'ya tapınıyoruz.

Sonra İsa bilmece gibi konuştu. Görmeyenler görsün, görenler kör olsun diye dünyaya geldim dedi.

Oradaki bazı Ferisiler onu işittiler. İsa'ya bize mi kör diyorsun diye sordular?

İsa "bilmece" gibi konuşmasına ek olarak şöyle cevapladı: Kör olsalardı günahları olmazdı. Fakat görüyoruz dedikleri için, günahları duruyor.

İsa yine ruhsal bir ders öğretiyordu: Doğası gereği bütün herkes ruhsal olarak kördür. İsa'nın Kurtarıcı olduğunu göremezler. İsa onlara imanda ruhsal göz verir ve onlar kurtulurlar. Günahları bağışlanır.

Bazı kişiler, buna rağmen, ruhsal olarak kör olmadıklarını düşünürler ve hatta gördükleri için övünürler, İsa'yı reddederler. Bu şekilde kör kalırlar ve kayıptırlar.

Kör adam artık hem fiziksel hem de ruhsal görebilen biriydi. O İsa'ya iman etti.

O Ferisiler ise, görebildikleri için övündüler fakat aslında kördüler. İsa'yı reddettiler. Görmeyenler görüyor, görenlerse kör oluyordu.

Hatırlanması gerekenler

İsa iyileşen kör adama İnsanoğlu'na inanıp inanmadığını sordu. adam iman etti ve İsa'ya tapındı. Gördüğünü düşünenler İsa'yı reddetmişlerdi.

İsa öğrencilerine İyi Çoban olduğunu öğretti

10:1 "Size doğrusunu söyleyeyim, koyun ağılına kapıdan girmeyip başka yoldan giren kişi hırsız ve hayduttur. 2 Kapıdan giren ise koyunların çobanıdır. 3 Kapıyı bekleyen ona kapıyı açar. Koyunlar çobanın sesini işitirler, o da kendi koyunlarını adlarıyla çağırır ve onları dışarı götürür. 4 Kendi koyunlarının hepsini dışarı çıkarınca önlerinden gider, koyunlar da onu izler. Çünkü onun sesini tanırlar. 5 Bir yabancının peşinden gitmezler, ondan kaçarlar. Çünkü yabancıların sesini tanımazlar." 6 İsa onlara bu örneği anlattıysa da, ne demek istediğini anlamadılar. 7 Bunun için İsa yine, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Ben koyunların kapısıyım. 8 Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttu, ama koyunlar onları dinlemedi. 9 Kapı Ben'im. Bir kimse benim aracılığımla içeri girerse kurtulur. Girer, çıkar ve otlak bulur. 10 Hırsız ancak çalıp öldürmek ve yok etmek için gelir. Bense insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim.

İsa Yahudiler'in kim olduğunu göstermek için daha fazla görsel örnek kullandı. Çalınan koyunlardan söz etti. Eski Ahit ayetlerinden, bu örnekte kullandığı figürleri anlayacaklardı ve çobanlık o kültürde yaygındı.

İlk kullandığı figür koyun ağılıdır. Koyunları çalmak isteyen ya da zarar vermek isteyen kişi, kapıdan girmez, fakat başka yoldan ağılın taştan duvarlarına tırmanır.

Oysa çoban, kapıdan içeri girer. Kapıyı bekleyen ona

kapıyı açar. Koyunları toplar ve çayıra götürür. Koyunlar onu izler. Çünkü onun sesini tanırlar. Yabancı birinin sesinin peşinden gitmezler.

Bu örneği iki farklı şekilde anlayabiliriz. Her durumda hırsızlar, çobandan koyunları çalmaya çalışan kişilerdir. Onlar Ferisiler gibi sahte öğretmenlerdir.

Bu çoban ya İsa'dır ya da İsa ile ilgili gerçeği öğretenlerdir. Her iki durumda da koyunlar, Tanrı'nın halkıdırlar, İsa'yı izlerler. Onlar dinleyecekler ve gerçeğe inanacaklardır. Çoban her biri ile tek tek ilgilenir. Her birini adlarıyla çağırır.

Oradaki Yahudiler'in İsa'nın ne dediğini anlamadıkları açıktı. Bundan dolayı İsa kullandığı benzetmeyi biraz değiştirdi.

"Ben koyunların kapısıyım." dedi. "Ben kapı gibiyim" demedi. O'nun sözleri daha güçlüdür. O gerçekten bizim göreceğimiz kapıdır. Bir kez daha, "BEN" ifadesini kullanarak Tanrı olduğunu vurguladı.

Hırsızlar kapıyı kullanmayanlar çalmak, öldürmek ve yok etmek için gelirler. Koyunları tehlikeye sürüklerler. Sahte öğretmenler, koyunları Tanrı'dan uzaklaştırarak yok olmaya doğru yöneltirler.

Gelip kapıdan giren koyunlar kurtulurlar. İsa onlara iyi bakar ve onları iyi besler. Sahip olabilecekleri en iyi yaşamı verir. İsa yaşama sevinç getirir. Bu, ruhumuzu dinlendirir. Bu, sonsuz yüceliğe çiçek açar.

İsa'nın verdiği örnekteki kapı, sonsuz yaşama giden yoldur. Yaşam ve kurtuluş için İsa aracılığıyla girmeliyiz.

Ya da başka bir şekilde düşünebiliriz. Koyunlar kırsaldayken, çoban tek kapılı ağılı olan güvenli bir yer bulabilir. Kapıyı kendi bedeniyle koruyacaktır. Kendisini kapı yapar. İmanlılar için bunun anlamı aynıdır. Sonsuz yaşam için İsa'dan geçmeliyiz.

Hatırlanması gerekenler

Koyunlar çobanın sesini tanırlar.
Sahte öğretmenler çobandan koyunları almaya çalışan kimselerdir.
İsa "ben koyunların kapısıyım" demiştir.
Sonsuz yaşama İsa aracılığı ile gireriz.

10:11 Ben iyi çobanım. İyi çoban koyunları uğruna canını verir. 12 Koyunların çobanı ve sahibi olmayan ücretli adam, kurdun geldiğini görünce koyunları bırakıp kaçar. Kurt da onları kapar ve dağıtır. 13 Adam kaçar. Çünkü ücretlidir ve koyunlar için kaygı duymaz. 14-15 Ben iyi çobanım. Benimkileri tanırım. Baba beni tanıdığı, ben de Baba'yı tanıdığım gibi, benimkiler de beni tanır. Ben koyunlarımın uğruna canımı veririm. 16 Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım var. Onları da getirmeliyim. Benim sesimi işitecekler ve tek sürü, tek çoban olacak. 17 Canımı, tekrar geri almak üzere veririm. Bunun için Baba beni sever. 18 Canımı kimse benden alamaz; ben onu kendiliğimden veririm. Onu vermeye de tekrar geri almaya da yetkim var. Bu buyruğu Babam'dan aldım." 19 Bu sözlerden dolayı Yahudiler arasında yine ayrılık doğdu. 20 Birçoğu, "O'nu cin çarpmış, delidir. Niçin O'nu dinliyorsunuz?" diyordu. 21 Başkaları ise, "Bunlar, cin çarpmış bir adamın sözleri değil" dediler. "Cin, körlerin gözlerini açabilir mi?"

İsa yine "BEN" ifadesini kullandı. "Ben iyi bir çobanım" dedi. 23. Mezmur hemen aklımıza geliyor. İyi Çoban Mezmuru adı verilen Mezmur şöyle başlar, "RAB (Yahve) çobanımdır." İsa Yahve'dir (ya da Yehova).

Rab İsa "iyi" çobandır. O hiçbir çobana benzemez. İyi olan her şeyi koyunlarına verir.

Bu çoban koyunları uğruna canını verecek kadar ileri gider. Bu konuşmada İsa üç kere canını vermekten söz etmiş; birkaç ay sonra gerçekleşecek ölümünü öngörmüştü.

İyi çoban, ücretle tutulan adama benzemez. Ücretli adam, para aldığı için sürüye bakar. Özellikle koyunlarla ilgilenmez. Tehlike geldiğinde, önce kendini düşünür. Yaşamını riske

İsa iyi çobandır

atmaktansa, kaçmayı tercih eder diyelim ki kurt saldırdı, kaçarlar. Bazı kilise liderleri böyledir. Yaptıkları işleri para kazanacakları bir iş gibi görürler. Sürü için büyük fedakârlık yapmaya hazır değildirler.

Bu olaydaki kurt sahte öğretmendir. Denetlenmeyen sahte öğretmen, koyunu sürüden uzaklaştırır. İsa başka seferde sahte peygamberlere karşı uyarıda bulunmuştu. Onları koyun postuna bürünen kurtlar olarak tanımlamıştı (Matta 7:15). Böyle öğretmenler iblisin işlerini yaparlar. İsa ise iblisten bizleri kurtarmak için çarmıh ölümüne gitmiştir.

İyi çoban koyunlarıyla bağ kurar. Çoban koyunları tanır ve koyunlar da çobanı. Baba Tanrı ve Oğul Tanrı arasındaki gibi sıkı bir bağdır. Sevgi ve güven bağıdır. İyi çoban koyunlarını canı pahasına korur.

İsa'nın söz ettiği ölüm çarmıhtaki kendi ölümüydü. İsa Mesih bütün dünya için canından vazgeçti. (Yuhanna 3:16). Birçok Yahudi Mesih'in sadece kendi ulusu için geleceğini düşündüler. Fakat İsa başka koyunların da olduğunu söyledi. Koyunlar onun sesini işitir ve onu izlerler. Dünyanın her yerinden, İsa'nın sözünü işiten ve iman eden insanlar O'nun sürüsünün bir parçası olurlar.

İsa gökteki Babası'nın istediğini yerine getirmek için geldi. Baba bunun için O'nu sevdi. İsa Baba'nın istediği gibi canından vazgeçecekti. Fakat canını tekrar geri alacaktı. O sadece ölümünü öngörmedi. Ölümden dirilişini de öngördü. Yahudiler'e canını isteyerek vereceğini söyledi. O'nun iradesi olmadan kimse canını O'ndan alamazdı. Tanrı olarak canını vermeye ve tekrar geri almaya yetkisi vardı. O, Babası'nın planını izliyordu.

Bir kez daha Yahudiler İsa'nın sözlerine aşırı tepki gösterdiler. Bazıları O'nun deli olduğunu veya O'nu cin çarptığını söylüyorlardı. Diğerleri öğretileri ve yaptıkları bir cinden gelemez diyorlardı. Dolayısıyla tartıştılar fakat iman etmediler.

Hatırlanması gerekenler

İsa "Ben iyi çobanım" dedi.
İyi Çoban İsa koyunları uğruna çarmıhta yaşamını verecekti.
İsa "Bu ağıldan olmayan (Yahudiler'den başka) başka koyunlarım var; onları da getirmeliyim" dedi.

İsa taşlanmaktan zor kurtuluyor

10:22 O sırada Yeruşalim'de Tapınağın Açılışını Anma Bayramı kutlanıyordu. Mevsim kıştı. 23 İsa tapınağın avlusunda, Süleyman'ın Eyvanı'nda yürüyordu. 24 Yahudi yetkililer O'nun çevresini sararak, "Bizi daha ne kadar zaman kuşkuda bırakacaksın?" dediler. "Eğer Mesih isen, bize açıkça söyle." 25 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Size söyledim, ama iman etmiyorsunuz. Babam'ın adıyla yaptığım işler bana tanıklık ediyor. 26 Ama siz iman etmiyorsunuz. Çünkü benim koyunlarımdan değilsiniz. 27 Koyunlarım sesimi işitir. Ben onları tanırım, onlar da beni izler. 28 Onlara sonsuz yaşam veririm; asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz. 29 Onları bana veren Babam her şeyden üstündür. Onları Baba'nın elinden kapmaya kimsenin gücü yetmez. 30 Ben ve Baba biriz." 31 Yahudi yetkililer O'nu taşlamak için yerden yine taş aldılar. 32 İsa onlara, "Size Baba'dan kaynaklanan birçok iyi işler gösterdim" dedi. "Bu işlerden hangisi için beni taşlıyorsunuz?" 33 Şöyle yanıt verdiler: "Seni iyi işlerden ötürü değil, küfrettiğin için taşlıyoruz. İnsan olduğun halde Tanrı olduğunu ileri sürüyorsun." 34 İsa şu karşılığı verdi: "Yasanızda, 'Siz ilahlarsınız, dedim' diye yazılı değil mi? ? (Mezmur 82:6) 35 Tanrı, kendilerine sözünü gönderdiği kimseleri ilahlar diye adlandırır. Kutsal Yazı da geçerliliğini yitirmez. 36 Baba beni kendine ayırıp dünyaya gönderdi. Öyleyse 'Tanrı'nın Oğlu'yum' dediğim için bana nasıl 'Küfrediyorsun' dersiniz? 37 Eğer Babam'ın işlerini yapmıyorsam, bana iman etmeyin. 38 Ama yapıyorsam, bana iman etmeseniz bile, yaptığım işlere iman edin. Öyle ki, Baba'nın bende, benim de Baba'da olduğumu bilesiniz ve anlayasınız." 39 O'nu yine yakalamaya çalıştılarsa da, ellerinden sıyrılıp kurtuldu. 40 Tekrar Şeria Irmağı'nın karşı yakasına, [Vaftizci] Yuhanna'nın başlangıçta vaftiz ettiği yere gitti ve orada kaldı. 41 Birçokları, "[Vaftizci] Yuhanna hiç mucize yapmadı, ama bu adam için söylediklerinin hepsi doğru çıktı" diyerek İsa'ya geldiler. 42 Ve orada birçokları O'na iman etti.

Yaklaşık iki hafta sonra, Yahudiler Hanuka Bayramı'nı kutluyorlardı. Bu bayrama ayrıca Işıklar Bayramı da denir. Bu bayramda yaklaşık 200 yıl önceki özel tapınak arındırılması kutlanırdı. Bu İsa'nın çarmıha gerilmesinden önceki Aralık ayıdır.

İsa orada tapınağın avlusundaydı. Yahudiler etrafında toplandılar. O'na doğrudan bir soru sordular. Doğrudan bir cevap vermesini istediler. Sen Mesih misin?

Birçok insan İsa'nın Mesih olabileceğini düşündü. Artık Yahudiler İsa'nın iddia ettiği şeyi söylemesini istiyorlardı. Tanrı'nın vaat ettiği Mesih O muydu?

Onlar gerçeği aramıyorlardı. O'ndan kurtulmak için sebep arıyorlardı. İsa onlara doğrudan bir cevap verdi: "Size söyledim, fakat iman etmiyorsunuz." İsa'nın Babası'nın adıyla yaptığı iyi işlerin tanıklığını önemsemiyorlardı. İman etmediler. Çünkü iman etmek istemediler. Onlar İsa'nın koyunları değillerdi.

İsa'nın koyunları olsaydılar, O'nu dinlerlerdi. İsa'nın koyunları O'nun sesini işitirler. O'nu izlerler. İsa koyunlarını tanır ve onlara sonsuz yaşam verir.

İsa'nın sürüsüne aitseniz, sonsuzluk için güvendesiniz. Baba Tanrı'nın ve Oğul'un ellerindesiniz. Onlar birdir. Sizin cennette onlarla birlikte olmanızı istiyorlar.

Yahudiler İsa'yı taşlamak için yerden yine taş aldılar. İsa bana karşı elinizde nasıl bir kanıt var diye sordu. Baba'dan kaynaklı yaptığı hangi mucizeler, onların İsa'yı öldürmek istemelerine neden olmuştu? Seni iyi işlerinden ötürü taşlamıyoruz diye cevap verdiler. İsa onlara göre çok kötüydü; O'nun sadece bir insan olduğunu düşündüler. Fakat Tanrı olduğunu iddia ediyordu. Bu yüzden İsa'yı taşlamak istediler.

Bugün bazı insanlar İsa'nın hiçbir zaman Tanrı olduğunu söylemediğinde ısrar ederler. Fakat yanılıyorlar. İsa'nın düşmanları bile bunu söylediğini biliyorlar.

Bundan dolayı, İsa Eski Antlaşma'ya başvurdu. Onlara Mezmur 82:6'yı gösterdi. Bu Mezmur'da, Tanrı'yı yargıç olarak temsil etmek için atanmış olanlara "ilahlar" denilmiştir. Daha da fazlası, İsa onlara bu ayetlerin her açıdan doğru olduğunu hatırlatmıştır.

İsa bu tartışmayı küçük bir noktadan çekip geniş bir alana yaymıştı. Tanrı bu adamlara "ilahlar" demiştir. Çünkü Tanrı, onları kendisi için göndermiştir. İsa onlardan ne kadar fazla gerçek "Tanrı'dır." Baba O'nu doğrudan gökten göndermiştir.

İsa'yı küfretmekle suçladılar. Çünkü O Tanrı'nın Oğlu olduğunu söylemişti. O'nun Baba'nın yaptıklarını yaptığını gördülerse, O'na iman etmeliydiler. Yaptığı mucizelerle, Baba'nın O'nunla birlikte olduğunu bilmeliydiler. İsa'yı dinlemediler. O'nu yakalamaya çalıştılar fakat ellerinden kurtuldu.

İsa, Şeria Irmağının karşı yakasında hizmetine devam etti. Vaftizci Yuhanna bir zamanlar halkı orada vaftiz ediyordu. Birçok kişi İsa'ya geldi. Vaftizci Yuhanna'nın O'nun hakkında söylediklerini hatırladılar. Vaftizci Yuhanna O'nun için "dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı kuzusu" demişti. Oraya gelen birçok kişi İsa'ya iman etti.

Hatırlanması gerekenler

İman etmedikleri halde Yahudiler İsa'ya "Mesih sen misin?" diye sordular. İsa "söyledim fakat bana inanmadınız" diye cevap verdi.
İsa'nın koyunlarından biri iseniz, O sizi sonsuz yaşam için korur.
Yahudiler 'Tanrı olduğunu ileri sürmek' suçundan dolayı İsa'yı taşlamak istediler.

İsa Lazar'ı ölümden diriltti

11:1 Meryem ile kızkardeşi Marta'nın köyü olan Beytanya'dan Lazar
adında bir adam hastalanmıştı. 2 Meryem, Rab'be güzel kokulu yağ sürüp
saçlarıyla O'nun ayaklarını silen kadındı. Hasta Lazar ise Meryem'in
kardeşiydi. 3 İki kızkardeş İsa'ya, "Rab, sevdiğin kişi hasta" diye haber
gönderdiler. 4 İsa bunu işitince, "Bu hastalık ölümle sonuçlanmayacak;
Tanrı'nın yüceliğine, Tanrı Oğlu'nun yüceltilmesine hizmet edecek" dedi.
5 İsa Marta'yı, kızkardeşini ve Lazar'ı severdi. 6-7 Bu nedenle, Lazar'ın
hasta olduğunu duyunca bulunduğu yerde iki gün daha kaldıktan sonra
öğrencilere, "Yahudiye'ye dönelim" dedi. 8 Öğrenciler, "Rabbî" dediler,
"Yahudi yetkililer demin seni taşlamaya kalkıştılar. Yine oraya mı
gidiyorsun?" 9 İsa şu karşılığı verdi: "Günün on iki saati yok mu? Gündüz
yürüyen sendelemez. Çünkü bu dünyanın ışığını görür. 10 Oysa gece
yürüyen sendeler. Çünkü kendisinde ışık yoktur." 11 Bu sözleri
söyledikten sonra, "Dostumuz Lazar uyudu" diye ekledi, "Onu
uyandırmaya gidiyorum." 12 Öğrenciler, "Ya Rab" dediler, "Uyuduysa
iyileşecektir." 13 İsa Lazar'ın ölümünden söz ediyordu, ama onlar olağan
uykudan söz ettiğini sanmışlardı. 14 Bunun üzerine İsa açıkça, "Lazar
öldü" dedi. 15 "İman edesiniz diye, orada bulunmadığıma sizin için
seviniyorum. Şimdi onun yanına gidelim." 16 "İkiz" diye anılan Tomas
öbür öğrencilere, "Biz de gidelim, O'nunla birlikte ölelim!" dedi.

Yeruşalim'e yakın Beytanya'da yaşayan bir erkek ve iki kız kardeş İsa'ya iman etmişlerdi. İsa geçmişte onlarla kalmıştı (Luka 10:38-42). Erkek kardeşleri Lazar ölümcül hastalığa yakalanmıştı. Kızkardeşler Meryem ve Marta, İsa'ya haber gönderdiler. İsa'nın kardeşlerini sevdiğini biliyorlardı ve İsa'nın onu iyileştireceğine inanıyorlardı.

İsa haberi işitince, kendisinden beklenildiği gibi tepki vermedi. Bu hastalığın ölümle sonuçlanmayacağını söyledi. Bu, Tanrı'nın yüceliği içindi. Bu olaydan dolayı Tanrı'nın Oğlu yüceltilecekti.

İsa Lazar'ı ve kızkardeşlerini severdi. Fakat haberi aldıktan sonra, iki gün daha olduğu yerde kaldı. Sonra öğrencilerine Yahudiye'ye dönelim dedi. Öğrenciler neden dönmek istediğini sordular. Yahudi liderler orada O'nu taşlamaya kalkıştılar. Orası güvenli değildi.

İsa'nın cevabı öğrencilerini şaşırtmış olmalıydı. Gündüz ve geceden, yürümekten ve sendelemekten söz etti. İsa'nın çarmıhta ölüm zamanı yaklaşıyordu. Fakat Babası bu saati belirlemişti. Şimdi hâlâ gündüzdü. Henüz kimse O'na zarar veremezdi. Fakat şimdi Yeruşalim'e gitmezse, geceleyin sendeleyecek ve tökezleyecekti. Gitmek zorundaydı. Çünkü zamanı yaklaşmıştı.

Sonra İsa Lazar uyuduğunu ve onu uyandırmak için oraya gittiğini söyledi. Bu da öğrencilerini şaşırttı. Uyuduysa iyileşecektir diye düşündüler. Fakat İsa Lazar'ın ölümünden söz ediyordu, olağan uykudan değil.

O zaman İsa açıkça Lazar öldü dedi (fakat hatırlarsanız iki gün önce Lazar'ın hastalığının ölümle sonuçlanmayacağını söylemişti). Ayrıca orada bulunmadığı için sevindiğini söyledi. Bundan sonra olacaklar onların imanını güçlendirecekti. Artık Lazar'ın yanına gitmeleri gerekiyordu.

Öğrenciler İsa'nın gitme kararını sorgulamışlardı. Tomas o zaman "Biz de gidelim. İsa'yla birlikte ölelim" dedi. Ölmeye hevesli değildi, fakat ileride sorunun onları beklendiğine emindi.

Hatırlanması gerekenler

Lazar'ın hastalığı ölümle sonuçlanmayacak fakat Tanrı'nın görkemine hizmet edecekti.
İsa'nın Yahudiye'ye dönmesi güvenli değildi.
İsa iki gün daha bekledikten sonra Lazar'ın öldüğünü açıkladı.

İsa ve Marta Lazar'ın mezarında

İsa kendisinin diriliş ve yaşamın olduğunu söyledi

11:17 İsa Beytanya'ya yaklaşınca Lazar'ın dört gündür mezarda
olduğunu öğrendi. 18 Beytanya, Yeruşalim'e on beş ok atımı kadar
uzaklıktaydı. 19 Birçok Yahudi, kardeşlerini yitiren Marta'yla Meryem'i
avutmaya gelmişti. 20 Marta İsa'nın geldiğini duyunca O'nu karşılamaya
çıktı, Meryem ise evde kaldı. 21 Marta İsa'ya, "Ya Rab" dedi, "Burada
olsaydın, kardeşim ölmezdi. 22 Şimdi bile, Tanrı'dan ne dilersen
Tanrı'nın onu sana vereceğini biliyorum." 23 İsa, "Kardeşin dirilecektir"
dedi. 24 Marta, "Son gün, diriliş günü onun dirileceğini biliyorum" dedi.
25 İsa ona, "Diriliş ve yaşam Ben'im" dedi. "Bana iman eden kişi ölse
de yaşayacaktır. 26 Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna
iman ediyor musun?" 27 Marta, "Evet, ya Rab" dedi. "Senin, dünyaya
gelecek olan Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettim." 28 Bunu
söyledikten sonra gidip kızkardeşi Meryem'i gizlice çağırdı. "Öğretmen
burada, seni çağırıyor" dedi. 29 Meryem bunu işitince hemen kalkıp
İsa'nın yanına gitti. 30 İsa henüz köye varmamıştı, hâlâ Marta'nın
kendisini karşıladığı yerdeydi. 31 Meryem'le birlikte evde bulunan ve
kendisini teselli eden Yahudiler, onun hızla kalkıp dışarı çıktığını
gördüler. Ağlamak için mezara gittiğini sanarak onu izlediler. 32 Meryem
İsa'nın bulunduğu yere vardı. O'nu görünce ayaklarına kapanarak, "Ya
Rab" dedi, "Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi." 33 Meryem'in ve
onunla gelen Yahudiler'in ağladığını gören İsa'nın içini hüzün kapladı,
yüreği sızladı. 34 "Onu nereye koydunuz?" diye sordu. O'na, "Ya Rab,
gel gör" dediler. 35 İsa ağladı. 36 Yahudiler, "Bakın, onu ne kadar
seviyormuş!" dediler. 37 Ama içlerinden bazıları, "Körün gözlerini açan
bu kişi, Lazar'ın ölümünü de önleyemez miydi?" dediler.

İsa Beytanya'ya varana kadar, Lazar zaten öleli dört gün olmuştu ve gömülmüştü. Lazar'ın hasta olduğu haberinin, İsa'ya ulaşması muhtemelen en azından bir gün sürdü. İsa'da iki gün gecikti. O zaman İsa'nın Beytanya'ya gitmesi en az bir gün sürdü.

Birçok Yahudi, Meryem ve Marta'yı avutmaya gelmişti. Lazar'ın öldüğünü duyunca iki milden daha az (3,22km) mesafede olan, Yeruşalim'den yola çıkmışlardı.

Marta İsa'nın geldiğini duydu. O'nu karşılamaya dışarı koştu. Meryem evde kaldı.

Marta İsa'ya olan büyük imanını gösterdi. Marta, eğer İsa oraya daha erken gelseydi, Lazar'ın ölmeyeceğinden emindi. İsa onu iyileştirirdi. Hatta o durumda bile İsa'nın yardım edebileceğini düşündü. İsa Tanrı'dan ne dilerse Tanrı verecekti.

Bunda sonra olanlardan, aslında Marta'nın İsa'nın Lazar'ı ölümden dirilteceğini beklemediğini söyleyebiliriz. Sadece, bütün sorunu İsa'nın ellerine bırakıyordu.

İsa ona kardeşin ölümden dirilecek dedi. Marta son gün herkesle birlikte onun dirileceğini biliyorum dedi.

Marta haklıydı. Fakat İsa'nın ona verecek daha çok şeyi vardı. Ona "Diriliş ve yaşam benim" dedi. İsa ölüleri diriltendi. Yalnızca İsa ölüye yaşam verebilirdi. Bunu yapabilecek güçte olduğu için, "BEN'İM" diyen Tanrı, Yahve olduğunu söyledi.

İsa şöyle devam etti: "Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır." İsa O'na iman eden herkese sonsuz yaşamı verir (Yuhana 3:16). Birinin bedeni burada ölse bile, ruhu İsa'yla birlikte yaşar.

"Ve yaşayanlar ve bana iman edenler asla ölmeyecekler." Ne büyük bir teselli! İsa'ya iman edenler dünyasal ölümden ve mezardan sonra yaşayacaklardır; Tanrı'yla yaşayacaklardır. Bu vaade İsa'yla sahip oluyoruz.

İsa "Martha, buna iman ediyor musun?" diye sordu. Marta'nın cevabı hepimizin söylemesi gereken bir gerçektir. "Evet, ya Rab, Senin Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman ediyorum. Senin dünyaya gelecek olan kişi olduğuna iman ettim."

Marta dini liderlerin reddettiği şeyleri biliyordu ve iman ediyordu:

- İsa vaat edilen Mesih'ti.
- İsa Tanrı'nın Oğlu'ydu.
- İsa dünyayı kurtarmak için gelen kişi idi.

Bundan sonra Marta gidip kızkardeşi Meryem'e, İsa'nın onu görmek istediğini söyledi. Meryem hemen kalkıp İsa'nın

yanına, köyün hemen dışına gitti. Orada onu teselli etmek için gelenler, onu izlediler. Mezara ağlamak için gittiğini düşündüler.

Meryem İsa'nın ayaklarına kapanıp ağladı. Marta'nın söylediklerini tekrarlayarak, İsa'nın Lazar'ı ölümden kurtarabileceğini söyledi.

Meryem ve onunla birlikte gelenler ağlıyorlardı. İsa'nın yüreği sızladı ve üzüldü. Sonra mezara gittiler. Orada İsa da ağladı. Yahudiler O'nun Lazar'ı çok sevdiği için ağladığını düşündüler. Fakat bazıları O'nu eleştirdiler. Diğerlerini iyileştirdi. Neden Lazar'ın ölümünü önleyemedi?

İsa, diğerleri gibi Lazar öldüğü için ağlamadı. Lazar'ı saniyeler içerisinde mezardan çağırıp diriltebileceğini biliyordu. İsa ölümü getiren günah trajedisi için ağladı. Günah ve ölüm yüzünden acı çeken insanlar için ağladı. Bugün bu sözleri okuduğumuzda, İsa'nın bizim içinde ağladığını söyleyebiliriz.

Hatırlanması gerekenler

Lazar'ın dört gündür ölü olduğu bir zamanda İsa "diriliş ve yaşam benim" dedi.
İsa'ya iman edenler ölse de yaşayacaktır.
Marta İsa'ya olan imanını, "Mesih, Tanrı'nın Oğlu, Kurtarıcı" şeklinde açıkladı.
İsa günahın yıkım getirdiği ve acı çeken bütün insanlar için ağladı.

İsa Lazar'ı mezarından çağırıyor

11:38 İsa yine derinden hüzünlenerek mezara vardı. Mezar bir mağaraydı, girişinde de bir taş duruyordu. 39 İsa, "Taşı çekin!" dedi. Ölenin kızkardeşi Marta, "Rab, o artık kokmuştur, öleli dört gün oldu"

dedi. 40 İsa ona, “Ben sana, ‘İman edersen Tanrı’nın yüceliğini göreceksin’ demedim mi?” dedi. 41 Bunun üzerine taşı çektiler. İsa gözlerini gökyüzüne kaldırarak şöyle dedi: “Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum. 42 Beni her zaman işittiğini biliyordum. Ama bunu, çevrede duran halk için, beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim.” 43 Bunları söyledikten sonra yüksek sesle, “Lazar, dışarı çık!” diye bağırdı. 44 Ölü, elleri ayakları sargılarla bağlı, yüzü peşkirle sarılmış olarak dışarı çıktı. İsa oradakilere, “Onu çözün, bırakın gitsin” dedi.

İsa üzüldü. Mezara geldi. Mezar günümüzde sıkça gördüğümüz gibi bir mezar gibi değildi. Girişinde bir taş olan bir mağaraydı. Taşı çekmelerini istedi, fakat Marta karşı çıktı. Lazar’ın dört gündür ölü olduğunu, bedeni çürüğünden dolayı kokmuş olduğunu söyledi.

İsa’nın cevabı, Marta için olduğu kadar öğrencileri için de düşündürücü olmalıydı: “Ben sana, iman edersen Tanrı’nın yüceliğini göreceksin demedim mi?” Öğrencilerine, Tanrı’nın ve kendisinin bu sorunda yüceleceğini vaat etmiş, Lazar’ın hastalığının ölümle sonuçlanmayacağını söylemişti.

Taşı çektiler ve Baba’ya sesli bir şekilde dua etti. Baba’ya kendisini işittiği için şükretti. Duasını bu şekilde söyleyerek, Baba’nın O’nu gönderdiğine halkın iman etmesini istedi. Birçoğu şüphe etmişti fakat burada İsa’nın Baba’dan geldiğinin kanıtını göreceklerdi.

İsa yüksek sesle, “Lazar, dışarı çık!” diye bağırdı. Lazar mezar kıyafetleri ile dışarı çıktı. Hâlâ yüzünde örtü vardı. İsa etrafındakilere üzerindeki mezar sargılarını çözmelerini söyledi.

Ölmüş ve bedeni çürümüş olan Lazar tekrar yaşama döndü. Kendisinde yaşam olan Söz, İsa Mesih bir sözle yaşam vermişti (Yuhanna 1:4).

Hatırlanması gerekenler

İsa Lazar’a yüksek sesle “dışarı çık” dedi.
Ölmüş ve çürümüş olan Lazar dirildi.

İsa'nın düşmanları O'nu öldürmeyi planladılar

11:45 O zaman, Meryem'e gelen ve İsa'nın yaptıklarını gören Yahudiler'in birçoğu İsa'ya iman etti. 46 Ama içlerinden bazıları Ferisiler'e giderek İsa'nın yaptıklarını onlara bildirdiler. 47 Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler, Yüksek Kurul'u toplayıp dediler ki, "Ne yapacağız? Bu adam birçok doğaüstü belirti gerçekleştiriyor. 48 Böyle devam etmesine izin verirsek, herkes O'na iman edecek. Romalılar da gelip kutsal yerimizi ve ulusumuzu ortadan kaldıracaklar." 49 İçlerinden biri, o yıl başkâhin olan Kayafa, "Hiçbir şey bilmiyorsunuz" dedi. 50 "Bütün ulus yok olacağına, halk uğruna bir tek adamın ölmesi sizin için daha uygun. Bunu anlamıyor musunuz?" 51-52 Bunu kendiliğinden söylemiyordu. O yılın başkâhini olarak İsa'nın, ulusun uğruna, ve yalnız ulusun uğruna değil, Tanrı'nın dağılmış çocuklarını toplayıp birleştirmek için de öleceğine ilişkin peygamberlikte bulunuyordu. 53 Böylece o günden itibaren İsa'yı öldürmek için düzen kurmaya başladılar. 54 Bu yüzden İsa artık Yahudiler arasında açıkça dolaşmaz oldu. Oradan ayrılarak çöle yakın bir yere, Efrayim denilen kente gitti. Öğrencileriyle birlikte orada kaldı. 55 Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı. Taşradakilerin birçoğu bayramdan önce arınmak için Yeruşalim'e gitti. 56 Orada İsa'yı arayıp durdular. Tapınaktayken birbirlerine, "Ne dersiniz, bayrama hiç gelmeyecek mi?" diye soruyorlardı. 57 Başkâhinlerle Ferisiler O'nu yakalayabilmek için, yerini bilenlerin haber vermesini buyurmuşlardı.

İsa'nın yaptıklarını görünce, birçok Yahudi O'na iman etti. Fakat diğerleri İsa'nın düşmanları olan Ferisiler'e gittiler. Ferisiler İsa'nın ne yaptığını duyunca, Sanhedrin adı verilen Yahudi yönetim meclisini topladılar.

Ferisiler İsa'nın durmasını istediler. Daha fazla kişinin O'na iman edeceğinden korktular. Romalılar'ın bunu bir tehdit olarak göreceklerinden korktular. Gelip tapınaklarını ve uluslarını yok edeceklerinden korktular.

Başkâhin Kayafa, ulusunu bir felaketten kurtarmak için konuştu. Fakat Tanrı bu sözleri, İsa'nın bütün uluslar için gerçekleşecek olan ölümünü önceden bildirmek için kullandı. Kayafa, İsa'nın ölmesi gerektiğini "anlamadıkları" için toplantıdaki diğerlerini azarladı. "Bütün ulus yok olacağına,

halk uğruna bir tek adamın ölmesi sizin için daha uygun" diyerek İsa'nın ölmesi gerektiğini savundu.

Aslında, Kayafa "anlamamıştı." Evet, İsa Yahudi ulusu için ölecekti. İsa dünyanın her tarafındaki Tanrı çocukları için ölecekti. Herkesin sonsuz yaşama kavuşması için, bizim kurtuluşumuz için ölecekti. Ölümü aracılığıyla, dünyadaki bütün imanlıları kilisesi olarak bir araya getirecekti.

Böylece Yahudi liderler İsa'yı öldürmek için düzen kurdular. İsa o zaman halkın önünde dolaşmaz oldu. Efrayim denilen, çöle yakın küçük köye gittiler. Orada öğrencileriyle birlikte kaldılar.

Fısıh Bayramı yakındı (bu İsa'nın hizmete ilk başladığından, ilk Fısıh Bayramı'ndan itibaren üçüncü bayramdı). Birçok kişi özel dini yıkanma için Yeruşalim'e geldiler. Fısıh Bayramı için arınmış olmak istiyorlardı.

Birçoğu İsa'yı düşünüyordu. Yüksek ihtimalle Lazar'ın ölümden dirildiğini duymuşlardı. Yöneticilerin O'nu öldürmek istediklerini biliyorlardı. Başkâhin ve Ferisiler İsa'nın yerini bilenlerin haber vermesini buyurmuşlardı. İsa'nın gelip gelmeyeceğini merak ediyorlardı. Sokaklarda İsa hakkında konuşuyorlardı.

Hatırlanması gerekenler

Ferisiler Lazar'ın dirilişini duyunca, Romalılar'ın bütün ulusu yok edeceğinden korktular.
Bütün ulusun yok olması yerine bir kişinin ölmesinin iyi olduğunu düşündüler.

İman Et ve Yaşa

BÖLÜM 6
İsa Öğrencilerini Ölümüne Nasıl Hazırladı

Yuhanna 12:1-17:26

BÖLÜM – 6
İsa Öğrencilerini Ölümüne Nasıl Hazırladı

İsa Meryem'in O'nu mesh etmesinin anlamını açıkladı

12:1 İsa, Fısıh Bayramı'ndan altı gün önce, ölümden dirilttiği Lazar'ın bulunduğu Beytanya'ya geldi. 2 Orada kendisi için bir ziyafet düzenlediler. Marta hizmet ediyordu. İsa'yla birlikte sofrada oturanlardan biri de Lazar'dı. 3 Meryem, çok değerli saf hintsümbülü yağından yarım litre kadar getirerek İsa'nın ayaklarına sürdü ve saçlarıyla ayaklarını sildi. Ev yağın güzel kokusuyla doldu. 4-5 Ama öğrencilerinden biri, İsa'ya sonradan ihanet eden Yahuda İskariot, "Bu yağ neden üç yüz dinara satılıp parası yoksullara verilmedi?" dedi. 6 Bunu, yoksullarla ilgilendiği için değil, hırsız olduğu için söylüyordu. Ortak para kutusu ondaydı ve kutuya konulandan aşırıyordu. 7 İsa, "Kadını rahat bırak" dedi. "Bunu benim gömüleceğim gün için saklasın. 8 Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım." 9 Yahudiler'den büyük bir kalabalık İsa'nın Beytanya'da bulunduğunu öğrendi ve yalnız İsa için değil, O'nun ölümden dirilttiği Lazar'ı da görmek için oraya geldi. 10 Başkâhinler ise Lazar'ı da öldürmeyi tasarladılar. 11 Çünkü onun yüzünden birçok Yahudi gidip İsa'ya iman ediyordu.

İsa, Fısıh Bayramı'ndan altı gün önce Yeruşalim'in yakınındaki Beytanya'ya geldi. Meryem, Marta ve Lazar'ın evlerine geri döndü. İsa için bir ziyafet düzenlediler. Lazar oldukça canlıydı, İsa'yla birlikte sofraya oturdu.

Meryem çok pahalı yarım litre kadar parfüm aldı. İsa'nın ayaklarına döktü ve saçlarıyla ayaklarını sildi. Ev parfüm kokusuyla doldu.

İsa'nın öğrencilerinden biri, Yahuda İskariot, Meryem'in yaptığını beğenmedi. Yahuda, İsa'yı düşmanlarına karşı ele verecek kişiydi. Yahuda bu israfın korkunç olduğu konusunda şikâyet ediyordu. Parfüm bir yıllık maaşa bedeldi. Satılıp parası yoksullara verilebilirdi.

Bu iyi bir düşünceydi. Fakat yoksullar Yahuda'nın umurunda değildi. Artık İsa'yı da umursamıyordu. O bir

hırsızdı ve İsa'nın ve on iki öğrencinin parasından o sorumluydu. Paradan çalıyordu. Parfümün satışından elde edilecek parayı almayı nasıl istemeyecekti ki!

İsa Yahuda'nın kötü yüreğini açığa çıkarmadı. Fakat bunu biliyordu. Sadece "kadını rahat bırak" dedi. Sonra tekrar neyin geleceğini öngördü. "Parfüm benim günüm içindi" dedi.

Meryem İsa'nın yakında öleceğini hissetti. İsa bunu biliyordu ve söylemişti de. "Yoksullar her zaman aranızda olacak" diye açıkladı ve "Ben her zaman aranızda olmayacağım" dedi.

İsa "Yoksullara vermeyin" demiyordu. Fakat ölümünden önce, onu böyle onurlandıracak bir başka zamanın olmayacağını söylüyordu. İsa'yı her şeyin üzerinde onurlandırmak her zaman en önemli olan şeydir.

Artık İsa'nın Lazar'in evinde olduğu duyulmuştu. Birçok Yahudi İsa'yı ve İsa'nın ölümden dirilttiği adamı görmek için gelmişlerdi.

İsa'nın düşmanları, Lazar'ı diriltiği için birçoklarının İsa'ya iman ettiklerini gördüler. Bundan dolayı Lazar'ı öldürmeyi tasarladılar.

Hatırlanması gerekenler

Meryem İsa'ya çok değerli yağ sundu.
Yahuda bu yağın parasını kendisi için istiyordu. Buna rağmen onun kötü yüreğini İsa açıklamadı.
Bu yağ (parfüm) Mesih'in yakında gerçekleşecek ölümüne işaret ettiği gibi, O'nun daima onurlandırmanın önemini de gösteriyordu.

Halk İsa'yı Kral gibi karşıladı

12:12 Ertesi gün, bayramı kutlamaya gelen büyük kalabalık İsa'nın Yeruşalim'e gelmekte olduğunu duydu. 13 Hurma dalları alarak O'nu karşılamaya çıktılar. "Hozana! Rab'bin adıyla gelene, İsrail'in Kralı'na övgüler olsun!" —(Mezmur 118:25-26) diye bağırıyorlardı. 14-15 İsa bir sıpa bulup üzerine bindi. Yazılmış olduğu gibi, "Korkma, ey Siyon kızı! İşte, Kralın sıpaya binmiş geliyor." —(Zekeriya 9:9) 16 Öğrencileri ilkin bunları anlamadılar. Ama İsa yüceltildikten sonra bu sözlerin O'nun hakkında yazıldığını, halkın bunları O'nun için yaptığını hatırladılar. 17 Lazar'ı mezardan çağırıp ölümden dirilttiği sırada İsa'yla birlikte bulunan kalabalık buna tanıklık etti. 18 İsa'nın bu doğaüstü belirtiyi gerçekleştirdiğini duyan halk O'nu karşılamaya çıktı. 19 Ferisiler ise birbirlerine, "Görüyorsunuz, elinizden hiçbir şey gelmiyor. Bütün dünya O'nun peşine takıldı" dediler.

Fısıh Bayramı'nı kutlamaya gelen büyük kalabalık, ertesi gün İsa'nın Yeruşalim'e geleceğini öğrendi. Hurma dalları aldılar ve O'nu karşılamaya çıktılar.

Mezmur 118:25-26'daki sözleri bağırarak söylüyorlardı: "Hozana! Rab'bin adıyla gelene, İsrail'in Kralı'na övgüler olsun." O'nu İsrail'in Kralı olarak övdüler.

"Hozanın'nın anlamı" "Ne olur ya Rab kurtar beni'dir." Bu Mezmur Fısıh yemeğinde söylenen Mezmurlar'ın bir bölümüydü. Fısıh kuzuları, kurban edilirlerken bu Mezmurlar'ı söylerlerdi. Şimdi ise Tanrı Kuzusu kurban olmak için giderken söylediler. Fakat bu sefer bir krala söyler gibi söylediler. Kalabalıklar O'nun Yeruşalim'e ölmeye geldiğini bilmiyorlardı.

İsa bir sıpanın üzerinde geldi. Zekeriya'daki (9:9) söylenen peygamberliği yerine getiriyordu: "Korkma, ey Siyon kızı! İşte kralın sıpaya binmiş geliyor." İsa, Mesih'ti ve Davut'un soyundan geliyordu. Yeruşalim'e övgü ve yücelik ilahileri eşliğinde girdi.

İsa'nın öğrencileri, ancak İsa ölümden dirilip göğe yüceldikten sonra bu olayı anladılar. Şimdi imanlılar bunu

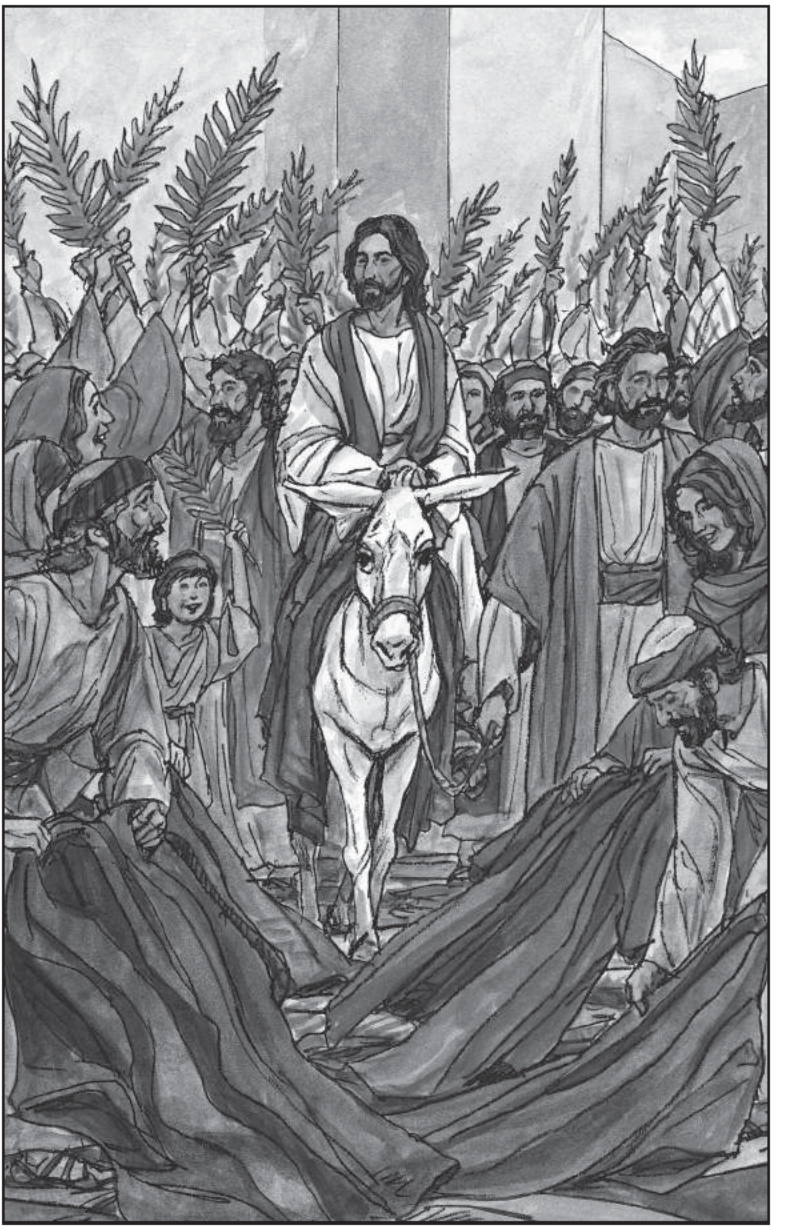

İsa Yeruşalim'e giriyor

Palmiye Pazarı* olarak kutluyorlar.

Lazar'ın mezardan dirildiğini gören kalabalık, bunu ülkenin diğer bölgelerinden bayram için gelenlere anlattılar. Dolayısıyla gitgide artan halk böyle bir mucizeyi yapan adamı görmeye gitti.

İsa'yı böyle övmeleri Ferisiler'i her zamankinden daha fazla öfkelendirdi. "Bütün dünya O'nun peşine takıldı" dediler.

Hatırlanması gerekenler

Fısıh için Yeruşalim'e gelen kalabalıklar yeşil dallar keserek İsa'yı karşılamaya gittiler.
Halk İsa'yı "Hozanna (şimdi kurtar)" sözleriyle İsrail'in Kralı gibi karşıladı.
İsa Mesih kendisi için yazılmış olan bir peygamberliği yerine getirmek için Yeruşalim'e bir sıpa üzerinde girdi.

İsa tekrar öleceğini önceden bildirdi

12:20 Bayramda tapınmak üzere Yeruşalim'e gidenler arasında bazı Grekler vardı. 21 Bunlar, Celile'nin Beytsayda Kenti'nden olan Filipus'a gelerek, "Efendimiz, İsa'yı görmek istiyoruz" diye rica ettiler. 22 Filipus gitti, bunu Andreas'a bildirdi. Andreas ve Filipus da gidip İsa'ya haber verdiler. 23 İsa, "İnsanoğlu'nun yüceltileceği saat geldi" diye karşılık verdi. 24 "Size doğrusunu söyleyeyim, buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe yalnız kalır. Ama ölürse çok ürün verir. 25 Canını seven onu yitirir. Ama bu dünyada canını gözden çıkaran onu sonsuz yaşam için koruyacaktır. 26 Bana hizmet etmek isteyen, ardımdan gelsin. Ben neredeysem bana hizmet eden de orada olacak. Baba, bana hizmet edeni onurlandıracaktır. 27 Şimdi yüreğim sıkılıyor, ne diyeyim? 'Baba, beni bu saatten kurtar' mı diyeyim? Ama ben bu amaç için bu saate geldim.

* Palmiye Pazarı: Zeytin Dalı Pazarı, Karşılama Pazarı olarak da bilinir. Bu metinde ingilizcede Palm Sunday.

28 Baba, adını yücelt!” Bunun üzerine gökten bir ses geldi: “Adımı yücelttim ve yine yücelteceğim.” 29 Orada duran ve bunu işiten kalabalık, “Gök gürledi” dedi. Başkaları, “Bir melek O’nunla konuştu” dedi. 30 İsa, “Bu ses benim için değil, sizin içindi” dedi. 31 “Bu dünya şimdi yargılanıyor. Bu dünyanın egemeni şimdi dışarı atılacak. 32 Ben yerden yukarı kaldırıldığım zaman bütün insanları kendime çekeceğim.” 33 İsa bunu, nasıl öleceğini belirtmek için söylüyordu. 34 Kalabalık O’na şöyle karşılık verdi: “Kutsal Yasa’dan öğrendiğimize göre Mesih sonsuza dek kalacaktır. Nasıl oluyor da sen, ‘İnsanoğlu yukarı kaldırılmalıdır’ diyorsun? Kimdir bu İnsanoğlu?” 35 İsa, “Işık kısa bir süre daha aranızdadır” dedi. “Karanlıkta kalmamak için ışığınız varken yürüyün. Karanlıkta yürüyen nereye gittiğini bilmez. 36 Sizde ışık varken ışığa iman edin ki, ışık oğulları olasınız.” İsa bu sözleri söyledikten sonra uzaklaşıp onlardan gizlendi.

İsa’yla sadece İsrail’in Yahudiler’i ilgilenmiyordu. Bazı Grekler, bayramda İsa’nın öğrencisi Filipus’tan yardım istediler. “İsa’yı görmek istiyoruz” dediler. Filipus Andreas’a söyledi ve ikisi de İsa’ya haber verdiler.

O Grekler’e ne oldu bilmiyoruz. İsa bu talebi onlara öğretmek için bir fırsat olarak kullandı. Fakat bizde onlardan öğrenebiliriz. Bizim “İsa’yı görmek istiyorum” diyen bir ruha ihtiyacımız var.

İsa kendi saatinin geldiğini söyleyerek karşılık verdi. O, İnsanoğlu yüceltilecekti. Babası’nın yapması için gönderdiği işi tamamlayacaktı.

Bununla birlikte görkemden önce mezar (elem, alçaltılma) gelmeliydi. İsa buğday tanesi örneğini kullandı. Buğday tanesi toprağa düşmeli, filizlenip büyümeden önce ölmeli ve bu şekilde daha fazla buğday tanesi üretmeliydi. Benzer şekilde İsa da dünyanın günahları için ölmeliydi. Fakat bir kez öldükten sonra, tekrar dirilecekti. O’nun ölümü ve yaşamı daha sonra çok ürün vermesini sağlayacaktı. Birçok canlar O’na inanacak ve sonsuz yaşama kavuşacaktı.

İsa’ya hizmet ettiğimizde ve O’nu izlediğimizde, her zaman O’nunla oluruz ve O’da bizimle olur. Baba İsa’ya hizmet edeni onurlandırır.

İsa ileriye bakıp yüzleşeceği acıyı gördüğünde, yüreği sıkıldı. Fakat görevinden vazgeçmedi. Planlandığı gibi ölmek için oradaydı. Tanrı'yla konuştu: "Baba, adını yücelt!"

Tanrı gökten cevap verdi: "Adımı yücelttim ve yine yücelteceğim." Sesi gök gürültüsü gibiydi. Bazıları gök gürültüsü dedi ya da bir melek. Tanrı oradaki halkın iyiliği için konuştu. Dünya çapında ruhsal önemi olan bir şeyin orada gerçekleşeceğini bilmeliydiler.

Tanrı her zaman halkına karşı sadık olmuştur. Bütün vaatlerini yerine getirmiştir. Bunu bilenler O'nun adına övgüler sunarlar. Şimdi Oğlu'nun ölümü ve ölümden dirilişi aracığıyla yine O'nun adına övgü getirecektir.

Bundan sonra İsa nasıl öleceğini ve ölümünün etkisinin ne olacağından söz etti. Günahla dolu dünyanın yargılanma zamanı gelmişti. Önce dünyanın prensinin yenilmesi gerekiyordu. İblis'in başı ezilmeliydi. Tanrı'nın Oğlu İsa, İblis'i yenmek için ölmek, çarmıha gerilmek zorundaydı.

Çarmıhtaki ölümüyle, bütün insanları kendine çekecekti. Herkes İsa'yla ve ölümüyle olan ilişkisi temel alınarak yargılanacaktır. O'nun günahlarının bedelini ödemek için öldüğüne inananlar kurtulacaklardır. O'na güvenmeyenler yargılanacaklardır. İsa bu gerçeği daha önce öğretmişti (Yuhanna 3:36). Şimdi bunu çarmıhtaki ölümüyle ilişkilendiriyordu.

O zamanlar İsa dünyanın yargılanacağını söylediğinde, halkın kafası karışmış olmalıdır. Fakat İsa'nın çarmıhta öleceğini söylediğini biliyorlardı. Buna rağmen, bu fikri reddettiler. Kutsal Yasa'dan Mesih'in "sonsuza dek kalacağını" biliyorlardı. Onların düşüncesinde, bu durum Mesih'in ölmesine izin vermezdi. İsa'nın ölümden dirileceğini henüz düşünememişlerdi.

Sonra İsa onlara hâlâ aralarındayken, zamanı en iyi şekilde kullanmaları gerektiğini söyledi. O ışıktı. Onların ışıkta yürümesi gerekiyordu. Karanlıkta yürüyen herkes kaybolur. Fakat ışığa güvenirlerse, ışığın oğulları

olabilirlerdi.

Bir kez daha, İsa biraz farklı bir yolla halka iman etmelerini ve yaşamalarını öğretti. Sonra oradan ayrıldı ve onlardan gizlendi.

Hatırlanması gerekenler

Bazı Grekler de İsa'yı görmek (tanımak) istediler. İsa bu durumu ölüp dirileceğini öğretmek için kullandı.
Görkeme giden yol, acı çekmekten geçiyordu.
İsa iblisi (bu dünyanın egemeni) çarmıh (ölümü ve dirilişi) aracılığı ile yendi.
İsa kendi ölümünü "İnsanoğlu yukarı kaldırılmalıdır" sözleriyle açıkladı.
Gökten gelen ses İsa aracılığı ile Tanrı'nın onurlandırılacağını gösteriyordu. Mesih'in işi Baba'nın onayını almıştı.
İsa ışık ve karanlık simgelerini kullanarak, kendisine iman edenlerin kurtulacağına, iman etmeyenlerin yargılanacağına dikkat çekmiştir.

İsa'ya karşı olan Yahudiler hâlâ iman etmediler

12:37 Gözleri önünde bunca doğaüstü belirti gerçekleştirdiği halde O'na iman etmediler. 38 Bütün bunlar Peygamber Yeşaya'nın söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu: "Rab, verdiğimiz habere kim inandı? Rab'bin gücü kime açıklandı?" (Yeşaya 53:1) 39-40 İşte bu yüzden iman edemiyorlardı. Nitekim Yeşaya başka bir yerde de şöyle demişti: "Tanrı onların gözlerini kör etti veVe yüreklerini nasırlaştırdı. Öyle ki, gözleri görmesin, yürekleri anlamasın ve bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirirdim" (Yeşaya 6:10). 41 Bunları söyleyen Yeşaya, İsa'nın yüceliğini görmüş ve O'nun hakkında konuşmuştu. 42 Bununla birlikte, önderlerin bile birçoğu İsa'ya iman etti. Ama Ferisiler yüzünden, havra dışı edilmemek için iman ettiklerini açıkça söylemediler. 43 Çünkü insandan gelen övgüyü, Tanrı'dan gelen övgüden daha çok seviyorlardı.

44 İsa yüksek sesle, "Bana iman eden bana değil, beni gönderene iman etmiş olur" dedi. 45 "Beni gören beni göndereni de görür. 46 Bana iman eden hiç kimse karanlıkta kalmasın diye, dünyaya ışık olarak geldim. 47 Sözlerimi işitip de onlara uymayanı ben yargılamam. Çünkü ben dünyayı yargılamaya değil, dünyayı kurtarmaya geldim. 48 Beni reddeden ve sözlerimi kabul etmeyen kişiyi yargılayacak biri var. O kişiyi son günde yargılayacak olan, söylediğim sözdür. 49 Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım. Beni gönderen Baba'nın kendisi ne söylemem ve ne konuşmam gerektiğini bana buyurdu. 50 O'nun buyruğunun sonsuz yaşam olduğunu biliyorum. Bunun için ne söylüyorsam, Baba'nın bana söylediği gibi söylüyorum."

İsa o kadar mucize yaptığı halde, birçok Yahudi'nin O'na iman etmeyi reddettiklerini anlamak zor. Fakat bu da Tanrı Sözü'nün yerine gelmesidir. Peygamber Yeşaya, birçok kişinin iman etmeyeceği konusunda uyarmıştır. Zihinlerini Kurtarıcı'ya kapatacaklardı. Sonra Rab onları kör edecek ve anlamalarını engelleyecekti. Çünkü Rab tarafından iyileştirilmeyi reddettiler.

Yeşaya bunu söyledi. Çünkü İsa'nın yüceliğini görmüştü. İsa'nın bu zamanki hizmetiyle ilgili peygamberlikte bulunmuştu. Hâlâ liderlerin birçoğu İsa'ya iman ettiler. Fakat Ferisiler yüzünden, bunu açıkça söylemeye korktular. Ferisiler onları havra dışı edebilirlerdi. "İnsandan gelen övgüyü Tanrı'dan gelen övgüden daha çok sevdiler."

İsa Yahudiler'in arasına geri döndü. Onları yine ışığa yönlendirmeye çalıştı. O'na iman edenin, O'nu gönderene de iman ettiğini söyledi. İsa'ya baktığımızda O'nu göndereni görürüz. İsa, fiziksel görüntüsünden söz etmiyordu. Büyük sevgisinden ve dünyayı kurtarmak için yapacağı hizmet konusundaki öğretilerinden söz ediyordu. Gerçekte kim olduğundan söz ediyordu. Baba ve Oğul birdir.

İsa sözlerini reddedenleri yargılamak için orada değildi. İsa'nın bizzat kendi sözleri son günde onları yargılayacaktı. Onlara sonsuz gerçeği söyledi ve onlar buna yüz çevirdiler. Gökteki Baba'nın söylemesini istediği sözleri söyledi. Onlara sözlerinin sonsuz yaşama götürdüğünü söyledi. Yahudiler

O'nun sözlerini reddederek, İsa'yı reddettiler, Baba'yı reddettiler ve sonsuz yaşamı reddettiler.

Hatırlanması gerekenler

Peygamber Yeşaya birçoklarının İsa'ya inanmayacağını bildirmişti.
İsa'ya inanan bazıları da Yahudiler'in korkusuyla bunu söylemediler.
Bazı kimseler Tanrı'dan gelen övgüden daha çok, insanlardan gelen övgüyü sevdiler.
Baba ve Oğul birdir.
İsa'nın sözleri Son Gün'de iman etmeyen herkesi yargılayacaktır.

İsa öğrencilerin ayaklarını yıkadı

13:1 Fısıh Bayramı'ndan önceydi. İsa, bu dünyadan ayrılıp Baba'ya gideceği saatin geldiğini biliyordu. Dünyada kendisine ait olanları hep sevmişti; sonuna kadar da sevdi. 2 Akşam yemeği sırasında İblis, Simun İskariot'un oğlu Yahuda'nın yüreğine İsa'ya ihanet etme isteğini koymuştu bile. 3 İsa, Baba'nın her şeyi kendisine teslim ettiğini, kendisinin Tanrı'dan çıkıp geldiğini ve Tanrı'ya döneceğini biliyordu. 4 Yemekten kalktı, üstlüğünü bir yana koydu, bir havlu alıp beline doladı. 5 Sonra bir leğene su doldurup öğrencilerin ayaklarını yıkamaya ve beline doladığı havluyla kurulamaya başladı. 6 İsa, Simun Petrus'a geldi. Simun, "Ya Rab, ayaklarımı sen mi yıkayacaksın?" dedi. 7 İsa ona şu yanıtı verdi: "Ne yaptığımı şimdi anlayamazsın, ama sonra anlayacaksın." 8 Petrus, "Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın!" dedi. İsa, "Yıkamazsam yanımda yerin olmaz" diye yanıtladı. 9 Simun Petrus, "Ya Rab, o halde yalnız ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka!" dedi. 10 İsa ona dedi ki, "Yıkanmış olan tamamen temizdir; ayaklarının yıkanmasından başka şeye ihtiyacı yoktur. Sizler temizsiniz, ama hepiniz değil." 11 İsa, kendisine kimin ihanet edeceğini biliyordu. Bu nedenle, "Hepiniz temiz değilsiniz" demişti. 12 Onların ayaklarını yıkadıktan sonra giyinip yine sofraya oturdu. "Size ne yaptığımı anlıyor musunuz?" dedi. 13 "Siz beni

Öğretmen ve Rab diye çağırıyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, öyleyim. 14 Ben Rab ve Öğretmen olduğum halde ayaklarınızı yıkadım; öyleyse, sizler de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız. 15 Size yaptığımın aynısını yapmanız için bir örnek gösterdim. 16 Size doğrusunu söyleyeyim, köle efendisinden, elçi de kendisini gönderenden üstün değildir. 17 Bildiğiniz bu şeyleri yaparsanız, ne mutlu size!"

İsa ve öğrencileri Fısıh Bayramı akşam yemeği için hazırlanıyorlardı. İsa'nın bu dünyadan ayrılıp göklerdeki Baba'ya gideceği saat gelmişti. Öğrencilerini ne kadar sevdiğini göstermek için doğru zamandı.

Herkes yerini aldı. İblis, Yahuda İskariot'un yüreğini İsa'yı düşmanlarının eline vermesi içi ayarttı. İsa ne yapmak zorunda olduğunu biliyordu. İsa sarsılmayacaktı. Tanrı'dan çıkıp geldi ve Tanrı'ya dönecekti.

Yemekten kalktı ve büyük bir kâse su hazırladı. Sonra öğrencilerinin ayaklarını yıkamaya başladı. Havluyla ayaklarını kuruladı. Normalde bir kölenin yapacağı işi yaptı.

Petrus'a geldiğinde, Petrus geri çekildi. "Nasıl olur da sen benim ayaklarımı yıkayacaksın?" diye sordu. İsa'nın ona hizmet etmesi değil, onun İsa'ya hizmet etmesini gerektiğini biliyordu. İsa ona sorun değil dedi. İsa biliyordu ki, Petrus neden ayaklarının yıkandığı anlamamıştı. Fakat İsa, bunu daha sonra anlayacağından onu emin kıldı.

İsa öleceğini ve ölümden dirileceğini ve göğe alınacağını biliyordu. Kutsal Ruh'u gönderecekti. O zaman öğrencileri anlayacaklardı.

Petrus itiraz etti. "Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın" dedi. İsa ona Petrus'un ayaklarını yıkamazsa, Petrus'un kendisiyle yaşamı paylaşamayacağını söyledi. O zaman Petrus tam bir dönüş yaptı. "Yalnız ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka" dedi. Petrus hâlâ İsa'nın sözlerinin arkasındaki ruhsal anlamı anlamamıştı. Yaşama kavuşmamız için İsa'nın bizi günahlarımızdan temizlemesi gerekirdi.

İsa yine yanındaki işe döndü. Normalde bir kişi dışarı çıkmadan önce banyo yapmıştır. Bundan dolayı o kişi temizdir. Fakat sandaletiyle kirli patikada yürüdüğü zaman, ayakları kirlenir. Ayaklarının yıkanmasından başka şeye ihtiyacı yoktur.

Ruhsal temizlik için, İsa onların temiz olduğunu fakat hepsinin temiz olmadığını söyledi. Birinin kendisine iman etmediğini biliyordu. O kişi O'nu düşmanlarına teslim edecekti.

İsa öğrencilerinin ayaklarını yıkadıktan sonra onlara bu davranışından ne anlamaları gerektiğini açıkladı. Onlara örnek olmuştu. Onların Rab'bi ve öğretmeniydi. Yine de onlara karşı Rab gibi hareket etmedi. Bunun yerine, onlara hizmet etti. Bundan dolayı, onlar da birbirlerine hizmet etmeliydiler. Diğerlerinin ayaklarını yıkamaya hazır olmalıydılar.

İmanlılar Efendileri'nden daha üstün olduklarını düşünmemeli; kendilerini gönderenden daha önemli olduklarını hissetmemeli ve İsa'nın onlara hizmet ettiği aynı ruhla hizmet etmelidirler.

Alçakgönüllülükle ilgili bu dersi her imanlının öğrenmesi ve uygulaması gerekir.

Hatırlanması gerekenler

İsa dünyadan ayrılıp Baba'ya döneceğini biliyordu.
İsa sevgisini göstermek için Fısıh yemeğinde toplanmayı istemişti.
İsa öğrencilerin ayaklarını yıkarken, onlara bunu daha sonra anlayacaklarını söyledi.
Gerçek yaşamımız olması için İsa'nın bizi günahlarımızdan yıkaması gerekir.
İsa Mesih'in öğrencileri, O'nun hizmet ettiği ruhla yaşamalıdır.

İsa Yahuda'nın kendisine ihanet edeceğini önceden bildiriyor

13:18 "Hepiniz için söylemiyorum, ben seçtiklerimi bilirim. Ama, 'Ekmeğimi yiyen bana ihanet etti' diyen Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi için böyle olacak —(Mezmur 41:9). 19 Size şimdiden, bunlar olmadan önce söylüyorum ki, bunlar olunca, benim O olduğuma inanasınız. 20 Size doğrusunu söyleyeyim, benim gönderdiğim herhangi bir kimseyi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur." 21 İsa bunları söyledikten sonra ruhunda derin bir sıkıntı duydu. Açıkça konuşarak, "Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek" dedi. 22 Öğrenciler, kimden söz ettiğini merak ederek birbirlerine baktılar. 23 Öğrencilerinden biri İsa'nın göğsüne yaslanmıştı. İsa onu severdi. 24 Simun Petrus bu öğrenciye, kimden söz ettiğini İsa'ya sorması için işaret etti. 25 O da İsa'nın göğsüne yaslanmış durumda, "Ya Rab, kimdir o?" diye sordu. 26 İsa, "Lokmayı sahana batırıp kime verirsem odur" diye yanıtladı. Sonra lokmayı batırıp Simun İskariot'un oğlu Yahuda'ya verdi. 27 Yahuda lokmayı alır almaz Şeytan onun içine girdi. İsa da ona, "Yapacağını tez yap!" dedi. 28 Sofrada oturanların hiçbiri, İsa'nın ona bu sözleri neden söylediğini anlamadı. 29 Para kutusu Yahuda'da olduğundan, bazıları İsa'nın ona, "Bayram için bize gerekli şeyleri al" ya da, "Yoksullara bir şey ver" demek istediğini sandılar. 30 Yahuda lokmayı aldıktan hemen sonra dışarı çıktı. Gece olmuştu.

Bu akşam esnasında, İsa ve öğrencileri son Fısıh yemeğini birlikte yediler. İsa ayrıca onlara Rab'bin Sofrası ya da Kutsal Komünyon'u verdi. Yuhanna bu ayrıntıları, muhtemelen diğer kitaplarda zaten kaydedildiği için atlamıştır.

İsa kendi ölümüne öğrencilerini hazırlamak için bu zamanı kullanmıştır.

İsa öğrencilerini çok iyi tanıyordu. Yüreklerinde ne olduğunu biliyordu. O'nun rehberliği ve bereketlemesi içlerinden biri için geçerli değildi. İsa onlara Mezmur 41:9'daki ayetin gerçekleşeceğini söyledi: "Ekmeğimi yiyen bana ihanet etti." Bu Mezmur gelecek olan Mesih'e neler olacağını söylüyordu.

İleride olacakları öğrencilerine söyleyerek, imanlarının güçlenmesi için onlara başka bir belirti verdi. Yahuda İsa'nın aleyhine hareket ettiği zaman, öğrenciler ayette söylenenin olması gerektiğini bileceklerdi. İsa'nın Mesih ve büyük "BEN" olduğunu bileceklerdi.

Sonra İsa onlara yapmaları için göndereceği hizmetten söz etti. İsa gönderdiği herhangi bir kimseyi kabul edenin kendisini kabul etmiş olacağını söyledi. İsa'yı kabul eden de O'nu gönderen Baba'yı kabul etmiş olacaktı.

İnsanlar sözünüzü kabul ettiklerinde sizi kabul ederler. Onlara İsa'nın sözlerini söylediğinizde ve onlar bu sözleri kabul ettiklerinde, Tanrı'yı kabul ediyor olurlar.

İsa zaten günü yakınlaştığı için acı çekiyordu. Ruhunda sıkıntı vardı. Öğrencilerine açıkça onlardan birinin kendisini ele vereceğini (düşmanlarına teslim edeceğini) söyledi.

Öğrenciler işittiklerine inanamadılar. Böyle bir şeyi kim yapacaktı? Petrus İsa'nın yanında oturan öğrenciye işaret etti. İsa'nın kimden söz ettiğini sordu.

Kitabın yazarı Yuhanna, İsa'nın yanında oturan öğrenci için "İsa'nın sevdiği öğrenci" olarak söz ediyor.

Yuhanna kitapta kendisinden söz ederken hiç kendi adını kullanmıyor. İsa'ya yakın olan öğrencilerden biriydi. İsa'nın sevgisini derin bir şekilde hissetti. İsa'nın diğer öğrencileri sevmediğin söylemedi. Sadece alçakgönüllülükle İsa'nın kendisini sevdiğini söylüyordu.

Her birimiz de "İsa'nın sevdiği benim" diyebiliriz.

Böylece Yuhanna İsa'ya "Rab kimdir o?" diye sordu.

İsa ona lokmayı batırıp onlardan birine vereceğini söyledi. O'na ihanet edecek kişi o olacaktı. Sonra lokmayı batırıp Yahuda'ya verdi.

Yahuda lokmayı alır almaz, Şeytan onun yüreğine girdi. Yahuda gece hemen dışarı çıktı.

Diğer öğrenciler ne söylendiğini duymadılar. Para Yahuda'da olduğundan, İsa'nın onu bir iş için göndermiş olacağını düşündüler. Belki Yahuda'nın biraz yemek alması

gerekiyordu. Belki yoksul birine bir şey vermesi gerekiyordu. Ne olduğunu bilmiyorlardı.

Hatırlanması gerekenler

Beni kabul eden, beni göndereni kabul eder (13:20).
İsa'nın gönderdiğini birini kabul eden, İsa'yı kabul eder.
İsa birinin (Yahuda) kendisine ihanet edeceğini biliyordu.
Müjde yazarı Yuhanna kendisini "İsa'nın sevdiği öğrenci" olarak tanımladı.

İsa Petrus'un kendisini inkâr edeceğini önceden bildirdi

13:31 Yahuda dışarı çıkınca İsa, "İnsanoğlu şimdi yüceltildi" dedi. "Tanrı da O'nda yüceltildi. 32 Tanrı O'nda yüceltildiğine göre, Tanrı da O'nu kendinde yüceltecek. Hem de hemen yüceltecektir. 33 Çocuklar! Kısa bir süre daha sizinleyim. Beni arayacaksınız, ama Yahudiler'e söylediğim gibi, şimdi size de söylüyorum, benim gideceğim yere siz gelemezsiniz. 34 Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin. 35 Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır." Simun Petrus O'na, "Ya Rab, nereye gidiyorsun?" diye sordu. İsa, "Gideceğim yere şimdi ardımdan gelemezsin, ama sonra geleceksin" diye yanıtladı. 37 Petrus, "Ya Rab, neden şimdi senin ardından gelemeyeyim? Senin için canımı veririm!" dedi. 38 İsa şöyle yanıtladı: "Benim için canını mı vereceksin? Sana doğrusunu söyleyeyim, horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin."

On iki öğrenciden İsa'ya güvenmeyen sadece Yahuda'ydı. Fakat İsa'yı hayal kırıklığına uğratacak tek öğrenci o değildi.

Yuhanna dışarı çıkınca, İsa öğrencilerine yüceltileceği ve Tanrı'ya yücelik getirecek zamanın geldiğini söyledi.

İsa arkadaşlarına Rab'bin Sofrasını sunuyor

Tanrı'nın yüceliği Oğul'un yüceliğine bağlıydı. Baba ve Oğul birdir.

İsa kendisini çarmıhta ölüme teslim ederek yüceltilecekti. Orada dünyanın günahları için ölecekti. Çarmıh ölümünü yüceltilmeye değer bir şey olarak görmeyebilirsiniz. Fakat günahlarımızın bedelini ödemesi buna değerdi. Ve daha sonra İsa ölümden dirilecek ve göğe yükselecekti.

Sonra İsa öğrencilerinden çocukları olarak söz etti. Onlara olan sevgisi çok büyüktü. Ve İsa'nın söylediklerini çocukça bir imanla dinlemeleri gerekiyordu. Onlara gideceğini, fakat onların kendisiyle gidemeyeceklerini söyledi. Yalnız olarak ölmek zorundaydı. Onlar geride kalmak zorundaydılar.

Onlara yeni bir buyruk verecekti: "Birbirinizi sevin." İsa'nın öğrencilerini sevdiği gibi, onlarda birbirlerini sevmeliydiler. Bu buyruk bugün de geçerlidir. İsa'nın bizi sevdiği gibi, biz de birbirimizi sevmeliyiz. Böyle bir sevgi gösterisiyle, insanlar bizim İsa'nın öğrencileri olduğumuzu bileceklerdir.

Petrus İsa'ya nereye gideceğini sordu. İsa sadece, gideceğim yere şimdi ardımdan gelemezsiniz diye cevapladı. Fakat sonra O'nun ardından gideceklerdi. İsa Yahudiler'e de O'nun gittiği yere gidemeyeceklerini söylemişti. Onlar asla oraya gidemeyeceklerdi. Fakat İsa öğrencilerin daha sonra ardından gideceklerini söyledi.

Petrus her zaman hemen öne çıkardı. İsa'nın ardından gitmek için ısrar etti. İsa için canını verecekti.

İsa "Gerçekten benim için canını mı vereceksin?" diye sordu. "Doğrusu şu ki, bu gece horoz ötmeden üç kere beni inkâr edeceksin."

Hatırlanması gerekenler

İsa'nın yüceltileceği zaman gelmişti.

İsa çarmıh ölümüyle yücelik alacaktı.
İsa "birbirinizi sevin" diyen emri verdi.
Öğrenciler İsa'nın bulunduğu yere daha sonra gidebilirlerdi.

İsa öğrencilerini teselli etti

14:1 "Yüreğiniz sıkılmasın. Tanrı'ya iman edin, bana da iman edin.
2 Babam'ın evinde kalacak çok yer var. Öyle olmasa size söylerdim.
Çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum. 3 Gider ve size yer hazırlarsam,
siz de benim bulunduğum yerde olasınız diye yine gelip sizi yanıma
alacağım. 4 Benim gideceğim yerin yolunu biliyorsunuz." 5 Tomas, "Ya
Rab, senin nereye gideceğini bilmiyoruz, yolu nasıl bilebiliriz?" dedi. 6
İsa, "Yol, gerçek ve yaşam Ben'im" dedi. "Benim aracılığım olmadan
Baba'ya kimse gelemez. 7 Beni tanısaydınız, Babam'ı da tanırdınız. Artık
O'nu tanıyorsunuz, O'nu gördünüz." 8 Filipus, "Ya Rab, bize Baba'yı
göster, bu bize yeter" dedi. 9 İsa, "Filipus" dedi, "Bunca zamandır sizinle
birlikteyim. Beni daha tanımadın mı? Beni görmüş olan, Baba'yı
görmüştür. Sen nasıl, 'Bize Baba'yı göster' diyorsun? 10 Benim Baba'da,
Baba'nın da bende olduğuna inanmıyor musun? Size söylediğim sözleri
kendiliğimden söylemiyorum, ama bende yaşayan Baba kendi işlerini
yapıyor. 11 Bana iman edin; ben Baba'dayım, Baba da bendedir. Hiç
değilse bu işlerden dolayı iman edin. 12 Size doğrusunu söyleyeyim,
benim yaptığım işleri, bana iman eden de yapacak; hatta daha büyüklerini
yapacaktır. Çünkü ben Baba'ya gidiyorum. 13 Baba Oğul'da yüceltilsin
diye, benim adımla dilediğiniz her şeyi yapacağım. 14 Benim adımla
benden ne dilerseniz yapacağım."

Öğrenciler İsa'nın kendilerini bırakacağını söylemesinden rahatsız olmuşlardı. Bundan dolayı, onlara yüreğiniz sıkılmasın dedi. Güvenmeleri gerekiyordu. Tanrı'ya güvenmeleri gerekiyordu. İsa'ya güvenmeleri gerekiyordu.

İsa'nın gideceği yer, öğrencileri için iyi olabilirdi. Cennetten Babası'nın evinden söz ediyordu. Bir evi örnek vererek, evin çok odası olduğunu söyledi. Herkes için kalacak çok oda vardı. O'na bu konuda güvenebiliriz.

Öğrencileri için cennette yer hazırlamaya gidiyordu. Bunu yapacak ve bir gün geri gelecekti. Öğrencilerini (o zamanki ve şimdiki), cennette O'nunla birlikte olmaları için yanına alacaktı. İsa'ya iman edenler bu umutta emindirler. Bizler de Mesih İsa ile birlikte sonsuz dek yaşayacağız.

İsa bize cenneti hazırlayacağını söylediğinde, cenneti düzenleyeceğinden söz etmiyordu. Bizim oraya gitmemiz için yolu açmaktan söz ediyordu. Günahlarımız için öldüğünde, bize cenneti hazırladı. Günahlarımız bağışlanmadan, cennete giremeyiz. Sonra ölümden dirildi ve biliyoruz ki O yaşıyor ve biz de O'nunla birlikte yaşayacağız. O göğe yükseldi ve tekrar geri döneceğine dair verdiği sözü tutacağını biliyoruz.

Sonra İsa öğrencilerine kendisinin gideceği yolu bildiklerini söyledi.

Fakat şimdiye kadar, öğrencileri ne düşüneceklerini tam olarak bilmiyorlardı. İsa ölmekten ve onları bırakmaktan söz ediyordu. Onların genç imanları test ediliyordu. Henüz resmi açıkça göremiyorlardı.

Tomas O'nun nereye gideceğini bilmediklerini söyledi. Öyleyse yolu nasıl bilebilirlerdi.

İsa "Yol, gerçek ve yaşam Ben'im" diye cevapladı. Bir kez daha "BEN'İM" ifadesini kullandı. Yahve, BEN TANRI'YIM diyen İsa, cennete giden "yoldu." O'na iman edenler sonsuza kadar cennette yaşayacaklardır. İsa'nın aracılığı olmadan kimse Baba'ya gidemez.

İsa, öğrenciler gerçekten O'nu tanıdılarsa, Babasını da tanıdıklarını söyledi. Ve onlara kendisi tanıdıkları konusunda güven verdi. İsa'nın gerçekten kim olduğunu görmüşlerdi. O'nun aracılığıyla Baba'yı görmüşlerdi.

Filipus anlamakta zorlandı: "Rab bize Baba'yı göster, bu bize yeter" dedi. İsa Filipus'a "Birlikte olduğumuz son üç senedir neredeydin? Beni tanıyamadın mı?" diye cevap verdi. Filipus O'nu hayal kırıklığına uğratmış gibiydi. Şöyle

açıkladı: "Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür. Sen nasıl, Bize Baba'yı göster diyorsun?"

İsa Filipus'u O'na iman etmeye çağırdı. Baba'yı böyle görebiliriz. Filipus'a O'nunla birlikteyken öğrencilerine neler gösterdiğini hatırlattı:

- İsa Baba'daydı.
- Baba İsa'daydı. İkisi birdi.
- İsa'nın sözleri Baba'dandı.
- Baba İsa'da yaşıyordu ve İsa Baba'dan gördüklerini yapıyordu.

"Hiç değilse bu işlerden dolayı iman edin" dedi. Sonra İsa verdiği mesajı, imanın ne anlama geldiğiyle değiştirdi. Yaptığı işleri onların da yapacağını söyledi. Daha da önemlisi, hatta daha büyük işleri yapacaklardı. Çünkü İsa Baba'ya gidiyordu.

Hastaları iyileştirmek yaptıklarından biriydi. Ve İsa'nın öğrencileri bunlardan bazılarını bir süreliğine yapacaklardı. Fakat İsa ölüp, ölümden dirildikten sonra, daha büyük işler yapacaklardı. İsa'nın Müjdesi'yle, yürekleri günahtan Kurtarıcı'ya çevireceklerdi. Ruhsal olarak ölmüş olanlara sonsuz yaşamı götüreceklerdi. Kaybolmuş günahkarlara cenneti açacaklardı.

Sonra, İsa kendisini izleyen herkes için geçerli olan bir vaat verdi. O'nun adıyla dilediğimiz her şeyi yapacaktı. Dua ederken İsa orada (bizimle) olacaktı. İsa Baba'nın görkemi için dualarımıza cevap verecekti.

Vaat kesindir. Fakat iki şeyi anlamalıyız. İsa bize sadece Tanrı'yı yüceltecek şeyleri verir. Ve İsa'nın adında dua ettiğimizde, O'na bizim için en iyisini bildiği konusunda güvendiğimiz anlamına gelir. Mesih'in vereceği cevap, sizin iyiliğiniz için etkin olacaktır.

Hatırlanması gerekenler

İsa "yüreğiniz sıkılmasın, Babamın evinde çok yer var" dedi.
İsa bir gün gelip O'na iman edenleri yanına alacaktı.
İsa yol, gerçek ve yaşamdır.
İsa'yı gören Baba'yı görmüştür.
İsa adıyla dilediğimiz şeyde, İsa bizim iyiliğimiz için çalışır.

İsa Ruh'u göndereceğini vaat etti

14:15 "Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirirsiniz. 16-17 Ben de Baba'dan dileyeceğim. O sonsuza dek sizinle birlikte olsun diye size başka bir Yardımcı, Gerçeğin Ruhu'nu verecek. Dünya O'nu kabul edemez. Çünkü O'nu ne görür, ne de tanır. Siz O'nu tanıyorsunuz. Çünkü O aranızda yaşıyor ve içinizde olacaktır. 18 Sizi öksüz bırakmayacağım, size geri döneceğim. 19 Az sonra dünya artık beni görmeyecek, ama siz beni göreceksiniz. Ben yaşadığım için siz de yaşayacaksınız. 20 O gün anlayacaksınız ki, ben Babam'dayım, siz bendesiniz, ben de sizdeyim. 21 Kim buyruklarımı bilir ve yerine getirirse, işte beni seven odur. Beni seveni Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim." 22 Yahuda –İskariot değil– O'na, "Ya Rab, nasıl olur da kendini dünyaya göstermeyip bize göstereceksin?" diye sordu. 23 İsa ona şu karşılığı verdi: "Beni seven sözüme uyar, Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız. 24 Beni sevmeyen, sözlerime uymaz. İşittiğiniz söz benim değil, beni gönderen Baba'nındır. 25 "Ben daha aranızdayken size bunları söyledim. 26 Ama Baba'nın benim adımla göndereceği Yardımcı, Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi size hatırlatacak. 27 Size esenlik bırakıyorum, size kendi esenliğimi veriyorum. Ben size dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın. 28 Size, 'Gidiyorum, ama yanınıza döneceğim' dediğimi işittiniz. Beni sevseydiniz, Baba'ya gideceğim için sevinirdiniz. Çünkü Baba benden üstündür. 29 Bunları size şimdiden, her şey olup bitmeden önce söyledim. Öyle ki, bunlar olunca inanasınız. 30 Artık sizinle uzun uzun konuşmayacağım. Çünkü bu dünyanın egemeni geliyor. Onun benim üzerimde hiçbir yetkisi yoktur. 31 Ama dünyanın, Baba'yı sevdiğimi ve Baba'nın bana buyurduğu her şeyi yerine getirdiğimi anlamasını istiyorum. Haydi kalkın, buradan gidelim."

Bu süre içinde, öğrencileri İsa'nın buyruklarına itaat ederek O'na olan sevgilerini gösterebilirlerdi. Tanrı her zaman onlarla birlikte olacaktı. Baba Tanrı, tek Oğlu'nu gönderdi. Oğul onlarla birlikteydi fakat yakın zamanda ölmesi için onlardan alınacaktı.

Artık Oğul Baba'dan onlara yeni bir arkadaş göndermelerini isteyecekti. Buradaki arkadaş kelimesinin anlamı yardım eden ve teselli eden kişi demektir. Özel olarak Kutsal Ruh'u onlara gönderecekti. Tanrı Baba, Oğul, Kutsal Ruh bizim arkadaşımızdır. O bizim yardımcımızdır. İman edenleri gerçeğe yönlendirsin diye, onlara gerçeğin Ruh'u verilecektir. Ruh'un bu özel şekilde gelişi, İsa göğe alındıktan hemen sonra gerçekleşti (Elçilerin İşleri 2:1.vd).

İsa öğrencilerini terk etmeyeceğine dair güvence verdi. Onları öksüz çocuklar gibi bırakmayacaktı. Onlara geri dönecekti. Ölüm İsa'yı engelleyemezdi. Ölümden dirilecekti. İsa dirildikten sonra, öğrencileri O'nunla yeni bir ilişkiye sahip olacaklardı.

İsa öğrencilerine gelir. Fakat artık dünyasal bedende değildir. İsa görünmez bir şekilde gelir. Biz O'nu iman gözüyle görürüz. O'nu görüyoruz. Çünkü biz O'nda yaşıyoruz ve O da biz de yaşıyor. O yaşadığı için biz de yaşıyoruz. İsa yaşadığı için umudumuz tamdır.

Öyleyse İsa'ya iman eden, İsa ve Baba'yla ilişki içerisinde olacaktır. Bu kişi Rab İsa'yı sever ve O'nun buyruklarını yerine getirir. İsa kendini bu kişiye gösterecektir.

İsa bu gerçeği, o gece ilk öğrencilerine söyledi. İsa'nın kendisini O'na göstereceğinden emim olabilirlerdi. Fakat sadece onları mı kastetmişti? İkinci öğrenci Yahuda (İskariot değil) "Neden dünyaya da göstermiyorsun?" diye sordu.

Yahuda'nın verilen basit cevap herkes içindir: İman eden herkes İsa'yı görecektir. Bunun anlamı, bu dünyadaki herkes için geçerlidir. İsa'yı seven ve öğretilerini yerine getiren herkes buna dâhildir. Buradaki "öğreti" terimi aslında orijinal dilde "söz" terimidir. Bundan dolayı, başlangıçta Söz olan,

(Yuhanna 1:1) bize sözüyle öncülük eder. Baba Oğlu'nu seveni sever. Baba ve İsa bu kişiyle kalmak için gelir.

İsa'ya iman etmeyen kaybeder. O kişi İsa'yı sevmez ya da O'nun sözlerine uymaz. İsa'nın söylediği sözler, doğrudan O'nu gönderen göksel Baba'dan gelir.

İsa düşüncelerini tekrarladı. Hâlâ aralarındayken onlara öğretiyordu. Fakat sonra Baba, İsa adıyla onlara yeni bir arkadaş gönderecekti. Onlara Kutsal Ruh'u gönderecekti. Ruh onlara her şeyi öğretecekti. İsa'nın söylediği her şeyi onlara hatırlatacaktı. Bu nedenle, gerçekten Yuhanna Kitabı'nda İsa'nın söylediği her şeyi bize bildirimiştir.

İsa yine onlara "yüreğiniz sıkılmasın" dedi. Yanlarına geri dönecekti. Baba'ya gittiği için sevinmeliydiler. İsa bir insan olarak Baba'nın kendisinden üstün olduğunu söyleyebilirdi. İsa kendini bir insan olarak alçalttı. Tanrı olarak bütün gücünü ve yüceliğini kullanmadı. Ölümünden sonra Baba'yla birlikte bütün yüceliğine geri dönecekti. Bu arada, Baba'nın planı gerçekleşiyordu. Bunun için sevinmeliydiler.

İsa öğrencilerine bütün bunları söyledi ki, bunlar olduğunu görünce iman etsinler. Şeytan zaten İsa'yı öldürme planını harekete geçirmişti. Şeytan bu kötü dünyanın prensidir.

Şeytan'ın İsa üzerinde hiçbir yetkisi yoktu. Fakat İsa Şeytan'ın devam etmesine izin verecekti. Çünkü İsa sevgiyle Babası'nın planını yerine getiriyordu. İsa dünyayı kurtarmak için canını verecekti.

İsa artık öğrencilerine Fısıh yemeğinden ayrılmaya hazırlıyordu. Fakat onlar hemen çıkmadılar. İsa'nın hâlâ onlara söyleyecek şeyleri ve edilmesi gereken önemli bir duası vardı.

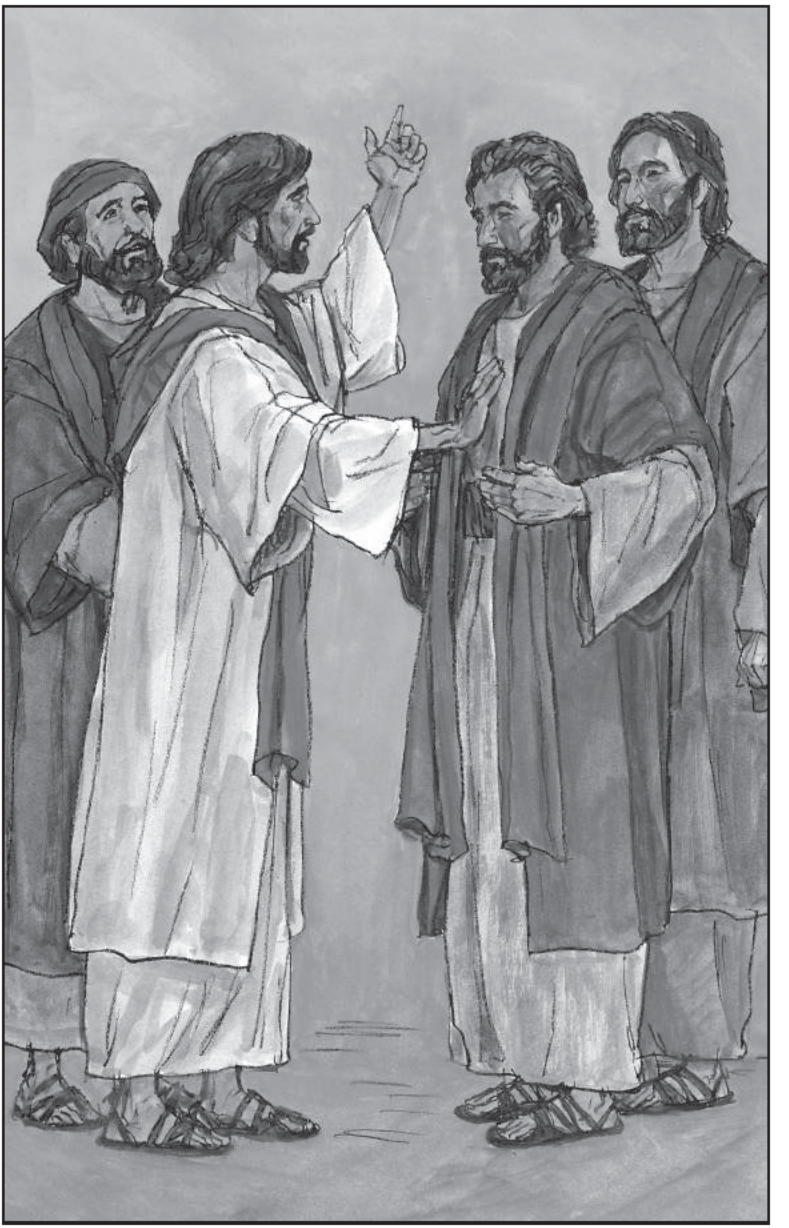

İsa öğrencilerine Kutsal Ruh'un onlara öğreteceğine dair söz veriyor

Hatırlanması gerekenler

İsa bir Yardımcı, Gerçeğin Ruhu'nu göndermesi için Baba'dan dileyecekti.
İsa öğrencilerine bu gün de aynı şekilde gelir; ve bizler O'nu iman gözü ile görürüz.
İsa'yı seven kişide Baba ve Oğul vardır.
İsa yakında gerçekleşecek olan komplo için öğrencilerini hazırladı.

İsa'yla birleşenler imanla meyve verecektir

15:1 "Ben gerçek asmayım ve Babam bağcıdır. 2 Bende meyve vermeyen her çubuğu kesip atar, meyve veren her çubuğu ise daha çok meyve versin diye budayıp temizler. 3 Size söylediğim sözle siz şimdiden temizsiniz. 4 Bende kalın, ben de sizde kalayım. Çubuk asmada kalmazsa kendiliğinden meyve veremez. Bunun gibi, siz de bende kalmazsanız meyve veremezsiniz. 5 Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir. Bensiz hiçbir şey yapamazsınız. 6 Bir kimse bende kalmazsa, çubuk gibi dışarı atılır ve kurur. Böylelerini toplar, ateşe atıp yakarlar. 7 Eğer bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz dileyin, size verilecektir. 8 Babam çok meyve vermenizle yüceltilir. Böylelikle öğrencilerim olursunuz. 9 "Baba'nın beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim. Benim sevgimde kalın. 10 Eğer buyruklarımı yerine getirirseniz sevgimde kalırsınız, tıpkı benim de Babam'ın buyruklarını yerine getirdiğim ve sevgisinde kaldığım gibi... 11 Bunları size, sevincim sizde olsun ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim. 12 Benim buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin. 13 Hiç kimsede, insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur. 14 Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz. 15 Artık size kul demiyorum. Çünkü kul efendisinin ne yaptığını bilmez. Size dost dedim. Çünkü Babam'dan bütün işittiklerimi size bildirdim. 16 Siz beni seçmediniz, ben sizi seçtim. Gidip meyve veresiniz, meyveniz de kalıcı olsun diye sizi ben atadım. Öyle ki, benim adımla Baba'dan ne dilerseniz size versin. 17 Size şu buyruğu veriyorum: Birbirinizi sevin!"

Odadan çıkmadan önce, İsa son kez "BEN" ifadesini kullandı: "Ben gerçek asmayım." İsa'nın burada öğrencilerine vermek istediği ders, öğrencilerin onda kalmaları ve meyve vermeleri gerektiğiydi. İsa asmadır. Biz çubuklarız. İsa'da kaldığımız ve İsa da biz de kaldığı sürece, meyve vereceğiz. Tanrı'yı memnun eden işler yapacağız. İsa'yı örnek alarak gündelik yaşam için güç sağlayabiliriz (gündelik ekmeğimiz de buna dahildir). O'na ve etrafımızdakilere bu şekilde hizmet ederiz.

Baba bağcıdır. Zaman zaman meyve veren çubukları budar. Bizim denemelerden geçmemize izin verir. O zaman daha fazla meyve vereceğiz. Fakat Baba meyve vermeyen çubukları kesip atar. İsa için yaşamazsak, bu İsa'ya iman etmediğimizin belirtisidir. O zaman asmada ölen (kesilip atılan) çubuklar gibiyizdir.

Öğrencilerin sağlıklı çubuklar olduklarını söyleyebiliriz. İsa sözüyle onları temiz kıldı. Sağlıklı kalabilmek için, İsa'da kalmaları gerekiyordu. İsa olmadan, bir kimsenin yaptığı hiçbir şey Tanrı'yı memnun edemezdi.

İsa'nın öğrencileri olmakla, imanla İsa'da kalanlar çok şey kazanır:

- İsa'nın bize öncülük eden sözüne sahip oluruz.
- İsa'ya dua edebiliriz ve O bize cevap verir.
- Yaptığımız işlerle Tanrı'yı yüceltiriz.
- İsa'nın buyruklarına uyarız ve O'nun sevgisinde kalırız.
- Sevincimiz tam olur.

İsa öğrencilerine uymaları gereken basit bir buyruk verdi: "Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin." Bu nasıl bir sevgidir? İsa dünyayı o kadar çok sevdi ki, onun uğruna canını verdi. Birinin arkadaşları için canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur. İsa O'nun ve sözünün ardından gidenleri arkadaşları olarak sayıyor.

Buraya kadar, İsa Efendi olarak göründü. Öğrencileri O'nun hizmetkarlarıydı. Fakat artık İsa onlara Baba'dan

öğrendiklerini öğretti. Şimdi onlara dostum diyordu. Öyleyse İsa'nın sözlerini duyup iman eden bizler de O'nun dostlarıyız.

İsa öğrencilerini seçti. Onlar İsa'yı seçmediler. İsa bizi de seçti. Biz O'nu seçmedik. O hepimizin meyve vermesini istiyor. İsa adıyla dua edebiliriz ve Baba bize ihtiyacımız olanı verecektir.

Baba ve Oğul bizimledir. "Birbirimizi sevdiğimizde" bunun ne anlama geldiğini göstermiş oluruz.

Hatırlanması gerekenler

İsa gerçek asmadır.
Bizler de bu asmanın dallarıyız.
Meyve vermek için İsa'ya bağlı kalmalıyız.
İsa'da olmaksızın Tanrı'yı hoşnut edemeyiz.
İsa'ya bağlı kaldığımız zaman sevincimiz tam olur.
Baba'nın yapmamızı istediği şeyleri İsa bize açıkladı.
İsa'ya bağlı kalarak O'nun diğer öğrencilerini sevebiliriz.

İsa gelecek zulüm için uyardı

15:18 "Dünya sizden nefret ederse, sizden önce benden nefret etmiş olduğunu bilin. 19 Dünyadan olsaydınız, dünya kendisine ait olanı severdi. Ne var ki, dünyanın değilsiniz; ben sizi dünyadan seçtim. Bunun için dünya sizden nefret ediyor. 20 Size söylediğim sözü hatırlayın: 'Köle efendisinden üstün değildir.' —(Yuhanna 13:16) Bana zulmettilerse, size de zulmedecekler. Benim sözüme uydularsa, sizinkine de uyacaklar. 21 Bütün bunları size benim adımdan ötürü yapacaklar. Çünkü beni göndereni tanımıyorlar. 22 Eğer gelmemiş ve onlara söylememiş olsaydım, günahları olmazdı; ama şimdi günahları için özürleri yoktur. 23 Benden nefret eden, Babam'dan da nefret eder. 24 Başka hiç kimsenin yapmadığı işleri onların arasında yapmamış olsaydım, günahları olmazdı. Şimdiyse yaptıklarımı gördükleri halde hem benden hem de Babam'dan

nefret ettiler. 25 Bu, yasalarında yazılı, 'Yok yere benden nefret ettiler' sözü yerine gelsin diye oldu (Mezmur 35:19; 69:4). 26 "Baba'dan size göndereceğim Yardımcı, yani Baba'dan çıkan Gerçeğin Ruhu geldiği zaman, bana tanıklık edecek. 27 Siz de tanıklık edeceksiniz. Çünkü başlangıçtan beri benimle birliktesiniz. 16:1 "Bunları size, sendeleyip düşmeyesiniz diye söyledim. 2 Sizi havra dışı edecekler. Evet, öyle bir saat geliyor ki, sizi öldüren herkes Tanrı'ya hizmet ettiğini sanacak. 3 Bunları, Baba'yı ve beni tanımadıkları için yapacaklar. 4 Bunları size şimdiden bildiriyorum. Öyle ki, saati gelince bunları size söylediğimi hatırlayasınız. Başlangıçta bunları size söylemedim. Çünkü sizinle birlikteydim."

İsa'nın öğrencilerinin izleyeceği yol kolay olmayacaktı. İman etmeyen dünya, İsa'dan nefret ettiği gibi iman edenlerden de nefret edecekti. Çünkü dünyanın yollarını seçmiyoruz. Onların günah dolu, imansız yollarını seçseydik, dünya bizi kabul edecekti. Fakat İsa bizi dünyadan seçti.

İman etmeyenler İsa'dan nefret ettiler ve O'na zarar vermeye çalıştılar. İsa'ya iman eden ve O'nun öğretilerine uyanlar, bizim İsa hakkında söylediklerimizi dinleyeceklerdir. Efendi ve kölesi aynı muameleyi göreceklerdir. İsa'yı izleyenlere kötü davrananlar olacaktır. Çünkü onlar Tanrı'yı tanımazlar.

O gece İsa'ya karşı çıkanların özrü yoktur. İsa onlarla konuşmuştu. Onlara kim olduğunu söylemişti. Aralarında olağanüstü mucizeler yapmıştı. Fakat onlar İsa'ya inanmamayı seçtiler. İmansızlık günahının içerisinde sıkışıp kaldılar. Suçlarından kurtulamazlardı. Hem Oğul'dan hem de O'nu gönderen Baba'dan nefret ettiler.

İsa'ya karşı Yahudi liderlerinin göstermiş olduğu bu anlamsız nefret, yasadaki sözü de yerine getirmiştir. Mesih'ten söz eden iki Mezmur (Mezmurlar 38:19; 69:4) "Yok yere benden nefret ettiler" demiştir.

Yakında, İsa gittiğinde, öğrencileri gidip nefret dolu bu dünyada İsa'ya tanıklık etmek zorundaydılar. İsa onları hizmetinin başından beri tanıkları olsunlar diye seçmişti. Fakat ilk önce, İsa Baba'dan Yardımcı'yı (dostu)

gönderecekti. Onlara yardımcı olacak ve İsa hakkında onlara tanıklık edecek olan Kutsal Ruh'u gönderecekti

İsa onlara bütün bunların, yol zorlaştığında doğru yoldan devam etmeleri için olduğunu söyledi. Havradan dışarı atılacaklardı. Köklü Yahudi dini artık onları hoş karşılamayacaktı. Bazıları onları öldürdüklerinde, Tanrı'ya hizmet ettiklerini sanacaklardı.

İsa onları uyarmak için böyle konuştu. Daha önce onlarla birlikteyken bu şeyleri söylemesi gerekli değildi.

Hatırlanması gerekenler

İsa'dan nefret edenler, öğrencilerden de nefret edecektir.

Gerçeği kabul etmeyenler İsa'yı reddetti.

Bazıları İsa'nın öğrencilerini öldürünce Tanrı'dan lütuf kazandıklarını zannedeceklerdir.

İsa yine Kutsal Ruh'u göndereceğine söz verdi

16:5 "Şimdiyse beni gönderenin yanına gidiyorum. Ne var ki, içinizden hiçbiri bana, 'Nereye gidiyorsun?' diye sormuyor. 6 Ama bunları söylediğim için yüreğiniz kederle doldu. 7 Size gerçeği söylüyorum, benim gidişim sizin yararınızadır. Gitmezsem, Yardımcı size gelmez. Ama gidersem, O'nu size gönderirim. 8 O gelince günah, doğruluk ve gelecek yargı konusunda dünyayı suçlu olduğuna ikna edecektir: 9 Günah konusunda, çünkü bana iman etmezler; 10 doğruluk konusunda, çünkü Baba'ya gidiyorum, artık beni görmeyeceksiniz; 11 yargı konusunda, çünkü bu dünyanın egemeni yargılanmış bulunuyor. 12 "Size daha çok söyleyeceklerim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız. 13 Ne var ki O, yani Gerçeğin Ruhu gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. Çünkü kendiliğinden konuşmayacak, yalnız duyduklarını söyleyecek ve gelecekte olacakları size bildirecek. 14 O beni yüceltecek. Çünkü benim olandan alıp size bildirecek. 15 Baba'nın nesi varsa benimdir. 'Benim olandan alıp size bildirecek' dememin nedeni budur. 16 "Kısa süre sonra beni artık görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz."

Bu noktada, öğrencilerin söyleyecek çok fazla sözü yoktu. İsa'nın söylediklerinin etkisinden dolayı yürekleri sıkıntı doluydu. Yüreklerini keder doldurdu. İsa yine onlara, beni gönderenin yanına gidiyorum dedi.

Fakat gidişinin onların yararına olacağını bilmelerini istedi. Gerçekten gitmek zorundaydı. Gitmezse, kurtuluş için yapacağı işi tamamlayamayacak, iyi olan her şey son bulacaktı. Kutsal Ruh, arkadaşları ve yardımcıları olarak gelmeyecek; onlara yardım edecek hiçbir iyi haber de olmayacaktı.

Fakat İsa işini tamamladıktan sonra, Ruh'u onlara gönderecekti. Ruh onlara dünyanın Tanrı önünde nasıl suçlu olduğunu gösterecekti. İsa'ya iman etmeyenler bağışlanmayı alamazlar.

İsa dünyanın suçlu olduğunu üç yolla açıklıyor. Dünya günah, doğruluk ve yargı konusunda suçludur.

Dünya **günah konusunda suçludur**. Çünkü dünyadaki insanlar İsa'ya iman etmezler. İsa herkesin günahlarının bağışlanmasını sağlamıştır. Fakat bu dünyanın insanları buna iman etmezler. Bu nedenle kaybederler. Bu kitabın teması "İman et ve Yaşa'dır." İman etmeyenler suçlarından dolayı öleceklerdir.

Dünya **doğruluk konusunda suçludur**. Çünkü İsa Baba'ya gitti ve onlar O'nu göremezler. İsa'yı görmezler. O'nu Kurtarıcıları olarak tanımazlar. Doğruluk konusunda düşündüklerinde, kutsal olmak zorunda olduklarını zannederler. Fakat Tanrı'nın Söz'ü onlara Tanrı'nın kendisi kadar kutsal olmak zorunda olduklarını söyler. O kadar kutsal olamazlar ve böylece günahlarının içinde kaybolurlar.....

İsa, buna rağmen mükemmel ve kutsal bir yaşam sürmüştür. Babası'nın kurtuluş planını harfiyen yerine getirmiştir. Dünyanın günahlarının bedelini ödemek için ölmüştür. Ölümden dirilmiştir. Ve şimdi Baba, İsa'nın kutsallığını bizimmiş gibi sayar. Fakat iman etmeyenler,

sadece kendi kutsallıklarına dayanırlar ve günahları içinde suçlu kalmaya devam ederler.

Dünya **yargı konusunda suçludur**. Çünkü dünyanın prensi Şeytan, zaten yargılanmıştır. İsa ölerek ve ölümden dirilerek, Şeytan'ın gücünü yok edecekti. Buna rağmen İsa'yı reddedenler Şeytan'ı liderleri olarak seçerler. Liderlerin yargısını paylaşırlar. Fakat İsa'ya iman edenler yaşarlar.

İsa'nın öğrencilerine öğreteceği daha çok şey vardı. Fakat zaten taşıyabileceklerinden fazlasına sahiptiler. İsa'nın başlattığını Kutsal Ruh bitirecekti. İsa Kutsal Ruh'u gönderdiğinde, Ruh onları tüm gerçeğe yöneltecek; onları Tanrı'nın sözlerine getirecekti. Onları gelecekte olacak gerçeklere götürecekti.

Ruh, İsa hakkında her şeyi öğrencilere göstererek, İsa'yı yüceltecekti. Ruh'un gelişi, İsa'nın göğe alınmasından sonra, Pentikost Günü'nde olacaktı. Pentikost, Hasat Bayramıydı. O zaman öğrenciler bir araya toplanmışlardı ve Ruh özel bir şekilde gelmişti (Elçilerin İşleri 2:1vd.).

Ruh, İsa hakkındaki gerçekleri İsa'nın öğrencilerine bildirmiştir. Öğrenciler o gerçekleri bizim için Kutsal Kitap'ta, Yeni Antlaşma'da yazmışlardır. Bizzat Ruh'un kendilerine öğrettiklerini kullanmışlardır. Artık biz o gerçekleri duyduğumuzda ve öğrendiğimizde, Ruh bizde de işler. Ruh, gerçeği görmemiz ve İsa'ya iman etmemiz için bizi harekete geçirir.

Sonra İsa yine onlara kısa süre sonra kendisini görmeyeceklerini söyledi. Fakat kısa süre sonra yine onu göreceklerdi.

Hatırlanması gerekenler

İsa her şeyi tamamladıktan Kutsal Ruh'u gönderecekti. Baba'da olan herşey İsa'nındır. Bu yüzden İsa'da olan herşey iman eden herkesindir.

Mesih'i reddeden dünya kendisine önder olarak şeytanı seçmiştir.
Kutsal Ruh iman edenleri gerçeğe yönlendirecektir.

Öğrencilerin kederi sevince dönüşecek

16:17 Öğrencilerinden bazıları birbirlerine, "Ne demek istiyor?" diye sordular. " 'Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz' diyor. Ayrıca, 'Çünkü Baba'ya gidiyorum' diyor." 18 Onun için, "Bu 'kısa süre' dediği nedir? Söylediklerini anlamıyoruz" deyip durdular. 19 İsa kendisine soru sormak istediklerini anladı. Onlara dedi ki, " 'Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz' dememi mi tartışıyorsunuz? 20 Size doğrusunu söyleyeyim, siz ağlayıp yas tutacaksınız, dünya ise sevinecektir. Kederleneceksiniz, ama kederiniz sevince dönüşecek. 21 Kadın doğum yapacağı zaman ağrı çeker. Çünkü saati gelmiştir. Ama doğurunca, dünyaya bir çocuk getirmenin sevinciyle çektiği acıyı unutur. 22 Bunun gibi, siz de şimdi kederleniyorsunuz, ama sizi yine göreceğim. O zaman yürekten sevineceksiniz. Sevincinizi kimse sizden alamaz. 23 O gün bana hiçbir şey sormayacaksınız. Size doğrusunu söyleyeyim, benim adımla Baba'dan ne dilerseniz, size verecektir. 24 Şimdiye dek benim adımla bir şey dilemediniz. Dileyin, alacaksınız. Öyle ki, sevinciniz tam olsun. 25 "Size bunları örneklerle anlattım. Öyle bir saat geliyor ki, artık örneklerle konuşmayacağım; Baba'yı size açıkça tanıtacağım. 26 O gün dileyeceğinizi benim adımla dileyeceksiniz. Sizin için Baba'dan istekte bulunacağımı söylemiyorum. 27 Çünkü beni sevdiğiniz ve Baba'dan çıkıp geldiğime iman ettiğiniz için Baba'nın kendisi sizi seviyor. 28 Ben Baba'dan çıkıp dünyaya geldim. Şimdi dünyayı bırakıp Baba'ya dönüyorum." 29 Öğrencileri, "İşte, şimdi açıkça konuşuyorsun, hiç örnek kullanmıyorsun" dediler. 30 "Şimdi senin her şeyi bildiğini anlıyoruz. Kimsenin sana soru sormasına gerek yok. Tanrı'dan geldiğine bunun için iman ediyoruz." 31 İsa onlara, "Şimdi iman ediyor musunuz?" diye karşılık verdi. 32 "İşte, hepinizin evlerinize gitmek üzere dağılacağınız ve beni yalnız bırakacağınız saat geliyor, geldi bile. Ama ben yalnız değilim, Baba benimle birliktedir. 33 Bunları size, bende esenliğiniz olsun diye söyledim. Dünyada sıkıntınız olacak. Ama cesur olun, ben dünyayı yendim!"

Öğrencilerden bazıları İsa'nın ne demek istediğini bilmiyorlardı. Aralarında konuştular: "Kısa süre sonra O'nu

göremeyeceğimizi; yine kısa süre sonra yine O'nu göreceğimizi söyledi. Ne demek istiyor? Baba'ya gidiyorum ne demek? Bu 'kısa süre' dediği nedir? Söylediklerini anlamıyoruz."

İsa öğrencilerinin kafasının karıştığını gördü. Bundan dolayı onlara daha fazla anlattı. Keder onları bekliyordu. Onlar ağlayacaklardı, fakat imansız dünya sevinçle dolu olacaktı. Yine de umutsuzluğa kapılmamalıydılar. Kederleri sevince dönüşecekti.

Öğrenciler hamile bir kadın gibi hissedeceklerdi. Kadın doğum yapacağı zaman acı çeker. Fakat yeni doğan çocuğu gördüğünde, çektiği acıyı unutur. Bebeğinden dolayı sevinçle dolar. Bunun gibi, öğrencilerde kederlenecekti. İsa ölümünde hissedecekleri acından söz ediyordu. Sonra İsa'yı yine göreceklerdi. İsa ölümden dirildikten sonra onları yine görmekten söz ediyordu. O zaman kimse sevinçlerini onlardan alamayacaktı.

Ne büyük bir sevinç! İsa yaşıyor!

İsa onlarla dünyasal bedeni ile kalmayacaktı. Önceden sadece O'na dönüp yüz yüze her şeyi isteyebilirlerdi. Bunun yerine, İsa adıyla Baba'dan isteyebilirlerdi. İstedikleri de onlara verilecekti ve sevinçleri tam olacaktı.

Diri olan İsa'ya ve O'nun aracılığıyla Baba'ya bağlı olduğumuzda, gerçek sevincimiz olur. İsa, onların istediği gibi açık ve doğrudan sözlerle konuşmadığını kabul etti. Örnekler kullandı. Daha önce O'nun ölümüyle ilgili açıkça konuşmaya hazır değillerdi. Fakat artık zamanı gelmişti.

İsa gittiği zaman öğrenciler İsa adıyla Baba'ya doğrudan ulaşabileceklerdi. Baba, İsa'yı seven herkesi sever. Baba, İsa'nın Baba'dan çıkıp geldiğine iman eden herkesi sever. Öğrencileri İsa'nın nereye gideceğini bilmek istemişlerdi. Geldiği yere geri dönüyordu. Baba'dan çıkıp dünyaya geldi. Şimdi dünyayı bırakıp Baba'ya dönüyordu.

Bu defa öğrencileri İsa'yı daha iyi anladılar. Şimdi İsa'nın sözlerinin açık olduğunu söylediler. O'nun verdiği örnekler,

onlara yardımcı oldu. Onlar daha soru sormadan bile, onların sorularını bildiğini gördüler. İsa'nın Tanrı'dan geldiğini biliyorlardı.

"Nihayet," dedi İsa. İsa'nın ölümle yüzleşmek üzere olmasına rağmen, O'na iman ettiler. Ama, o saat geldiğinde, onların dağılacakları konusunda uyardı. O'nu yalnız bırakacaklardı. Fakat O yalnız olmayacaktı. Baba O'nunla birlikte olacaktı.

Birkaç saat içinde, İsa yakalanacak ve öğrencileri kaçacaktı. İsa böyle konuşarak öğrencilerini cesaretlendirmek istedi. İsa'dan dolayı, O'na iman edenlerin esenliği olabilecektir. O zaman ki ve şimdi ki öğrencilerine genel bir gerçeği söyledi. Bu dünyada sıkıntınız olacak. İsa "ama cesur olun" dedi. Cesur olabiliriz. Çünkü İsa bu dünyayı yendi.

Hatırlanması gerekenler

Öğrencilerin kederi sevince dönüşecekti.
Öğrenciler Baba'dan İsa'da olan şeyleri dileyeceklerdi ve onlara verilecekti.
İsa şimdi göklere gidiyordu ve bir gün tekrar dönecekti.
Öğrenciler gelecek olan sıkıtı zamanında dağılacaklardı. Ama cesur olun diye İsa onları güçlendirdi.
Dünyayı yenen bir Rab'be iman ediyoruz.

İsa öğrencileri için dua etti

17:1 İsa bunları söyledikten sonra, gözlerini gökyüzüne kaldırıp şöyle dedi: "Baba, saat geldi. Oğlun'u yücelt ki, Oğul da seni yüceltsin. 2 Çünkü sen O'na bütün insanlık üzerinde yetki verdin. Öyle ki, O'na verdiklerinin hepsine sonsuz yaşam versin. 3 Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımalarıdır. 4 Yapmam için bana verdiğin işi tamamlamakla seni yeryüzünde yücelttim. 5 Baba,

dünya var olmadan önce ben senin yanındayken sahip olduğum yücelikle şimdi beni yanında yücelt.

İsa'nın odadan çıkmadan son yaptığı şey dua etmekti. Gözlerini gökyüzüne kaldırdı. Kendisi, öğrencileri ve bütün imanlılar için dua etti.

İsa kendisi için dua etti. Kendisi için ettiği dua kısaydı ve bu öğrencilerinin O'nu duymasına yardım etmiş olmalıdır. Baba'dan Oğul'u yüceltmesini istedi. Baba'dan gökyüzünde, Tanrı'nın tahtında O'nu yüceltmesini istedi. Baba'dan dünya var olmadan önce sahip olduğu yüceliği vermesini istedi.

İsa'nın gerçek Tanrı olduğu kadar gerçek bir insan olduğu bize hatırlatılıyor. Fakat insan haliyle, İsa kendisini alçaltmıştır. Dünyada yaşadığı sürece, Tanrı olarak sahip olduğu yüceliği bırakmıştır.

İsa göksel görkemini almayı isteyebildi. Çünkü dünyada Baba'yı yüceltmişti. Yapması için O'na verilen işi tamamladı. İsa'nın hâlâ çarmıhtaki ölüme dayanması gerekiyordu. Fakat tereddüt etmeyecekti. Bitmiş sayılırdı. Çünkü Baba'nın isteğini yerine getirdi, O'na iman eden herkese sonsuz yaşamı verdi.

Sonsuz yaşam Tanrı Baba'yı ve Tanrı'nın gönderdiği İsa Mesih'e tanımakla gelir. İman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyleleri bütün yüceliği Tanrı'ya verecekti.

Hatırlanması gerekenler

Dünyanın kuruluşundan önce İsa'nın sahip olduğu yücelik.
İsa Mesih gerçek Tanrı ve gerçek insandır.

17:6 "Dünyadan bana verdiğin insanlara senin adını açıkladım. Onlar senindiler, bana verdin ve senin sözüne uydular. 7 Bana verdiğin her şeyin senden olduğunu şimdi biliyorlar. 8 Çünkü bana ilettiğin sözleri onlara ilettim, onlar da kabul ettiler. Senden çıkıp geldiğimi gerçekten anladılar,

beni senin gönderdiğine iman ettiler. 9 Onlar için istekte bulunuyorum. Dünya için değil, bana verdiğin kimseler için istekte bulunuyorum. Çünkü onlar senindir. 10 Benim olan her şey senindir, seninkiler de benimdir. Ben onlarda yüceltildim. 11 Ben artık dünyada değilim, ama onlar dünyadalar. Ben sana geliyorum. Kutsal Baba, onları bana verdiğin kendi adınla koru ki, bizim gibi bir olsunlar. 12 Kendileriyle birlikte olduğum sürece, bana verdiğin kendi adınla onları esirgeyip korudum. Kutsal Yazı yerine gelsin diye, mahva giden adamdan başka içlerinden hiçbiri mahvolmadı. 13 "İşte şimdi sana geliyorum. Sevincimin onlarda tamamlanması için bunları ben dünyadayken söylüyorum. 14 Ben onlara senin sözünü ilettim, dünya ise onlardan nefret etti. Çünkü ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller. 15 Onları dünyadan uzaklaştırmanı değil, kötü olandan korumanı istiyorum. 16 Ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller. 17 Onları gerçekle kutsal kıl. Senin sözün gerçektir. 18 Sen beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim. 19 Onlar da gerçekle kutsal kılınsınlar diye kendimi onların uğruna adıyorum.

İsa öğrencileri için dua etti. Baba, öğrencileri İsa'ya verdi. İsa Baba'dan gelen sözleri onlara öğretti. Öğrenciler O'nun sözlerine uydular. Baba'nın O'nu gönderdiğine iman ettiler. İsa onlar için dua etti; iman etmeyen dünya için dua etmedi. Öğrencilerine özel ilgi gösterdi. Onlar Baba'ya ve İsa'ya aittiler. Öğrenciler zaten İsa'yı yüceltmişlerdi. Gelecekte daha fazlasını yapacaklardı.

Yine de öğrenciler tehlikelerle yüzleşeceklerdi. İsa önceden yaptığı gibi, onları korumak için onlarla birlikte olmayacaktı. İsa, Baba onları korusun diye dua etti. İmanlarında birlik içinde olsunlar diye dua etti.

İsa, Yahuda İskariot dışında öğrencilerinin hepsini korudu. Yahuda cehenneme doğru gidiyordu. Bu İsa'nın suçu değildi. Kutsal Yasa'nın söylediği gibi, Yahuda İsa'yı düşmanlarının elinde teslim edecekti. Eski Antlaşma ayetlerinin Mesih hakkında söylediği her şey gerçekleşecekti.

İsa öğrencilerinin kendi sevinciyle dolmaları için dua etti. İsa'dan Tanrı'nın Sözü'nü aldılar. Fakat İsa gibi onlar da kendilerinden nefret eden bir dünyayla yüzleşeceklerdi. Öğrencilerin dünyadan ayrılma zamanları henüz gelmemişti.

Onlar dünyada kalıp İsa'nın tanıkları olacaklardı. Onlar kötü olan ile savaşta Tanrı'nın gücünü deneyimleyeceklerdi.

İsa'nın öğrencileri bu dünyaya ait değillerdi. Bu bütün öğrenciler için her zaman için geçerli olan bir gerçektir. Biz dünyadayız. Dünyadan değiliz.

Tanrı bu söz aracılığıyla, kendi gerçeğiyle bizi yönlendirir. İsa, Tanrı'nın öğrencilerinin gerçekle kutsal kılması için dua etti. Gerçeği aramak için başka bir yere bakmamıza gerek yoktur.

Kutsal olmanın anlamı, Tanrı için ayrılmak demektir. İsa, öğrencilerinin kendilerini Tanrı'ya ve O'nun hizmetine adamaları için dua etti. Tanrı'nın yollarına tanıklık etmeleri ve dünyanın kötü yollarından sakınmaları gerekiyordu.

İsa, Babası'nın O'nu dünyaya gönderdiği gibi, O da öğrencilerini dünyaya gönderdi. İsa kutsaldı. Her yönden Babası'na sadık kaldı. Kendisi kutsal olduğu için, öğrencilerinin de gerçekten kutsal olmaları için yolu açtı. Başka bir deyişle, Tanrı'ya gerçekten hizmet edebiliriz. Çünkü İsa bunu mümkün kıldı. Bundan dolayı İsa, öğrencilerinin Tanrı'daki gerçekle korunmaları için dua etti.

Hatırlanması gerekenler

İsa öğrencilerine Baba'dan gelen gerçeği açıkladı.
İsa öğrencilerin dünyadan korunması için dua etti.
İsa öğrencilerin Söz'deki gerçek ile kutsal olması için dua etti.

17:20-21 "Yalnız onlar için değil, onların sözüyle bana iman edenler için de istekte bulunuyorum, hepsi bir olsunlar. Baba, senin bende olduğun ve benim sende olduğum gibi, onlar da bizde olsunlar. Dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin. 22 Bana verdiğin yüceliği onlara verdim. Öyle ki, bizim bir olduğumuz gibi bir olsunlar. 23 Ben onlarda, sen bende olmak üzere tam bir birlik içinde bulunsunlar ki, dünya beni

senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlasın. 24 Baba, bana verdiklerinin de bulunduğum yerde benimle birlikte olmalarını ve benim yüceliğimi, bana verdiğin yüceliği görmelerini istiyorum. Çünkü dünyanın kuruluşundan önce sen beni sevdin. 25 Adil Baba, dünya seni tanımıyor, ama ben seni tanıyorum. Bunlar da beni senin gönderdiğini biliyorlar. 26 Bana beslediğin sevgi onlarda olsun, ben de onlarda olayım diye senin adını onlara bildirdim ve bildirmeye devam edeceğim."

İsa bütün imanlılar için dua etti. Bazen insanlar, İsa'nın öğrencilerine konuştuğu zaman hepimizi kast edip etmediğini merak ederler. Burada bu konuda şüphe yoktur. İsa "öğrencilerin sözüyle bana iman edenler için istekte bulunuyorum, hepsi bir olsunlar" diye dua etti.

Tanrı öğrencilerini Söz'ü aracılığıyla bir araya toplar. Daha fazla kişi iman etsin diye, öğrencilerini diğerlerine İsa'dan söz etmeleri için kullanır. İlk öğrencileri İsa'nın ya sözünü ya da mesajını yazmışlardır. Kutsal Ruh onlara rehberlik etmiştir.

İsa, Söz'ü duyanların imanda bir olmaları için dua etti. O'nun gerçeğini dünyaya söylememiz için birlikte çalışmamızı ister.

Tanrı'nın yüceliğini İsa'da gördük (Yuhanna 1:14). İmanla bu yüceliği paylaşırız. İsa'ya iman eden herkes bütün zamanlarda tek bir ruhsal beden olur. Bu ruhsal birlik, İsa'yla olan paydaşlığımızdan gelir. İsa Baba'yla birdir. Ve İsa O'na iman eden bizlerde yaşar. İsa, Tanrı'nın yüceliğini hayatlarımıza getirir. İsa, Tanrı'nın sevgisini hayatlarımıza getirir. İman yaşamımız Tanrı'nın yüceliğini ve sevgisini dünyaya gösterir. İsa'da bir bedeniz. İsa'yla birlikte sonsuz yaşam süreceğiz.

Dünya Tanrı'yı tanımıyor. Fakat İsa'dan dolayı biz Tanrı'yı tanıyoruz. İsa Baba'ya ettiği duada, bizde olacağını ve her zaman bizimle olacağını vaat etmiştir.

Hatırlanması gerekenler

Tanrı iman edenleri Söz'ü ile bir araya toplar.
İsa öğrencilerin imanda bir olması için dua etti.
İsa'ya iman edenler O'nda tek beden olur.
Tanrı Sözü'nü yaşamlarımıza İsa getirdi.

İman Et ve Yaşa

BÖLÜM 7
İsa Hizmetini Çarmıhta Nasıl Sonlandırdı

Yuhanna 18:1-19:42

BÖLÜM – 7
İsa Hizmetini Çarmıhta Nasıl Sonlandırdı

İsa tutuklandı ve Hanan'a götürüldü

18:1 İsa bu sözleri söyledikten sonra öğrencileriyle birlikte dışarı çıkıp Kidron Vadisi'nin ötesine geçti. Orada bir bahçe vardı. İsa'yla öğrencileri bu bahçeye girdiler. 2 O'na ihanet eden Yahuda da burayı biliyordu. Çünkü İsa, öğrencileriyle orada sık sık buluşurdu. 3 Böylece Yahuda yanına bir bölük askerle başkâhinlerin ve Ferisiler'in gönderdiği görevlileri alarak oraya geldi. Onların ellerinde fenerler, meşaleler ve silahlar vardı. 4 İsa, başına geleceklerin hepsini biliyordu. Öne çıkıp onlara, "Kimi arıyorsunuz?" diye sordu. 5 "Nasıralı İsa'yı" diye karşılık verdiler. İsa onlara, "Benim" dedi. O'na ihanet eden Yahuda da onlarla birlikte duruyordu. 6 İsa, "Benim" deyince gerileyip yere düştüler. 7 Bunun üzerine İsa onlara yine, "Kimi arıyorsunuz?" diye sordu. "Nasıralı İsa'yı" dediler. 8 İsa, "Size söyledim, benim" dedi. "Eğer beni arıyorsanız, bunları bırakın gitsinler." 9 Kendisinin daha önce söylediği, "Senin bana verdiklerinden hiçbirini yitirmedim" şeklindeki sözü yerine gelsin diye böyle konuştu. —(Yuhanna 6:39) 10 Simun Petrus yanında taşıdığı kılıcı çekti, başkâhinin Malkus adındaki kölesine vurup sağ kulağını kopardı. 11 İsa Petrus'a, "Kılıcını kınına koy! Baba'nın bana verdiği kâseden içmeyeyim mi?" dedi. 12 Bunun üzerine komutanla buyruğundaki asker bölüğü ve Yahudi görevliler İsa'yı tutup bağladılar. 13 O'nu önce, o yıl başkâhin olan Kayafa'nın kayınbabası Hanan'a götürdüler. 14 Halkın uğruna bir tek adamın ölmesinin daha uygun olacağını Yahudi yetkililere telkin eden Kayafa idi.

İsa ve öğrencileri Fısıh yemeği yedikleri odadan çıktılar. Yeruşalim'in dışındaki kısa mesafedeki vadiden geçtiler. Diğer taraftaki zeytin ağaçlarının bulunduğu bahçeye geldiler. İsa öğrencileriyle sık sık orada kalırdı

Yahuda bu bahçeyi biliyordu. İsa'yı düşmanlarına karşı ele verme zamanı gelmişti. Yahuda, askerler ve birkaç görevliyle bahçeye geldi. Başkâhinler ve Ferisiler onları göndermişlerdi. Fenerler, meşaleler ve silahlar taşıyorlardı.

İsa olacaklara hazırdı. Başına geleceklerin hepsini biliyordu. Kaçmadı ya da karşı çıkmadı. Babası'nın planını yerine getiriyordu. Grubun önüne çıkıp kimi arıyorsunuz diye sordu.

"Nasıralı İsa'yı" dediler. İsa "O benim" diye karşılık verdi.

Yahuda oradaydı. Doğru adamı yakaladıklarını göstermek için İsa'yı öpmeye hazırdı. Fakat şaşırtıcı bir şey oldu. İsa "O benim" dediğinde, silahlı grup gerileyip yere düştüler.

Neden silahlı grup, silahsız İsa'yla yüzleştiklerinde yere düştüler. Sadece Tanrı'nın gücünün işbaşında olduğunu söyleyebiliriz. İsa, "BEN," Yahve, oyum," dediğinde, aslında kontrol onun elindeydi. O izin vermediği sürece, İsa'yı götüremezlerdi.

İsa yine kimi arıyorsunuz diye sordu. Ve onlar yine "Nasıralı İsa'yı" dediler. İsa "size söyledim benim" dedi. Sonra onlara beni alın fakat öğrencilerimi bırakın gitsinler dedi. Daha önce söylediği gibi (Yuhanna 6:39), İsa Tanrı'nın O'na verdiklerinin hiçbirini yitirmeyecekti.

Simun Petrus her zaman düşünmeden hareket eden öğrenciydi. Yanında taşıdığı kılıcı çekti. Başkâhinin Malkus adındaki kölesini kulağını kesti. İsa savaş istemiyordu. Petrus'a kılıcını kınına koymasını istedi. Müjde kitapları, İsa'nın Malkus'un kulağını iyileştirdiğini de yazar. Sonra Petrus'a, Baba'nın kendisini acı çekmesi için gönderdiğini söyledi. Eğer bu silahlı gruba karşı çıkarsa, Baba'sının isteğine karşı çıkmış olacaktı.

Grup İsa'nın rızası olmadan O'nu götüremezdi. O kendisini onlara teslim etti. İsa, dünyanın günahları için ölmeye gidiyordu. İsa'yı daha önce başkâhin olan Hanan'a götürdüler. Hanan, başkâhin Kayafa'nın kayınbabasıydı. Gece geç saatti. Kayafa'nın yönetim meclisini bir araya toplamak için zamana ihtiyacı olacaktı.

Yargılama yasal olmayacaktı. Gece mahkeme kurmamaları gerekiyordu. Ayrıca bir adamı aynı gün tutuklayıp yargılamakta yasal değildi. Fakat Kayafa'nın umurunda değildi. Zaten İsa'nın ölmesi gerektiğine karar vermişti. Adalet gösterisi yapmak için mahkemede yargılanması gerekiyordu. Bundan dolayı, İsa'yı bağladılar ve ilk önce Hanan'a götürdüler.

Hatırlanması gerekenler

İsa öğrencileri zeytin bahçesine gittiklerinde, askerler ve Ferisiler'in gönderdiği adamlar meşaleler ve silahlarla İsa'yı arıyorlardı.
İsa kendisini arayanlara "*Benim*" deyince onlar sendeleyip yere düştüler.
Petrus başkaninin kölesinin kulağını kopardığında, İsa ona "*Baba'nın bana verdiği kâseden içmeyeyim mi?*" diye karşılık verdi.

Petrus İsa'nın öğrencisi olmadığını söyledi

18:15 Simun Petrus'la başka bir öğrenci İsa'nın ardından gidiyorlardı. O öğrenci başkâhinin tanıdığı olduğu için İsa'yla birlikte başkâhinin avlusuna girdi. 16 Petrus ise dışarıda, kapının yanında duruyordu. Başkâhinin tanıdığı öğrenci dışarı çıkıp kapıcı kızla konuştu ve Petrus'u içeri getirdi. 17 Kapıcı kız Petrus'a, "Sen de bu adamın öğrencilerinden değil misin?" diye sordu. Petrus, "Hayır, değilim" dedi. 18 Hava soğuk olduğu için köleler ve nöbetçiler yaktıkları kömür ateşinin çevresinde durmuş ısınıyorlardı. Petrus da onlarla birlikte ayakta ısınıyordu. 19 Başkâhin İsa'ya, öğrencileri ve öğretisiyle ilgili sorular sordu. 20 İsa onu şöyle yanıtladı: "Ben söylediklerimi dünyaya açıkça söyledim. Her zaman bütün Yahudiler'in toplandıkları havralarda ve tapınakta öğrettim. Gizli hiçbir şey söylemedim. 21 Beni neden sorguya çekiyorsun? Konuştuklarımı işitenlerden sor. Onlar ne söylediğimi biliyorlar." 22 İsa bunları söyleyince, yanında duran görevlilerden biri,

"Başkâhine nasıl böyle karşılık verirsin?" diyerek O'na bir tokat attı. 23 İsa ona, "Eğer yanlış bir şey söyledimse, yanlışımı göster!" diye yanıtladı. "Ama söylediklerim doğruysa, niçin bana vuruyorsun?" 24 Bunun üzerine Hanan, O'nu bağlı olarak Başkâhin Kayafa'ya gönderdi. 25 Simun Petrus hâlâ ateşin yanında durmuş ısınıyordu. O'na, "Sen de O'nun öğrencilerinden değil misin?" dediler. "Hayır, değilim" diyerek inkâr etti. 26 Başkâhinin kölelerinden biri, Petrus'un, kulağını kestiği adamın akrabasıydı. Bu köle Petrus'a, "Bahçede, seni O'nunla birlikte görmedim mi?" diye sordu. 27 Petrus yine inkâr etti ve tam o anda horoz öttü.

Simun Petrus ve başka bir öğrenci Hanan'ın evine kadar grubu takip ettiler. Diğer öğrenci, hiç şüphesiz Yuhanna'ydı. Yuhanna asla kendi adını kullanmadı. Bu öğrenci İsa'yı avluya kadar takip etti. Orada tanınan biriydi. Petrus dışarıda, kapının yanında beklemek zorunda kaldı.

Kısa süre sonra, bu öğrenci geri döndü. Görevli kadınla konuştu ve kadın Petrus'u içeri aldı. Kadın Petrus'la konuştuğunda, onun İsa'nın öğrencisi olduğunu tahmin etti. Ona İsa'nın öğrencisi misin diye sordu?

Petrus "Hayır, değilim" diye cevap verdi. Herşey İsa'nın olacağını söylediği şekilde oluyordu. Petrus İsa'yı tanımadığını söyledi. Sonra Petrus, ateş etrafında duran köleler ve görevlilerden oluşan gruba katıldı. Gece soğuktu. Isınmak için orada durdu.

Bu sırada, Hanan İsa'yı sorguluyordu. O'na İsa'nın öğrencileri ve öğretileri ile ilgili sorular sordu. Yargılama esnasında, muhtemelen İsa'ya karşı kullanabileceği bir şey duymayı umuyordu.

Fakat İsa bütün bunlar halkın bilgisi dahilindedir diye cevapladı. Havra ve tapınaklarda açıkça konuşmuştu. Gizli hiçbir şey yapmadı. Konuştuklarını işitenlere sorabilirlerdi. Neden O'na soruyorlardı. Söylememesi gereken bir şey söylemişse, tanık bulmakta zorlanmamaları gerekirdi.

Görevlilerden biri, İsa'nın cevabını beğenmedi. İsa'ya tokat attı. Başkâhinle böyle konuşmaması için O'nu uyardı.

İsa görevliye neyi yanlış söyledim diye sordu. "Fakat söylediklerim doğruysa, niçin bana vurdun?" dedi.

Sonra Hanan, İsa'yı hâlâ bağlı olarak Başkâhin Kayafa'ya gönderdi. Vekil Başkâhin olarak, Kayafa mahkemeyi yürütecekti.

Bu sırada Petrus ateşin yanında durmuş ısınıyordu. Biri ona İsa'nın öğrencilerinden biri olup olmadığını sordu. Konuşmasından muhtemelen Celile'den geldiğini söyleyebilirlerdi. Fakat Petrus "Hayır, değilim" dedi.

Petrus'un, kulağını kestiği adamın akrabası olan kölelerinden biri, şimdi Petrus'u sorguluyordu. Bu köle, İsa tutuklandığında, zeytin bahçesindeydi. Petrus'a, "Zeytin Bahçesinde, seni İsa'yla birlikte görmedim mi?" diye sordu.

Üçüncü kez, Petrus "Hayır" dedi. İsa'yı tanımadığını söyledi. O anda horozun öttüğünü duydu aynen İsa'nın söylediği gibi.

Hatırlanması gerekenler

Petrus İsa'yı üç kez inkar etti.
İsa havralarda ve tapınakta halka açıkça konuşmuş ve suçlanmayı gerektirektirecek gizli bir şey yapmamıştı.

Pilatus İsa'yı suçsuz buldu

18:28 Sabah erkenden Yahudi yetkililer İsa'yı Kayafa'nın yanından alarak vali konağına götürdüler. Dinsel kuralları bozmamak ve Fısıh yemeğini yiyebilmek için kendileri vali konağına girmediler. 29 Bunun üzerine Pilatus dışarı çıkıp yanlarına geldi. "Bu adamı neyle suçluyorsunuz?" diye sordu. 30 Ona şu karşılığı verdiler: "Bu adam kötülük eden biri olmasaydı, O'nu sana getirmezdik." 31 Pilatus, "O'nu siz alın, kendi yasanıza göre yargılayın" dedi. Yahudi yetkililer, "Bizim hiç kimseyi ölüm cezasına çarptırmaya yetkimiz yok" dediler. 32 Bu, İsa'nın nasıl öleceğini belirtmek için söylediği sözler yerine gelsin diye oldu. 33 Pilatus yine vali konağına girdi. İsa'yı çağırıp O'na, "Sen Yahudiler'in Kralı mısın?" diye sordu. 34 İsa şöyle karşılık verdi: "Bunu kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı sana söyledi?" 35

Pilatus, “Ben Yahudi miyim?” dedi. “Seni bana kendi ulusun ve başkâhinlerin teslim ettiler. Ne yaptın?” 36 İsa, “Benim krallığım bu dünyadan değildir” diye karşılık verdi. “Krallığım bu dünyadan olsaydı, yandaşlarım, Yahudi yetkililere teslim edilmemem için savaşırlardı. Oysa benim krallığım buradan değildir.” 37 Pilatus, “Demek sen bir kralsın, öyle mi?” dedi. İsa, “Kral olduğumu sen söylüyorsun” karşılığını verdi. “Ben gerçeğe tanıklık etmek için doğdum, bunun için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes benim sesimi işitir.” 38 Pilatus O’na, “Gerçek nedir?” diye sordu. Bunu söyledikten sonra Pilatus yine dışarıya, Yahudiler’in yanına çıktı. Onlara, “Ben O’nda hiçbir suç görmüyorum” dedi. 39 “Ama sizin bir geleneğiniz var, her Fısıh Bayramı’nda sizin için birini salıveriyorum. Yahudiler’in Kralı’nı sizin için salıvermemi ister misiniz?” 40 Onlar yine, “Bu adamı değil, Barabba’yı isteriz!” diye bağrıştılar. Oysa Barabba bir hayduttu.

İsa’nın Kayafa tarafından yargılanması, diğer İncil’lerde de yazılmıştır. Bu, adil olmayan bir yargılamaydı. İsa kendisinin Tanrı’nın Oğlu olduğunu ilan etti. Onların yasalarına göre, bunun anlamı, O’nun ölmesi gerekiyordu. O’nun gerçekten Tanrı’nın Oğlu olduğuna iman etmediler. Bununla birlikte, Romalılar’ın kontrolü altındaydılar. Ölüm cezasını yerine getiremezdiler. Bunu Romalılar yapmak zorundaydı.

Bundan dolayı İsa’yı kendi mahkemelerinden alıp, Romalı valinin konağına götürdüler. Az önce İsa’yı adil olmayan bir şekilde yargılayıp, ölüm cezasına mahkûm etmişlerdi. Fakat aslında vali konağına giremezlerdi. Fısıh Bayramı’nın kalan yedi gününde “kirli” olmak istemiyorlardı.

Vali Pilatus, yargılamayı yürütmek için dışarı çıktı. Suçlamaların ne olduğunu bilmek istiyordu. Yahudiler basit bir şekilde, İsa suçlu olmasaydı, kimse O’nu oraya götürmezdi diye karşılık verdiler.

Pilatus, o zaman davayı düşürmek istedi. İsa’yı kendilerinin yargılamalarını söyledi.

İşte o zaman Yahudiler Pilatus’a İsa’yı ona götürmelerinin gerçek sebebini söylediler. İsa’nın ölüm

cezasına çarptırılmasını istiyorlardı. Pilatus'a gelerek, İsa'nın nasıl öleceğine de karar vermiş oldular. Ölüm cezasını Yahudiler yerine getirebilselerdi, O'nu taşlayarak öldürürlerdi. Romalılar O'nu ölene kadar çarmıha asacaklardı. İsa'da böyle öleceğini söylemişti (Yuhanna 12:32-33).

Pilatus o zaman İsa'yı özel olarak sorgulamaya karar verdi. İsa'yı yanına çağırttı. Yahudiler'in ruhsal konulardaki suçlamalarıyla çok fazla ilgili değildi. Fakat İsa'nın Yahudiler'in kralı olarak çağrılması konusu vardı. İsa, bir şekilde Roma İmparatorluğunun yasasına karşı geliyorsa, Pilatus bunu ciddi bir suçlama olarak değerlendirecekti. Bundan dolayı, Pilatus İsa'ya "Sen Yahudiler'in Kralı mısın?" diye sordu.

İsa ona soruyla karşılık verdi. Pilatus'a bu fikri nereden edindiğini sordu. Kendisinin fikri miydi? Yoksa başkaları mı ona söyledi? Pilatus farkında değildi, fakat İsa ona ruhsal açıdan tanıklık etmek üzereydi.

Pilatus İsa'nın sorusuyla alay etti. İsa kral olabileceğini düşünebileceği bir Yahudi değildi. Fakat Yahudi liderler İsa'yı ona getirmişlerdi. "Ne yaptın?" diye tekrar sordu.

Pilatus İsa'nın vereceği cevaba hazır değildi. İsa, "Benim krallığım bu dünyadan değildir" diye karşılık verdi. İsa, Romalılar'a karşı tehdit olabilecek bir kral olsaydı, o zaman O ve öğrencileri, O'nu yakalayan Yahudi yetkililere karşı savaşırlardı. Oysa O'nun krallığı başka bir yerdendi.

İsa ruhsal krallığından söz ediyordu. O'nun hükmü göklerden geliyordu. Dünyadaki insanların yüreklerinde hüküm sürecekti. O zaman gökteki kral olan O'nun yönetimine katılacaklardı. İman etmeyen Yahudiler bunu anlayamamışlardı. Şimdi putperest Pilatus bununla yüzleşiyordu.

Pilatus, "Demek sen bir kralsın, öyle mi?" dedi. İsa "Evet!" dedi. Kral olmak için doğduğunu söyledi. Fakat kendi krallığının, dünyadaki krallıklardan farklı olduğunu

açıkladı. İsa bize gerçeği söylemek için geldi. O'nun krallığına katılan herkes, gerçekten yanadır.

Pilatus bu düşünceyi reddetti. Kimse bunu kesin olarak bilemeyecekse, "Gerçek nedir?" diye sordu. Pilatus iman etmeyenlerin genellikte düştüğü hataya düştü. Kesin bir gerçeğin varlığını görmeyi reddettiler. Bu gerçeğin İsa'da olduğunu biliyoruz.

Pilatus İsa'yı cezalandırmak için hiçbir neden göremedi. Yahudi liderlerin ne kadar İsa'dan nefret ettiklerinin farkında değildi. İsa'da hiçbir suç bulamadığını söyledi.

Yahudiler'i memnun etme çabasıyla, onlara bir seçenek sundu. Fısıh Bayramı'nda bir mahkûmu salıvermek, bir gelenekti. "Yahudiler'in kralı," İsa'yı mı yoksa gerçekten kötü bir adam olan Barabba'yı mı istersiniz diyerek onlara seçenek sundu. Barabba bugünkü bir terörist gibiydi. Yetkililere karşı savaşmıştı.

Şüphesiz, Pilatus zararsız İsa'yı özgür bırakmayı seçeceklerini düşünmüş olmalıydı. "Hayır! Bu adam değil! Bize Barabba'yı ver!" diye bağırdıkları zaman Platus'un şaşkınlığını düşünün.

Hatırlanması gerekenler

Ölüm cezasını Romalılar uygulayabilirdi. Bu yüzden Yahudiler İsa'yı Pilatus'a getrdiler.
İsa'nın Roma tarafından suçlu bulunması, O'nun çarmıh ölümü ile cezalandırılması demekti.
İsa "benin krallığım bu dünyadan değildir" dedi.
İsa'nın krallığı dünyasal değil, ruhsaldır.
İsa'nın izleyicileri gerçekten yanadır.
Yahudiler İsa'nın yerine suçlu bir kimsenin serbest kalmasını istediler.

Pilatus İsa'yı çarmıha gerdirtti

19:1 O zaman Pilatus İsa'yı tutup kamçılattı. 2 Askerler de dikenlerden bir taç örüp O'nun başına geçirdiler. Sonra O'na mor bir kaftan giydirdiler. 3 Önüne geliyor, "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyor, yüzüne tokat atıyorlardı. 4 Pilatus yine dışarı çıktı. Yahudiler'e, "İşte, O'nu dışarıya, size getiriyorum. O'nda hiçbir suç bulmadığımı bilesiniz" dedi. 5 Böylece İsa, başındaki dikenli taç ve üzerindeki mor kaftanla dışarı çıktı. Pilatus onlara, "İşte o adam!" dedi. 6 Başkâhinler ve görevliler İsa'yı görünce, "Çarmıha ger, çarmıha ger!" diye bağrıştılar. Pilatus, "O'nu siz alıp çarmıha gerin!" dedi. "Ben O'nda bir suç bulamıyorum!" 7 Yahudiler şu karşılığı verdiler: "Bizim bir yasamız var, bu yasaya göre O'nun ölmesi gerekir. Çünkü kendisinin Tanrı Oğlu olduğunu ileri sürüyor." 8 Pilatus bu sözü işitince daha çok korktu. 9 Yine vali konağına girip İsa'ya, "Sen nereden geliyorsun?" diye sordu. İsa ona yanıt vermedi. 10 Pilatus, "Benimle konuşmayacak mısın?" dedi. "Seni salıvermeye de, çarmıha germeye de yetkim olduğunu bilmiyor musun?" 11 İsa, "Sana gökten verilmeseydi, benim üzerimde hiçbir yetkin olmazdı" diye karşılık verdi. "Bu nedenle beni sana teslim edenin günahı daha büyüktür." 12 Bunun üzerine Pilatus İsa'yı salıvermek istedi. Ama Yahudiler, "Bu adamı salıverirsen, Sezar'ın dostu değilsin!" diye bağrıştılar. "Kral olduğunu ileri süren herkes Sezar'a karşı gelmiş olur." 13 Pilatus bu sözleri işitince İsa'yı dışarı çıkardı. Taş Döşeme – İbranice'de Gabbata– denilen yerde yargı kürsüsüne oturdu. 14 Fısıh Bayramı'na Hazırlık Günü'ydü. Saat on iki sularıydı. Pilatus Yahudiler'e, "İşte, sizin Kralınız!" dedi. 15 Onlar, "Yok et O'nu! Yok et, çarmıha ger!" diye bağrıştılar. Pilatus, "Kralınızı mı çarmıha gereyim?" diye sordu. Başkâhinler, "Sezar'dan başka kralımız yok!" karşılığını verdiler. 16 Bunun üzerine Pilatus İsa'yı, çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti.

Pilatus İsa'nın masum olduğunu biliyordu. Fakat Yahudiler'in dostluğunu kazanmak zorunda olduğunu hissetti. İsa'yı kamçılatmak için askerlere verdi. Kırbacın kamçılarına kemik parçaları ve deriyi yırtan kurşun eklenmişti.

Sonra askerler İsa'yla alay ettiler. Başına dikenlerden bir taç geçirdiler. Mor bir kaftan giydirdiler. Mor krala ait bir renkti. Sonra O'nu bir kral olarak onurlandırıyorlarmış gibi yaparak alay ettiler. "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diye bağırdılar. Sonra yüzüne tokat attılar.

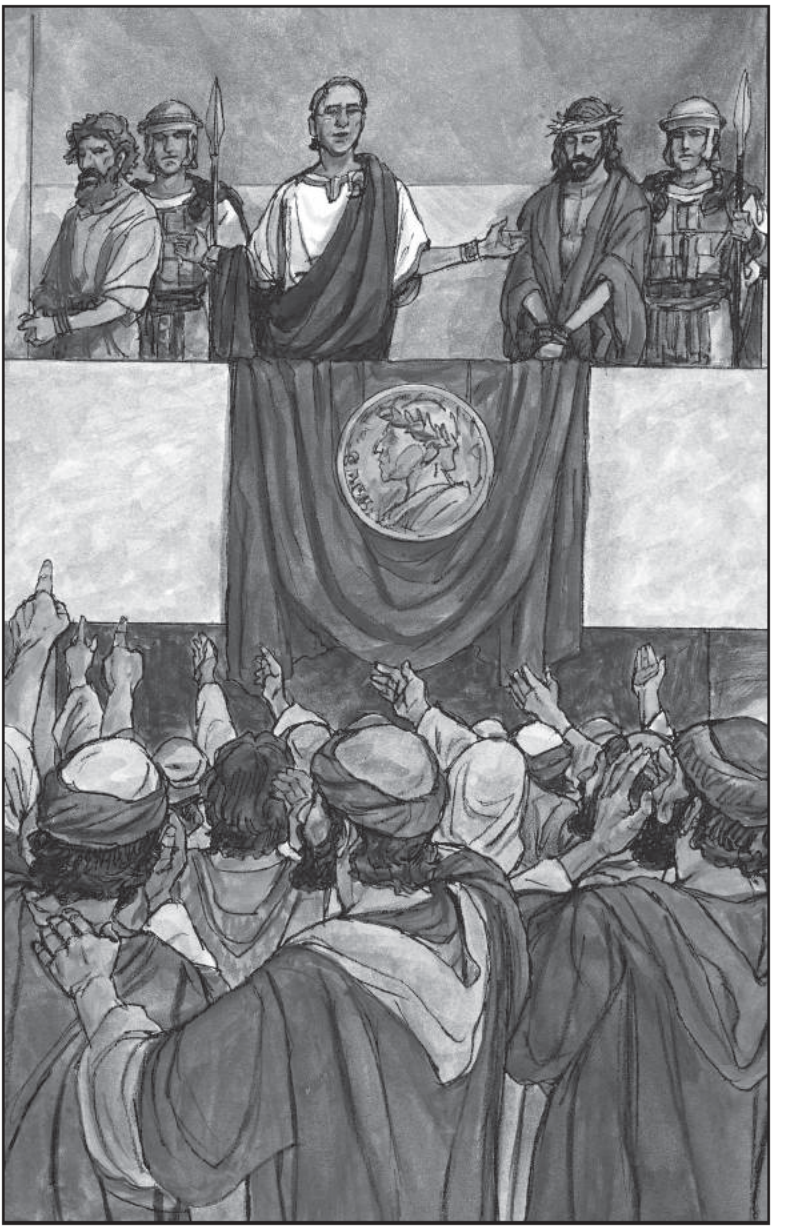

Pilatus İsa'yı öfkeli kalabalığın getirdi

Pilatus yine dışarı çıktı ve halka O'nda hiçbir suç bulmadığını söyledi. İsa'yı, başındaki dikenli taç ve üzerindeki mor kaftanla dışarı çıkarttı. "İşte o adam!" dedi. İsa için hâlâ biraz sempati kazanacağını umuyordu.

Fakat Yahudi liderler İsa'yı görünce, "Çarmıha ger, çarmıha ger!" diye bağrıştılar. Pilatus, onlara O'nu siz alıp çarmıha gerin dedi. İsa'yı cezalandırmak için O'nda bir suç bulamamıştı.

Yahudiler yasaya göre O'nun ölmesi gerektiğini söylediler. Ölmeliydi. Çünkü "kendisinin Tanrı Oğlu olduğunu ileri sürüyordu."

Bu açıklama Pilatus'u daha çok korkuttu. Yahudiler'in ölmesini istediği bu masum adam kimdi? Bu dünyadan olmayan krallığı olduğunu öne süren ve kendisine Tanrı'nın Oğlu diyen bu adam kimdi? İsa'yı tekrar konağa götürttü. "Sen nereden geliyorsun?" diye sordu. İsa ona cevap vermedi.

Pilatus O'nu uyardı: "Yaşamının benim ellerimde olduğunu bilmiyor musun? Seni salıvermeye de çarmıha germeye de yetkim var."

Aslında, Pilatus kendi başına güçsüzdü. İsa O'na elindeki yetkinin gökten geldiğini söyledi. Yoksa İsa üzerinde hiçbir yetkisi olamazdı. Fakat bu adil olmayan yargılamada Kayafa ve diğer Yahudi liderlerin suçu daha büyüktü. Tanrı'nın Sözü'ne sahiptiler ve onu dinlemediler. Tanrı ve Oğlu'na karşı hareket ettiler. Pilatus onların ne bildiğini bilmiyordu.

Pilatus hâlâ İsa'yı salıvermeye çalıştı. Fakat Yahudiler'in kendisine düşman olmalarını istemedi. Böylece yetkisi olduğunu söylediği gibi, İsa'yı salıvermedi.

Yahudiler Pilatus'u tehdit ettiler. Sürekli, İsa'yı salıverirsen, Sezar'ın dostu değilsin dediler. Sezar Roma'nın hükümdarıydı. Pilatus'un Sezar'ı savunması gerektiği gibi savunmadığı, Sezar'ın kulağına giderse, Pilatus valilik makamını kaybedebilirdi.

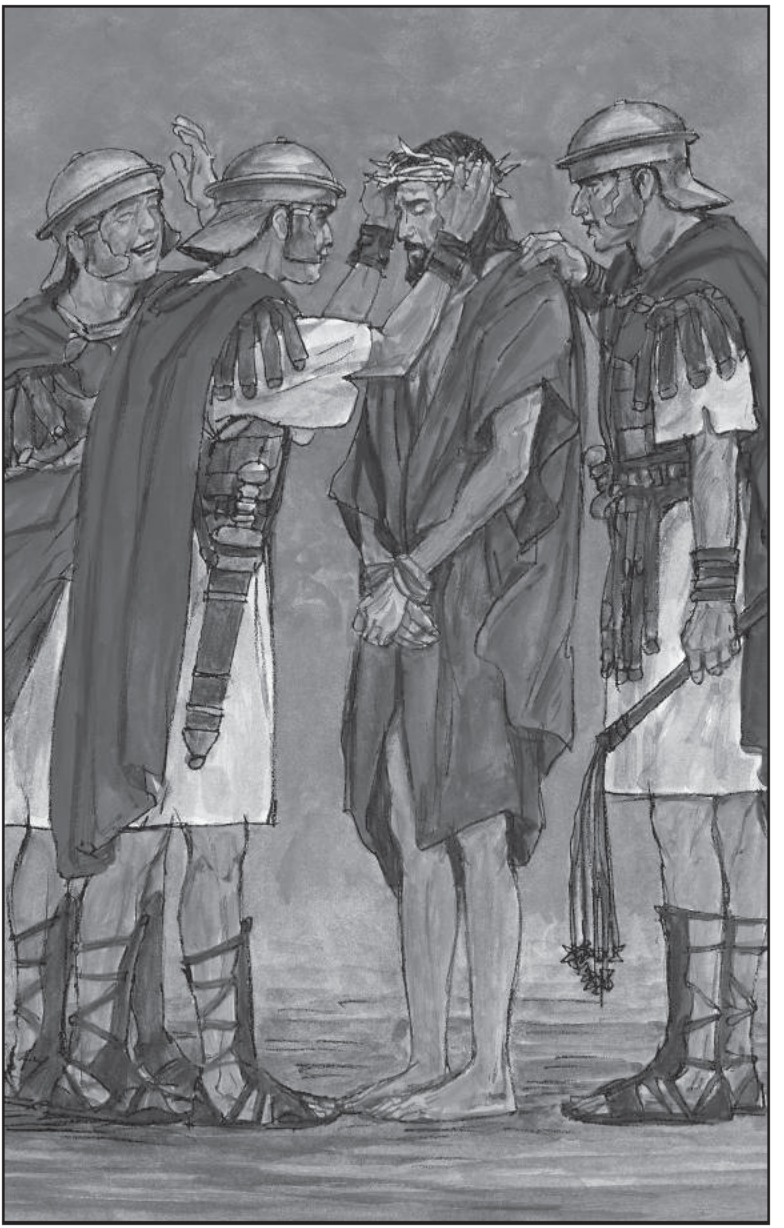

Askerler İsa'yla alay ettiler

Bundan dolayı, Pilatus Yahudiler'e boyun eğdi. İsa'yı dışarı çıkardı. Pilatus bu yargı kürsüsüne oturdu. Orada toplanmış Yahudiler'e "İşte, sizin Kralınız!" dedi.

O ana kadar, Yahudi liderler bütün kalabalığı İsa'ya karşı kışkırtmışlardı. Pilatus'a "Öldür O'nu! Öldür O'nu, Çarmıha ger!" diye bağrıştılar. Pilatus kendisine yöneltilebilecek herhangi bir suçlamadan kurtulmaya çalışıyordu. "Kralınızı mı çarmıha gereyim?" diye sordu. Başkâhinler, "Sezar'dan başka kralımız yok!" diye yine bağırdılar. Aslında başkâhinler Sezar'dan nefret ediyordu. Sezar ülkelerini işgal edip ellerinden almıştı. Fakat tüm bu gösteri İsa'yı öldürtmek içindi.

Çabaları işe yaradı, Pilatus, İsa'yı çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti.

Hatırlanması gerekenler

Askerler İsa ile alay ederek başına dikenlerden bir taç koydular.
Platus kalabalığa İsa'yı teslim ederken O'nda hiçbir suç bulmadığını söyledi.
Yahudiler Platus'a İsa'nın Tanrı Oğlu olduğunu iddia ettiğini söyleyince, Platus çok korktu.
İsa, Platus'a "gökten verilmeseydi, benim üzerimde yetkin olmazdı" dedi.
Platus İsa'yı salıvermek istedi, ancak kalabalıklar "O'nu çarmıha ger, öldür" diye daha çok bağırdılar.
Pilatus Sezar'ı yeterince temsil edememekten korktuğu için, kalabalıkların isteğine boyun eğdi.

İsa çarmıha çivilendi

19:17 Askerler İsa'yı alıp götürdüler. İsa çarmıhını kendisi taşıyıp Kafatası –İbranice'de Golgota– denilen yere çıktı. 18 Orada O'nu ve iki kişiyi daha çarmıha gerdiler. Biri bir yanda, öbürü öteki yanda, İsa ise ortadaydı. 19 Pilatus bir de yafta yazıp çarmıhın üzerine astırdı. Yaftada şöyle yazılıydı: NASIRALI İSA -YAHUDİLER'İN KRALI 20 İsa'nın çarmıha gerildiği yer kente yakındı. Böylece İbranice, Latince ve Grekçe yazılan bu yaftayı Yahudiler'in birçoğu okudu. 21 Bu yüzden Yahudi başkâhinler Pilatus'a, " 'Yahudiler'in Kralı' diye yazma" dediler. "Kendisi, 'Ben Yahudiler'in Kralı'yım dedi' diye yaz." 22 Pilatus, "Ne yazdımsa yazdım" karşılığını verdi. 23 Askerler İsa'yı çarmıha gerdikten sonra giysilerini alıp her birine birer pay düşecek biçimde dört parçaya böldüler. Mintanını da aldılar. Mintan boydan boya tek parça dikişsiz bir dokumaydı. 24 Birbirlerine, "Bunu yırtmayalım" dediler, "Kime düşecek diye kura çekelim." Bu olay, şu Kutsal Yazı yerine gelsin diye oldu: "Giysilerimi aralarında paylaştılar, elbisem üzerine kura çektiler" (Mezmur 22:18). Bunları askerler yaptı. 25 İsa'nın çarmıhının yanında ise annesi, teyzesi, Klopas'ın karısı Meryem ve Mecdelli Meryem duruyordu. 26 İsa, annesiyle sevdiği öğrencinin yakınında durduğunu görünce annesine, "Anne, işte oğlun!" dedi. 27 Sonra öğrenciye, "İşte, annen!" dedi. O andan itibaren bu öğrenci İsa'nın annesini kendi evine aldı.

Askerler o zaman İsa'yı alıp "Kafatası" denilen yere götürdüler. Görünüşe göre kafatasına benzeyen kayalık bir tepeydi. İsa'yı çarmıha gerecekleri yer ordaydı. Hemen Yeruşalim'in dışındaydı.

İsa çarmıhını kendisi taşımak zorunda kaldı (muhtemelen sırıktan yapılmış T şeklinde bir direkti). Askerler İsa'yı çarmıha çivileyip o gün çarmıha gerilecek olan iki suçlunun arasına diktiler.

Pilatus'un Yahudiler'e söyleyecek son bir sözü vardı. Suç yaftası yazıp, İsa'nın çarmıhının üzerine astırdı. Şöyle yazılıydı: "NASIRALI İSA -YAHUDİLER'İN KRALI." Üç dilde yazılmıştı: İbranice, Latince ve Grekçe. Böylece herkes okuyabilirdi. Yahudiler'in birçoğu bunu gördü. Çünkü çarmıh kente çok yakındı.

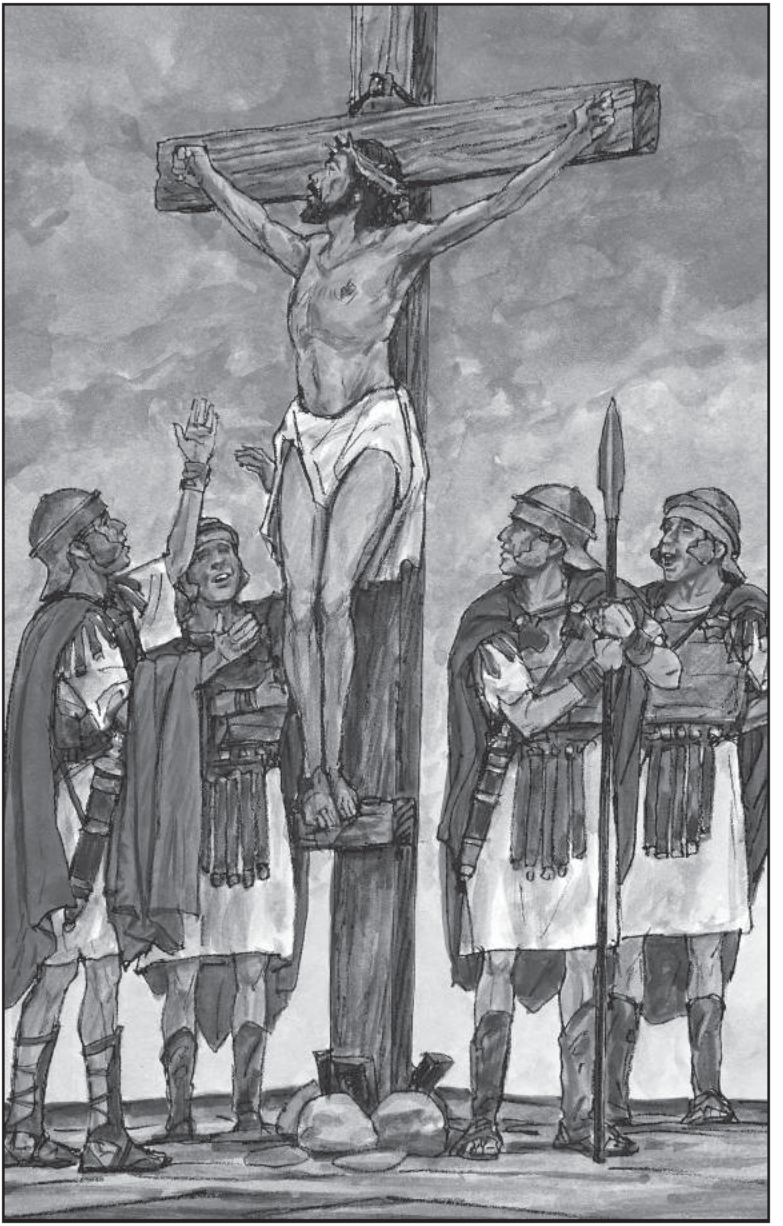

İsa bizim günahlarımız için çarmıhta ölüyor

Yafta Yahudi başkâhinlerini öfkelendirdi. Pilatus'la değiştirmesi için tartıştılar. Sadece "Kendisi, 'Ben Yahudiler'in Kralı'yım dedi' diye yazmasını istediler. Fakat Pilatus, yazdığını değiştirmeyecekti. Aslında Pilatus'un sözleri doğruydu, aynen İsa'nın kendisine söylediği gibiydi. Fakat ne kendisi ne de başkâhinler neden öyle yazıldığını anlayamadılar.

Çarmıhı koruyan askerler İsa'nın giysilerini dört parçaya böldüler. Sadece mintanı kaldı. Onu yırtmamaya karar verdiler. Onun yerine, kime düşeceğini görmek için kura çektiler. Muhtemelen taşlardan birine işaret koydular ("kura") ve diğer üç taşla birlikte bir kaba koydular. İşaretli taşı seçen, mintanı alacaktı.

Bu olay, şu Kutsal Yazı yerine gelsin diye oldu. Mezmur 22:18, başkalarının Mesih'in giysilerini paylaşacaklarını ve üzerindeki elbiseler için kura çekeceklerini önceden bildirmişti.

İsa'nın annesi Meryem, İsa'ya iman etmiş diğer iki kadınla birlikte çarmıhının yanında duruyorlardı. İsa, annesini ve sevdiği öğrencisini (Yuhanna) gördü. Orada, korkunç bir şekilde acı çekerken, annesine bakılacağından emin olmak istedi. Ölümüne kadar annesini onurlandırdı.

İsa annesine Yuhanna'yı oğlu olarak görmesini söyledi. Yuhanna'ya "İşte, annen!" dedi. O andan itibaren Yuhanna İsa'nın annesini kendi evine aldı.

Hatırlanması gerekenler

İsa'yı Kafatası denilen yerde iki suçlunun arasında çarmıha gerdiler.
İsa'nın suç yaftası üzerine "Nasıralı İsa, Yahudiler'in Kralı" diye yazıldı.
İsa'nın elbiseleri için askerler kura çektiler.

Kutsal Yazılar'da Mesih'in acı çekeceği ve öleceği yönündeki yazılar yerine geldi.
İsa acı çekerken, annesinin bakılacağından emin olmak istedi.

İsa çarmıhta öldü

19:28 Daha sonra İsa, her şeyin artık tamamlandığını bilerek Kutsal Yazı yerine gelsin diye, "Susadım!" dedi. 29 Orada ekşi şarap dolu bir kap vardı. Şaraba batırılmış bir süngeri mercanköşk dalına takarak O'nun ağzına uzattılar. 30 İsa şarabı tadınca, "Tamamlandı!" dedi ve başını eğerek ruhunu teslim etti. 31 Yahudi yetkililer Pilatus'tan çarmıha gerilenlerin bacaklarının kırılmasını ve cesetlerin kaldırılmasını istediler. Hazırlık Günü olduğundan, cesetlerin Şabat Günü çarmıhta kalmasını istemiyorlardı. Çünkü o Şabat Günü büyük bayramdı. 32 Bunun üzerine askerler gidip birinci adamın, sonra da İsa'yla birlikte çarmıha gerilen öteki adamın bacaklarını kırdılar. 33 İsa'ya gelince O'nun ölmüş olduğunu gördüler. Bu yüzden bacaklarını kırmadılar. 34 Ama askerlerden biri O'nun böğrünü mızrakla deldi. Böğründen hemen kan ve su aktı. 35 Bunu gören adam tanıklık etmiştir ve tanıklığı doğrudur. Doğruyu söylediğini bilir. Siz de iman edesiniz diye tanıklık etmiştir. 36 Bunlar, "O'nun bir tek kemiği kırılmayacak" diyen Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi için oldu (Mısır'dan Çıkış 12:46; Sayılar 9:12; Mezmur 34:20). 37 Yine başka bir Yazı'da, "Bedenini deştiklerine bakacaklar" deniyor (Zekeriya 12:10).

İsa'nın öleceği an yaklaşmıştı. Babası'nın kendisinden istediği her şeyi yaptığını biliyordu. "Susadım!" dedi.

İsa'nın çarmıhta ne kadar susadığını hayal bile edemeyiz. Çarmıhta ölmek üzere olan herkes çok fazla susadığından dolayı acı çeker. İsa sadece susuz olduğu için konuşmadı. Orada olan, Tanrı'nın Sözü'ndeki gerçeğin yine yerine gelmesiydi (Mezmur 69:21; 22:15). İsa içtikten sonra, "Tamamlandı!" dedi ve başını eğerek ruhunu teslim etti.

İsa' Babası'nın O'nun yapması için gönderdiği işi bitirmişti. Hiç günah işlemeden yaşadı. Tanrı'nın isteğini her şeyde yerine getirdi. Bir insan olarak, diğer bütün günahlı

insanların yerini aldı. Tanrı, bundan dolayı İsa'nın mükemmel yaşamını bizimmiş gibi saydı. Tanrı'nın Oğlu İsa, dünyanın günahları için öldü. Tanrı, İsa'nın ölümünü, insan olarak günahımızdan dolayı olan borcumuzun bedeli olarak kabul etti.

Fısıh Bayramı haftasının Cuma günüydü. Yahudiler'in Fısıh Bayramı için hazırlık yaptıkları gündü ve Sabat Günü bunu takip ediyordu. Cesetlerin Şabat Günü çarmıhta kalmasını istemiyorlardı. Bu onların dini yasalarına aykırıydı. Bundan dolayı, çarmıha gerilen adamların bacaklarının kırılmasını istediler.

Bacakları kırıldığında, adamlar kendilerini yukarıya kaldıramazlardı. Bedenlerinin ağırlığı yüzünden çökerler ve nefes alamazlardı. Böylece daha hızlı ölecekler ve çarmıhlarından aşağı hemen indirilebileceklerdi.

Bunun üzerine askerler gidip İsa'nın her iki yanında bulunanların iki bacaklarını kırdılar. İsa'ya gelince O'nun zaten ölmüş olduğunu gördüler. İsa'nın bacaklarını kırmadılar. Öldüğünden emin olmak için, askerlerden biri O'nun böğrünü mızrakla deldi. Böğründen kan ve su aktı.

Kan ve suyun özel bir anlamı var mı bilmiyoruz. Fakat İsa'nın öldüğünden eminiz. Yuhanna Kutsal Ruh'dan esinlenerek bunu yazdığı için değil bundan eminiz. Fakat görgü tanıkları olduğu için de bunun doğru olduğundan eminiz.

Diğer çarpıcı gerçek ise, bir kez daha Kutsal Yazı'da İsa'nın ölümüyle ilgili yazılanlar gerçekleşmişti. Bir tek kemiği bile kırılmadı. Tanrı Fısıh yemeğindeki kuzunun tek bir kemiğinin bile kırılmamasını buyurmuştu. Bu kuzu, Fısıh Bayramı'nda gelecek olan kuzunun, Mesih'in timsaliydi (Mısır'dan Çıkış 12:46; Çölde Sayım 9:12; Mezmur 34:20). Ayrıca Zekeriya'da, bedenini deştiklerine bakacaklar diyerek bu olayı önceden bildirmiştir (Zekeriya 12:10'a bakın).

Hatırlanması gerekenler

Kutsal Yazı yerine gelsin diye Mesih İsa çarmıhta ölmeden önce "susadım" dedi.
İsa Baba'nın isteklerini tam mükemmel bir şekilde yerine getirdi.
İsa "tamamlandı" diyerek öldü.
Şabat Günü ceset çarmıhta kalamazdı. Bu yüzden Mesih'in gömülmesi gerekiyordu.
İsa çarmıhta öldüğü için, askerler onun bacaklarını kırmadılar.
Müjde yazarı Yuhanna bütün bunlara göz tanığı olarak yazdı.

İsa gömüldü

19:38 Bundan sonra Aramatyalı Yusuf, İsa'nın cesedini kaldırmak için Pilatus'a başvurdu. Yusuf, İsa'nın öğrencisiydi, ama Yahudi yetkililerden korktuğundan bunu gizli tutuyordu. Pilatus izin verince, Yusuf gelip İsa'nın cesedini kaldırdı. 39 Daha önce geceleyin İsa'nın yanına gelen Nikodim de otuz litre kadar karışık mür ve sarısabır özü alarak geldi. 40 İkisi, İsa'nın cesedini alıp Yahudiler'in gömme geleneğine uygun olarak onu baharatla keten bezlere sardılar. 41 İsa'nın çarmıha gerildiği yerde bir bahçe, bu bahçenin içinde de henüz hiç kimsenin konulmadığı yeni bir mezar vardı. 42 O gün Yahudiler'in Hazırlık Günü'ydü. Mezar da yakın olduğundan İsa'yı oraya koydular.

Cesetler çarmıhtan indirildiler. Kimse onlara sahip çıkmamış olsaydı, büyük ihtimalle askerler onları genel mezar çukuruna atacaklardı. Fakat Aratmayalı Yusuf adında bir adam, İsa'nın cesedini Pilatus'tan istedi. Yusuf, İsa'nın gizli öğrencisiydi. İsa'ya karşı olan Yahudi yetkililerden korkuyordu. Diğer Müjde kitaplarından onun aynı zamanda zengin bir adam ve Yahudi Meclisi'nin üyesi olduğunu öğreniyoruz. İsa'nın ölümü konusunda, Meclis'in verdiği karara katılmamıştı.

Yusuf artık İsa'nın gizli öğrencisi değildi. Gömmek için İsa'nın cesedini aldı. Daha önce tanıştığımız Nikodim (Yuhanna 3:1-21; 7:50), Yusuf'a katıldı. İki adam, İsa'nın cesedini baharatlayıp, keten bez ve kefenle sardılar. Bu, Yahudiler'in gömme geleneğiydi. Zaman kısıtlı olduğu için, (gün batımında Şabat Günü başladığı için), O'nu hızlıca yakındaki bir mezara gömdüler. Bahçenin içinde yeni bir mezardı. Yusuf bunu kendisi için almıştı (Matta 27:60).

Hatırlanması gerekenler

Aramatyalı Yusuf İsa'nın cesedini gömmek üzere aldı.
İsa'nın gizli öğrencisi olan Aramatyalı Yusuf İsa'nın bedenini kendi mezarına (yeni mezara) yatırdı.
Geleneğe uygun olarak defin işlemini tamamladı.

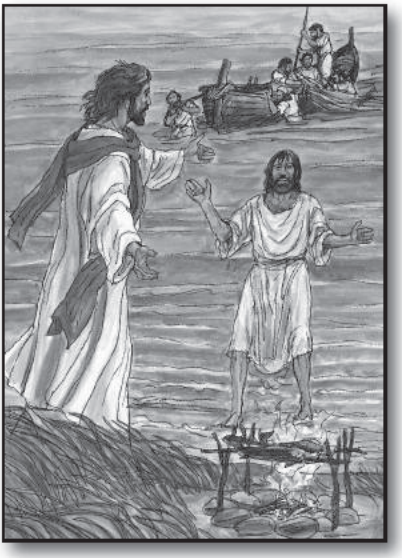

İman et ve Yaşa

BÖLÜM 8
İsa Nasıl Ölümden Dirildi ve Diri Olduğunu Gösterdi

Yuhanna 20:1-21:25

BÖLÜM – 8
İsa Nasıl Ölümden Dirildi ve Diri Olduğunu Gösterdi

İsa'nın mezardan dirilişi

20:1 Haftanın ilk günü erkenden, ortalık daha karanlıkken Mecdelli Meryem mezara gitti. Taşın mezarın girişinden kaldırılmış olduğunu gördü. 2 Koşarak Simun Petrus'a ve İsa'nın sevdiği öbür öğrenciye geldi. "Rab'bi mezardan almışlar, nereye koyduklarını da bilmiyoruz" dedi. 3 Bunun üzerine Petrus'la öteki öğrenci dışarı çıkıp mezara yöneldiler. 4 İkisi birlikte koşuyordu. Ama öteki öğrenci Petrus'tan daha hızlı koşarak mezara önce vardı. 5 Eğilip içeri baktı, keten bezleri orada serili gördü, ama içeri girmedi. 6-7 Ardından Simun Petrus geldi ve mezara girdi. Orada serili duran bezleri ve İsa'nın başına sarılmış olan peşkiri gördü. Peşkir keten bezlerle birlikte değildi, ayrı bir yerde dürülmüş duruyordu. 8 O zaman mezara ilk varan öteki öğrenci de içeri girdi. Olanları gördü ve iman etti. 9 İsa'nın ölümden dirilmesi gerektiğini belirten Kutsal Yazı'yı henüz anlamamışlardı.

İsa cuma günü öldü. Pazar sabahı güneş doğmadan az önce, O'na iman etmiş birkaç kadın, İsa'nın mezarına gittiler (Markos 16:1 ve Luka 24:10). Mecdelli Meryem onlardan biriydi. Mezarın girişinden taşın kaldırılmış olduğunu gördü.

Meryem hızlıca diğerlerinden ayrılıp Petrus'a ve Yuhanna'ya (İsa'nın sevdiği öğrenci) gitti. İsa'nın bedenin çalındığını düşündü. Onlara İsa'nın bedenini birisinin çaldığını söyledi. O ve diğerleri O'nun nereye konulduğunu bilmiyorlardı.

Bunun üzerine Petrus'la Yuhanna koşarak mezara koştular. Diğer kadın zaten gitmişti. Yuhanna eğilip içeri baktı. İsa'nın bedenin yattığı yerde, keten bezlerini serili gördü. Fakat içeri girmedi.

Hemen ardından Petrus geldi ve mezara girdi. Petrus da serili duran bezleri gördü. Ayrıca İsa'nın başına sarılmış olan peşkiri de gördü. Peşkir, diğer bezlerden ayrı bir yerde dürülmüş duruyordu.

Yuhanna, Petrus'un arkasından mezara girdi. İsa'nın ölümden dirildiğini gösteren belirtileri gördü. İman etti. Fakat o zaman, her ikisi de gördükleriyle, Kutsal Yazı'daki başka bir ayetin gerçekleştiği arasındaki bağı göremediler. Mezmur 16:10'da Mesih ile ilgili bir vaat vardır: "Sen [Tanrı] beni ölüler diyarına terk etmezsin. Sadık kulunun çürümesine izin vermezsin."

Hatırlanması gerekenler

Mezarın girişindeki taş yerinden kaldırılmıştı.
Mezara gelen imanlı kadınlar İsa'nın bedeninin çalındığını zannettiler.
Mecdelli Meryem, Petrus ve Yuhanna'ya Mesih'in bedeninin mezarda olmadığını söyledi.
Petrus ile Yuhanna mezara geldiler ve İsa'nın bedenin orada olmadığını gördüler.
İsa'nın bedeninin sarılı olduğu bezler orada duruyordu; başına sarılmış olan peşkir ise ayrı bir yerde duruyordu.

İsa, Mecdelli Meryem'e Görünüyor

20:10 Bundan sonra öğrenciler yine evlerine döndüler. 11 Meryem ise mezarın dışında durmuş ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine baktı. 12 Beyazlara bürünmüş iki melek gördü; biri İsa'nın cesedinin yattığı yerin başucunda, öteki ayakucunda oturuyordu. 13 Meryem'e, "Kadın, niçin ağlıyorsun?" diye sordular. Meryem, "Rabbim'i almışlar" dedi. "O'nu nereye koyduklarını bilmiyorum." 14 Bunları söyledikten sonra arkasına döndü, İsa'nın orada, ayakta durduğunu gördü. Ama O'nun İsa olduğunu anlamadı. 15 İsa, "Kadın, niçin ağlıyorsun?" dedi. "Kimi arıyorsun?" Meryem O'nu bahçıvan sanarak, "Efendim" dedi, "Eğer O'nu sen götürdünse, nereye koyduğunu söyle de gidip O'nu alayım." 16 İsa ona, "Meryem!" dedi. O da döndü, İsa'ya İbranice, "Rabbuni!" dedi. Rabbuni, öğretmenim demektir. 17 İsa, "Bana dokunma!" dedi. "Çünkü daha Baba'nın yanına çıkmadım. Kardeşlerime git ve onlara söyle, benim

Bir melek kadına İsa'nın dirildiğini söylüyor

Babam'ın ve sizin Babanız'ın, benim Tanrım'ın ve sizin Tanrınız'ın yanına çıkıyorum." 18 Mecdelli Meryem öğrencilerin yanına gitti. Onlara, "Rab'bi gördüm!" dedi. Sonra Rab'bin kendisine söylediklerini onlara anlattı.

Petrus ve Yuhanna evlerine döndüler. Fakat Mecdelli Meryem mezara geri döndü ve orada durup ağlıyordu. Hâlâ İsa'nın öldüğünü düşünüyordu. Fakat cesedi gitmişti. Eğilip mezarın içine baktığında, Petrus ve Yuhanna'nın görmediği bir şey gördü. Beyazlara bürünmüş iki melek orada oturuyorlardı. Biri ayakucunda ve diğeri İsa'nın cesedinin yattığı yerin başucunda oturuyordu.

Melekler Meryem'e, niçin ağlıyorsun" diye sordular. Meryem hâlâ ağlarken "Rabbim'i almışlar. O'nu nereye koyduklarını bilmiyorum" dedi. Fakat sonra, daha fazla meleklerle konuşmadan, arkasına döndü, İsa'nın yanında, ayakta durduğunu gördü. Meryem İsa'yı tanımadı. O'nu oraya bakan bahçıvan sandı.

Meryem'in neden İsa'yı tanımadığını merak edebiliriz. Bunun için birkaç sebep olabilir.

- Ağlamaktan muhtemelen gözleri bulanık görüyordu
- İsa'yı diri görmeyi beklemiyordu.
- Belki İsa daha öncekinden farklı görünüyordu.
- İsa, onun ilk başta kendisini tanımasını engellemiş olabilirdi.

İsa, tıpkı melekler gibi Meryem'e niçin ağlıyorsun?" diye sordu. Kimi arıyordu? Meryem İsa'ya O'nun cesedinin nerede olduğunu söyleyebilir misin diye sordu. Onu alıp, düzgün bir şekilde yeniden gömüldüğünü görebilirdi. O'nun İsa olduğu hatta İsa olabileceği İsa'nın onunla konuştuğu konusunda hiçbir fikri yoktu.

Sonra İsa, ona tek bir kelime söyleyerek, onun kendisini tanımasına izin verdi. Onu ismiyle çağırdı: "Meryem."

Meryem artık O'nu tanıdı. Sevinçle O'na döndü ve İsa'ya İbranice, "Öğretmenim" dedi.

İsa bugün de benzer bir yolla bizleri çağırır. O'nun Müjdesi kişiseldir. Yüreğinize ulaştığında Tanrı'nın Söz'ü aracılığıyla aracılığıyla O'nu diri gördüğünüzde gördüğünüzde ve iman ettiğinizde sizi de isminizle çağırıyor gibi olur.

Meryem İsa'yı eskiden olduğu gibi karşılamak istedi. Muhtemelen ona sarılmak istedi. Fakat İsa ona bu şekilde yaklaşmamasını söyledi. Artık ölümden dirilmişti, ilişkileri değişecekti. Artık her gün bedensel şekliyle onunla ve öğrencileriyle yürümeyecek ve konuşmayacaktı. Göklerdeki Babası'nın yanına yükselecekti. Onlarla ruhsal şekliyle birlikte olacaktı.

İsa Meryem'e gidip gördüklerini ve ona söylediklerini öğrencilerine anlatmasını istedi. "Benim Babam'ın ve sizin Babanız'ın, benim Tanrım'ın ve sizin Tanrınız'ın yanına çıkıyorum" dedi.

Meryem İsa'nın dediğini yaptı. Kim bilir ne kadar heyecanlıydı! Onlara, "Rab'bi gördüm!" dedi. Sonra bütün olanları onlara anlattı.

Bugün bile, Rab'bi görenler ve O'na iman edenler Meryem gibi gidip diğerlerine anlatmayı isteyeceklerdir: "Rab'bi gördüm!"

Hatırlanması gerekenler

Meryem Mesih İsa'nın mezarına geldiğinde iki melek görüyor.
Meryem arkasını döndüğünde İsa'yı görüyor. Fakat O'nu bahçıvan zannediyor.
İsa "Meryem" diye seslenince Meryem O'nu tanıyor.
Mesih İsa göklere yükseleceğini söyledi.
Meryem gördüklerini diğerlerine söylemek için gitti.

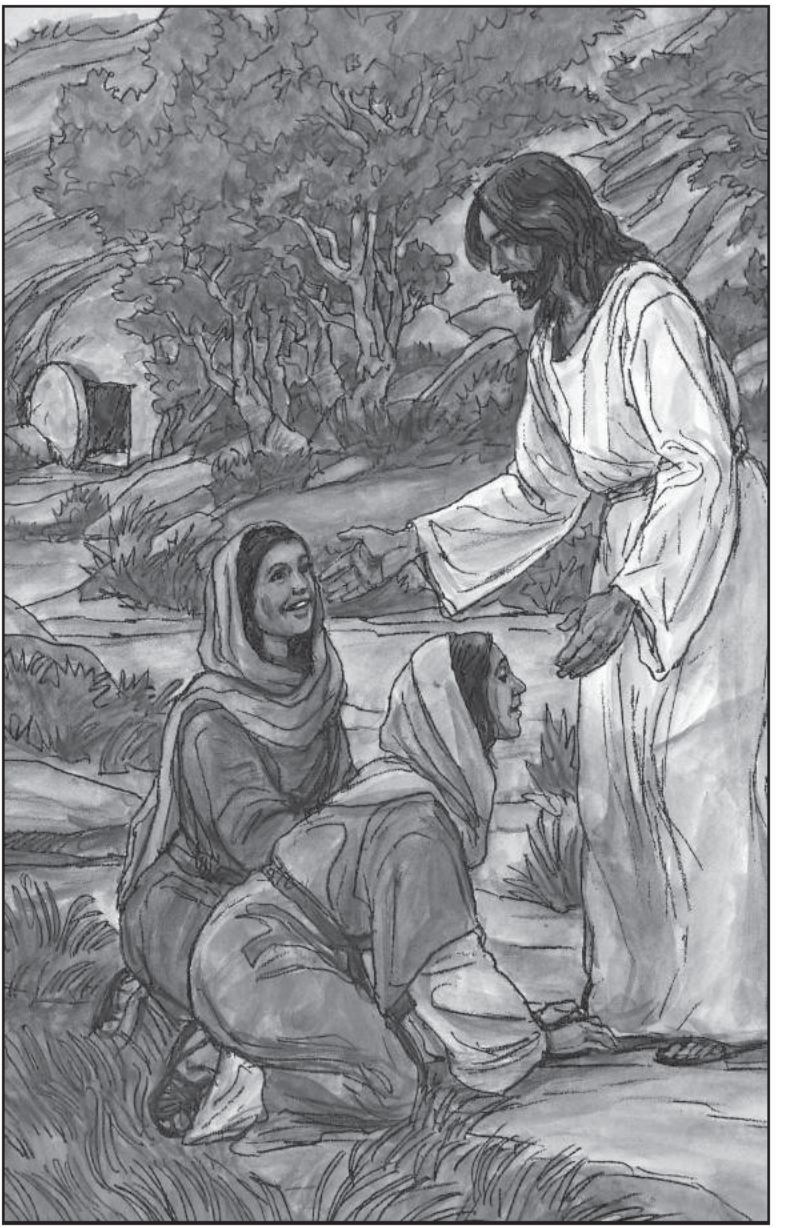

İsa mezardan dönen kadınları selamlıyor

İsa öğrencilerine görünüyor

20:19 Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrencilerin Yahudi yetkililerden korkusu nedeniyle bulundukları yerin kapıları kapalıyken İsa geldi, ortalarında durup, "Size esenlik olsun!" dedi. 20 Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Rab'bi görünce sevindiler. 21 İsa yine onlara, "Size esenlik olsun!" dedi. "Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum." 22 Bunu söyledikten sonra onların üzerine üfleyerek, "Kutsal Ruh'u alın!" dedi. 23 "Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur; kimin günahlarını bağışlamazsanız, bağışlanmamış kalır."

O akşam Tomas dışındaki tüm öğrenciler bir araya gelmişlerdi. Evin kapılarını kilitlediler. İsa'yı çarmıha geren Yahudiler'in, şimdi yapacaklarından korktular.

Nasıl heyecanlı olduklarını ve yine şüphe duyduklarını hayal edin. Çünkü İsa gerçekten yaşıyor muydu?

Sonra İsa geldi, ortalarında durdu. Kapalı kapılar onun dirilmiş bedenine engel olmadı. Onlara "Size esenlik olsun!" dedi.

İsa'nın öğrencileri için dilediği esenlik, özel bir esenliktir. Bu esenlik, İsa'nın yaşadığını ve size yakın olduğunu bilmekten gelir. Bu esenlik, İsa'yla birlikte Baba'yla bir olmamızdan kaynaklanır. Bu esenlik, İsa'yla birlikte sonsuz yaşam umudundan emin olmaktan gelir.

İsa onlara çarmıhtaki yaralarını gösterdi: Çivilerin ellerini deldiği ve mızrağın böğrünü deldikleri yeri. Öğrenciler artık çok mutluydular. İsa oradaydı, yaşıyordu!

İsa yine onlara, "Size esenlik olsun!" dedi. Sonra onları gidip Müjde'yi yaymakla görevlendirdi. Baba O'nu görevlendirmişti ve şimdi de İsa öğrencilerini gönderiyordu. Bu görevle birlikte, İsa onlara Kutsal Ruh'u verdi. Ve günahları bağışlama ve bağışlamama yetkisi verdi.

İsa öğrencilerini, gidip kilisesi için öğrenciler edinsinler diye hazırlıyordu. Günahlarını görenler ve imanla İsa'ya dönenler bağışlanacaklardı. Günahlarını görmeyen ve İsa'ya ihtiyaç duymayanlar bağışlanmayacaklardı.

Hatırlanması gerekenler

Öğrenciler kapılar kapalı bir şekilde toplanmışken İsa onların aralarına geldi.
İsa onlara özel bir esenlik diledi.
Baba Tanrı İsa'yı göndermişti, İsa da öğrencilerini gönderdi.
İsa öğrencilerine günahları bağışlama yetkisi verdi.

İsa Tomas'a göründü

20:24 Onikiler'den biri, "İkiz" diye anılan Tomas, İsa geldiğinde onlarla birlikte değildi. 25 Öbür öğrenciler ona, "Biz Rab'bi gördük!" dediler. Tomas ise, "O'nun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, çivilerin izine parmağımla dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam" dedi. 26 Sekiz gün sonra İsa'nın öğrencileri yine evdeydiler. Tomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kapalıyken İsa gelip ortalarında durdu, "Size esenlik olsun!" dedi. 27 Sonra Tomas'a, "Parmağını uzat" dedi, "Ellerime bak, elini uzat, böğrüme koy. İmansız olma, imanlı ol!" 28 Tomas O'nu, "Rabbim ve Tanrım!" diye yanıtladı. 29 İsa, "Beni gördüğün için mi iman ettin?" dedi. "Görmeden iman edenlere ne mutlu!" 30 İsa, öğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka birçok doğaüstü belirti gerçekleştirdi. 31 Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır.

Didymus denilen öğrenci Tomas, İsa onlara göründüğünde diğerleriyle birlikte değildi. "Didymus" "İkiz" anlamına gelir. Diğer öğrenciler Tomas'a Rab'bi gördüklerini söylemek için hevesliydiler.

Fakat Tomas haberin gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu düşündü. Diğerlerinin sadece öyle görmek istediklerini düşündü; onların bir şey görmediklerinden emin değildi. Şüpheleri vardı. Gözle görünebilir bir kanıt istiyordu. Tomas, İsa'nın ellerinde çivilerin ve böğründeki mızrağın izini görmedikçe onlara inanmayacağını söyledi. Bundan da fazlası, aslında o izlere dokunması gerektiğini söyledi.

Bir sonraki hafta kapalı kapılar arkasında yine bir araya geldiler. Tomas da onlarla birlikteydi. İsa yine gelip ortalarında durdu. "Size esenlik olsun!" dedi.

Sonra Tomas'a döndü. Tomas'ın ne söylediğini biliyordu. "buradayım, Tomas," dedi. "Yaklaş ve çivi izlerine dokun. Böğrümdeki yaraya elini koy. Şüphe etmeyi bırak ve imanlı ol."

Tomas öyle şüphe duyduğu için biraz utanmış olmalı. Fakat sevinçle İsa'ya dokunmadı. Onun yerine, "Rabbim ve Tanrım!" diye bağırdı.

İsa gerçekten bizim Rabbimiz ve Tanrımız'dır. İsa Tomas'a, "Beni gördüğün için mi iman ettin? Görmeden iman edenlere ne mutlu!" dedi. Bizim gibi insanlardan söz ediyordu. Öğrencilerin gördüğü gibi, fiziksel olarak İsa'yı görmüyoruz. Fakat Tanrı'nın Sözü bize İsa'yı Rab ve Tanrı olarak gösteriyor. Tanrı'nın Ruhu inanmamız için bizde çalışıyor.

Yuhanna Müjde'nin sonuna yaklaşıyor. Yuhanna bize, kendisi ve diğer öğrencilerinin bu kitapta yazılı olmayan başka birçok doğaüstü belirti gördüklerini söylüyor. Önemli olan şey, yazdıklarının bize yardımcı olması açısından yeterli olmasıdır. Yuhanna bizler "İsa'nın Tanrı'nın Oğlu Mesih" olduğuna iman edelim ve İsa'yla birlikte yaşama kavuşalım diye yazdı. Biz de İsa'nın öğrencileri olacağız.

Hatırlanması gerekenler

Tomas İsa'nın dirildiği haberine şüphe ile bakıyordu.
Tomas Mesih'in yara izlerini görmeden ve onlara dokunmadan duyduklarına inanamayacağını düşünüyordu.
Daha sonra Mesih'in yaralarını gören Tomas, O'na "Rabbim ve Tanrım" diyerek tapındı.
İsa "görmeden iman edenlere ne mutlu" dedi.

Dirilişten sonra İsa ve Tomas

Müjde yazarı, yazılanların İsa'nın Tanrı Oğlu ve Mesih olduğuna iman etmemiz için yeterli olduğunu söylemiştir.

İsa göl kenarında öğrencilerine görünüyor

21:1 Bundan sonra İsa Taberiye Gölü'nün kenarında öğrencilerine yine göründü. Bu da şöyle oldu: Simun Petrus, "İkiz" diye anılan Tomas, Celile'nin Kana Köyü'nden Natanel, Zebedi'nin oğulları ve İsa'nın öğrencilerinden iki kişi daha birlikte bulunuyorlardı. 3 Simun Petrus ötekilere, "Ben balık tutmaya gidiyorum" dedi. Onlar, "Biz de seninle geliyoruz" dediler. Dışarı çıkıp tekneye bindiler. Ama o gece bir şey tutamadılar. 4 Sabah olurken İsa kıyıda duruyordu. Ne var ki öğrenciler, O'nun İsa olduğunu anlamadılar. 5 İsa, "Çocuklar, balığınız yok mu?" diye sordu. "Yok" dediler. 6 İsa, "Ağı teknenin sağ yanına atın, tutarsınız" dedi. Bunun üzerine ağı attılar. O kadar çok balık tuttular ki, artık ağı çekemez olmuşlardı. 7 İsa'nın sevdiği öğrenci, Petrus'a, "Bu Rab'dir!" dedi. Simun Petrus O'nun Rab olduğunu işitince üzerinden çıkarmış olduğu üstlüğü giyip göle atladı. 8 Öbür öğrenciler balık dolu ağı çekerek tekneyle geldiler. Çünkü karadan ancak iki yüz arşın kadar uzaktaydılar. 9 Karaya çıkınca orada yanan bir kömür ateşi, ateşin üzerinde balık ve ekmek gördüler. 10 İsa onlara, "Şimdi tuttuğunuz balıklardan getirin" dedi. 11 Simun Petrus tekneye atladı ve tam yüz elli üç iri balıkla yüklü ağı karaya çekti. Bu kadar çok balık olduğu halde ağ yırtılmamıştı. 12 İsa onlara, "Gelin, yemek yiyin" dedi. Öğrencilerden hiçbiri O'na, "Sen kimsin?" diye sormaya cesaret edemedi. Çünkü O'nun Rab olduğunu biliyorlardı. 13 İsa gidip ekmeği aldı, onlara verdi. Aynı şekilde balıkları da verdi. 14 İşte bu, İsa'nın ölümden dirildikten sonra öğrencilere üçüncü görünüşüydü.

İsa ölümden dirildikten sonra, göğe çıkmadan önce öğrencilerine pek çok kez göründü. İsa'nın bundan sonra öğrencilerine göründüğü zaman Celile Gölü'nün kenarındaydı.

Birkaç öğrenci birlikteydiler. Petrus, Tomas, Zebedi'nin oğulları (Yakup ve Yuhanna) onlardan bazılarıydı (Yuhanna bu kitabı yazan aynı adamdır).

Petrus ötekilere, "balık tutmaya gideceğini söyledi. Onların hepsi, Petrus'la gitmeye karar verdiler. Bütün gece avlandılar, fakat hiçbir şey yakalayamadılar.

Sabah erkenden, kıyıda duran bir adam gördüler. İsa'ydı, fakat O'nun İsa olduğunu anlamadılar. Onlara seslendi ve hiç balık tuttunuz mu diye sordu? Hayır dediklerinde, İsa, ağı teknenin sağ yanına atmalarını söyledi. "Orada balık bulacaksınız," dedi.

Kendilerine söylenildiği gibi yaptılar ve her çeşit balık tuttular. Ağ o kadar doluydu ki, ağı tekneye çekemediler. O zaman kıyıda olan İsa'yı fark ettiler. Yuhanna, Petrus'a, "Bu Rab'dir!" dedi.

Her zaman hemen harekete geçen Petrus, üstlüğünü giyip suya atladı ve teknenin ilerisine İsa'nın olduğu yere yüzdü.

Öbür öğrenciler balık dolu ağı çekerek tekneyle geldiler. Karadan ancak iki yüz arşın (yaklaşık 30 metre) kadar uzaktaydılar. Karaya çıkınca, İsa'nın kendilerine kahvaltı hazırladığını gördüler. Ateşte pişen birkaç balık ve biraz ekmeği vardı. İsa onlara, tuttukları balıklardan birkaç tane getirmelerini söyledi.

Petrus balık dolu ağı karaya çekti. 153 iri balık saydılar. Bu kadar ağırlıktan dolayı ağın yırtılmaması şaşırtıcıydı.

İsa öğrencilerini kahvaltıya çağırdı. Bu, İsa'nın ölümden dirildikten sonra öğrencilere sadece üçüncü kez görünüşüydü. Hâlâ gerçekten yaşayıp yaşamadığını merak etmiş olmalılar. Fakat yaşadığını biliyorlardı.

Hatırlanması gerekenler

Öğrenciler bütün gece uğraştılar fakat balık tutamadılar. Sahilde duran bir kişi onlara ağı teknenin sağ tarafına atmalarını söyledi. Bu şekilde bir çok balık yakaladılar. O kişinin Rab İsa olduğunu anladılar.

Karaya çıktıklarında İsa ile birlikte kahvaltı yaptılar (paydaşlıkta bulundular).

İsa Petrus'u hizmet etmeye devam etmesi için hazırlıyor

21:15 Yemekten sonra İsa, Simun Petrus'a, "Yuhanna oğlu Simun, beni bunlardan daha çok seviyor musun?" diye sordu. Petrus, "Evet, ya Rab" dedi, "Seni sevdiğimi bilirsin." İsa ona, "Kuzularımı otlat" dedi. 16 İkinci kez yine ona, "Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?" diye sordu. O da, "Evet, ya Rab, seni sevdiğimi bilirsin" dedi. İsa ona, "Koyunlarımı güt" dedi. 17 Üçüncü kez ona, "Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?" diye sordu. Petrus kendisine üçüncü kez, "Beni seviyor musun?" diye sormasına üzüldü. "Ya Rab, sen her şeyi bilirsin, seni sevdiğimi de bilirsin" dedi. İsa ona, "Koyunlarımı otlat" dedi. 18 "Sana doğrusunu söyleyeyim, gençliğinde kendi kuşağını kendin bağlar, istediğin yere giderdin. Ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın, başkası seni bağlayacak ve istemediğin yere götürecek." 19 Bunu, Tanrı'yı ne tür bir ölümle yücelteceğini belirtmek için söyledi. Sonra ona, "Ardımdan gel" dedi. 20 Petrus arkasına döndü, İsa'nın sevdiği öğrencinin kendilerini izlediğini gördü. Bu öğrenci, akşam yemeğinde İsa'nın göğsüne yaslanan ve, "Ya Rab, sana kim ihanet edecek?" diye soran öğrencidir. 21 Petrus onu görünce İsa'ya, "Ya Rab, ya bu ne olacak?" diye sordu. 22 İsa, "Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?" dedi. "Sen ardımdan gel!" 23 Bu yüzden kardeşler arasında o öğrencinin ölmeyeceğine dair bir söylenti çıktı. Ama İsa Petrus'a, "O ölmeyecek" dememişti. Sadece, "Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?" demişti. 24 Bütün bunlara tanıklık eden ve bunları yazan öğrenci budur. Onun tanıklığının doğru olduğunu biliyoruz. 25 İsa'nın yaptığı daha başka çok şey vardır. Bunlar tek tek yazılsaydı, sanırım yazılan kitaplar dünyaya sığmazdı.

Kahvaltıdan sonra İsa, Petrus'la doğrudan konuştu. Petrus'un, İsa'nın yakalandığı gece O'nu tanımadığına dair üç kere yemin ettiğini hatırlamak önemlidir.

Şimdi İsa, Petrus'un haberi diğerlerine söyleme konusunda lider olmasını istiyordu. İsa Petrus'u bağışladığını ve ondan yapmasını istediği işler olduğunu bilmesini istiyordu.

İsa Petrus'a "Simun, beni bunlardan daha çok seviyor musun?" diye sordu. Petrus geçmişte İsa'ya olan sevgisinin büyüklüğü konusunda övünmüştü (Yuhanna 13:37; Luka 22:33; Matta 26:33; Markos 14:29). Hatta herkes İsa'yı bıraksa bile, kendisinin O'na sadık kalacağını söylemişti. İsa için ölebileceğini düşünüyordu fakat denenmeden geçtiği zaman başarısız oldu.

Şimdi Petrus yeni bir kararla yüzleşiyordu. İsa, Petrus'un gerçekten kendisini sevdiğini ve kendisini İsa'nın hizmetine adayacağını bilmek istiyordu. Bu sefer Petrus böbürlenmedi. "Evet, ya Rab, Seni sevdiğimi bilirsin" diye karşılık verdi. Verebileceğinden fazlası için söz vermedi. "Sevgi" kelimesiyle (orijinal dilde İsa'nın kullandığından farklı bir kelime), Petrus basitçe, "Ben sana sevgili ve güvenilir bir arkadaş olarak inanıyorum" dedi.

İsa ona, "Kuzularımı otlat" dedi. İsa'nın sözlerinin ruhsal bir anlamı vardı. Kuzular, çocuklardı hatta bütün imanlılar, özellikle yeni imanlılar olabilirdi. Onları beslemek, İsa'da imanlarının büyümesi için neye ihtiyaç duyuyorlarsa vermek anlamındadır. İsa Petrus'un Müjde'yi duyurmasını istedi.

İsa ikinci kez yine ona, "Simun, beni gerçekten seviyor musun?" diye sordu. Petrus ilk kez verdiği cevabın aynısını söyledi. Petrus İsa'ya, "seni sevdiğimi biliyorsun" diye cevap verdi.

İsa ona, "Koyunlarımı güt" dedi. Kuzular çocuklar anlamına geliyorsa, o zaman koyunlar yetişkinler anlamına gelir ya da koyunlar İsa'nın bütün sürüsü anlamındadır. Bu defa İsa Petrus'a sürüyü "güt" dedi. Petrus sadece sürüyü beslemekle kalmamalı, ayrıca onları korumalıydı.

İsa hâlâ üçüncü kez ona, "Simun, beni seviyor musun?" diye sordu. Petrus üç kere İsa'yı tanımadığını söylemişti ve burada da üç kez İsa'yı sevdiğini tekrarladı.

Petrus İsa yine sorduğu için kendisini kötü hissetti. Muhtemelen, İsa zaten kendisini sevdiğini bildiği için, kötü hissetmiş olmalıdır. Belki de Petrus'un kötü hissetmesinin

sebebi, yaptığını hatırlaması ve bunun için üzülmesiydi. Her iki durumda da Petrus, İsa'yı sevdiğini ve İsa'nın da bunu bildiğini söyledi.

Son bir kez İsa Petrus'a, "Koyunlarımı otlat" dedi. Şimdi İsa Petrus'u kilisesinde lider olması için hazırlamıştı. O'na geleceğinin ne getireceğini anlatmaya devam etti. Petrus yaşlanıncaya kadar yaşayacaktı. Fakat gençliğinde keyif aldığı özgürlüğü yaşlılığında olmayacaktı. Başkaları onu kontrol edecekti. İsa'ya yaptıkları gibi çarmıha germek için ellerini gereceklerdi. Petrus İsa için ölecekti ve "ölümü Tanrı'yı yüceltecekti."

Bildiğimiz kadarıyla Petrus İsa'nın öğrencisi ve imanlıların lideri olduğu için, çarmıhta öldü. Petrus'un baş aşağı çarmıha gerildiği söyleniyor.

Petrus İsa'yla birlikte yürüyordu. Arkasına döndü, "İsa'nın sevdiği öğrencinin" kendilerini izlediğini gördü. Daha önce yazdığımız gibi, o kişi Müjde yazarı Yuhanna'ydı. Petrus az önce, gelecekte bir gün Müjde için öleceğini öğrenmişti. Yuhanna Petrus'un iyi arkadaşıydı. Petrus İsa'ya, "Ya Rab ya ona ne olacak?" diye sordu.

İsa'nın cevabı, Petrus'un Yuhanna'nın ne kadar yaşayacağı ya da nasıl öleceği konusuyla ilgilenmemesi gerektiği şeklinde oldu. Petrus İsa'nın kendisine verdiği hizmetle ilgilenmeliydi. İsa'ya ve O'nun sözüne sadık olması gerekiyordu. Ulaşabildiği herkese Müjde'yi vermeliydi. Ve Müjde için ölmeli ve İsa'yla birlikte cennete gitmeliydi.

İsa'nın Yuhanna hakkında söylediklerini duyduklarında, O'nun sözlerini yanlış anladılar. İsa "Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam" demişti. Bazıları Yuhanna'nın ölmeyeceğini söylediğini düşündü. Fakat İsa sadece onun yaşamasını istiyorsam," demişti. Sonuçta, Yuhanna uzun bir yaşamla bereketlendirildi ve normal sebeplerden dolayı öldü.

Yuhanna Müjdesi'nin son kısmı (muhtemelen son bölümü) Yuhanna'dan başka biri tarafından eklenmiş gibi görünüyor. 24. ayette diğerleri "biz," Yuhanna'nın

yazdıklarının doğru olduğunu söylüyoruz diyor. Yuhanna'nın yeni bir yazım şekline geçmesi ve aslında kendisinden "biz," olarak söz etmiş olması da mümkündür.

Kitap iki önemli gerçekle bitiyor. Birincisi, burada yazanlara bağlı kalabiliriz. Kutsal Ruh, Yuhanna'nın yazacakları konusunda önderlik etmiştir ve diğer görgü tanıkları ne olduğunu görmüştür.

Diğer yandan, İsa ile ilgili birçok şey yazılabilirdi. Fakat Yuhanna'nın önceden söylediği gibi (Yuhanna 20:31), iman ve yaşam için ihtiyacımız olan her şey yazılmıştır. İman ediyoruz ve yaşıyoruz.

Hatırlanması gerekenler

İsa Petrus'u bir önder olarak hazırlamak için üç kez ona "beni seviyor musun" diye sordu.
Petrus "seni sevdiğimi biliyorsun" diye cevap verdi.
İsa Petrus'a yaşlanana kadar yaşayacağını ve İsa için öleceğini söyledi.
Müjde bizlere bütün ihtiyacımız olan şeyin iman etmek ve yaşamak olduğunu söylemektedir.

Multi-Language
Productions
Bringing the Word to the World

Believe and Live - Turkish
Bible Teachings Series - Level 2
MLP Catalog Number – 385436